

Euroopan unionin virallinen lehti

L 343

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

52. vuosikerta

22. joulukuuta 2009

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta 1
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 51

DIREKTIIVIT

- ★ Neuvoston direktiivi 2009/158/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siipikarjan ja siitosmunien kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista ⁽¹⁾ 74

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

Hinta: 7 EUR

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1224/2009

annettu 20 päivänä marraskuuta 2009

yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, JOKA

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

ottaa huomioon Euroopan tietosuojavaltuutetun lausunnon ⁽⁴⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisen kalastuspolitiikan tavoite, sellaisena kuin se on asetettu elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2371/2002 ⁽⁵⁾, on varmistaa elollisten vesiluonnonvarojen hyödyntäminen niin, että luodaan talouden, ympäristön ja sosiaalisten tekijöiden kannalta kestävät olosuhteet.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 22. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 15. toukokuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EUVL C 211, 4.9.2009, s. 73.

⁽⁴⁾ EUVL C 151, 3.7.2009, s. 11.

⁽⁵⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

- (2) Koska yhteisen kalastuspolitiikan onnistuminen edellyttää tehokkaan valvontajärjestelmän täytäntöönpanoa, tässä asetuksessa säädetyillä toimenpiteillä pyritään luomaan kokonaisvaltaista ja yhdennettyä lähestymistapaa noudattava yhteisön järjestelmä valvontaa, tarkastuksia ja sääntöjen noudattamisen valvontaa varten suhteellisuusperiaatteen mukaisesti, jotta voidaan varmistaa kaikkien yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen elollisten vesiluonnonvarojen kestävää hyödyntämistä varten ottamalla huomioon tämän politiikan kaikki osa-alueet.

- (3) Yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽⁶⁾ soveltamisesta saatu kokemus on osoittanut, että nykyinen valvontajärjestelmä ei enää riitä varmistamaan yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamista.

- (4) Valvontasäännökset ovat nykyisin useissa päällekkäisissä ja monimutkaisissa säädöksissä. Joidenkin valvontajärjestelmän osien täytäntöönpano jäsenvaltioissa on puutteellista, minkä vuoksi yhteisen kalastuspolitiikan säännösten rikkomuksiin sovellettavat toimenpiteet ovat riittämättömiä ja toisistaan eroavia. Tämä uhkaa koko yhteisön kalastajille tasavertaisten toimintaedellytysten luomista. Nykyistä järjestelmää ja kaikkia siihen sisältyviä velvoitteita olisi sen vuoksi lujitettava, järjeistettävä ja yksinkertaistettava erityisesti kaksinkertaista sääntelyä ja hallinnollisia rasitteita vähentämällä.

⁽⁶⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

- (5) Meren luonnonvarojen ehtymisen laajuus huomioon ottaen on yhteisön välttämätöntä toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, joilla saadaan aikaan yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen, kestävän kehityksen huippukokouksessa vuonna 2002 asetettujen tavoitteiden sekä Eurooppa-neuvoston kestävän kehityksen strategian yleinen noudattamista edistävä toimintatapa kaikkien toimijoiden keskuudessa. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi olisi valvontaa, tarkastusta sekä täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä samoin kuin kalavarojen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä, rakenteellisia toimenpiteitä ja yhteiseen markkinajärjestelyyn liittyviä toimenpiteitä lujitettava, yhdenmukaistettava ja vahvistettava.
- (6) Koska jäsenvaltiot on laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä 29 päivänä syyskuuta 2008 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1005/2008 ⁽¹⁾ velvoitettu toteuttamaan asiaankuuluvia toimenpiteitä kaikenlaisen laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen (LIS-kalastuksen) ja siihen liittyvän toiminnan tehokkaan torjunnan varmistamiseksi ja koska yhteisön kalastusaluksille myönnettävistä luvista kalastustoiminnan harjoittamiseksi yhteisön vesien ulkopuolella ja kolmansien maiden alusten pääsystä yhteisön vesille 29 päivänä syyskuuta 2008 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1006/2008 ⁽²⁾ on annettu säännökset, jotka koskevat yhteisön kalastusaluksille myönnettäviä lupia harjoittaa kalastustoimintaa yhteisön vesien ulkopuolella ja kolmansien maiden kalastusaluksille myönnettäviä lupia harjoittaa kalastustoimintaa yhteisön vesillä, tämän asetuksen olisi täydennettävä mainittuja asetuksia ja varmistettava, ettei jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kansalaisten välillä ole syrjintää.
- (7) Tämä asetus ei saisi vaikuttaa kansainvälisiin sopimuksiin sisältyviin tai alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen puitteissa sovellettaviin erityismääräyksiin eikä sellaisiin kansallisiin valvontasäännöksiin, jotka kuuluvat sen soveltamisalaan mutta ovat sen vähimmäisvaatimuksia tiukempia, edellyttäen että tällaiset kansalliset säännökset ovat yhteisön oikeuden mukaisia.
- (8) Olisi hyödynnettävä uudenaikaista tekniikkaa kuten esimerkiksi alusten satelliittiseurantajärjestelmää, alusten paikantamisjärjestelmää ja automaattista tunnistusjärjestelmää, sillä ne mahdollistavat tehokkaan seurannan sekä nopeasti suoritettavat systemaattiset ja automaattiset ristiintarkastukset ja helpottavat niin kansallisten viranomaisten kuin alan toimijoiden hallinnollisia menettelyjä, minkä ansiosta voidaan tehdä hyvissä ajoin kaikkia merkityksellisiä valvontatietoja koskevat riskianalyysit ja yleisarvioinnit. Valvontajärjestelmässä olisi sen vuoksi tarjottava jäsenvaltioille mahdollisuus yhdistellä eri valvontavälineiden käyttöä tehokkaimman valvontamenetelmän varmistamiseksi.
- (9) Olisi otettava käyttöön kalastuksen valvontaan sovellettava uusi yhteinen lähestymistapa, johon kuuluu saaliiden kattava seuranta, jotta varmistetaan kalastusalan tasapuoliset toimintaedellytykset, joissa otetaan huomioon laivaston osien väliset erot. Tätä varten olisi vahvistettava kalastuksen valvonnan toteuttamista koskevat yhteiset perusteet ja erityisesti yhdenmukaistetut ja koordinoituneet tarkastusmenettelyt merellä, maissa ja markkinointiketjun kaikissa vaiheissa. Osana uutta lähestymistapaa jäsenvaltioiden, komission ja yhteisön kalastusvalvontaviraston välistä vastuunjakoa olisi selkeytettävä.
- (10) Yhteisön tasolla toteutettava kalavarojen hoito perustuu erityisesti suurimpiin sallittuihin saaliisiin (TACit), kiintiöihin, pyyntiponnistuksen rajoittamisohjelmiin ja teknisiin toimenpiteisiin. Olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet näiden hoitotoimenpiteiden täytäntöönpanemiseksi tehokkaalla tavalla.
- (11) Valvontatoimien ja -menetelmien olisi perustuttava riskinhallintaan, jossa jäsenvaltiot käyttävät systemaattisesti ja kattavasti ristiintarkastusmenettelyjä. Jäsenvaltioiden on myös tarpeen vaihtaa merkityksellisiä tietoja.
- (12) Yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen edistämiseksi olisi lujitettava jäsenvaltioiden, komission ja yhteisön kalastusvalvontaviraston välistä yhteistyötä ja koordinoitua.
- (13) Jotta voidaan varmistaa, että kalastustoimintaa harjoitetaan ainoastaan yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaisesti, tämän toiminnan edellytyksenä olisi oltava kalastuslisenksi ja, kun sovelletaan erityisedellytyksiä, kalastuslupa. Olisi sovellettava myös kalastusaluksen ja niiden pyydysten merkintää ja tunnistamista koskevia sääntöjä.
- (14) Tehokkaan valvonnan varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi käytettävä alusten satelliittiseurantajärjestelmää, ja kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä pitkät kalastusalukselle olisi varustettava laitteella, joka mahdollistaa sen, että jäsenvaltiot voivat paikantaa ja tunnistaa nuo alukset automaattisesti. Lisäksi kalastusalukselle olisi varustettava automaattisella tunnistusjärjestelmällä alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta 27 päivänä kesäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/59/EY ⁽³⁾ mukaisesti, ja jäsenvaltioiden olisi käytettävä tällaisen järjestelmän tietoja ristiintarkastuksiin.

⁽¹⁾ EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 286, 29.10.2008, s. 33.⁽³⁾ EYVL L 208, 5.8.2002, s. 10.

- (15) Olisi vahvistettava yhteistyötä yhteisön erillisvirastojen ja jäsenvaltioiden viranomaisten keskuudessa. Tätä varten alusten satelliittiseurantajärjestelmän, automaattisen tunnistusjärjestelmän ja alusten paikantamisjärjestelmän tietoja olisi voitava toimittaa yhteisön erillisvirastoille ja jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jotka harjoittavat seurantatoimia meriturvallisuutta ja merenkulun turvatoimia, rajavalvontaa, merellisen ympäristön suojelua ja yleistä lainvalvontaa varten.
- (16) Neuvoston tehtävänä olisi päättää sähköisten seurantalaitteiden ja jäljitysvälineiden, kuten geneettisen analyysin ja muiden kalastuksenvalvonnassa käytettävien tekniikoiden tulevasta käytöstä, jos nämä tekniikat johtavat kustannustehokkaalla tavalla yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen parempaan noudattamiseen.
- (17) Jäsenvaltioiden olisi seurattava kalastusalustensa toimintaa yhteisön vesillä ja niiden ulkopuolella. Tehokkaan seurannan helpottamiseksi kokonaispituudeltaan vähintään 10 metriä pitkien yhteisön kalastusalusten päälliköt olisi velvoitettava pitämään kalastuspäiväkirjaa ja toimittamaan purkamis- ja jälleenlaivausilmoituksia. Jotta voidaan hyödyntää uudenaikaista tekniikkaa, kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä pitkien kalastusalusten kalastuspäiväkirjan olisi oltava sähköisessä muodossa ja purkamis- ja jälleenlaivausilmoitukset toimitettava sähköisesti.
- (18) Kalastusalusten kalastuspäiväkirjoissa olevat tiedot olisi tarkistettava purkamisen yhteydessä. Kalojen ja kalastustuotteiden purkamiseen ja kaupan pitämiseen osallistuvia olisi näin ollen vaadittava ilmoittamaan puretut, jälleenlaivatut, myyntiin tarjotut ja ostetut määrät.
- (19) Velvollisuus pitää kalastuspäiväkirjaa tai täyttää purkamisilmoitus muodostaisi pienille kokonaispituudeltaan alle 10 metriä pitkille kalastusaluksille suhteettoman rasitteen niiden kalastuskapasiteettiin nähden. Jotta varmistetaan tällaisten alusten valvonnan riittävä taso, jäsenvaltioiden olisi valvottava niiden toimintaa toteuttamalla pistokoesuunnitelma.
- (20) Merellä tapahtuvalla jälleenlaivauksella vältetään lippu- tai rannikkovaltion toteuttama asianmukainen valvonta, minkä vuoksi se antaa toimijoille mahdollisuuden pitää aluksella laittomia saaliita. Yhteisössä toteutettavat jälleenlaivustoimet olisi valvonnan parantamiseksi sallittava ainoastaan nimetyissä satamissa.
- (21) Jäsenvaltioiden viranomaisten olisi voitava valvoa saaliiden purkamista satamissaan. Tätä varten olisi kalastusaluksia, jotka kalastavat monivuotisen suunnitelman kattamia lajeja ja joita koskee velvollisuus kirjata kalastuspäiväkirjan tiedot sähköisesti, vaadittava ilmoittamaan näille viranomaisille ennakolta aikomuksestaan purkaa saaliita näiden satamissa. Jäsenvaltioiden olisi voitava evätä pääsy satamaan, jos vaaditut tiedot eivät ole täydellisiä.
- (22) Koska kalavarojen hoito perustuu kalastusmahdollisuuksiin, olisi varmistettava, että saaliit ja toteutettu pyyntiponnistus kirjataan asianmukaisesti sekä että saaliit ja toteutettu pyyntiponnistus luetaan osaksi lippujäsenvaltion kiintiöitä ja niille osoitettua pyyntiponnistusta. Kalastus olisi kiellettävä, jos käytettävissä oleva kiintiö tai osoitettu pyyntiponnistus on käytetty loppuun.
- (23) Ottaen huomioon yhteisön kalastuslaivaston kapasiteettia koskevat vaatimukset, joista säädetään asetuksen (EY) N:o 2371/2002 13 artiklassa, yhteisön syrjäisimmille alueille rekisteröityjen kalastuslaivastojen hallinnoinnista 30 päivänä maaliskuuta 2004 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 639/2004 ⁽¹⁾, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 III luvussa määritellyn yhteisön laivastopolitiikan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 12 päivänä elokuuta 2003 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1438/2003 ⁽²⁾ ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 639/2004 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä joulukuuta 2004 annetussa komission asetuksessa 2104/2004 ⁽³⁾, olisi otettava käyttöön laivastokapasiteetin valvontavälineitä, joihin olisi kuuluttava konetehon ja pyydysten käytön seuranta. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä varmistaa, että kalastuslisenssien kokonaiskapasiteetti ei ylitä enimmäiskapasiteettitasoja, ja varmistaa, ettei kalastusalusten käyttömootorin teho ylitä näiden alusten varmennettua konetehoa. Jäsenvaltioiden olisi tätä varten varmennettava niiden kalastusalusten, joiden käyttömootorin teho on yli 120 kW, käyttömootorin teho sekä myös tarkistettava pistokoesuunnitelman perusteella, että koneteho vastaa muita käytettävissä olevia tietoja.
- (24) Olisi sovellettava erityisiä toimenpiteitä, kun kyseessä ovat monivuotiset suunnitelmat, erityisenä keinona suojella kyseessä olevia kantoja. Monivuotisten suunnitelmien kohteena olevien kantojen saaliiden jälleenlaivaukset olisi sallittava ainoastaan nimetyissä satamissa ja ainoastaan, jos kyseiset saaliit on punnittu.
- (25) Olisi annettava erityissäännökset siitä, että käytetään ainoastaan sallittuja pyydyksiä ja että kadonneet pyydykset otetaan talteen.
- (26) Kalastusrajoitusalueisiin olisi sovellettava erityissääntöjä. Olisi määriteltävä selkeästi menettely, jota sovelletaan reaaliaikaisten kalastuskieltojen asettamiseen ja peruuttamiseen.

⁽¹⁾ EUVL L 102, 7.4.2004, s. 9.

⁽²⁾ EUVL L 204, 13.8.2003, s. 21.

⁽³⁾ EUVL L 365, 10.12.2004, s. 19.

- (27) Koska virkistyskalastuksella voi olla huomattava vaikutus kalavaroihin, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että sitä harjoitetaan yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden kanssa yhteensopivalla tavalla. Jäsenvaltioiden olisi kerättävä virkistyskalastuksen saalistiedot elvytys suunnitelman kattamien kantojen osalta. Jos tällaisella kalastuksella on merkittävä vaikutus kalavaroihin, neuvostolla olisi oltava mahdollisuus päättää erityisistä hoitotoimenpiteistä.
- (28) Jotta valvontajärjestelmä olisi kattava, tuotanto- ja markkinoitikeijun olisi kuuluttava sen piiriin kokonaisuudessaan. Siinä olisi säädettävä johdonmukaisesta jäljitys järjestelmästä, joka täydentäisi elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽¹⁾ säännöksiä, sekä tuottajajärjestöjen tehostetusta valvonnasta. Sen olisi myös suojeltava kuluttajien etua vaatimalla, että kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa annetaan tiedot kaupanimestä, tuotantomenetelmästä ja pyyntialueesta, kuten neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden alalla kuluttajille annettavien tietojen osalta 22 päivänä lokakuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2065/2001 ⁽²⁾ säädetään. Sillä olisi varmistettava tuottajajärjestöjen valvonta neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kalatalousalan toimintaohjelmien osalta 15 päivänä marraskuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2508/2000 ⁽³⁾ mukaisesti.
- (29) Jotta varmistetaan kaikkien saaliiden asianmukainen valvonta, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaikki kalastustuotteet saatetaan markkinoille tai rekisteröidään ensi kerran huutokauppakeskuksessa tai saatetaan ensi kerran markkinoille rekisteröidyille ostajille tai tuottajajärjestöille. Koska saaliiden täsmällinen paino on oltava tiedossa kiintiöiden käytön seuraamiseksi, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaikki kalastustuotteet punnitaan, ellei ole otettu käyttöön yhteisiin menetelmiin perustuvia pistokoesuunnitelmia.
- (30) Jotta voidaan seurata saaliin kulkua ja varmistaa sen vastaavuus saalistietojen kanssa, rekisteröityjen ostajien, rekisteröityjen huutokauppojen tai jäsenvaltioiden hyväksymien muiden elinten tai henkilöiden olisi toimitettava myynti-ilmoitukset. Jos niiden kalastustuotteiden ensimmäisen myynnin liikevaihto on yli 200 000 euroa vuodessa, myynti-ilmoitukset olisi toimitettava sähköisesti.
- (31) Yhteisön säilyttämis- ja kauppaa koskevien toimenpiteiden noudattamisen varmistamiseksi olisi vaadittava, että kaikkien kalastustuotteiden, joiden osalta ei ole toimitettu myynti-ilmoitusta eikä haltuunottoilmoitusta ja jotka kuljetetaan muuhun kuin purkamispaikkaan, mukana on oltava kuljetusasiakirja, josta ilmenee niiden luonne, alkuperä ja paino, jollei kuljetusasiakirjaa ole toimitettu sähköisesti ennen kuljetusta.
- (32) Jäsenvaltioiden olisi tehtävä säännöllisiä tarkastuksia tuottajajärjestöissä sen varmistamiseksi, että ne täyttävät oikeudelliset vaatimukset. Niiden olisi tehtävä tarkastuksia myös hinta- ja interventiojärjestelyjen osalta.
- (33) Jäsenvaltioiden olisi suoritettava yhteisön vesillä tarkkailua ja toteutettava tarpeelliset toimenpiteet, jos havainto tai paikannus ei vastaa jäsenvaltioiden käytettävissä olevia tietoja.
- (34) Valvonnasta vastaavien tarkkailijoiden käsite ja tehtävät olisi selkeästi määriteltävä tulevia tarkkailijajärjestelmiä varten. Samalla olisi hyväksyttävä myös tarkastusten suorittamista koskevat säännöt.
- (35) Jotta rikkomukset johtaisivat yhdenmukaisiin ja tehokkaisiin syytetoimiin, olisi säädettävä mahdollisuudesta käyttää komission virkamiesten, yhteisön tarkastajien ja jäsenvaltioiden virkamiesten laatimia tarkastus- ja tarkkailuraportteja samalla tavoin kuin kansallisia raportteja. Jäsenvaltioiden olisi samalla luotava sähköinen tietokanta, josta voidaan saada niiden virkamiesten tarkastus- ja tarkkailuraportit.
- (36) Yhteisön vesillä suoritettavan valvonnan yleisen tason parantamiseksi olisi laadittava luettelo yhteisön tarkastajista ja selvennettävä heidän tehtävänsä ja toimivaltansa. Samasta syystä olisi kalastusalusten tarkastamisen oltava mahdollista tietyin edellytyksin tarkastuksen tekevän jäsenvaltion vesien ulkopuolella.
- (37) Jos kyseessä on rikkomus, olisi varmistettava asianmukaisen toimenpiteiden toteuttaminen ja se, että rikkomuksen seuranta olisi tehokasta riippumatta siitä, missä se tapahtuu. Tiettyjen vakavien rikkomusten osalta olisi toteutettava tarkempaa seurantaa niiden välittömän tutkinnan mahdollistamiseksi. Tältä osin jäsenvaltiot olisi myös velvoitettava toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä, kun yhteisön tarkastaja on havainnut rikkomisen. Asian käsittely olisi tietyin edellytyksin voitava siirtää lippujäsenvaltiolle tai jäsenvaltiolle, jonka kansalainen rikkomuksen tekijä on.

⁽¹⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 278, 23.10.2001, s. 6.

⁽³⁾ EYVL L 289, 16.11.2000, s. 8.

- (38) Yhteisön kansalaisia olisi estettävä syyllistymistä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomuksiin. Koska näitä sääntöjä koskevien rikkomusten johdosta toteutettavat toimet eroavat suuresti jäsenvaltioittain, mikä johtaa syrjintään ja kilpailusääntöjen vääristymiseen kalastajien kesken, ja koska varoittavien, oikeasuhteisten ja tehokkaiden seuraamusten puuttuminen eräissä jäsenvaltioissa vähentää tarkastusten tehokkuutta, on aiheellista ottaa käyttöön hallinnollisia seuraamuksia yhdistettynä vakavia rikkomuksia koskevaan pisteytysjärjestelmään todellisen pelotevaikutuksen aikaansaamiseksi.
- (39) Se, että yhteisön vesillä rikotaan tai yhteisön toimijat rikkovat yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä vakavasti ja usein, johtuu suurelta osin siitä, että näitä sääntöjä koskevista vakavista rikkomuksista kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen seuraamusten tasolla ei ole riittävän varoittavaa vaikutusta. Tätä heikkoutta lisää vielä se, että seuraamusten taso vaihtelee eri jäsenvaltioiden kesken suuresti, mikä rohkaisee laittomia toimijoita toimimaan niiden jäsenvaltioiden vesillä tai alueella, joissa seuraamukset ovat lievimmät. Sen vuoksi on aiheellista täydentää yhteisen kalastuspolitiikan sääntöihin kohdistuvista vakavista rikkomuksista määrättävien seuraamusten enimmäistasoja, sellaisina kuin niistä säädetään asetuksen (EY) N:o 1005/2008 44 artiklassa, varoittavin seuraamuksin, ottamalla huomioon vahingon luonne, vakavaan rikkomukseen syyllistymisellä saatujen kalastustuotteiden arvo, rikkomuksen tekijän taloudellinen tilanne ja rikkomuksen mahdollinen toistuminen. Olisi säädettävä myös välittömistä täytäntöönpanotoimenpiteistä ja täydentävistä toimenpiteistä.
- (40) Seuraamusten asettamista olisi täydennettävä vakavia rikkomuksia koskevalla pisteytysjärjestelmällä, jonka perusteella kalastuslisenssin voimassaolo olisi keskeytettävä, jos kalastuslisenssin haltijalle on määrätty tietty määrä pisteitä vakavista rikkomuksista johtuvien seuraamusten johdosta. Jos kalastuslisenssin voimassaolo on keskeytetty viisi kertaa tämän järjestelmän perusteella ja tämä määrä pisteitä määrätään uudelleen, kalastuslisenssi olisi peruutettava pysyvästi. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi vietävä kaikki yhteisen kalastuspolitiikan sääntöihin kohdistuvat rikkomukset kansalliseen rekisteriin.
- (41) Yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi komission olisi voitava toteuttaa tehokkaita korjaavia toimenpiteitä. Tätä varten komission hallinnointivalmiuksia sekä sen valmiuksia toteuttaa toimenpiteitä tavalla, joka on oikeassa suhteessa jäsenvaltioiden sääntöjen noudattamatta jättämisen tasoon olisi vahvistettava. Komissiolla olisi oltava valtuudet suorittaa tarkastuksia ilman ennakkoilmoitusta ja riippumattomalla tavalla, jotta se voisi tarkistaa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten toteuttamia valvontatoimia.
- (42) Yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi ja kalavarojen suojelun ensisijaisuuden turvaamiseksi olisi Euroopan kalatalousrahastosta 27 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 ⁽¹⁾ ja yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanoa ja kansainvälisen merioikeuden alaa koskevista yhteisön rahoitustoimenpiteistä 22 päivänä toukokuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2006 ⁽²⁾ mukaisen rahoitustuen myöntämisen edellytykseksi asetettava, että jäsenvaltiot noudattavat velvoitteitaan kalavarojen suojelun alalla ja siten olisi säädettävä mahdollisuudesta peruuttaa tällainen rahoitustuki tilapäisesti tai pysyvästi tapauksissa, joissa jäsenvaltiot ovat panneet yhteisen kalastuspolitiikan säännöt puutteellisesti täytäntöön tavalla, joka vahingoittaa rahoitettavien toimenpiteiden tehokkuuteen.
- (43) Komissiolle olisi annettava valtuudet kieltää kalastus, kun jäsenvaltion kiintiö tai itse TAC tulee täyteen. Komissiolle olisi lisäksi annettava valtuudet alentaa kiintiöitä ja osoitettuja pyyntiponnistuksia, jotta se voisi varmistaa, että kalastusmahdollisuuksia koskevia rajoituksia noudatetaan täysimääräisesti. Komissiolla olisi myös oltava valmiudet toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä, jos on olemassa näyttöä siitä, että jäsenvaltion kalastustoimet tai sen toimenpiteet vaarantavat hoitosuunnitelmien säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä tai uhkaavat meren ekosysteemiä.
- (44) Tietojen vaihtaminen sähköisessä muodossa muiden jäsenvaltioiden ja komission tai sen nimeämän elimen kanssa olisi varmistettava. Komissiolla tai sen nimeämällä elimellä olisi oltava välittömästi käytettävissään jäsenvaltioiden kalastusta koskevat tiedot, jotta se pystyy tarkistamaan, että jäsenvaltiot noudattavat velvollisuuksiaan, sekä puuttumaan havaittuihin epäjohtonmukaisuuksiin.
- (45) Paremmen viestinnän varmistamiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi perustettava verkkosivustoja, joilla on saatavilla yleisiä tietoja julkiseen käyttöön tarkoitettussa osassa ja operatiivisia tietoja verkkosivuston suojatussa osassa. Olisi myös varmistettava, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tekevät tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi yhteistyötä keskenään sekä komission, komission nimeämän elimen ja kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa.
- (46) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾ mukaisesti. Kaikkien toimenpiteiden, jotka komissio hyväksyy tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi, olisi oltava suhteellisuusperiaatteen mukaisia.

⁽¹⁾ EUVL L 223, 15.8.2006, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 160, 14.6.2006, s. 1.⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

(47) Yhteisön kalastuksenvalvontaviraston toimeksiantoa olisi mukautettava ja laajennettava, jotta se voisi tukea yhteisen kalastuspolitiikan valvontajärjestelmän yhdenmukaista täytäntöönpanoa, varmistaa operatiivisen yhteistyön organisoimisen, antaa jäsenvaltioille apua ja perustaa hätäyksikön, jos havaitaan jokin yhteiseen kalastuspolitiikkaan kohdistuva vakava riski. Sillä olisi myös oltava mahdollisuus hankkia tarvittavat laitteet yhteiskäyttösuunnitelmien toteuttamiseksi ja tehdä yhteistyötä Euroopan unionin yhdenmukaisen meripolitiikan täytäntöönpanossa.

(48) Tämän asetuksen mukaisesti koottuja ja vaihdettuja tietoja olisi käsiteltävä soveltuvien luottamuksellisuutta koskevien sääntöjen mukaisesti. Jäsenvaltioiden tätä asetusta soveltaessaan suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY ⁽¹⁾. Komission tämän asetuksen mukaisesti suorittamaa henkilötietojen käsittelyä olisi säänneltävä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 45/2001 ⁽²⁾.

(49) Tiettyjä valvontasäännöksiä koskevia asetuksia olisi muutettava, jotta yhteisön lainsäädäntö saadaan yhdenmukaiseksi tämän asetuksen kanssa.

(50) Koska tällä asetuksella perustetaan uusi kattava valvontajärjestelmä, asetus (ETY) N:o 2847/93, erityiskalastuslupia koskevista yleisistä säännöistä 27 päivänä kesäkuuta 1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1627/94 ⁽³⁾ ja kalastustoimia koskevien tietojen sähköisestä kirjaamisesta ja toimittamisesta sekä kaukohavaintokeinoista 21 päivänä joulukuuta 2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1966/2006 ⁽⁴⁾ olisi kumottava.

(51) Jotta jäsenvaltioille annettaisiin tarvittava määrä aikaa mukautua eräisiin tässä asetuksessa säädettyihin uusiin velvoitteisiin, on aiheellista lykätä tiettyjen säännösten soveltamista myöhempään ajankohtaan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 171, 6.7.1994, s. 7.

⁽⁴⁾ EUVL L 408, 30.12.2006, s. 1.

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella perustetaan valvontaa, tarkastuksia ja täytäntöönpanon valvontaa koskeva yhteisön järjestelmä, jäljempänä ”yhteisön valvontajärjestelmä”, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioiden alueella tai yhteisön vesillä toteutettuihin taikka yhteisön kalastusalueiden tai lippujäsenvaltion ensisijaista vastuuta rajoittamatta, jäsenvaltioiden kansalaisten toteuttamiin yhteisen kalastuspolitiikan alaan kuuluviin toimiin.

2. Perustamissopimuksen liitteessä II tarkoitettujen merentakaisen alueiden ja maiden merivesillä toteutettuja toimia pidetään kolmansien maiden merivesillä toteutettuina toimina.

3 artikla

Suhde kansainvälisiin ja kansallisiin säännöksiin

1. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta niiden erityismääräysten soveltamista, jotka sisältyvät yhteisön ja kolmansien maiden välillä tehtyihin kalastussopimuksiin tai joita sovelletaan sellaisten alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen tai vastaavien sopimusten puitteissa, joiden sopimuspuoli yhteisö on tai joiden kanssa yhteisö tekee yhteistyötä olematta sopimuspuoli.

2. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta siinä säädettyjä vähimmäisvaatimuksia tiukempien kansallisten valvontatoimenpiteiden soveltamista, jos ne ovat yhteisön lainsäädännön ja yhteisen kalastuspolitiikan mukaisia. Jäsenvaltioiden on komission pyynnöstä annettava nämä valvontatoimenpiteet tiedoksi.

4 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 2371/2002 määritelmiä. Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

1) ”kalastustoiminnalla” tarkoitetaan kalojen etsimistä, pyydysten laskemista, asettamista, vetämistä ja nostamista, saaliin ottamista alukselle, kalojen ja kalastustuotteiden jälleenlaivausta, aluksella pitämistä, aluksella jalostamista, siirtämistä, altaaseen panemista, lihotusta sekä purkamista;

- 2) ”yhteisen kalastuspolitiikan säännöillä” tarkoitetaan elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiseen, hoitoon ja hyödyntämiseen, vesiviljelyyn sekä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostukseen, kuljetukseen ja kaupan pitämiseen liittyvää yhteisön lainsäädäntöä;
- 3) ”valvonnalla” tarkoitetaan seurantaa ja tarkkailua;
- 4) ”tarkastuksella” tarkoitetaan virkamiesten tekemää tarkastusta, joka koskee yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamista ja joka kirjataan tarkastusraporttiin;
- 5) ”tarkkailulla” tarkoitetaan tarkastusalusten tai virallisten ilmalusten havaintoihin ja teknisiin havaitsemis- ja tunnistamismenetelmiin perustuvaa kalastustoiminnan tarkkailua;
- 6) ”virkamiehellä” tarkoitetaan henkilöä, jonka kansallinen viranomainen, komissio tai yhteisön kalastusvalvontavirasto on valtuuttanut tekemään tarkastuksen;
- 7) ”yhteisön tarkastajilla” tarkoitetaan tämän asetuksen 79 artiklan mukaisesti laadittavassa luettelossa mainittuja jäsenvaltion taikka komission tai sen nimeämän elimen virkamiehiä;
- 8) ”valvonnasta vastaavalla tarkkailijalla” tarkoitetaan henkilöä, jonka kansallinen viranomainen on valtuuttanut tarkkailemaan yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen täytäntöönpanoa;
- 9) ”kalastuslisenssillä” tarkoitetaan virallista asiakirjaa, joka antaa haltijalleen kansallisissa säännöissä määritellyn oikeuden käyttää tiettyä kalastuskapasiteettia elävien vesiluonnonvarojen kaupalliseen hyödyntämiseen. Se sisältää yhteisön kalastusluksen tunnisteita, teknisiä ominaisuuksia ja varustusta koskevat vähimmäisvaatimukset;
- 10) ”kalastusluvalla” tarkoitetaan yhteisön kalastuslukselle kalastuslisenssin lisäksi myönnettyä kalastuslupaa, joka antaa alukselle oikeuden harjoittaa erityistä kalastustoimintaa määrättyä aikana, tietyllä alueella tai tietyn erityisedellytysten alaisen kalastuksen osalta;
- 11) ”automaattisella tunnistusjärjestelmällä” tarkoitetaan autonomaista ja jatkuvaa alusten tunnistus- ja seurantajärjestelmää, joka tarjoaa alukselle keinon vaihtaa toisten lähistöllä olevien alusten ja maissa olevien viranomaisten kanssa sähköisesti alusta koskevia tietoja, mukaan luettuina tiedot aluksen tunnisteista, sijainnista, kurssista ja nopeudesta;
- 12) ”satelliittiseurantajärjestelmän tiedoilla” tarkoitetaan kalastusluksille asennettujen satelliittiseurantalaitteiden välityksellä lippuvaltion kalastusenseurantakeskukselle toimitettavia tietoja, jotka koskevat kalastusalusten tunnisteita, maantieteellistä sijaintia, päivämääriä, kellonaikaa, kurssia ja nopeutta;
- 13) ”alusten paikantamisjärjestelmällä” tarkoitetaan satelliittiperusteista kaukohavaintoteknologiaa, jolla aluksia voidaan tunnistaa ja havaita niiden sijainti merellä;
- 14) ”kalastusrajoitusalueella” tarkoitetaan jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaa neuvoston määrittelemää merialuetta, jossa kalastustoiminta on joko rajoitettua tai kiellettyä;
- 15) ”kalastusenseurantakeskuksella” tarkoitetaan lippujäsenvaltion perustamaa toimintakeskusta, jossa on käytössä tietokone-laitteistot ja -ohjelmistot automaattista tietojen vastaanottoa ja käsittelyä sekä sähköistä tiedonsiirtoa varten;
- 16) ”jälleenlaivauksella” tarkoitetaan kaikkien tai joidenkin aluksella olevien kalastus- tai vesiviljelytuotteiden purkamista toiseen alukseen;
- 17) ”riskillä” tarkoitetaan sellaisen tapahtuman toteutumisen todennäköisyyttä, joka rikkoisi yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä;
- 18) ”riskinhallinnalla” tarkoitetaan riskien järjestelmällistä tunnistamista ja kaikkien näiden riskien toteutumisen rajoittamiseksi tarvittavien toimenpiteiden toteuttamista. Tämä sisältää muun ohessa tietojen keräämisen, riskien analysoinnin ja arvioinnin, toimien valmistelun ja toteuttamisen sekä prosessin ja sen tulosten säännöllisen seurannan ja tarkastelun, mitkä perustuvat kansainvälisiin, yhteisön ja kansallisiin lähteisiin ja strategioihin;
- 19) ”toimijalla” tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka hoitaa tai pitää hallinnassaan mitä tahansa yritystä, joka toteuttaa mitä tahansa toimia, jotka liittyvät mihin tahansa kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuotannon, jalostuksen, kaupan pitämisen, jakelun ja vähittäiskaupan vaiheisiin;
- 20) ”erällä” tarkoitetaan tiettyyn lajiin kuuluvien kalastus- ja vesiviljelytuotteiden määrää, jolla on samanlainen tarjontamuoto ja joka on peräisin samalta asianomaiselta maantieteelliseltä alueelta ja samalta kalastuslukselta tai kalastusalusten ryhmästä tai samasta vesiviljelyn tuotantoyksiköstä;
- 21) ”jalostuksella” tarkoitetaan tarjontamuodon valmisteluprosessia. Siihen kuuluu fileointi, pakkaaminen, purkittaminen, jäädyttäminen, savustus, suolaus, kypsennys, suola- tai etikkaliemeen säilöminen, kuivaaminen tai millä tahansa muulla tavalla toteutettu kalan kauppaan valmistelu;
- 22) ”purkamisella” tarkoitetaan minkä tahansa kalastustuotemäärän tyhjentämistä kalastuslukselta maihin;
- 23) ”vähittäiskaupalla” tarkoitetaan elollisista vesiluonnonvaroista saatujen tuotteiden käsittelyä ja/tai jalostusta ja niiden säilytystä myyntipaikassa ja toimittamista loppukuluttajalle, ja siihen kuuluu jakelu;

- 24) *"monivuotisilla suunnitelmilla"* tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 2371/2002 5 artiklassa tarkoitettuja elvytysuunnitelmia ja 6 artiklassa tarkoitettuja hoitosuunnitelmia sekä muita perustamissopimuksen 37 artiklan perusteella hyväksyttyjä yhteisön säännöksiä, joissa säädetään tiettyjä kalakan-
toja koskevista, usean vuoden ajan sovellettavista erityisistä hoitotoimenpiteistä;
- 25) *"rannikkovaltiolla"* tarkoitetaan valtiota, jonka suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä tai jonka satamissa toimia toteutetaan;
- 26) *"täytäntöönpanon valvonnalla"* tarkoitetaan yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi toteutettuja toimia;
- 27) *"varmennetulla koneteholla"* tarkoitetaan koneen jatkuvaa enimmäistehoa koneen ulostulolaipan kohdalla jäsenvaltion viranomaisten tai näiden tehtävään määräämän luokituslaitoksen tai muun toimijan antaman todistuksen mukaisesti;
- 28) *"virkistyskalastuksella"* tarkoitetaan ei-kaupallista kalastustoimintaa, jossa meren elollisia vesiluonnonvaroja käytetään virkistys-, matkailu- tai urheilutarkoituksiin;
- 29) *"uudelleensijoittamisella"* tarkoitetaan kalastustoimintaa, jossa saalis siirretään kokonaan tai osittain jaetusta pyydyksestä alukseen tai kalastusalueen ruumasta tai sen pyydyksestä aluksen ulkopuolella olevaan verkkoon, säiliöön tai altaaseen, jossa elävää saalista säilytetään purkamiseen asti;
- 30) *"asianomaisella maantieteellisellä alueella"* tarkoitetaan merialuetta, jota pidetään yksikkönä kalastusalueiden maantieteellistä luokitusta sovellettaessa ja joka ilmaistaan viittaamalla FAO-suuralueeseen, FAO-alueeseen tai osa-alueeseen taikka tarvittaessa ICES-tilastoruutuun, pyyntiponnistusalueeseen, talousvyöhykkeeseen tai maantieteellisten koordinaattien rajoittamaan alueeseen;
- 31) *"kalastusalueella"* tarkoitetaan aluksia, jotka on varustettu elollisten vesiluonnonvarojen kaupallista hyödyntämistä varten;
- 32) *"kalastusmahdollisuudella"* tarkoitetaan määrällistä kalastusoi-
keutta, joka ilmaistaan saaliina ja/tai pyyntiponnistuksena.

II OSASTO

YLEISET PERIAATTEET

5 artikla

Yleiset periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on valvottava luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön niiden alueella tai niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä toteuttamia yhteiseen kalastuspolitiikkaan kuuluvia toimia, erityisesti kalastustoimia, jälleenlaivausta, kalojen siirtämistä altaisiin tai vesiviljelylaitoksiin, lihotuslaitokset mukaan luettuina, ja kalastus- ja vesiviljelytuotteiden purkamista, tuontia, kuljetusta, jalostusta, kaupan pitämistä ja varastointia.

2. Jäsenvaltioiden on myös valvottava lippunsa alla purjehtivien yhteisön kalastusalueiden ja, lippujäsenvaltion ensisijaista vastuuta rajoittamatta, kansalaistensa vesialueille pääsyä ja vesiluonnonvarojen käyttöä sekä toimintaa yhteisön vesien ulkopuolella.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarkoituksenmukaiset toimenpiteet, myönnettävä riittävät taloudelliset, tekniset ja henkilöresurssit sekä luotava kaikki hallinnolliset ja tekniset rakenteet, jotka ovat tarpeen yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisalalla toteutettavien toimien valvonnan, tarkastamisen ja täytäntöönpanon valvonnan varmistamiseksi. Niiden on annettava toimivaltaisten viranomaistensa ja virkamiestensä käyttöön kaikki riittävät keinot, jotta nämä voivat suorittaa tehtävänsä.

4. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että valvonta, tarkastukset ja täytäntöönpanonvalvonta toteutetaan eri aloja, aluksia tai henkilöitä syrjimättä ja riskinhallinnan pohjalta.

5. Kussakin jäsenvaltiossa on yhden viranomaisen koordinoitava kaikkien kansallisten valvontaviranomaisten valvontatoimia. Mainittu viranomainen on vastuussa myös kalastustoimia koskevien tietojen keräämisen, käsittelyn ja varmentamisen koordinoinnista sekä raportoinnista komissiolle, asetuksen (EY) N:o 768/2005 ⁽¹⁾ mukaisesti perustetulle yhteisön kalastusvalvontavirastolle, muille jäsenvaltioille ja tarvittaessa kolmansille maille sekä yhteistyöstä ja tietojen toimittamisen turvaamisesta näiden kaikkien tahojen kanssa.

6. Euroopan kalatalousrahastosta asetuksen (EY) N:o 1198/2006 mukaisesti maksettavien tukien ja asetuksen (EY) N:o 861/2006 8 artiklan a alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin myönnettävän yhteisön rahoitustuen edellytyksenä on 103 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, että jäsenvaltiot täyttävät velvoitteensa, jonka mukaan niiden on varmistettava yhteisen kalastuspolitiikan niiden sääntöjen noudattaminen ja täytäntöönpanon valvonta, jotka liittyvät rahoitettaviin toimenpiteisiin tai vaikuttavat niiden tehokkuuteen, ja hallinnoitava ja ylläpidettävä tätä varten tehokasta valvontaa, tarkastamista ja täytäntöönpanon valvontaa koskevaa järjestelmää.

7. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat kukin oman vastuualueensa mukaisesti, että yhteisön rahoitustuen hallinnoinnissa ja valvonnassa noudatetaan tämän asetuksen tavoitteita.

III OSASTO

VESIALUEILLE PÄÄSYÄ JA VESILUONNONVAROJEN KÄYTTÖÄ KOSKEVAT YLEISET VAATIMUKSET

6 artikla

Kalastuslisenssi

1. Yhteisön kalastusalueesta voidaan käyttää elollisten vesiluonnonvarojen kaupalliseen hyödyntämiseen vain, jos sillä on voimassa oleva kalastuslisenssi.

⁽¹⁾ EUVL L 128, 21.5.2005, s. 1.

2. Lippujäsenvaltion on varmistettava, että kalastuslisenssin sisältämät tiedot ovat paikkansapitäviä ja yhdenmukaisia asetuksen (EY) N:o 2371/2002 15 artiklassa tarkoitettua yhteisön kalastusalueiden rekisterissä olevien tietojen kanssa.

3. Lippujäsenvaltion on keskeytettävä tilapäisesti sellaisen aluksen kalastuslisenssin voimassaolo, joka on tilapäisesti poistettu käytöstä tuon jäsenvaltion päätöksellä tai jonka kalastuslupa on peruutettu tilapäisesti asetuksen (EY) N:o 1005/2008 45 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

4. Lippujäsenvaltion on peruutettava pysyvästi sellaisen aluksen kalastuslisenssi, johon sovelletaan asetuksen (EY) N:o 2371/2002 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kalastuskapasiteetin mukauttamistoimenpidettä tai jonka kalastuslupa on peruutettu pysyvästi asetuksen (EY) N:o 1005/2008 45 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

5. Lippujäsenvaltion on myönnettävä ja peruutettava kalastuslisenssi sekä hallinnoitava sitä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksytyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

7 artikla

Kalastuslupa

1. Yhteisön vesillä toimivalla yhteisön kalastusalueella on lupa harjoittaa erityistä kalastustoimintaa ainoastaan, jos tämä mainitaan voimassa olevassa kalastusluvassa silloin, kun kalastukseen tai kalastusalueisiin, jonka/joiden osalta on lupa harjoittaa toimintaa, liittyy seuraavia edellytyksiä:

- a) pyyntiponnistuksen rajoittamisohjelma;
 - b) monivuotinen suunnitelma;
 - c) kalastusrajoitusalue;
 - d) kalastaminen tieteellisiin tarkoituksiin;
 - e) muut tapaukset, joista säädetään yhteisön lainsäädännössä.
2. Jos jäsenvaltiolla on erityinen kansallinen kalastuslupajärjestelmä, sen on lähetettävä komissiolle tämän pyynnöstä yhteenvedo myönnettyssä luvassa olevista tiedoista ja niihin liittyvistä pyyntiponnistuksen aggregoiduista määristä.
3. Jos lippujäsenvaltio on kansallisen kalastuslupajärjestelmän muodossa hyväksynyt kansallisia säännöksiä käytettävissään olevien kalastusmahdollisuuksien jakamiseksi yksittäisille aluksille, sen on lähetettävä komissiolle tämän pyynnöstä tiedot kalastusalueista, joilla on lupa harjoittaa kalastustoimintaa tietyn kalastuksen alalla, erityisesti ulkoiset tunnistenumerot, kyseisten kalastusalueiden nimet sekä niille jaetut yksittäiset kalastusmahdollisuudet.
4. Kalastuslupaa ei saa myöntää, jos kyseisellä kalastusalueella ei ole 6 artiklan mukaisesti saatua kalastuslisenssiä tai jos sen kalastuslisenssin voimassaolo on keskeytetty tai se on pysyvästi. Kalastuslupa on peruutettava ilman eri toimenpiteitä silloin, kun aluksen kalastuslisenssi on peruutettu lopullisesti. Se on peruutettava tilapäisesti silloin, kun kalastuslisenssin voimassaolo on keskeytetty.

5. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

8 artikla

Pyydysten merkintä

1. Kalastusalueen päällikön on noudatettava kalastusalueiden ja niiden pyydysten merkintää ja tunnistamista koskevia ehtoja ja rajoituksia.

2. Kalastusalueiden ja niiden pyydysten merkitsemistä ja tunnistamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

9 artikla

Alusten satelliittiseurantajärjestelmä

1. Jäsenvaltioilla on oltava käytössään alusten satelliittiseurantajärjestelmä, jonka avulla ne voivat tehokkaasti seurata lippunsa alla purjehtivien kalastusalueiden kalastustoimintaa näiden sijainnista riippumatta sekä jäsenvaltioiden vesillä harjoitettavaa kalastustoimintaa.

2. Kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä pitkällä kalastusalueella on oltava asennettuna täysin toimiva laite, joka mahdollistaa kyseisen aluksen paikantamisen ja tunnistamisen automaattisesti alusten satelliittiseurantajärjestelmää käyttäen lähettämällä säännöllisesti paikkatietoja, tämän kuitenkin rajoittamatta monivuotisiin suunnitelmiin sisältyvien erityismääräysten soveltamista. Sen ansiosta myös lippujäsenvaltion kalastusseurantakeskuksella on mahdollisuus määrittää kalastusalueiden sijainti. Kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä ja alle 15 metriä pitkiin kalastusalueisiin sovelletaan tätä artiklaa 1 päivästä tammikuuta 2012.

3. Kun kalastusalue on jonkin toisen jäsenvaltion vesillä, lippujäsenvaltion on toimitettava automaattisesti kyseisen aluksen satelliittiseurantajärjestelmän tiedot rannikkojäsenvaltioiden kalastusseurantakeskusten käyttöön. Satelliittiseurantajärjestelmän tiedot on pyynnöstä annettava myös sen jäsenvaltion käyttöön, jonka satamissa kalastusalue todennäköisesti purkaa saaliinsa tai jonka vesillä kalastusalue todennäköisesti jatkaa kalastustoimintaansa.

4. Jos yhteisön kalastusalue harjoittaa toimintaa kolmannen maan vesillä tai avomerialueilla, joiden kalavaroja hoitaa kansainvälinen organisaatio, ja jos kyseisen kolmannen maan kanssa tehdystä sopimuksessa tai kyseisen kansainvälisen organisaation säännöissä niin määrätään, nämä tiedot on annettava myös tuon maan tai organisaation käyttöön.

5. Jäsenvaltio voi vapauttaa lippunsa alla purjehtivat kokonaispituudeltaan alle 15 metriä pitkät yhteisön kalastusalueet vaatimuksesta, jonka mukaan ne on varustettava alusten satelliittiseurantajärjestelmällä, jos ne

- a) harjoittavat toimintaansa yksinomaan asianomaisen lippujäsenvaltion aluemerillä; tai

- b) eivät ole merellä koskaan pidempään kuin 24 tuntia laskettuna lähtöhetkestä satamaan paluuseen.

6. Yhteisön vesillä toimivilla kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä pitkillä kolmansien maiden kalastusaluksilla sekä kalastustoiminnan oheistoimintoja suorittavilla kolmansien maiden apualuksilla on oltava asennettuna täysin toimiva laite, joka lähettää yhteisön kalastusalusten tavoin säännöllisesti paikkatietoja, joilla alusten satelliittiseurantajärjestelmä voi paikantaa ja tunnistaa tällaisen aluksen automaattisesti.

7. Jäsenvaltioiden on perustettava ja ylläpidettävä kalastuksen seurantakeskuksia, joiden tehtävänä on kalastustoiminnan ja pyyntiponnistuksen seuranta. Jäsenvaltion kalastuksen seurantakeskuksen on seurattava kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivia kalastusaluksia riippumatta siitä, millä vesillä alukset toimivat tai missä satamassa ne ovat, sekä kyseisen jäsenvaltion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä toimivia muiden jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivia yhteisön kalastusaluksia ja kolmansien maiden kalastusaluksia, joihin sovelletaan alusten satelliittiseurantajärjestelmää.

8. Kunkin lippujäsenvaltion on nimettävä kalastuksen seurantakeskuksesta vastuussa olevat toimivaltaiset viranomaiset ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sen kalastuksen seurantakeskuksessa on käytettävissä riittävä määrä henkilöstöä ja että siellä on käytössä tietokonelaitteistot ja -ohjelmistot automaattista tietojenkäsittelyä ja sähköistä tiedonsiirtoa varten. Jäsenvaltioilla on oltava varmuuskopio- ja palautusjärjestelmät järjestelmähäiriöiden varalta. Jäsenvaltiolla voi olla käytössään yhteinen kalastuksen seurantakeskus.

9. Jäsenvaltio voi velvoittaa tai oikeuttaa lippunsa alla purjehtivat kalastusalukset olemaan alusten satelliittiseurantajärjestelmällä varustettuja.

10. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

10 artikla

Automaattinen tunnistusjärjestelmä

1. Direktiivin 2002/59/EY liitteessä II olevan I osan 3 kohdan mukaisesti kokonaispituudeltaan yli 15 metriä pitkillä kalastusaluksilla on oltava asennettuna ja pidettävä toiminnassa automaattinen tunnistusjärjestelmä, joka vastaa Kansainvälisen merenkulkujärjestön vuoden 1974 SOLAS-yleissopimuksen V luvun 19 säännön 2.4.5 kohdan mukaisesti asettamia suorituskykyvaatimuksia.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan seuraavasti:

- a) 31 päivästä toukokuuta 2014 kokonaispituudeltaan vähintään 15 metriä ja alle 18 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin;

- b) 31 päivästä toukokuuta 2013 kokonaispituudeltaan vähintään 18 metriä ja alle 24 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin;

- c) 31 päivästä toukokuuta 2012 kokonaispituudeltaan vähintään 24 metriä ja alle 45 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin.

3. Jäsenvaltiot saavat käyttää automaattisen tunnistusjärjestelmän tietoja, silloin kun niitä on käytettävissä, ristiintarkastuksiin muiden tietojen kanssa, jotka ovat käytettävissä 109 ja 110 artiklan mukaisesti. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että automaattisesta tunnistusjärjestelmästä saatavat, niiden lipun alla purjehtivia kalastusaluksia koskevat tiedot ovat niiden kansallisten kalastuksen valvontaviranomaisten käytettävissä.

11 artikla

Alusten paikantamisjärjestelmä

Jäsenvaltioiden on käytettävä alusten paikantamisjärjestelmää, jonka ansiosta ne voivat vertailla satelliittien tai muiden vastaavien järjestelmien maahan lähettämiin kaukohavaintokuviin perustuvaa aluksen sijaintia ja alusten satelliittiseurantajärjestelmän tai automaattisen tunnistusjärjestelmän vastaanottamia tietoja keskenään sen arvioimiseksi, onko jollakin tietyllä alueella kalastusaluksia, jos niillä on selvää näyttöä siitä, että näin koituu kustannushyötyä kalastusalusten paikantamisessa käytettyihin perinteisiin valvontamenetelmiin verrattuna. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kalastuksen seurantakeskuksilla on tekniset valmiudet käyttää alusten paikantamisjärjestelmää.

12 artikla

Tietojen toimittaminen seurantatoimia varten

Alusten satelliittiseurantajärjestelmästä, automaattisesta tunnistusjärjestelmästä ja alusten paikantamisjärjestelmästä tämän asetuksen mukaisesti kerättyjä tietoja voidaan toimittaa yhteisön erillisvirastoille ja jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jotka harjoittavat seurantatoimia meriturvallisuutta ja merenkulun turvatoimia, rajavalvontaa, merellisen ympäristön suojelua ja yleistä lainvalvontaa varten.

13 artikla

Uudet tekniikat

1. Neuvosto voi perustamissopimuksen 37 artiklan nojalla päättää velvollisuudesta käyttää sähköisiä seurantalaitteita ja jäljitysvälineitä, kuten geneettistä analyysiä. Käytettävän tekniikan arvioimiseksi jäsenvaltiot toteuttavat ennen 1 päivää kesäkuuta 2013 omasta aloitteestaan tai yhteistyössä komission tai tämän nimeämän elimen kanssa jäljitysvälineisiin, kuten geneettiseen analyysiin, liittyviä pilottihankkeita.

2. Neuvosto voi perustamissopimuksen 37 artiklan nojalla päättää kalastuksen valvonnassa käytettävien muiden uusien tekniikoiden käyttöönotosta, jos nämä tekniikat johtavat kustannustehokkaalla tavalla yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen parempaan noudattamiseen.

IV OSASTO
KALASTUKSEN VALVONTA

I LUKU

Kalastusmahdollisuuksien käytön valvonta

1 jakso

Yleiset säännökset

14 artikla

Kalastuspäiväkirjan täyttäminen ja toimittaminen

1. Monivuotisiin suunnitelmiin sisältyvien erityismääräysten soveltamista rajoittamatta on kokonaispituudeltaan vähintään 10 metriä pitkien yhteisön kalastusalusten päälliköiden on pidettävä toiminnastaan kalastuspäiväkirjaa, josta ilmenevät eriteltyinä kunkin pyydetyn ja aluksella olevan lajin kaikki määrät, jotka ylittävät 50 kilogrammaa elopainona ilmaistuna.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun kalastuspäiväkirjan on sisältävä erityisesti seuraavat tiedot:

- a) kalastusaluksen ulkoinen tunnistenumero ja nimi;
- b) kunkin lajin kolmikirjaiminen FAO:n koodi ja asianomainen maantieteellinen alue, jolta saaliit pyydettiin;
- c) saaliiden pyyntipäivämäärät;
- d) satamasta lähtö- ja satamaan saapumispäivämäärät sekä kalastusmatkan kesto;
- e) pyydystyyppi, silmäkoko ja suuruus;
- f) kunkin lajin arvioidut määrät kilogrammoina elopainona ilmaistuna tai tapauksen mukaan kappalemäärä;
- g) kalastustoimien lukumäärä.

3. Kalastuspäiväkirjaan kirjattujen aluksella pidettyjen kalojen määrää kilogrammoina arvioitaessa sallittu poikkeama on 10 prosenttia kaikkien lajien osalta.

4. Yhteisön kalastusalusten päälliköiden on kirjattava kalastuspäiväkirjaansa myös kaikkien lajien kaikki arvioidut poisheitetyt määrät, jotka ylittävät 50 kilogrammaa elopainona ilmaistuna.

5. Kalastuksessa, johon sovelletaan yhteisön pyyntiponnistusjärjestelmää, yhteisön kalastusalusten päälliköiden on tehtävä merkinnät ja selvitys kalastuspäiväkirjoihinsa alueella vietetyn ajan osalta seuraavasti:

- a) hinattavien pyydysten osalta:
 - i) kyseisellä alueella sijaitsevaan satamaan saapuminen ja sieltä poistuminen;
 - ii) kukin sellaiselle merialueelle saapuminen ja sellaiselta merialueelta poistuminen, jolla sovelletaan vesialueille pääsyä ja kalavarojen käyttöä koskevia erityissääntöjä;

iii) aluksella pidetty saalis lajeittain kilogrammoina elopainona ilmaistuna aluksen poistuessa kyseiseltä alueelta tai ennen saapumista kyseisellä alueella sijaitsevaan satamaan;

b) seisovien pyydysten osalta:

- i) kyseisellä alueella sijaitsevaan satamaan saapuminen ja sieltä poistuminen;
- ii) kukin sellaiselle merialueelle saapuminen ja sellaiselta merialueelta poistuminen, jolla sovelletaan vesialueille pääsyä ja kalavarojen käyttöä koskevia erityissääntöjä;
- iii) päivä ja kellonaika, jolloin seisovat pyydykset on laskettu tai laskettu uudelleen kyseisille alueille;
- iv) sellaisten kalastustoimien päättymispäivä ja -aika, joissa on käytetty seisovia pyydyksiä;
- v) aluksella pidetty saalis lajeittain kilogrammoina elopainona ilmaistuna aluksen poistuessa kyseiseltä alueelta tai ennen saapumista kyseisellä alueella sijaitsevaan satamaan.

6. Yhteisön kalastusalusten päälliköiden on toimitettava kalastuspäiväkirjan tiedot mahdollisimman pian ja viimeistään 48 tunnin kuluttua saaliin purkamisesta

- a) lippujäsenvaltiolle; ja
- b) jos saalis on purettu toisen jäsenvaltion satamassa, tämän satamajäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

7. Muuntaakseen varastoitujen tai jalostettujen kalojen painon elopainoksi yhteisön kalastusalusten päälliköiden on sovellettava 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettua muuntokerrointa.

8. Yhteisön vesillä toimivien kolmansien maiden kalastusalusten päälliköiden on kirjattava tässä artiklassa tarkoitettut tiedot samalla tavoin kuin yhteisön kalastusalusten päälliköiden.

9. Päällikkö vastaa kalastuspäiväkirjaan merkittyjen tietojen paikkansapitävyydestä.

10. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

15 artikla

Kalastuspäiväkirjan tietojen sähköinen täyttäminen ja toimittaminen

1. Kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä pitkän yhteisön kalastusaluksen päällikön on kirjattava 14 artiklassa tarkoitettut tiedot sähköisessä muodossa ja lähetettävä ne sähköisessä muodossa lippujäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään kerran päivässä.

2. Kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä pitkän yhteisön kalastusaluksen päällikön on lähetettävä lippujäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä 14 artiklassa tarkoitettut tiedot, ja hänen on joka tapauksessa toimitettava asiaa koskevat kalastuspäiväkirjan tiedot sen jälkeen kun viimeinen kalastustoimi on saatu päätökseen ja ennen satamaan saapumista.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan:

- a) 1 päivästä tammikuuta 2012 kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä ja alle 15 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin;
- b) 1 päivästä heinäkuuta 2011 kokonaispituudeltaan vähintään 15 metriä ja alle 24 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin; ja
- c) 1 päivästä tammikuuta 2010 kokonaispituudeltaan vähintään 24 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin.

4. Jäsenvaltio voi vapauttaa lippunsa alla purjehtivien kokonaispituudeltaan alle 15 metriä pitkien yhteisön kalastusalusten päälliköt 1 kohdan soveltamisesta, jos he

- a) harjoittavat toimintaansa yksinomaan asianomaisen lippujäsenvaltion aluemerillä; tai
- b) eivät ole merellä koskaan pidempään kuin 24 tuntia laskettuna lähtöhetkestä satamaan paluuseen.

5. Yhteisön kalastusalusten päälliköt, jotka kirjaavat kalastustoimensa sekä raportoivat niistä sähköisesti, vapautetaan velvollisuudesta täyttää paperimuodossa oleva kalastuspäiväkirja sekä purkamis- ja jälleenlaivausilmoitus.

6. Jäsenvaltiot voivat tehdä kahdenvälisiä sopimuksia lippunsa alla niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtivia aluksia koskevien sähköisten raportointijärjestelmien käytöstä. Tällaisten sopimusten soveltamisalaan kuuluvat alukset vapautetaan kyseisillä vesillä paperimuodossa olevan kalastuspäiväkirjan täyttämistä koskevasta velvollisuudesta.

7. Jäsenvaltio voi velvoittaa tai valtuuttaa lippunsa alla purjehtivien kalastusalusten päälliköt 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen kirjaamaan ja toimittamaan 14 artiklassa tarkoitettut tiedot sähköisessä muodossa.

8. Rannikkojäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä lippujäsenvaltiolta saadut sähköiset ilmoitukset, jotka sisältävät 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin kalastusaluksilta saadut tiedot.

9. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

16 artikla

Kalastusalukset, joihin ei sovelleta kalastuspäiväkirjaa koskevia vaatimuksia

1. Kunkin jäsenvaltion on seurattava pistokokein sellaisten kalastusalusten toimintaa, joita 14 ja 15 artiklassa tarkoitettut vaatimukset eivät koske, sen varmistamiseksi, että nämä alukset noudattavat yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun seurannan suorittamista varten kunkin jäsenvaltion on laadittava otantasuunnitelma, joka perustuu komission 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksymiin menetelmiin, ja toimitettava se vuosittain 31 päivään tammikuuta mennessä komissiolle sekä ilmoitettava tämän suunnitelman laadinnassa käytetyt menetelmät. Pistokoesuunnitelmien on oltava mahdollisuuksien mukaan ajallisesti pysyviä ja vakiomuotoisia asianomaisten maantieteellisten alueiden sisällä.

3. Jäsenvaltiot, jotka kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti edellyttävät lippunsa alla purjehtivien kokonaispituudeltaan alle 10 metriä pitkien kalastusalusten toimittavan 14 artiklassa tarkoitettuja kalastuspäiväkirjoja, vapautetaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetystä velvollisuudesta.

4. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, 62 ja 63 a artiklan mukaisesti toimitettut myynti-ilmoitukset hyväksytään pistokoesuunnitelmille vaihtoehtoiseksi toimenpiteeksi.

17 artikla

Ennakkoilmoitus

1. Kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä pitkien ja monivuotisten suunnitelmien kattamien lajien kalastusta harjoittavien yhteisön kalastusalusten päälliköiden, joita koskee velvollisuus kirjata kalastuspäiväkirjan tiedot sähköisesti 15 artiklan mukaisesti, on ilmoitettava vähintään neljä tuntia ennen arvioitua satamaantuloaikaa lippujäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot:

- a) kalastusaluksen ulkoinen tunnistenumero ja nimi;
- b) määräsataman nimi ja tulon syy, kuten saaliin purkaminen, jälleenlaivaus tai palvelujen käyttö;
- c) kalastusmatkan päivämäärät ja asianomaiset maantieteelliset alueet, joilta saaliit pyydettiin;
- d) arvioitu satamaan saapumispäivä ja -aika;
- e) kunkin kalastuspäiväkirjaan kirjatun saalislajin määrät;
- f) kunkin aluksesta purettavan tai jälleenlaivattavan saalislajin määrät.

2. Kun yhteisön kalastusalus aikoo saapua muun jäsenvaltion kuin lippujäsenvaltion satamaan, lippujäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on heti sähköisen ennakkoilmoituksen vastaanotettuaan toimitettava se asianomaisen rannikkojäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

3. Rannikkojäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan aikaisempaan satamaan tuloon.

4. Edellä 15 artiklassa tarkoitetun sähköisen kalastuspäiväkirjan tiedot ja sähköinen ennakoilmoitus voidaan lähettää yhtenä sähköisenä toimituksena.

5. Päällikkö vastaa sähköiseen ennakoilmoitukseen kirjattujen tietojen paikkansapitävyydestä.

6. Komissio voi 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vapauttaa tietyt kalastusalueet 1 kohdassa säädetystä velvollisuudesta rajoitetuksi ajaksi, jota voidaan jatkaa, tai asettaa toisen määräajan ilmoituksen tekemiselle ottaen huomioon muun muassa kalastustuotteiden lajin sekä kalavesien, purkamispaikkojen ja niiden satamien välisen välimatkan, joissa kyseiset alukset on rekisteröity.

18 artikla

Toisessa jäsenvaltiossa tapahtuvaa purkamista koskeva ennakoilmoitus

1. Yhteisön kalastusalueiden päällikköiden, joita ei koske velvollisuus kirjata kalastuspäiväkirjan tietoja sähköisesti ennen 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen säännösten voimaantuloa ja jotka aikovat käyttää satamaa tai purkamislaitteita muussa rannikkojäsenvaltiossa kuin lippuvaltiossaan, on vähintään neljä tuntia ennen arvioitua satamaantuloaikaan ilmoitettava 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen rannikkojäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

2. Rannikkojäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan aikaisempaan satamaan tuloon.

19 artikla

Satamaan pääsyä koskeva lupa

Rannikkojäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat evätä kalastusalueelta pääsyn satamaan, jos 17 ja 18 artiklassa tarkoitettujen tietojen ei ole täydellisiä, jollei kyseessä ole ylivoimainen este.

20 artikla

Jälleenlaivaustoimet

1. Merellä tehtävät jälleenlaivaukset ovat yhteisön vesillä kiellettyjä. Ne ovat sallittuja ainoastaan luvan perusteella ja tässä asetuksessa säädettyin ehdoin tähän tarkoitukseen nimetyissä jäsenvaltioiden satamissa tai lähellä rannikkoa olevissa paikoissa ja 43 artiklan 5 kohdassa säädettyjen ehtojen mukaisesti.

2. Jos jälleenlaivaustoimi keskeytyy, jälleenlaivaustoimen jatkamiseksi voidaan vaatia lupa.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa uudelleensijoittamista, paritroolitoimintaa ja vähintään kahden yhteisön kalastusalueen yhteistoimintaa edellyttäviä kalastustoimia ei katsota jälleenlaivaukseksi.

21 artikla

Jälleenlaivausilmoituksen täyttäminen ja toimittaminen

1. Monivuotisiin suunnitelmiin sisältyvien erityissäännösten soveltamista rajoittamatta on kokonaispituudeltaan vähintään 10 metriä pitkien jälleenlaivaustoimeen osallistuvien yhteisön kalastusalueiden päällikköiden täytettävä jälleenlaivausilmoitus ja ilmoitettava eriteltyinä kunkin jälleenlaivatun tai vastaanotetun saalisalajin kaikki määrät, jotka ylittävät 50 kilogrammaa elopainona ilmaistuna.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun jälleenlaivausilmoitukseen on sisällyttävä ainakin seuraavat tiedot:

- sekä jälleenlaivaavan että vastaanottavan kalastusalueen ulkoinen tunnistenumero ja nimi;
- kunkin lajin kolmikirjaiminen FAO:n koodi ja asianomainen maantieteellinen alue, jolta saaliit pyydettiin;
- kunkin lajin arvioitujen määrät kilogrammoina tuotteen painoa, eriteltyinä tuotteiden tarjontamuodon mukaan, tai tapauksen mukaan kappalemäärinä;
- vastaanottavan kalastusalueen määräsatama;
- nimetty jälleenlaivaussatama.

3. Jälleenlaivausilmoitukseen kirjattujen kalojen määrää kilogrammoina arvioitaessa sallittu poikkeama on 10 prosenttia kaikkien lajien osalta.

4. Sekä jälleenlaivaavan että vastaanottavan kalastusalueen päällikkö on kummankin mahdollisimman pian ja viimeistään 48 tuntia jälleenlaivauksen jälkeen toimitettava jälleenlaivausilmoitus

- lippujäsenvaltiolleen tai -valtioilleen; ja
- jos jälleenlaivaus on suoritettu muun jäsenvaltion satamassa, kyseisen satamajäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

5. Sekä jälleenlaivaavan että vastaanottavan kalastusalueen päällikkö vastaavat kunkin jälleenlaivausilmoituksensa kirjattujen tietojen paikkansapitävyydestä.

6. Komissio voi 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vapauttaa tietyt kalastusalueet 1 kohdassa säädetystä velvollisuudesta rajoitetuksi ajaksi, jota voidaan jatkaa, tai asettaa ilmoituksen tekemiselle muun määräajan ottaen huomioon muun muassa kalastustuotteiden lajin sekä kalavesien, jälleenlaivauspaikkojen ja niiden satamien välisen välimatkan, joissa kyseiset alukset on rekisteröity.

7. Jälleenlaivausilmoitukseen liittyvät menettelyt ja lomakkeet määritetään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

22 artikla

Jälleenlaivausilmoituksen tietojen sähköinen täyttäminen ja toimittaminen

1. Kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä pitkien yhteisön kalastusalusten päälliköiden on kirjattava 21 artiklassa tarkoitettut tiedot sähköisessä muodossa ja lähetettävä ne sähköisessä muodossa lippujäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 24 tunnin kuluessa jälleenlaivaustoimen päättymisestä.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan:
 - a) 1 päivästä tammikuuta 2012 kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä ja alle 15 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin;
 - b) 1 päivästä heinäkuuta 2011 kokonaispituudeltaan vähintään 15 metriä ja alle 24 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin; ja
 - c) 1 päivästä tammikuuta 2010 kokonaispituudeltaan vähintään 24 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin.
3. Jäsenvaltio voi vapauttaa lippunsa alla purjehtivien kokonaispituudeltaan alle 15 metriä pitkien yhteisön kalastusalusten päälliköt 1 kohdan soveltamisesta, jos alukset
 - a) harjoittavat toimintaansa yksinomaan asianomaisen lippujäsenvaltion aluemerillä; tai
 - b) eivät ole merellä koskaan pidempään kuin 24 tuntia laskettuna lähtöhetkestä satamaan paluuseen.
4. Rannikkojäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä lippujäsenvaltiolta saadut sähköiset ilmoitukset, jotka sisältävät 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja kalastusaluksilta saadut tiedot.
5. Kun yhteisön kalastusalue jälleenlaivaa saaliinsa muussa jäsenvaltiossa kuin lippujäsenvaltiossa, lippujäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on heti jälleenlaivausilmoituksen tiedot vastaanotettuaan toimitettava ne sähköisessä muodossa sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa saalis jälleenlaivattiin ja jossa saaliin määräpaikka sijaitsee.
6. Jäsenvaltio voi velvoittaa tai oikeuttaa lippunsa alla purjehtivien kalastusalusten päälliköt 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen kirjaamaan ja toimittamaan 21 artiklassa tarkoitettut tiedot sähköisessä muodossa.
7. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

23 artikla

Purkamisilmoituksen täyttäminen ja toimittaminen

1. Monivuotisiin suunnitelmiin sisältyvien erityissäännösten soveltamista rajoittamatta on kokonaispituudeltaan vähintään 10 metriä pitkän yhteisön kalastusalueen päällikön tai hänen edustajansa täytettävä purkamisilmoitus ja ilmoitettava eriteltyinä kunkin puretun saalislajin kaikki määrät.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun purkamisilmoitukseen on sisällyttävä ainakin seuraavat tiedot:

- a) kalastusalueen ulkoinen tunnistenumero ja nimi;
- b) kunkin lajin kolmikirjaiminen FAO:n koodi ja asianomainen maantieteellinen alue, jolta saaliit pyydettiin;
- c) kunkin lajin arvioidut määrät kilogrammoina tuotteen painoa, eriteltyinä tuotteiden tarjontamuodon mukaan, tai tapauksen mukaan kappalemäärinä;
- d) purkamissatama.

3. Yhteisön kalastusalueen päällikön tai hänen edustajansa on toimitettava purkamisilmoitus mahdollisimman pian ja viimeistään 48 tunnin kuluttua saaliin purkamisesta

- a) lippujäsenvaltiolle; ja
- b) jos saalis on purettu toisen jäsenvaltion satamassa, tämän satamajäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

4. Päällikkö vastaa purkamisilmoitukseen kirjattujen tietojen paikkansapitävyydestä.

5. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

24 artikla

Purkamisilmoituksen tietojen sähköinen täyttäminen ja toimittaminen

1. Kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä pitkän yhteisön kalastusalueen päällikön tai hänen edustajansa on kirjattava 23 artiklassa tarkoitettut tiedot sähköisessä muodossa ja lähetettävä ne sähköisessä muodossa lippujäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 24 tunnin kuluessa purkamistoimen päättymisestä.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan:

- a) 1 päivästä tammikuuta 2012 kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä ja alle 15 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin;
- b) 1 päivästä heinäkuuta 2011 kokonaispituudeltaan yli 15 metriä ja alle 24 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin; ja
- c) 1 päivästä tammikuuta 2010 kokonaispituudeltaan yli 24 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin.

3. Jäsenvaltio voi vapauttaa lippunsa alla purjehtivien kokonaispituudeltaan alle 15 metriä pitkien yhteisön kalastusalueen päälliköt 1 kohdan soveltamisesta, jos alukset

- a) harjoittavat toimintaansa yksinomaan asianomaisen lippujäsenvaltion aluemerillä; tai

- b) eivät ole merellä koskaan pidempään kuin 24 tuntia laskettuna lähtöhetkestä satamaan paluuseen.

4. Kun yhteisön kalastusalue purkaa saaliinsa muussa jäsenvaltiossa kuin lippujäsenvaltiossa, lippujäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on heti purkamisilmoituksen tiedot vastaanotettuaan toimitettava ne sähköisessä muodossa sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa saalis purettiin.

5. Yhteisön kalastusalueen päällikkö tai hänen edustajansa, joka kirjaa sähköisesti 23 artiklassa tarkoitettut tiedot ja joka purkaa saaliinsa muussa jäsenvaltiossa kuin lippujäsenvaltiossa, vapautetaan vaatimuksesta toimittaa paperimuodossa oleva purkamisilmoitus rannikkojäsenvaltiolle.

6. Jäsenvaltio voi velvoittaa tai oikeuttaa lippunsa alla purjehtivien kalastusalueiden päälliköt 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen kirjaamaan ja toimittamaan 23 artiklassa tarkoitettut tiedot sähköisessä muodossa.

7. Rannikkojäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä lippujäsenvaltiolta saadut sähköiset ilmoitukset, jotka sisältävät 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja kalastusalueilta saadut tiedot.

8. Purkamisilmoituksiin liittyvät menettelyt ja lomakkeet määritetään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

25 artikla

Alukset, joihin ei sovelleta purkamisilmoitusta koskevia vaatimuksia

1. Kunkin jäsenvaltion on seurattava pistokokein sellaisten kalastusalueiden toimintaa, joita 23 ja 24 artiklassa tarkoitettujen purkamisilmoitusvaatimukset eivät koske, sen varmistamiseksi, että nämä alukset noudattavat yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen seurannan suorittamista varten kunkin jäsenvaltion on laadittava pistokoesuunnitelma, joka perustuu komission 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksymiin menetelmiin, ja toimitettava se vuosittain 31 päivään tammikuuta mennessä komissiolle ilmoittaen tämän suunnitelman laadinnassa käytetyt menetelmät. Pistokoesuunnitelmien on oltava mahdollisuuksien mukaan ajallisesti pysyviä ja vakimuotoisia asianomaisten maantieteellisten alueiden sisällä.

3. Jäsenvaltiot, jotka kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti edellyttävät lippunsa alla purjehtivien kokonaispituudeltaan alle 10 metriä pitkien kalastusalueiden toimittavan 23 artiklassa tarkoitettujen purkamisilmoitukset, vapautetaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetystä velvollisuudesta.

4. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, 62 ja 63 artiklan mukaisesti toimitettujen myynti-ilmoitukset hyväksytään pistokoesuunnitelmille vaihtoehtoiseksi toimenpiteeksi.

2 jakso

Pyyntiponnistuksen valvonta

26 artikla

Pyyntiponnistuksen seuranta

1. Jäsenvaltioiden on valvottava pyyntiponnistusjärjestelmien noudattamista niillä maantieteellisillä alueilla, joilla sovelletaan suurinta sallittua pyyntiponnistusta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lipun alla purjehtivat kalastusalueet ovat läsnä sellaisella maantieteellisellä alueella, johon sovelletaan pyyntiponnistusjärjestelmää, ainoastaan silloin kun kyseisillä aluksilla on tai, tapauksen mukaan, käytetään kyseisen pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvaa yhtä tai useampaa pyydyksiä tai, tapauksen mukaan, alukset toimivat kyseisen pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvassa kalastuksessa ainoastaan, jos niiden käytettävissä oleva suurin sallittu pyyntiponnistus ei ole toteutunut ja jos yksittäisen kalastusalueen käytettävissä olevaa suurinta pyyntiponnistusta ei ole käytetty loppuun.

2. Kun alus, jolla on tai, tapauksen mukaan, jolla käytetään pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvaa yhtä tai useampaa pyydyksiä tai joka toimii pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvassa kalastuksessa, purjehtii samana päivänä vähintään kahden kyseiseen pyyntiponnistusjärjestelmään kuuluvan maantieteellisen alueen poikki, toteutettu pyyntiponnistus on luettava suurimpaan sallittuun pyyntiponnistukseen kyseisen pyydyksen tai kyseisen kalastuksen osalta sillä maantieteellisellä alueella, jolla suurin osa ajasta vietettiin mainitun päivän aikana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta erityissääntöjen soveltamista.

3. Jos jäsenvaltio on antanut kalastusalueelle 27 artiklan 2 kohdan mukaisesti luvan käyttää tietyn pyyntimatkan aikana useampaa kuin yhtä pyydyksiä tai sellaisia pyydyksiä, jotka kuuluvat useampaan kuin yhteen pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvaan pyydyksiluokkaan tämän pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvalla maantieteellisellä alueella, matkan aikana toteutettu pyyntiponnistus on luettava samanaikaisesti sekä tämän jäsenvaltion käytössä olevaan pyyntiponnistukseen että kunkin tällaisen pyydyksen tai pyydyksiluokan osalta kyseisellä maantieteellisellä alueella käytettävissä olevaan suurimpaan sallittuun pyyntiponnistukseen.

4. Jos pyydykset kuuluvat samaan pyyntiponnistusjärjestelmän alaiseen pyydyksiluokkaan, sellaisten kalastusalueiden maantieteellisellä alueella toteuttama pyyntiponnistus, joilla on aluksessa näitä pyydyksiä, on luettava ainoastaan kerran asianomaisten pyydyksiluokan osalta kyseisellä maantieteellisellä alueella sallittuun suurimpaan pyyntiponnistukseen.

5. Sen varmistamiseksi, että käytetty pyyntiponnistus ei ylitä asetettuja rajoja, jäsenvaltioiden on säänneltävä pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvilla maantieteellisillä alueilla sellaisten kalastusalueiden pyyntiponnistusta, joilla on aluksessa tai, tapauksen mukaan, jotka käyttävät kyseisen pyyntiponnistusjärjestelmän alaisia pyydyksiä tai jotka toimivat kyseisen pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvassa kalastuksessa, toteuttamalla asianmukaisia toimia, jos käytettävissä oleva suurin sallittu pyyntiponnistus on miltei toteutettu.

6. Alueellaolopäivä tarkoittaa mitä tahansa yhtäjaksoista 24 tunnin ajanjaksoa tai sen osaa, jonka ajan kalastusalue on maantieteellisellä alueella ja poissa satamasta tai, tapauksen mukaan, käyttämässä pyydystään. Ajankohta, josta yhtäjaksoinen alueellaolopäivän jakso lasketaan alkavaksi, kuuluu sen jäsenvaltion päätösvaltaan, jonka lipun alla kyseinen alus purjehtii. Satamasta poissaolopäivä tarkoittaa mitä tahansa yhtäjaksoista 24 tunnin ajanjaksoa tai sen osaa, jonka ajan kalastusalue on poissa satamasta.

27 artikla

Pyydyksestä ilmoittaminen

1. Pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvilla asianomaisilla maantieteellisillä alueilla, joita koskevat pyydysrajoitukset tai joille on eri pyydysten tai pyydysluokkien osalta vahvistettu suurin sallittu pyyntiponnistus, kalastusalueen päällikön tai hänen edustajansa on ilmoitettava lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ennen kautta, jona suurimpia sallittuja pyyntiponnistuksia sovelletaan, mitä pyydyksiä tai, tapauksen mukaan, pyydyksiä hän aikoo käyttää seuraavalla kaudella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta erityissääntöjen soveltamista. Siihen asti, kun tällainen ilmoitus on annettu, kalastusalueella ei ole oikeutta kalastaa maantieteellisillä alueilla, joilla pyyntiponnistusjärjestelmää sovelletaan.

2. Jos pyyntiponnistusjärjestelmä mahdollistaa useamman kuin yhteen pyydysluokkaan kuuluvien pyydysten käytön maantieteellisellä alueella, useamman kuin yhden pyydyksen käyttö kalastusmatkan aikana edellyttää lippujäsenvaltion ennakolta antamaa lupaa.

28 artikla

Pyyntiponnistusilmoitus

1. Kun neuvosto niin päättää sellaisten yhteisön kalastusalueen osalta, joita ei ole varustettu toimivalla 9 artiklassa tarkoitetulla satelliittiseurantajärjestelmällä tai jotka eivät toimita kalastuspäiväkirjan tietoja sähköisesti 15 artiklassa tarkoitettuihin tavoin ja joihin sovelletaan pyyntiponnistusjärjestelmää, on näiden kalastusalueiden päälliköiden toimitettava vastaanottajan asianmukaisesti kirjaamana teoksina, telekopiona, puhelinviestinä tai sähköpostina taikka radioitse yhteisön sääntöjen mukaisesti hyväksyttyä radioasemaa käyttäen pyyntiponnistusilmoituksen muodossa lippujäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille ja tarvittaessa rannikkojäsenvaltiolle välittömästi ennen kutakin kyseisen pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvalla maantieteellisellä alueella saapumista ja sieltä poistumista seuraavat tiedot:

- kalastusalueen nimi, ulkoiset tunnisteen, radiokutsutunnus ja kalastusalueen päällikön nimi;
- ilmoituksessa tarkoitettujen kalastusalueiden maantieteellinen sijainti;
- kunkin alueella saapumisen ja alueelta poistumisen päivämäärä ja kellonaika ja tarvittaessa niiden osia;

- aluksella pidetty saalis lajeittain kilogrammoina elopainoina ilmaistuna.

2. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa yhteisymmärryksessä sellaisten jäsenvaltioiden kanssa, joita niiden alusten kalastustoiminta koskee, vaihtoehtoisia valvontatoimenpiteitä pyyntiponnistusta koskevien ilmoitusvelvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi. Näiden toimenpiteiden on oltava yhtä tehokkaita ja avoimia kuin ilmoitusvelvollisuudet, joista säädetään 1 kohdassa, ja niistä on ilmoitettava komissiolle ennen niiden toteuttamista.

29 artikla

Poikkeukset

1. Kalastusalue, jossa on pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvia pyydyksiä, saa kulkea kyseisen pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvan maantieteellisen alueen kautta, jos sillä ei ole tällä maantieteellisellä alueella tapahtuvaan toimintaan oikeuttavaa kalastuslupaa tai jos se on ensin ilmoittanut toimivaltaisille viranomaisilleen kauttakulkua koskevasta aikomuksestaan. Kun kalastusalue on mainitulla maantieteellisellä alueella, kaikkien aluksella olevien pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvien pyydysten on oltava kiinnitettynä ja varastoituina 47 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

2. Jäsenvaltio voi päättää olla lukematta mihinkään käytettävissä olevaan suurimpaan sallittuun pyyntiponnistukseen kalastusalueen pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvalla maantieteellisellä alueella harjoittamaa muuta kuin kalastukseen liittyvää toimintaa edellyttäen, että kalastusalue ilmoittaa ensin lippujäsenvaltiolleen tätä koskevan aikomuksensa, toimintansa luonteen ja sen, että se luopuu sillä kertaa kalastusluvastaan. Tällaiset kalastusalueet eivät saa pitää tämän ajanjakson aikana aluksella pyydyksiä tai kalaa.

3. Jäsenvaltio voi päättää olla lukematta mihinkään suurimpaan sallittuun pyyntiponnistukseen sellaisen kalastusalueen pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvalla maantieteellisellä alueella toteuttamaa toimintaa, joka on ollut kyseisellä alueella voimassa kuitenkin kalastaa, koska se on avustanut jotakin toista hätäapua tarvinnutta kalastusalueesta tai koska se kuljettanut loukkaantunutta henkilöä kiireellisen sairaanhoidon saamiseksi. Lippujäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kuukauden kuluessa tällaisen päätöksen tekemisestä ja toimitettava hätäapua koskevat todisteet.

30 artikla

Pyyntiponnistuksen loppuun käyttäminen

1. Rajoittamatta 29 artiklan ja 31 artiklan soveltamista on sellaisella maantieteellisellä alueella, jolla pyydykset kuuluvat pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin, olevan kalastusalueen, jolla on yksi tai useampi tuollainen pyydys, jätävä satamaan tai pysyttävä tuon maantieteellisen alueen ulkopuolella mainitun pyyntiponnistusjärjestelmän jäljellä olevana soveltamisaikana, jos

- se on käyttänyt loppuun sille tuolla maantieteellisellä alueella yhden tai useamman tällaisen pyydyksen osalta jaetun osan suurimmasta sallitusta pyyntiponnistuksesta; tai

b) sen lippuvaltion tuolla maantieteellisellä alueella yhden tai useamman tällaisen pyydyksen osalta käytettävissä oleva suurin sallittu pyyntiponnistus on käytetty loppuun.

2. Rajoittamatta 29 artiklan soveltamista ei kalastusalue saa maantieteellisellä alueella, jolla kalastus kuuluu pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin, saa harjoittaa kalastusta, jos

a) se on käyttänyt loppuun sille tuon maantieteellisen alueen ja tuon kalastuksen osalta jaetun osan suurimmasta sallitusta pyyntiponnistuksesta; tai

b) sen lippujäsenvaltion tuolla maantieteellisellä alueella tuon kalastuksen osalta käytettävissä oleva suurin sallittu pyyntiponnistus on käytetty loppuun.

31 artikla

Kalastusalueet, joiden ei tarvitse soveltaa pyyntiponnistusjärjestelmää

Tätä jaksoa ei sovelleta kalastusalueisiin siltä osin kuin ne on vapautettu pyyntiponnistusjärjestelmän soveltamisesta.

32 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt

Tämän jakson soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan hyväksyä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3 jakso

Jäsenvaltioiden suorittama tietojen kirjaaminen ja vaihto

33 artikla

Saaliiden ja pyyntiponnistuksen kirjaaminen

1. Kunkin lippujäsenvaltion on kirjattava kaikki tässä luvussa tarkoitettuja kalastusmahdollisuuksia koskevat olennaiset tiedot ja erityisesti 14, 21, 23, 28 ja 62 artiklassa tarkoitettut tiedot, jotka ilmoitetaan sekä purettuina määrinä että tarvittaessa pyyntiponnistuksena, ja säilytettävä alkuperäiset tiedot kansallisten sääntöjen mukaisesti vähintään kolmen vuoden ajan.

2. Yhteisön lainsäädännössä säädettyjen erityissääntöjen soveltamista rajoittamatta on kunkin lippujäsenvaltion ennen kunkin kuukauden 15 päivää toimitettava komissiolle tai sen nimeämälle elimelle tietokoneella tapahtuvaa tiedonsiirtoa käyttäen aggregoidut tiedot

a) edellisen kuukauden aikana puretuista määristä TACien tai kiintiöiden piiriin kuuluvien kantojen tai kantaryhmien osalta; ja

b) edellisen kuukauden aikana toteutetusta pyyntiponnistuksesta kullakin pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvalla kalastusalueella tai, tapauksen mukaan, kunkin pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvan kalastuksen osalta.

3. Edellä olevasta 2 kohdan a alakohdasta poiketen on jäsenvaltioiden 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen 31 päivään joulukuuta 2010 asti purettujen määrien osalta kirjattava muiden jäsenvaltioiden kalastusalueiden purkamattomat määrät satamissaan ja ilmoitettava ne komissiolle tässä artiklassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

4. Kunkin lippujäsenvaltion on ennen kunkin kalenterivuosi-neljännksen ensimmäisen kuukauden loppua ilmoitettava komissiolle sähköisesti aggregoidussa muodossa muiden kuin 2 kohdassa tarkoitettujen kalakantojen määrät, jotka on purettu aluksesta edellisen vuosineljänneksen aikana.

5. Kaikki yhteisön kalastusalueiden tietystä kiintiöidystä kalakannasta tai kalakantaryhmästä saamat saaliit on purkamispai-kasta riippumatta luettava osaksi lippujäsenvaltioon kyseisen kalakannan tai kalakantaryhmän osalta sovellettavia kiintiöitä.

6. Tieteellisen tutkimuksen puitteissa saadut saaliit, jotka pidetään kaupan ja myydään, luetaan, sikäli kuin ne ylittävät kyseessä olevat kiintiöt 2 prosentilla, osaksi lippujäsenvaltioon sovelletta-vaa kiintiötä. Kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevista yhteisön puitteista sekä yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien tieteellisten lausuntojen tukemisesta 25 päivänä helmi-kuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 199/2008 (1) 12 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta tieteellisiin tutkimusmatkoihin, joiden kuluessa pyydetään tällaisia saaliita.

7. Jäsenvaltiot voivat 30 päivään kesäkuuta 2011 asti toteut-taa komission ja sen nimeämän elimen kanssa pilottihankkeita, jotka koskevat jäsenvaltioiden tämän asetuksen mukaisesti kirjat-tujen ja varmennettujen tietojen reaaliaikaista etäkäyttöä, sanotun kuitenkin rajoittamatta XII osaston soveltamista. Tietojenkäyt-töformaattia ja -menettelyjä on tarkasteltava ja testattava. Jäsen-valtioiden on ilmoitettava komissiolle ennen 1 päivää tammikuuta 2011 aikomuksestaan toteuttaa pilottihankkeita. Neuvosto voi 1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen päättää jäsenvaltioiden komissiolle toimittamien tietojen muusta toimittamistavasta ja -tiheydestä.

8. Lukuun ottamatta sellaisten kalastusalueiden toteuttamaa pyyntiponnistusta, joihin ei sovelleta pyyntiponnistusjärjestelmää, kaikki pyyntiponnistukset, joita yhteisön kalastusalueet toteut-tavat pitäessään aluksella tai, tapauksen mukaan, käyttäessään yhtä tai useampaa pyyntiponnistusjärjestelmän alaista pyydystä tai harjoittaessaan pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvaa kalastusta kyseisen pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvalla maantieteellisellä alueella, on luettava lippujäsenvaltion tuolla maantieteellisellä alueella kyseisen pyydyksen tai kalastuksen osalta käytettävissä olevaan sallittuun suurimpaan pyyntiponnistukseen.

(1) EUVL L 60, 5.3.2008, s. 1.

9. Pyyntiponnistus, jonka sellainen alus, jolla on yksi tai useampi pyyntiponnistusjärjestelmän alainen pyydys tai joka harjoittaa pyyntiponnistusjärjestelmän alaista kalastusta mainitun järjestelmän piiriin kuuluvalla maantieteellisellä alueella, toteuttaa tieteellisen tutkimuksen puitteissa, luetaan tällaisen yhden tai useamman pyydyksen tai tämän kalastuksen osalta kyseisellä maantieteellisellä alueella asianomaisen aluksen lippujäsenvaltion suurimpaan sallittuun pyyntiponnistukseen, jos tämän pyyntiponnistuksen toteuttamisaikana pyydyt saaliit pidetään kaupan ja myydään ja sikäli kuin ne ylittävät 2 prosenttia osoitetusta pyyntiponnistuksesta. Asetuksen (EY) N:o 199/2008 12 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta tieteellisiin tutkimusmatkoihin, joiden kuluissa pyydetään tällaisia saaliita.

10. Komissio voi vahvistaa tässä artiklassa tarkoitettujen tietojen toimittamisen formaatit 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

34 artikla

Tiedot kalastusmahdollisuuksien käyttämisestä loppuun

Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle viipymättä, kun se toteaa, että

- a) sen lipun alla purjehtivien kalastusalusten tietyistä kiintiöidystä kalakannasta tai kalakantaryhmästä pyytämien saaliiden katsotaan täyttäneen 80 prosenttia asianomaisesta kiintiöstä, tai
- b) 80 prosenttia pyydyksen tai kalastuksen ja maantieteellisen alueen suurimmasta pyyntiponnistuksesta, jota sovelletaan kaikkiin sen lipun alla purjehtiviin kalastusaluksiin tai niiden ryhmään, katsotaan saavutetuksi.

Tässä tapauksessa jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tämän pyynnöstä 33 artiklassa säädettyä yksityiskohtaisempia tietoja siinä säädettyä useammin.

4 jakso

Kalastuksen kieltäminen

35 artikla

Kalastuksen kieltäminen jäsenvaltioiden toimesta

1. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava päivä, josta alkaen
 - a) sen lipun alla purjehtivien kalastusalusten tietyistä kiintiöidystä kalakannasta tai kalakantaryhmästä kalastamien saaliiden on katsottava täyttäneen kyseisen kiintiön;
 - b) pyydyksen tai kalastuksen ja maantieteellisen alueen osalta suurin sallittu pyyntiponnistus, jota sovelletaan kaikkiin sen lipun alla purjehtiviin kalastusaluksiin tai niiden ryhmään, on katsottava saavutetuksi.

2. Kyseisen jäsenvaltion on kiellettävä kaikilta lippunsa alla purjehtivilta kalastusaluksilta tai niiden ryhmältä 1 kohdassa tarkoitettu päivästä alkaen joko asianomaiseen kalastukseen sisältyvän sellaiseen kalakantaan tai kalakantaryhmään, jonka kiintiö on käytetty loppuun, kuuluvien kalojen kalastus tai kalastus silloin kun näillä aluksilla on asianomainen pyydys sellaisella maantieteellisellä alueella, jolla suurin sallittu pyyntiponnistus on käytetty loppuun, ja erityisesti mainitun päivän jälkeen pyydettyjen kalojen pitäminen aluksella sekä niiden jälleenlaivaus, uudelleensijoitus ja purkaminen aluksesta, ja niiden on päätettävä päivästä, johon saakka saaliiden jälleenlaivaus, kuljetus ja aluksesta purkaminen tai lopullisten saalisilmoitusten tekeminen on sallittua.

3. Kyseisen jäsenvaltion on julkistettava 2 kohdassa tarkoitettu päätös ja ilmoitettava siitä viipymättä komissiolle. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* (C-sarja) ja komission julkisella verkkosivustolla. Siitä päivästä alkaen, jona kyseinen jäsenvaltio on julkistanut päätöksen, jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei niiden vesillä tai alueella olevilla, kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla kalastusaluksilla tai niiden ryhmällä pidetä saaliita eikä toteuteta jälleenlaivauksia, uudelleensijoituksia tai saaliiden purkamisia, jotka koskevat asianomaisia kaloja, tai silloin kun aluksella on kyseessä olevia pyydyksiä asianomaisilla maantieteellisillä alueilla.

4. Komissio huolehtii siitä, että sen tämän artiklan perusteella saamat ilmoitukset ovat jäsenvaltioiden saatavilla sähköisessä muodossa.

36 artikla

Kalastuksen kieltäminen komission toimesta

1. Jos komissio toteaa, että jokin jäsenvaltio ei ole noudattanut 33 artiklan 2 kohdassa säädettyä velvollisuutta toimittaa kalastusmahdollisuuksia koskevat kuukausittaiset tiedot, se voi vahvistaa päivän, jona kyseisen jäsenvaltion kalastusmahdollisuuksista katsotaan käytetyn 80 prosenttia, ja se voi vahvistaa arvioidun päivän, jona kalastusmahdollisuudet katsotaan käytetyn kokonaisuudessaan.

2. Jos komissio toteaa, että yhteisön, jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden ryhmän käytettävissä olevat kalastusmahdollisuudet katsotaan käytetyiksi kokonaan, se ilmoittaa asiasta 35 artiklan mukaisten tietojen perusteella tai omasta aloitteestaan asianomaisille jäsenvaltioille ja kieltää kalastustoiminnan tietyn alueen, pyydyksen, kannan, kantaryhmän tai kyseistä kalastustoimintaa harjoittavan laivaston osalta.

37 artikla

Korjaavat toimenpiteet

1. Jos komissio on kieltänyt kalastuksen jäsenvaltion, jäsenvaltioiden ryhmän tai yhteisön käytettävissä olevien kalastusmahdollisuuksien oletetun loppuun käyttämisen vuoksi, ja käy ilmi, että jäsenvaltio ei tosiasiallisesti olekaan käyttänyt kokonaan kalastusmahdollisuuksiaan, sovelletaan tätä artiklaa.

2. Jos sen jäsenvaltion kärsimää vahinkoa, jolta kalastus on kielletty ennen sen kalastusmahdollisuuksien käyttämistä loppuun, ei ole hyvitetty, on 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksyttävä toimenpiteitä aiheutuneen vahingon korvaamiseksi riittävällä tavalla. Nämä toimenpiteet voivat käsittää liikaa kalastaneiden jäsenvaltioiden kalastusmahdollisuuksien vähennyksiä, jolloin näin vähennetyt määrät jaetaan asianmukaisella tavalla jäsenvaltioille, joiden kalastustoiminta kiellettiin ennen niiden kalastusmahdollisuuksien käyttämistä loppuun.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen vähennykset ja niiden seurauksena tehtävät jaot on tehtävä ottaen huomioon ensisijaisesti ne lajit ja asianomaiset maantieteelliset alueet, joille kalastusmahdollisuudet on vahvistettu. Ne voidaan tehdä sinä vuonna, jona vahinko on syntynyt, taikka sitä seuraavana yhtenä tai useampana vuonna.

4. Tämän artiklan soveltamista ja erityisesti kyseessä olevien määrien arviointitapaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

II LUKU

Laivastojen hallinnoinnin valvonta

1 jakso

Kalastuskapasiteetti

38 artikla

Kalastuskapasiteetti

1. Jäsenvaltioiden on vastattava tarvittavien tarkastusten toteuttamisesta varmistaakseen, ettei jäsenvaltion myöntämiä kalastuslisenssejä vastaava, bruttotonneina (GT) ja kilowatteina (kW) ilmoitettu kokonaiskapasiteetti ylitä minään ajankohtana enimmäiskapasiteettitasoja, jotka on vahvistettu kyseiselle jäsenvaltiolle seuraavien säännösten mukaisesti:

- a) asetuksen (EY) N:o 2371/2002 13 artikla;
- b) asetus (EY) N:o 639/2004;
- c) asetus (EY) N:o 1438/2003; ja
- d) asetus (EY) N:o 2104/2004.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, erityisesti seuraavien seikkojen osalta:

- a) kalastusalusten rekisteröinti;
- b) kalastusalusten konetehon tarkistus;
- c) kalastusalusten vetoisuuden tarkistus;
- d) pyydyksen tyypin, numeron ja ominaisuuksien tarkistus,

voidaan hyväksyä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltioiden on osana 118 artiklassa tarkoitettua raporttia ilmoitettava komissiolle käytetyt tarkastusmenetelmät sekä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tarkistusten suorittamisesta vastaavien elinten nimet ja osoitteet.

2 jakso

Koneteho

39 artikla

Konetehon seuranta

1. Kalastaminen kalastusaluksella, jossa on kalastuslisenssissä vahvistetun tehon ylittävä moottori, on kielletty.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei varmennettu koneteho ylitä. Jäsenvaltioiden on osana 118 artiklassa tarkoitettu raporttia ilmoitettava komissiolle valvontatoimenpiteet, jotka ne ovat toteuttaneet varmistaakseen, ettei varmennettu koneteho ylitä.

3. Jäsenvaltiot voivat periä kalastusaluksia käyttäviltä toimijoilta konetehon varmentamisesta aiheutuvat kustannukset osittain tai kokonaan.

40 artikla

Konetehon varmentaminen

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava konetehon varmentamisesta ja moottoritodistusten antamisesta sellaisten yhteisön kalastusalusten osalta, joiden käyttömoottorin teho ylittää 120 kilowattia (kW), lukuun ottamatta aluksia, jotka käyttävät pelkästään seisovia pyydyksiä tai hinattavia pyydyksiä, sekä apualuksia tai yksinomaan vesiviljelyssä käytettäviä aluksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kalastusalusten uuden käyttömoottorin, vaihdetun käyttömoottorin ja teknisesti muokatun käyttömoottorin on saatava jäsenvaltioiden toimivaltaisilta viranomaisilta virallinen varmennus siitä, ettei se voi kehittää kalastusaluksen moottoritodistuksessa ilmoitettua suurempaa jatkuvaa enimmäistehoa. Tällainen varmennus annetaan vain, jos moottori ei voi kehittää ilmoitettua suurempaa jatkuvaa enimmäistehoa.

3. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset voivat antaa konetehon varmentamisen luokituslaitosten tai muiden sellaisten toimijoiden tehtäväksi, joilla on tarvittava asiantuntemus konetehon tekniseen tutkimukseen. Näiden luokituslaitosten tai muiden toimijoiden on varmennettava, ettei käyttömoottorin teho voi ylittää virallisesti ilmoitettua tehoa, vain siinä tapauksessa, että käyttömoottorin suorituskykyä ei ole mahdollista lisätä yli varmennetun tehon.

4. On kiellettyä käyttää uutta käyttömootoria, vaihdettua käyttömootoria tai teknisesti muokattua käyttömootoria, joka ei ole saanut asianomaisen jäsenvaltion virallista varmennusta.

5. Tätä artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen kalastusaluksiin, jotka kuuluvat pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin. Sitä sovelletaan muihin kalastusaluksiin 1 päivästä tammikuuta 2013.

6. Tämän jakson soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

41 artikla

Konetehon tarkistus

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä riskianalyysin pohjalta tietojen tarkistuksia, jotka perustuvat komission 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistaman menettelyn mukaisesti laadittuun pistokoesuunnitelmaan, tarkistaakseen konetehon yhdenmukaisuuden käyttäen kaikkia viranomaisten käytettävissä olevia, kyseisen aluksen teknisiä ominaisuuksia koskevia tietoja. Niiden on erityisesti tarkistettava tiedot, jotka sisältävät

- a) satelliittiseurantajärjestelmään liittyviin asiakirjoihin;
 - b) kalastuspäiväkirjaan;
 - c) moottoria koskevaan kansainväliseen ilmansuojelutodistuskirjaan (EIAPP-todistukseen), joka on annettu Marpol 73/78 -yleissopimuksessa olevan pöytäkirjan VI liitteen mukaisesti;
 - d) direktiivissä 94/57/EY tarkoitettuihin alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen hyväksytyin laitoksen myöntämiin luokitustodistuksiin;
 - e) todistukseen merellä tehdystä testauksesta;
 - f) yhteisön kalastuslaivastorekisteriin; ja
 - g) muihin mahdollisiin asiakirjoihin, joissa annetaan tietoja aluksen tehosta tai muista asiaan liittyvistä teknisistä ominaisuuksista.
2. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen analysoinnin jälkeen ilmenee viitteitä siitä, että kalastusaluksen koneteho ylittää kalastuslisenssissä mainitun, jäsenvaltioiden on tehtävä konetehoa koskeva fyysinen tarkistus.

III LUKU

Monivuotisten suunnitelmien valvonta

42 artikla

Jälleenlaivaus satamassa

1. Kalastusalukset, jotka harjoittavat monivuotisen suunnitelman kattamaa kalastusta, eivät saa jälleenlaivata aluksella olevia saaliitaan mihinkään toiseen alukseen nimetyssä satamassa tai lähellä rannikkoa olevissa paikoissa, ellei saaliita ole punnittu 60 artiklan mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kalastusalukset saavat jälleenlaivata monivuotisen suunnitelman kattamat punnitsematta jääneet pelagiset saaliit nimetyissä satamissa tai lähellä rannikkoa olevissa paikoissa edellyttäen, että vastaanottavassa aluksessa on valvonnasta vastaava tarkkailija tai virkamies tai että suoritetaan tarkastus ennen kuin vastaanottava aluksen poistumista jälleenlaivauksen tultua loppuun suoritetuksi. Vastaanottavan aluksen päällikkö vastaa siitä, että asiasta ilmoitetaan rannikkovaltion toimivaltaisille viranomaisille 24 tuntia ennen vastaanottavan aluksen arvioitua poistumista. Vastaanottavan aluksen lippujäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset nimeävät tämän tarkkailijan tai virkamiehen. Jos vastaanottava alus harjoittaa kalastustoimintaa ennen tällaisten saaliiden vastaanottoa tai sen jälkeen, tarkkailijan tai virkamiehen on jätävä alukseen, kunnes vastaanotetut saaliit puretaan. Vastaanottavan aluksen on purettava vastaanotetut saaliit tähän tarkoitukseen 43 artiklan 4 kohdassa säädettyjen ehtojen mukaisesti nimetyssä jäsenvaltion satamassa, jossa saalis punnitaan 60 ja 61 artiklan mukaisesti.

43 artikla

Nimetyt satamat

1. Neuvosto voi monivuotista suunnitelmaa hyväksyessään päättää kynnsarvosta, jota sovelletaan monivuotisen suunnitelman kattamien lajien elopainoon ja jonka ylittyessä kalastusaluksella on vaadittava purkamaan saaliinsa nimetyssä satamassa tai lähellä rannikkoa olevassa paikassa.

2. Kun purettavana on 1 kohdassa tarkoitettun kynnsarvon ylittävä määrä kaloja, yhteisön kalastusaluksen päällikön on varmistettava, että tällaiset saaliit puretaan ainoastaan jossakin yhteisön nimetyssä satamassa tai lähellä rannikkoa olevassa paikassa.

3. Kun monivuotista suunnitelmaa sovelletaan jonkin alueellisen kalastuksenhoitojärjestön puitteissa, saaliit voidaan purkaa tai jälleenlaivata kyseisen järjestön jonkin sopimuspuolen tai yhteistyötä tekevän muun kuin sopimuspuolen satamissa kyseisen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön vahvistamien sääntöjen mukaisesti.

4. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä satamat tai lähellä rannikkoa olevat paikat, joissa 2 kohdassa tarkoitettut purkamiset on tehtävä.

5. Jotta satama tai lähellä rannikkoa oleva paikka voidaan määritellä nimetyksi satamaksi, seuraavien edellytysten on täyttyttävä:

- a) vahvistetut purkamis- tai jälleenlaivausajat;
- b) vahvistetut purkamis- tai jälleenlaivauspaikat;
- c) vahvistetut tarkastus- ja tarkkailumenettelyt.

6. Jos satama tai lähellä rannikkoa oleva paikka on määritetty nimetyksi satamaksi monivuotisen suunnitelman kattaman tietyn lajin purkamista varten, sitä voidaan käyttää minkä tahansa muun lajin purkamiseen.

7. Jäsenvaltiot vapautetaan 5 kohdan c alakohdan soveltamisesta, jos 46 artiklan mukaisesti hyväksytty kansallinen valvonta-ohjelma sisältää nimetyissä satamissa suoritettavan valvonnan toteuttamistapaa koskevan suunnitelman, jolla varmistetaan, että toimivaltaisten viranomaisten suorittama valvonta on samantasoista. Suunnitelmaa pidetään tyydyttävänä, jos komissio on hyväksynyt sen 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

44 artikla

Monivuotisten suunnitelmien kattamien pohjakalasaaliiden erillissäilytys

1. Kaikki monivuotisten suunnitelmien kattamien pohjakalakantojen kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä pitkällä yhteisön kalastusaluksilla pidetyt saaliit on pantava laatikoihin, osastoihin tai kontteihin erikseen kunkin tällaisen kannan osalta siten, että ne ovat erotettavissa muista laatikoista, osastoista tai konteista.

2. Yhteisön kalastusalusten päälliköiden on säilytettävä monivuotisten suunnitelmien kattamien pohjakalakantojen saaliit noudattaen varastointisuunnitelmaa, jossa kuvataan ruumassa olevien eri lajien sijainti.

3. Yhteisön kalastusaluksella on kiellettyä pitää missään laatikossa, osastossa tai kontissa minkäänlaista määrää monivuotisen suunnitelman kattamien pohjakalakantojen saaliita sekoitettuina muihin kalastustuotteisiin.

45 artikla

Reaaliaikainen kiintiöiden käyttäminen

1. Kun monivuotisen suunnitelman kattamien kantojen kertyneet saaliit ovat saavuttaneet tietyn kansallisen kiintiön kynnyksarvon, saaliita koskevat tiedot on lähetettävä komissiolle useammin.

2. Neuvosto päättää asianomaisesta sovellettavasta kynnyksarvosta ja 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamistiheydestä.

46 artikla

Kansalliset valvontaohjelmat

1. Jäsenvaltioiden on määriteltävä kuhunkin monivuotiseen suunnitelmaan sovellettava kansallinen valvontaohjelma. Kaikki kansalliset valvontaohjelmat on ilmoitettava komissiolle tai asetettava saataville jäsenvaltion verkkosivuston suojattuun osioon 115 artiklan a alakohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tarkastuksille erityiset vertailuarvot liitteen I mukaisesti. Nämä vertailuarvot on määriteltävä riskinhallinnan perusteella ja niitä on ajoittain tarkistettava saavutettujen tulosten tarkastelun perusteella. Tarkastusten vertailuarvojen on kehityttävä asteittain, kunnes liitteessä I määritetyt vertailuarvot on saavutettu.

IV LUKU

Teknisten toimenpiteiden valvonta

1 jakso

Pyydysten käyttö

47 artikla

Pyydykset

Kalastuksissa, joissa ei ole sallittua käyttää useampaa kuin yhtä pyydystyyppiä, kaikki muut pyydykset on kiinnitettävä ja varastoitava siten, etteivät ne ole käyttövalmiina, ja seuraavien edellytysten mukaisesti:

- verkot, painot ja vastaavat osat on irrotettava niiden trooliovista, veto- tai hinausköysistä tai -vajereista;
- kannella tai kannen yläpuolella olevat verkot on kiinnitettävä tukevasti ja varastoitava;
- pitkäsiimat on säilytettävä alemmilla kansilla.

48 artikla

Kadonneen pyydyksen talteen ottaminen

1. Yhteisön kalastusaluksella on oltava laitteet kadonneen pyydyksen talteen ottamiseksi.

2. Yhteisön kalastusaluksen päällikön, joka on kadottanut pyydyksen kokonaan tai osittain, on yritettävä ottaa se talteen mahdollisimman pian.

3. Jos kadonnutta pyydystä ei voida ottaa talteen, aluksen päällikön on ilmoitettava asiasta lippujäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle, joka puolestaan ilmoittaa rannikkojäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 24 tunnin kuluessa, seuraavat seikat:

- kalastusaluksen ulkoinen tunnistenumero ja nimi;
- kadonneen pyydyksen laji;
- pyydyksen katoamisaika;
- pyydyksen sijainti katoamisen ajankohtana;
- toteutetut toimenpiteet pyydyksen talteen ottamiseksi.

4. Jollei jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten talteen ottamaa pyydystä ole ilmoitettu kadonneeksi, mainitut viranomaiset voivat periä kustannukset pyydyksen kadottaneen kalastusaluksen päälliköltä.

5. Jäsenvaltio voi vapauttaa lippunsa alla purjehtivat kokonaispituudeltaan alle 12 metriä pitkät yhteisön kalastusalukset 1 kohdassa säädetystä vaatimuksesta, jos ne

- a) harjoittavat toimintaansa yksinomaan asianomaisen lippujäsenvaltion aluemerillä; tai
- b) eivät ole merellä koskaan pidempään kuin 24 tuntia laskettuna lähtöhetkestä satamaan paluuseen.

49 artikla

Saaliin koostumus

1. Jos yhteisön kalastusaluksella säilytetyt saaliit on pyydetty käyttäen saman pyyntimatkan aikana pienimmältä silmäkooltaan erisuuruisia verkkoja, lajikoostumus on laskettava erikseen kukin erilaisissa olosuhteissa pyydetyn saaliin osalta. Tätä varten on kaikki muutokset aiemmin käytettyihin silmäkokoisiin sekä aluksella olevien saaliiden koostumus muutoshetkellä kirjattava kalastuspäiväkirjaan.

2. Sellaista jalostettujen tuotteiden aluksella säilyttämistä koskevaa varastointisuunnitelmaa, joka on laadittu lajikohtaisesti ja josta ilmenee tuotteiden sijoittelu ruumassa, koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan hyväksyä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 44 artiklan soveltamista.

2 jakso

Kalastusrajoitusalueiden valvonta

50 artikla

Kalastusrajoitusalueiden valvonta

1. Rannikkojäsenvaltion kalastuksenseurantakeskuksen on valvottava yhteisön kalastusalusten ja kolmansien maiden kalastusalusten kalastustoimintaa kalastusalueilla, joille neuvosto on perustanut kalastusrajoitusalueen. Näillä seurantakeskuksilla on oltava järjestelmä, jonka avulla havaitaan ja kirjataan alusten saapuminen kalastusrajoitusalueille, kulku tällaisten alueiden kautta ja poistuminen alueilta.

2. Edellä olevan 1 kohdan lisäksi neuvosto vahvistaa päivän, josta alkaen kalastusaluksissa on oltava toiminnassa oleva järjestelmä, joka ilmoittaa päällikölle aluksen saapumisesta kalastusrajoitusalueelle ja poistumisesta sieltä.

3. Tiedot on toimitettava vähintään 30 minuutin välein, kun kalastusalue saapuu kalastusrajoitusalueelle.

4. Kulku kalastusrajoitusalueen kautta on sallittu kaikille kalastusaluksille, joilla ei ole lupaa kalastaa alueella, seuraavin edellytyksin:

- a) kaikki aluksella olevat pyydykset ovat kauttakulun aikana kiinnitettyinä ja varastoituina; ja
- b) nopeus kauttakulun aikana on vähintään kuusi solmua, jollei kyse ole ylivoimaisesta esteestä tai epäedullisista olosuhteista. Näissä tapauksissa päällikön on välittömästi ilmoitettava asiasta lippujäsenvaltion kalastuksenseurantakeskukselle, joka puolestaan ilmoittaa asiasta rannikkojäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

5. Tätä artiklaa sovelletaan kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin ja kolmansien maiden kalastusaluksiin.

4 jakso

Reaaliaikainen kalastuskielto

51 artikla

Yleiset säännökset

1. Kun 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määritelty tietyn lajin tai lajiryhmän saaliiden kynnystaso on saavutettu, kielletään mainittujen lajien kalastus väliaikaisesti asianomaisella alueella tämän jakson mukaisesti.

2. Saaliiden kynnystaso lasketaan komission 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksymän pistokoemenetelmän perusteella tietyn lajin tai lajiryhmän prosenttiosuutena tai painona verrattuna kyseisen kalan nostokerran kokonaissaaliiseen.

3. Tämän jakson soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan hyväksyä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

52 artikla

Kahden nostokerran saaliin kynnystaso

1. Jos saaliiden määrä ylittää kahdella peräkkäisellä nostokerralla saaliiden kynnystason, kalastusaluksen on ennen kalastuksen jatkamista siirryttävä vähintään viiden meripeninkulman päähän tai kokonaispituudeltaan alle 12 metriä pitkien kalastusalusten osalta kahden meripeninkulman päähän edellisen noston sijainnista ja ilmoitettava asiasta viipymättä rannikkojäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

2. Komissio voi 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen omasta aloitteestaan tai asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä muuttaa 1 kohdassa tarkoitettuja etäisyyksiä.

53 artikla

Jäsenvaltioiden määräämä reaaliaikainen kalastuskielto

1. Kun virkamies, valvonnasta vastaava tarkkailija tai tutkimusfoorumi havaitsee, että saaliiden kynnystaso on saavutettu, virkamiehen, valvonnasta vastaavan jäsenvaltion tarkkailijan tai henkilön, joka osallistuu yhteiskäyttösuunnitelman mukaiseen yhteiseen toimintaan, on ilmoitettava asiasta viipymättä rannikkojäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

2. Rannikkojäsenvaltio päättää viipymättä 1 kohdan mukaisesti saamiensa tietojen perusteella kyseiselle alueelle määrättävästä reaaliaikaisesta kalastuskiellosta. Se voi myös käyttää 52 artiklan mukaisesti saamia tietoja tai muita käytettävissä olevia tietoja mainittua päätöstä varten. Reaaliaikaista kalastuskieltoa koskevassa päätöksessä on määriteltävä selkeästi sen kohteena olevien kalavesien maantieteellinen alue, kiellon kesto ja kyseisellä alueella tapahtuvaan kalastukseen kiellon aikana sovellettavat ehdot.

3. Jos 2 kohdassa tarkoitettu alue ulottuu useamman valtion lainkäyttöalueelle, asianomaisen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava naapurina olevalle rannikkojäsenvaltiolle havainnosta ja kalastuskieltopäätöksestä. Naapurina olevan rannikkojäsenvaltion on suljettava osansa alueesta viipymättä.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu reaaliaikainen kalastuskielto ei saa olla syrjivä, ja sitä sovelletaan vain kalastusaluksiin, jotka on varustettu pyytämään asianomaisia lajeja ja/tai joilla on lupa kalastaa kyseisillä kalavesillä.

5. Rannikkojäsenvaltion on ilmoitettava viipymättä komissiolle, kaikille jäsenvaltioille ja kolmansille maille, joiden kalastusaluksilla on lupa kalastaa kyseisellä alueella, että sille on määrätty reaaliaikainen kalastuskielto.

6. Komissio voi milloin tahansa pyytää jäsenvaltiota välittömästi peruuttamaan reaaliaikaisen kalastuskiellon tai muuttamaan sitä, jos asianomainen jäsenvaltio ei ole antanut riittävästi tietoja siitä, että saaliiden kynnystaso on saavutettu 51 artiklan mukaisesti.

7. Kalastustoiminta 2 kohdassa tarkoitettulla alueella kielletään reaaliaikaista kalastuskieltoa koskevassa päätöksessä määritellyin tavoin.

54 artikla

Komission määräämä reaaliaikainen kalastuskielto

1. Komissio voi saaliiden kynnystason saavuttamisen osoittavien tietojen perusteella määrätä alueelle väliaikaisen kalastuskiellon, jollei rannikkojäsenvaltio ole itse määrännyt kieltoa.

2. Komissio ilmoittaa asiasta viipymättä kaikille jäsenvaltioille ja kolmansille maille, joiden kalastusalueet harjoittavat kalastusta kieltoalueella, ja julkaisee virallisella verkkosivustollaan kartan, jossa esitetään väliaikaisen kalastuskiellon kohteena olevan alueen koordinaatit, sekä ilmoittaa kalastuskiellon keston ja kalastusta koskevat edellytykset kieltoalueella.

V LUKU

Virkistyskalastuksen valvonta

55 artikla

Virkistyskalastus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että virkistyskalastusta harjoitetaan niiden alueella ja yhteisön vesillä tavalla, joka on yhteensopiva yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden ja sääntöjen kanssa.

2. Virkistyskalastuksesta saatujen saaliiden kaupan pitäminen on kielletty.

3. Jäsenvaltioiden on seurattava pistokoesuunnitelman perusteella elvyttämissuunnitelmien kattamien kalakantojen saaliita virkistyskalastuksessa, jota harjoittavat niiden lipun alla purjehtivat alukset ja kolmansien maiden alukset niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövalttaan kuuluvilla vesillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 199/2008 soveltamista. Tämä ei koske kalastusta rannasta käsin.

4. Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea arvioi 3 kohdassa tarkoitettujen virkistyskalastuksen biologista vaikutusta. Jos virkistyskalastuksella todetaan olevan merkittävä vaikutus, neuvosto voi perustamissopimuksen 37 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää kohdistaa 3 kohdassa tarkoitettuun virkistyskalastukseen erityisiä hoitotoimenpiteitä, kuten kalastuslupia ja saalisilmoituksia.

5. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

V OSASTO

KAUPAN PITÄMISEN VALVONTA

I LUKU

Yleiset säännökset

56 artikla

Kaupan pitämisen valvonnan periaatteet

1. Kunkin jäsenvaltion on vastuussa sen valvonnasta, että sen alueella sovelletaan yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä kaikissa kalastus- ja vesiviljelytuotteiden kaupan pitämisen vaiheissa ensi-myynnistä vähittäiskauppaan asti, kuljetus mukaan luettuna.

2. Jos jollekin lajille on yhteisön lainsäädännössä vahvistettu vähimmäiskoko, on ostamisesta, myynnistä, varastoinnista ja kuljetuksista vastaavien toimijoiden kyettävä osoittamaan tuotteiden asianomainen maantieteellinen alkuperäalue.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki pyydetty tai kerätyt kalastus- ja vesiviljelytuotteet jaotellaan eriin ennen ensi-myyntiä.

4. Se tuottajajärjestö, jonka jäsen kalastusalueella käyttävä toimija on, tai rekisteröity ostaja ennen ensi-myyntiä voi jaotella eriin samalta kalastusalueelta useasta kalastusalueesta peräisin olevat yhden lajin alle 30 kilogrammaa painavat määrät. Tuottajajärjestön ja rekisteröidyn ostajan on pidettävä ainakin kolmen vuoden ajan kirjaa niiden erien sisällön alkuperästä, joihin usean kalastusalueen saaliit on jaoteltu.

57 artikla

Yhteiset kaupan pitämisen vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuotteita, joihin sovelletaan yhteisiä kaupan pitämisen vaatimuksia, pidetään esillä ensimyyntitarkoituksessa, tarjotaan ensimyyntiin, myydään tai pidetään muulla tavalla kaupan ainoastaan, jos ne täyttävät nämä vaatimukset.

2. Tuotteiden, jotka poistetaan markkinoilta asetuksen (EY) N:o 104/2000 mukaisesti, on oltava yhteisten kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia erityisesti tuoreusluokkien suhteen.

3. Kalastus- ja vesiviljelytuotteiden erien ostamisesta, myynnistä, varastoinnista tai kuljetuksesta vastuussa olevien toimijoiden on voitava todistaa, että tuotteet täyttävät kaupan pitämisen vähimmäisvaatimukset kaikissa vaiheissa.

58 artikla

Jäljitettävyyys

1. Kaikkien kalastus- ja vesiviljelytuotteiden erien on oltava jäljitettävissä kaikissa tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheissa alkaen pyynti- tai keruuvaiheesta aina vähittäismyyntiin saakka, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 178/2002 soveltamista.

2. Yhteisön markkinoille saatettavat tai todennäköisesti saatettavat kalastus- ja vesiviljelytuotteet on merkittävä asianmukaisesti kunkin erän jäljitettävyyden varmistamiseksi.

3. Kalastus- ja vesiviljelytuote-eriä saa yhdistää tai jakaa ensimyyntin jälkeen ainoastaan, jos ne on mahdollista jäljittää pyynti- tai keräysvaiheeseen.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimijoilla on käytössään järjestelmät ja menetelmät sellaisten toimijoiden tunnistamiseksi, jotka ovat toimittaneet heille kalastus- ja vesiviljelytuote-eriä ja joille näitä tuotteita on toimitettu. Nämä tiedot on saatettava pyynnöstä toimivaltaisten viranomaisten saataville.

5. Kaikkia kalastus- ja vesiviljelytuotteiden eriä koskevia vähimmäismerkintöjä ja -tietoja koskevat vaatimukset sisältävät seuraavat:

- a) kunkin erän tunnistenumero;
- b) kalastusaluksen ulkoinen tunnistenumero ja nimi tai vesiviljelytuotantoyksikön nimi;
- c) kunkin lajin kolmikirjaiminen FAO:n koodi;
- d) saaliiden pyyntipäivät tai tuotantopäivät;

e) kunkin lajin määrät nettopainona ilmaistuina kilogrammoina tai tapauksen mukaan kappalemäärä;

f) toimittajan nimi ja osoite;

g) asetuksen (EY) N:o 2065/2001 8 artiklassa säädetty kuluttajille annettavat tiedot: kauppanimi, tieteellinen nimi, asianomainen maantieteellinen alue ja tuotantomenetelmä;

h) onko kalastustuotteet aikaisemmin jäädytetty vai ei.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 5 kohdan g ja h alakohdassa luetellut tiedot ovat kuluttajien saatavilla vähittäismyyntivaiheessa.

7. Edellä 5 kohdan a–f alakohdassa lueteltuja tietoja ei sovelleta yhteisöön tuotuihin kalastus- ja vesiviljelytuotteisiin, joita seuraavat asetuksen (EY) N:o 1005/2008 mukaisesti annetut saalistodistukset.

8. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa tässä artiklassa säädettyistä vaatimuksista suoraan kalastusaluksilta kuluttajille myytävät pienet määrät edellyttäen, että kyseisten määrien arvo ei ylitä 50:tä euroa päivää kohti. Tämän kynnysarvon muutokset hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

9. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan hyväksyä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

II LUKU

Purkamisen jälkeiset toimet

59 artikla

Kalastustuotteiden ensimyynti

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki kalastustuotteet saatetaan markkinoille tai rekisteröidään ensi kerran huutokaupakeskuksessa tai rekisteröidyille ostajille tai tuottajajärjestöille.

2. Ostajan, joka ostaa kalastustuotteita kalastusalukselta ensimyyntissä, on oltava sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten rekisteröimä, jossa ensimyynti tapahtuu. Rekisteröintiä varten on kansallisissa tietokannoissa yksilöitävä kunkin ostajan alv-tunniste, verotunniste tai muu yksilöllinen tunniste.

3. Tämän artiklan säännökset eivät koske ostajaa, joka hankkii määrältään enintään 30 kilogrammaa kalastustuotteita, joita ei sen jälkeen saateta markkinoille vaan käytetään pelkästään yksityiseen kulutukseen. Tämän kynnysarvon muutokset hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

60 artikla

Kalastustuotteiden punnitseminen

1. Jäsenvaltion on varmistettava, että kaikki kalastustuotteet punnitaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiä järjestelmiä noudattaen, jollei se ole vahvistanut komission hyväksymää pistokoesuunnitelmaa, joka perustuu komission 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksyntään riskiperusteisiin menetelmiin.

2. Punnitus on suoritettava purkamisen yhteydessä ennen kalastustuotteiden varastossa säilyttämistä, kuljettamista tai myyntiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta erityissäännösten soveltamista.

3. Edellä olevasta 2 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat sallia kalastustuotteiden punnitsemisen 1 kohdassa tarkoitettua pistokoesuunnitelman alaisessa kalastusaluksessa.

4. Niiden rekisteröityjen ostajien, rekisteröityjen huutokauppojen, tai muiden elimien tai henkilöiden, jotka vastaavat kalastustuotteiden saattamisesta ensimmäistä kertaa jäsenvaltion markkinoille, on vastattava punnitustoimen paikkansapitävyydestä, jollei punnitus tapahdu kalastusaluksella 3 artiklan mukaisesti, missä tapauksessa se on aluksen päällikön vastuulla.

5. Punnitustulosta käytetään lastin purkamisilmoitusten, kuljetusasiakirjan sekä myynti- sekä haltuunottoilmoitusten täyttämiseen.

6. Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että asianomaisessa jäsenvaltiossa ensimmäistä kertaa purettujen kalastustuotteiden määrät punnitaan virkamiesten läsnä ollessa ennen kuin ne kuljetetaan purkamispaikasta muualle.

7. Riskiperusteisia punnitsemismenetelmiä ja -menettelyjä koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan hyväksyä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

61 artikla

Kalastustuotteiden punnitseminen purkamispaikasta kuljettamisen jälkeen

1. Tämän asetuksen 60 artiklan 2 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat sallia kalastustuotteiden punnitsemisen niiden purkamispaikasta kuljettamisen jälkeen edellyttäen, että ne kuljetetaan asianomaisen jäsenvaltion alueella sijaitsevaan määräpaikkaan ja että tämä jäsenvaltio on vahvistanut valvontasuunnitelman, jonka komissio on hyväksynyt ja joka perustuu komission 119 artiklassa tarkoitettua menettelyn mukaisesti hyväksyntään riskiperusteisiin menetelmiin.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset jossa kalastustuotteet puretaan, voivat sallia näiden tuotteiden ennen punnitusta tapahtuvan kuljettamisen rekisteröidyille asiakkaille, rekisteröityihin huutokauppoihin tai muille elimille tai henkilöille, jotka vastaavat kalastustuotteiden saattamisesta ensimmäistä kertaa markkinoille toisessa jäsenvaltiossa. Tämä lupa edellyttää 94 artiklassa tarkoitettua asianomaisten jäsenvaltioiden välistä yhteistä ja komission hyväksymää

valvontaohjelmaa, joka perustuu komission 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksyntään riskiperusteisiin menetelmiin.

62 artikla

Myynti-ilmoitusten täyttäminen ja toimittaminen

1. Rekisteröityjen ostajien, rekisteröityjen huutokauppojen tai jäsenvaltioiden hyväksymien muiden elinten tai henkilöiden, joiden kalastustuotteiden ensimyyntin liikevaihto on alle 200 000 euroa vuodessa ja jotka vastaavat jäsenvaltiossa purettujen kalastustuotteiden saattamisesta ensimmäistä kertaa markkinoille, on 48 tunnin kuluessa ensimyyntistä toimitettava myynti-ilmoitus sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka alueella ensimyynti tapahtuu, mikäli mahdollista sähköisessä muodossa. Nämä ostajat, huutokaupat, elimet tai henkilöt ovat vastuussa myynti-ilmoituksen paikkansapitävyydestä.

2. Jäsenvaltio voi velvoittaa tai oikeuttaa jäsenvaltioiden hyväksymät rekisteröidyt ostajat, rekisteröidyt huutokaupat tai muut elimet tai henkilöt, joiden kalastustuotteiden ensimyyntin liikevaihto on alle 200 000 euroa vuodessa, kirjaamaan ja toimittamaan 64 artiklan 1 kohdassa mainitut tiedot sähköisessä muodossa.

3. Jos jäsenvaltio, jonka alueella ensimyynti tapahtuu, ei ole kalat purkaneen kalastusaluksen lippujäsenvaltio, sen on varmistettava, että myynti-ilmoituksen jäljennös toimitetaan, mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa, lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille asiaan kuuluvien tietojen vastaanottamisen jälkeen.

4. Jos kalastustuotteiden saattaminen ensimmäistä kertaa markkinoille ei tapahdu jäsenvaltiossa, jossa tuotteet on purettu, tämän markkinoille saattamisen valvonnasta vastaavan jäsenvaltion on varmistettava, että myynti-ilmoituksen jäljennös toimitetaan, mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa, mainittujen tuotteiden purkamisen valvonnasta vastuussa oleville toimivaltaisille viranomaisille ja kalastusaluksen lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille myynti-ilmoituksen vastaanottamisen jälkeen.

5. Kun purkaminen tapahtuu yhteisön ulkopuolella ja ensimyynti tapahtuu kolmannessa maassa, kalastusaluksen päällikön tai hänen edustajansa on toimitettava myynti-ilmoituksen jäljennös, mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa, tai muu vastaava samantasoiset tiedot sisältävä asiakirja lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille 48 tunnin kuluessa ensimyyntistä.

6. Jos myynti-ilmoituksen tiedot eivät vastaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (1) 218 ja 219 artiklassa tarkoitettua laskua tai sitä vastaavaa asiakirjaa, asianomaisen jäsenvaltion on annettava tarvittavat säännökset varmistaakseen, että ostajalle toimitettujen tavaroiden verotonta hintaa koskevat tiedot ovat samat kuin laskussa. Jäsenvaltioiden on annettava tarvittavat säännökset varmistaakseen, että ostajalle toimitettujen tavaroiden verotonta hintaa koskevat tiedot ovat samat kuin laskussa.

(1) EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

63 artikla

Myynti-ilmoitusten tietojen sähköinen täyttäminen ja toimittaminen

1. Rekisteröityjen ostajien, rekisteröityjen huutokauppojen tai jäsenvaltioiden hyväksymien muiden elinten tai henkilöiden, joiden kalastustuotteiden ensimyyntin liikevaihto on vähintään 200 000 euroa vuodessa, on kirjattava 64 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot sähköisessä muodossa ja lähetettävä ne sähköisessä muodossa 24 tunnin kuluessa ensimyyntin loppuun saattamisesta sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka alueella ensimyynti tapahtuu.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava samalla tavalla sähköisessä muodossa 62 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettut myynti-ilmoituksia koskevat tiedot.

64 artikla

Myynti-ilmoitusten sisältö

1. Edellä 62 ja 63 artiklassa tarkoitettujen myynti-ilmoitusten on sisällettävä seuraavat tiedot:

- a) sen kalastusaluksen ulkoinen tunnistenumero ja nimi, josta kyseiset tuotteet on purettu;
- b) purkamissatama ja -päivä;
- c) kalastusalukselta käyttävän toimijan tai päällikön nimi, ja myyjän nimi, jos eri kuin edellä mainittu;
- d) ostajan nimi, alv-tunniste, verotunniste tai muu yksilöllinen tunniste;
- e) kunkin lajin kolmikirjaiminen FAO:n koodi ja asianomainen maantieteellinen alue, jolta saaliit pyydettiin;
- f) kunkin lajin arvioidut määrät kilogrammoina tuotteen painoa, eriteltyinä tuotteiden jalostusastetyypin mukaan, tai tapauksen mukaan kappalemäärinä;
- g) kaikkien kaupan pitämisen vaatimusten soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden osalta tapauksen mukaan koko tai paino, laatu, jalostusaste ja tuoreus;
- h) tarvittaessa markkinoilta poistettujen tuotteiden käyttötarkoitus (siirto, käyttö eläinrehuksi, eläinten ruokintaan tarkoitettun jauhon tuotantoon, syötiksi tai muihin tarkoituksiin kuin ihmisravinnoksi);
- i) myyntipaikka ja -päivä;
- j) laskun ja tarvittaessa myyntisopimuksen viitenumero sekä tarvittaessa päivämäärä;
- k) tarvittaessa viittaus 66 artiklassa tarkoitettuun haltuunottoilmoitukseen tai 68 artiklassa tarkoitettuun kuljetusasiakirjaan;
- l) hinta.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

65 artikla

Vapautukset myynti-ilmoituksia koskevista vaatimuksista

1. Komissio voi 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen myöntää vapautuksen velvollisuudesta toimittaa myynti-ilmoitus jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tai muille hyväksytyille elimille niiden kalastustuotteiden osalta, jotka on purettu tiettyihin kalastusalusluokkiin kuuluvista kokonaispituudeltaan alle 10 metriä pitkistä yhteisön kalastusaluksista, tai jos purettujen kalastustuotteiden määrä ei elopainona ilmaistuna ole yli 50 kilogrammaa lajia kohden. Tällaisia vapautuksia voidaan myöntää ainoastaan, jos asianomainen jäsenvaltio on ottanut käyttöön hyväksyttävän pistokoejärjestelmän 16 ja 25 artiklan mukaisesti.

2. Sellaisten määrältään enintään 30 kilogrammaa painavien tuotteiden ostaja, joita ei saateta jatkossa markkinoille vaan käytetään pelkästään yksityiseen kulutukseen, vapautetaan 62, 63 ja 64 artiklan säännöksistä. Tämän kynnysarvon muutokset hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

66 artikla

Haltuunottoilmoitus

1. Jos kalastustuotteet on tarkoitettu myytäväksi myöhemmässä vaiheessa, rekisteröityjen ostajien, rekisteröityjen huutokauppojen tai muiden elinten tai henkilöiden, joiden kalastustuotteiden ensimyyntin liikevaihto on alle 200 000 euroa vuodessa ja jotka vastaavat jäsenvaltiossa purettujen kalastustuotteiden saattamisesta ensimmäistä kertaa markkinoille, on 48 tunnin kuluessa purkamisen loppuun saattamisesta toimitettava haltuunottoilmoitus sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa haltuunotto tapahtuu, sanotun kuitenkin rajoittamatta monivuotisiin suunnitelmiin sisältyvien erityissäännösten soveltamista. Haltuunottoilmoituksen toimittamisesta ja paikkansapitävyydestä vastaavat edellä mainitut ostajat, huutokaupat taikka muut elimet tai henkilöt.

2. Jos jäsenvaltio, jossa haltuunotto tapahtuu, ei ole kalat purkaneen kalastusaluksen lippujäsenvaltio, sen on varmistettava, että haltuunottoilmoituksen jäljennös toimitetaan, mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa, lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille asiaan kuuluvien tietojen vastaanottamisen jälkeen.

3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettua haltuunottoilmoituksesta on käytävä ilmi ainakin seuraavat tiedot:

- a) sen kalastusaluksen ulkoinen tunnistenumero ja nimi, josta tuotteet on purettu;
- b) purkamissatama ja -päivä;
- c) alusta käyttävän toimijan tai päällikön nimi;
- d) kunkin lajin kolmikirjaiminen FAO:n koodi ja asianomainen maantieteellinen alue, jolta saaliit pyydettiin;
- e) kunkin varastoidun lajin määrät kilogrammoina tuotteen painoa, eriteltyinä tuotteiden jalostusastetyypin mukaan, tai tapauksen mukaan kappalemäärinä;

- f) tuotteiden varastointilaitosten nimi ja osoite;
- g) tarvittaessa viittaus 68 artiklassa tarkoitettuun kuljetusasiakirjaan.

67 artikla

Haltuunottoilmoituksen tietojen sähköinen täyttäminen ja toimittaminen

1. Kun kalastustuotteet on tarkoitettu myytäväksi myöhemässä vaiheessa, rekisteröityjen ostajien, rekisteröityjen huutokauppojen tai muiden elinten tai henkilöiden, joiden kalastustuotteiden ensimyyntin liikevaihto on vähintään 200 000 euroa vuodessa tai jotka vastaavat jäsenvaltiossa purettujen kalastustuotteiden saattamisesta ensimmäistä kertaa markkinoille, on kirjattava sähköisessä muodossa 66 artiklassa tarkoitettujen tietojen ja lähetettävä ne 24 tunnin kuluessa sähköisessä muodossa sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa haltuunotto tapahtuu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta monivuotisiin suunnitelmiin sisältyvien erityissäännösten soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava sähköisessä muodossa 66 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen haltuunottoilmoitusta koskevat tiedot.

68 artikla

Kuljetusasiakirjan täyttäminen ja toimittaminen

1. Purkauspaikasta muualle kuljetettavien, yhteisössä aluksesta purettujen jalostamattomien tai aluksella jalostettujen kalastustuotteiden, joista ei ole toimitettu myynti-ilmoitusta eikä haltuunottoilmoitusta 62, 63, 66 ja 67 artiklan mukaisesti, mukana on ensimyyntiin saakka oltava kuljettajan laatima asiakirja. Kuljettajan on 48 tunnin kuluessa lastauksesta toimitettava kuljetusasiakirja sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tai valtuutetuille muille elimille, jonka alueella purkamisen on tapahtunut.

2. Kuljettaja vapautetaan kalastustuotteiden mukana olevaa kuljetusasiakirjaa koskevan vaatimuksen täyttämisestä, jos kuljetusasiakirja on toimitettu sähköisessä muodossa ennen kuljetuksen alkamista lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, joiden on, mikäli tuotteet kuljetetaan muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa purkamisen tapahtuu, välittömästi kuljetusasiakirjan saatuaan toimitettava se sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka alueella ensimmäisen kerran markkinoille saattamisen on ilmoitettu tapahtuvan.

3. Siinä tapauksessa että tuotteet kuljetetaan muuhun jäsenvaltioon kuin siihen jäsenvaltioon, jossa purkamisen tapahtuu, kuljettajan on lisäksi toimitettava 48 tunnin kuluessa kalastustuotteiden lastaamisesta kuljetusasiakirjan jäljennös sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka alueella ensimmäisen kerran markkinoille saattamisen on ilmoitettu tapahtuvan. Jäsenvaltio, jossa tuote saatetaan ensimmäisen kerran markkinoille, voi vaatia asiasta lisätietoja jäsenvaltiolta, jossa purkamisen tapahtuu.

4. Kuljetusasiakirjan paikkansapitävyydestä on vastuussa kuljettaja.

5. Kuljetusasiakirjassa on ilmoitettava

- lähetyksen/lähetysten määräpaikka ja kuljettavan kulkuneuvon tunniste;
- sen kalastusaluksen ulkoinen tunnistenumero ja nimi, josta tuotteet on purettu;
- kunkin lajin kolmikirjaiminen FAO:n koodi ja asianomainen maantieteellinen alue, jolta saaliit pyydettiin;
- kunkin lajin kuljetettujen määrät kilogrammoina tuotteen painoa, eriteltynä tuotteiden jalostusastetyypin mukaan, tai tapauksen mukaan kappalemäärinä;
- vastaanottajan (-ottajien) nimi ja osoite (nimet ja osoitteet);
- tavaroiden lastauspaikka ja -päivä.

6. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää poikkeuksia 1 kohdassa säädetystä velvollisuudesta, jos kalastustuotteita kuljetetaan satama-alueen sisällä tai enintään 20 kilometrin päähän purkamispaikasta.

7. Kun myydyiksi ilmoitetut kalastustuotteet kuljetetaan muualle kuin purkamispaikkaan, kuljettajan on voitava todistaa asiakirjan avulla, että myynti on tapahtunut.

8. Tässä artiklassa säädetty velvollisuus ei koske kuljettajaa, jos kuljetusasiakirja korvataan 23 artiklassa säädetyn kuljetettavien määriä koskevan purkamisilmoituksen jäljennöksellä tai jollakin muulla vastaavalla samantasoiset tiedot sisältävällä asiakirjalla.

III LUKU

Tuottajajärjestöt sekä hinta- ja interventiojärjestelyt

69 artikla

Tuottajajärjestöjen seuranta

1. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 104/2000 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehtävä säännöllisin väliajoin tarkastuksia varmistaakseen, että

- tuottajajärjestöt noudattavat hyväksynnän edellytyksiä;
- hyväksyntä voidaan peruuttaa, jos asetuksen (EY) N:o 104/2000 5 artiklassa luetellut edellytykset eivät enää täyty tai jos tuottajajärjestön hyväksyntä perustuu virheellisiin tietoihin;
- hyväksyntä peruutetaan viipymättä takautuvasti, jos järjestö on saanut sen tai hyödyntänyt sitä vilpillisesti.

2. Sen varmistamiseksi, että asetuksen (EY) N:o 104/2000 5 artiklassa ja 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistettuja tuottajajärjestöjä koskevia sääntöjä noudatetaan, komissio suorittaa tarkastuksia, ja se voi näiden tarkastusten jälkeen tarvittaessa pyytää jäsenvaltioita peruuttamaan hyväksynnän.

3. Kunkin jäsenvaltion on tehtävä asianmukaisia tarkastuksia varmistaakseen, että kukin tuottajajärjestö noudattaa asetuksessa (EY) N:o 2508/2000 tarkoitettuja kyseisen kalastusvuoden toimintaohjelmassa asetettuja velvollisuuksia, ja kunkin jäsenvaltion on sovellettava näiden velvollisuuksien noudattamatta jättämiseen asetuksen (EY) N:o 104/2000 9 artiklan 3 kohdassa säädettyjä seuraamuksia.

70 artikla

Hinta- ja interventiojärjestelyjen seuranta

Jäsenvaltioiden on tehtävä kaikki tarkastukset, jotka liittyvät hinta- ja interventiojärjestelyihin ja erityisesti

- a) tuotteiden poistamiseen markkinoilta muihin tarkoituksiin kuin ihmisravinnoksi;
- b) siirtotoimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on markkinoilta poistettujen tuotteiden vakauttaminen, varastointi ja/tai jalostus;
- c) merellä jäädytettyjen tuotteiden yksityiseen varastointiin;
- d) jalostettavaksi tarkoitettusta tonnikalasta myönnettävään tasaushyvitykseen.

VI OSASTO

TARKKAILU

71 artikla

Jäsenvaltioiden merellä tekemät havainnot ja paikantamiset

1. Jäsenvaltioiden on suvereniteettiinsä tai lainkäyttövaltaansa kuuluvilla yhteisön vesillä toteutettava tarkkailua, joka perustuu

- a) tarkastusalusten tai ilmailuvalvonta-alusten tekemisiin kalastusalushavaintoihin;
- b) edellä 9 artiklassa tarkoitettuun alusten satelliittiseurantajärjestelmään; tai
- c) mihin tahansa muihin paikantamis- ja tunnistamismenetelmiin.

2. Jos havainto tai paikannus ei vastaa muita jäsenvaltion käytettävissä olevia tietoja, sen on tehtävä tarvittavia tarkastuksia voidakseen tehdä päätöksen tarpeellisista seurantatoimista.

3. Jos havainto tai paikannus liittyy toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan kalastusalukseen eivätkä tiedot vastaa muita rannikkojäsenvaltion käytettävissä olevia tietoja, ja jos tämä rannikkojäsenvaltio ei pysty toteuttamaan lisätoimia, sen on kirjattava havaintonsa tarkkailuraporttiin ja toimitettava mainittu raportti viipymättä, mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa, lippujäsenvaltiolle tai asianomaiselle kolmannelle maalle. Jos kyse on kolmannen maan aluksesta, tarkkailuraportti on lähetettävä myös komissiolle tai sen nimeämälle elimelle.

4. Jos jäsenvaltion virkamies havaitsee tai paikantaa kalastusaluksen, joka harjoittaa toimintaa, jota voidaan pitää yhteisen kalastuspolitiikan sääntöihin kohdistuvana rikkomuksena, hänen on laadittava viipymättä tarkkailuraportti ja lähetettävä se toimivaltaisille viranomaisilleen.

5. Tarkkailuraportin sisältö määritetään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

72 artikla

Havaintoja ja paikannuksia koskevien tietojen johdosta toteutettavat toimet

1. Kun lippujäsenvaltio saa toiselta jäsenvaltiolta tarkkailuraportin, sen on toimittava sen perusteella nopeasti ja toteutettava tarvittavat lisätutkimukset voidakseen tehdä päätöksen tarpeellisista seurantatoimista.

2. Muiden jäsenvaltioiden kuin lippujäsenvaltion on tarvittaessa varmennettava, onko alus, jota havainto on koskenut, harjoittanut toimintaa niiden lainkäyttövaltaan tai suvereniteettiin kuuluvilla vesillä tai onko tällaisesta aluksesta peräisin olevia kalastustuotteita purettu niiden alueella tai tuotu sinne, ja tutkittava, miten alus on aiemmin noudattanut asiaankuuluvia säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä.

3. Komissio tai sen nimeämä elin taikka tarvittaessa lippujäsenvaltio ja muut jäsenvaltiot tarkastelevat myös yksittäisten kansalaisten, kansalaisjärjestöjen, ympäristöjärjestöt mukaan luettuina, sekä kalastusalan tai kalakaupan sidosryhmien edustajien toimittamia alushavaintoja koskevia asianmukaisesti dokumentoituja tietoja.

73 artikla

Valvonnasta vastaavat tarkkailijat

1. Jos neuvosto on perustanut valvonnasta vastaavia yhteisön tarkkailijoita koskevan ohjelman, kalastusaluksilla olevien tarkkailijoiden on tarkastettava, että kalastusalus noudattaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä. Heidän on suoritettava kaikki tarkkailijaohjelmassa määritellyt tehtävät ja erityisesti tarkistettava aluksen kalastustoiminta ja asiaan liittyvät asiakirjat sekä kirjattava tekemänsä havainnot.

2. Valvonnasta vastaavilla tarkkailijoilla on oltava pätevyys tehtäviinsä. Heidän on oltava kalastusaluksen omistajasta, päälliköstä ja miehistön jäsenistä riippumattomia. Heillä ei saa olla mitään taloudellisia siteitä kyseessä olevaan toimijaan.

3. Valvonnasta vastaavien tarkkailijoiden on mahdollisuuksien mukaan varmistettava, ettei heidän läsnäolonsa kalastusaluksilla haittaa tai häiritse kalastustoimintaa ja aluksen tavanomaisia toimintoja.

4. Valvonnasta vastaavan tarkkailijan huomatessa vakavan rikkomuksen hänen on ilmoitettava siitä viipymättä lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

5. Valvonnasta vastaavien tarkkailijoiden on laadittava tarkkailuraportti, mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa, ja toimitettava se, viipymättä sekä tarvittaessa kalastusaluksessa olevia sähköisiä lähetysvälineitä käyttäen, toimivaltaisille viranomaisilleen ja lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Jäsenvaltioiden on vietävä raportti 78 artiklassa tarkoitettuun tietokantaan.

6. Jos tarkkailuraportissa todetaan tarkkailun kohteena olevan aluksen harjoittaneen yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen vastaista kalastustoimintaa, 4 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten on toteutettava kaikki asianmukaiset toimet tutkiakseen asian.

7. Yhteisön kalastusalusten päälliköiden on tarjottava nimeille valvonnasta vastaaville tarkkailijoille riittävät majoitusolosuhteet, helpotettava heidän työskentelyään ja vältettävä häiritsemästä heidän tehtäviensä suorittamista. Yhteisön kalastusalusten päälliköiden on päästettävä valvonnasta vastaavat tarkkailijat aluksen asiaankuuluviin osiin sekä annettava näiden tarkastaa saaliit ja aluksen asiakirjat, myös sähköiset tiedostot.

8. Lippujäsenvaltiot vastaavat kaikista kustannuksista, jotka aiheutuvat tämän artiklan mukaisesta valvonnasta vastaavien tarkkailijoiden toiminnasta. Jäsenvaltiot voivat periä nämä kustannukset kokonaan tai osittain kyseistä kalastusta harjoittavien lippunsa alla purjehtivien kalastusaluksia käyttäviltä toimijoilta.

9. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan hyväksyä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

VII OSASTO

TARKASTUS JA MENETTELYT

I LUKU

Yleiset säännökset

74 artikla

Tarkastusten suorittaminen

1. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo tarkastusten suorittamisesta vastaavista virkamiehistä ja pidettävä sitä ajan tasalla.

2. Virkamiesten on suoritettava tehtävänsä yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Heidän on tehtävä tarkastukset syrjintää harjoittamatta merellä, satamissa, kuljetuksen aikana, jalostuslaitoksissa ja kalastustuotteiden kaupan pitämisen aikana.

3. Virkamiesten on erityisesti tarkastettava

a) aluksella olevan, varastoidun, kuljetetun, jalostetun tai kaupan pidetyn saaliin laillisuus ja siihen liittyvien asiakirjojen tai sähköisten toimitusten paikkansapitävyys;

b) kohdelajien ja aluksella olevien saaliiden pyyntiin käytettyjen pyydysten laillisuus;

c) tarvittaessa varastointisuunnitelma ja lajien erillissäilytys;

d) pyydysten merkintä; ja

e) 40 artiklassa tarkoitettua moottoria koskevat tiedot.

4. Virkamiehet voivat tutkia kaikki asiaankuuluvat alueet, kanneet ja sisätilat. He voivat tutkia myös jalostetut tai jalostamattomat saaliit, verkot tai muut pyydykset, laitteet, kaloja tai kalastustuotteita sisältävät kontit ja pakkaukset sekä kaikki asiakirjat, jotka he katsovat tarpeellisiksi yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen todentamista varten. He voivat myös esittää kysymyksiä henkilöille, joilla katsotaan olevan tietoa tarkastuksen kohteena olevasta asiasta.

5. Virkamiesten on tehtävä tarkastukset siten, että niistä aiheutuu mahdollisimman vähän haittaa ja häiriötä alukselle tai kuljettavalle kulkuneuvolle ja sen toiminnalle sekä saaliin varastoinnille, jalostukselle ja kaupan pitämiselle. Heidän on mahdollisuuksien mukaan vältettävä saaliin vahingoittumista tarkastuksen aikana.

6. Tämän artiklan soveltamista ja erityisesti tarkastuksissa käytettäviä menetelmiä ja niiden suorittamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

75 artikla

Toimijan velvollisuudet

1. Toimijan on mahdollistettava virkamiesten turvallinen pääsy alukselle, kuljettavaan kulkuneuvoon tai tilaan, jossa kalastustuotteita varastoidaan, jalostetaan tai pidetään kaupan. Hänen on huolehdittava virkamiesten turvallisuudesta, eikä hän saa estää virkamiehiä suorittamasta tehtäviään eikä uhkailla tai häiritä heitä tehtäviensä suorittamisessa.

2. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan hyväksyä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

76 artikla

Tarkastusraportti

1. Virkamiesten on laadittava kunkin tarkastuksen jälkeen tarkastusraportti ja toimitettava se toimivaltaisille viranomaisilleen. Tämä raportti on mahdollisuuksien mukaan kirjattava ja toimitettava sähköisesti. Kun tarkastuksen kohteena on toisen jäsenvaltion lipun alla purjehtiva kalastusalus, tarkastusraportin jäljennös on toimitettava viipymättä asianomaiselle lippujäsenvaltiolle, jos tarkastuksen aikana on havaittu rikkomus. Kun tarkastuksen kohteena on kolmannen maan lipun alla purjehtiva kalastusalus, tarkastusraportin jäljennös on toimitettava viipymättä asianomaisen kolmannen maan toimivaltaisille viranomaisille, jos tarkastuksen aikana on havaittu rikkomus. Kun tarkastus on suoritettu toisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä, tarkastusraportin jäljennös on toimitettava viipymättä tuolle jäsenvaltiolle.

2. Virkamiesten on ilmoitettava tarkastuksen tulokset toimijalle, jonka on voitava esittää huomautuksia tarkastuksesta ja sen tuloksista. Toimijan huomautukset on otettava huomioon tarkastusraportissa. Virkamiesten on merkittävä kalastuspäiväkirjaan, että tarkastus on tehty.

3. Tarkastusraportista on lähetettävä jäljennös toimijalle mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään 15 työpäivää tarkastuksen loppuun saattamisesta.

4. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

77 artikla

Tarkastus- ja tarkkailuraporttien hyväksyttävyys

Yhteisön tarkastajien tai muiden jäsenvaltioiden taikka komission virkamiesten laatimat tarkastus- ja tarkkailuraportit ovat hyväksyttäviä todisteita minkä tahansa jäsenvaltion hallinnollisissa tai oikeudellisissa menettelyissä. Niitä on tosiseikkoja todennettaessa pidettävä yhdenvertaisina jäsenvaltioiden tarkastus- ja tarkkailuraporttien kanssa.

78 artikla

Sähköinen tietokanta

1. Jäsenvaltioiden on luotava sähköinen tietokanta, johon ne tallentavat kaikki virkamiestensä laatimat tarkastus- ja tarkkailuraportit, ja pidettävä sitä ajan tasalla.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

79 artikla

Yhteisön tarkastajat

1. Komissio laatii luettelon yhteisön tarkastajista 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Yhteisön tarkastajat voivat tehdä tämän asetuksen mukaisia tarkastuksia yhteisön vesillä ja yhteisön vesien ulkopuolella olevilla yhteisön kalastusaluksilla, sanotun kuitenkin rajoittamatta rannikkojäsenvaltioiden ensisijaista vastuuta.

3. Yhteisön tarkastajien tehtäviksi voidaan antaa

a) 95 artiklan mukaisesti hyväksytyjen erityisten valvonta- ja tarkastusohjelmien täytäntöönpano;

b) kansainväliset kalastusalan valvontaohjelmat, jos yhteisöllä on velvollisuus harjoittaa valvontaa.

4. Jollei 5 kohdasta muutu johdu, yhteisön tarkastajilla on tehtäviensä hoitamiseksi oltava viipymättä pääsy

a) yhteisön kalastusalueiden ja kaikkien muiden kalastustoimintaa harjoittavien alueiden kaikille alueille, julkisiin tiloihin ja paikkoihin sekä kulkuneuvoihin; ja

b) kaikkiin tietoihin ja asiakirjoihin, jotka ovat tarpeen heidän tehtäviensä suorittamisessa ja joista mainittakoon erityisesti kalastuspäiväkirja, purkamisilmoitukset, saalistodistukset, jällelainsuunnitelmien ilmoitukset, myynti-ilmoitukset ja muut asiaan kuuluvat asiakirjat,

samassa laajuudessa ja samoin edellytyksin kuin sen jäsenvaltion virkamiehillä, jossa tarkastus suoritetaan.

5. Yhteisön tarkastajilla ei ole poliisi- eikä täytäntöönpanovaltuuksia oman kotijäsenvaltionsa alueen tai kotijäsenvaltionsa suvereniteettiin ja lainkäyttövaltaan kuuluvien yhteisön vesien ulkopuolella.

6. Yhteisön tarkastajiksi nimitetyillä komission virkamiehillä tai sen nimeämän elimen virkamiehillä ei ole poliisi- eikä täytäntöönpanovaltuuksia.

7. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

II LUKU

Tarkastuksen tekevän jäsenvaltion vesien ulkopuolella olevien alusten tarkastukset

80 artikla

Tarkastuksen tekevän jäsenvaltion vesien ulkopuolella olevien kalastusalueiden tarkastukset

1. Jäsenvaltio voi tarkastaa kaikilla yhteisön vesillä, jotka eivät ole toisen jäsenvaltion suvereniteettiin kuuluvia vesiä, lippunsa alla purjehtivat kalastusalueet, sanotun kuitenkin rajoittamatta rannikkojäsenvaltion ensisijaista vastuuta.

2. Jäsenvaltio voi suorittaa toisen jäsenvaltion kalastusaluksilla tämän asetuksen mukaisia tarkastuksia, kun on kyse kaikilla yhteisön vesillä, jotka eivät ole toisen jäsenvaltion suvereniteettiin kuuluvia vesiä, harjoitettavasta kalastustoiminnasta, jos

- a) kyseinen rannikkojäsenvaltio on antanut siihen luvan; tai
- b) on hyväksytty yhteisön erityinen valvonta- ja tarkastusohjelma 95 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltiolla on lupa tarkastaa kansainvälisillä merialueilla toisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivat yhteisön kalastusalukset.

4. Jäsenvaltio voi tarkastaa kolmansien maiden vesillä oman lippunsa tai toisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivat yhteisön kalastusalukset kansainvälisten sopimusten mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltainen viranomainen yhteyshenkilöksi tämän asetuksen soveltamista varten. Jäsenvaltion yhteyshenkilön on oltava tavoitettavissa ympäri vuorokauden.

81 artikla

Lupahakemukset

1. Jäsenvaltion esittämät hakemukset, jotka koskevat lupaa suorittaa 80 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tarkastuksia sen suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuulumattomilla yhteisön vesillä olevilla kalastusaluksilla, on ratkaistava asianomaisessa rannikkojäsenvaltiossa 12 tunnin kuluessa hakemuksen tekemisestä tai asianmukaisessa määräajassa, jos hakemuksen syy on tarkastuksen tekemisen vesillä aloitettu keskeytymätön takaa-ajo.

2. Lupaa pyytävälle jäsenvaltiolle on ilmoitettava päätöksestä viipymättä. Päätökset on toimitettava myös komissiolle tai sen nimeämälle elimelle.

3. Lupahakemukset voidaan evätä kokonaisuudessaan tai osittain ainoastaan sikäli kuin tämä on tarpeen pakottavista syistä. Epäämiset ja niiden perusteet on toimitettava viipymättä lupaa pyytävälle jäsenvaltiolle ja komissiolle tai sen nimeämälle elimelle.

III LUKU

Tarkastusten aikana havaitut rikkomukset

82 artikla

Menettely rikkomustapauksissa

Jos virkamies päättää tarkastuksen aikana keräämiensä tietojen tai muiden merkityksellisten tietojen perusteella, että yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä on rikottu, hänen on

- a) merkittävä oletettu rikkomus tarkastusraporttiin;

- b) toteutettava kaikki tarvittavat toimet, joilla varmistetaan oletettua rikkomusta koskevien todisteiden säilyminen;

- c) toimitettava tarkastusraportti viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle;

- d) ilmoitettava luonnolliselle tai oikeushenkilölle, jonka epäillään syyllistyneen rikkomukseen tai joka on tavattu itse teosta, että rikkomus voi johtaa asianmukaisen pistemäärän määrittämiseen 92 artiklan mukaisesti. Nämä tiedot on merkittävä tarkastusraporttiin.

83 artikla

Tarkastuksen tekemisen jäsenvaltion vesien ulkopuolella havaitut rikkomukset

1. Jos 80 artiklan mukaisessa tarkastuksessa on havaittu rikkomus, tarkastuksen tekemisen jäsenvaltion on viipymättä toimitettava tiivistelmämuotoinen tarkastusraportti rannikkojäsenvaltiolle tai, kun kyse on yhteisön vesien ulkopuolella suoritettavasta tarkastuksesta, asianomaisen kalastusaluksen lippujäsenvaltiolle. Rannikko- ja lippujäsenvaltiolle on toimitettava täydellinen tarkastusraportti 15 päivän kuluessa tarkastusajankohdasta.

2. Rannikkojäsenvaltion tai, kun on kyse yhteisön vesien ulkopuolella suoritettavasta tarkastuksesta, asianomaisen kalastusaluksen lippujäsenvaltion on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet 1 kohdassa tarkoitettujen rikkomuksen suhteen.

84 artikla

Tiettyjen vakavien rikkomusten tarkempi seuranta

1. Lippujäsenvaltio tai rannikkojäsenvaltio, jonka vesillä kalastusaluksen epäillään

- a) kirjanneen monivuotisten suunnitelmien kattamien kantojen saaliita väärin yli 500 kilogramman tai 10 prosentin edestä, laskettuna prosenttiosuutena kalastuspäiväkirjan luvuista, sen mukaan kumpi on suurempi; tai

- b) syyllistyneen johonkin asetuksen (EY) N:o 1005/2008 42 artiklassa tai tämän asetuksen 90 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun vakavaan rikkomukseen yhden vuoden kuluessa ensimmäiseen vakavaan rikkomukseen syyllistymisestäään,

voi asetuksen (EY) N:o 1005/2008 IX luvussa tarkoitettujen toimenpiteiden lisäksi vaatia kalastusalusta siirtymään viipymättä satamaan perusteellista tutkimusta varten.

2. Rannikkojäsenvaltion on viipymättä ja kansallisen lainsäädäntönsä mukaisia menettelyjä noudattaen ilmoitettava lippujäsenvaltiolle 1 kohdassa tarkoitettua tutkimuksesta.

3. Virkamiehet saavat pysyä kalastusaluksella, kunnes 1 kohdassa tarkoitettu perusteellinen tutkimus on tehty.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kalastusaluksen päällikön on keskeytettävä kaikki kalastustoimet ja siirryttävä pyynnöstä satamaan.

IV LUKU

Tarkastusten aikana havaittujen rikkomusten käsittely

85 artikla

Käsittely

Jos tarkastuksen tekevän jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat tarkastuksen aikana tai sen jälkeen yhteisen kalastuspolitiikan sääntöihin kohdistuvan rikkomuksen, niiden on toteutettava VIII osaston mukaiset asianmukaiset toimenpiteet kyseessä olevan aluksen päällikön tai muiden rikkomuksesta vastuussa olevien oikeushenkilöiden tai luonnollisten henkilöiden suhteen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 83 artiklan 2 kohdan ja 86 artiklan soveltamista.

86 artikla

Käsittelyn siirtäminen

1. Jäsenvaltio, jonka alueella tai vesillä rikkomus on havaittu, voi siirtää rikkomuksen käsittelyn lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tai jäsenvaltiolle, jonka kansalainen rikkomuksen on suorittanut, kyseisen jäsenvaltion suostumuksella ja sillä edellytyksellä, että siirtämisen avulla saavutetaan todennäköisemmin 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu lopputulos.

2. Lippujäsenvaltio voi siirtää rikkomukseen liittyvän käsittelyn sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, joka tekee tarkastuksen, tuon jäsenvaltion suostumuksella ja sillä edellytyksellä, että siirtämisen avulla saavutetaan todennäköisemmin 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu lopputulos.

87 artikla

Yhteisön tarkastajien havaitsema rikkomus

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet sellaisten rikkomusten suhteen, jotka yhteisön tarkastaja on havainnut jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä tai niiden lipun alla purjehtivalla kalastusaluksella.

88 artikla

Korjaavat toimenpiteet purkamis- tai jälleenlaivausjäsenvaltion jättäessä rikkomuksen käsittelemättä

1. Jos jäsenvaltio, jossa saalis on purettu aluksesta tai jälleenlaivattu, ei ole lippujäsenvaltio ja jos sen toimivaltaiset viranomaiset eivät toteuta asianmukaisia toimenpiteitä vastuussa olevia luonnollisia tai oikeushenkilöitä vastaan tai eivät siirrä rikkomuksen käsittelyä 86 artiklan mukaisesti, lainvastaisesti aluksesta purettu tai jälleenlaivatut määrät voidaan vähentää purkamis- tai jälleenlaivausjäsenvaltiolle myönnetystä kiintiöstä.

2. Purkamis- tai jälleenlaivausjäsenvaltion kiintiöstä vähennettävät määrät vahvistetaan 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen komission kuultua molempia kyseessä olevia jäsenvaltioita.

3. Jos purkamis- tai jälleenlaivausjäsenvaltiolla ei ole enää vastaavaa kiintiötä käytettävissään, sovelletaan 37 artiklaa. Lainvastaisesti aluksesta purettu tai jälleenlaivatut määrät on tätä varten katsottava samansuuruisiksi kuin lippujäsenvaltion kärsimän vahingon suuruus, siten kuin mainituissa artiklassa säädetään.

VIII OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANON VALVONTA

89 artikla

Toimenpiteet säännösten noudattamisen varmistamiseksi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukaisia toimenpiteitä, hallinnolliset toimet tai rikosoikeudelliset menettelyt mukaan luettuina, toteutetaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja järjestelmällisesti niitä luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä vastaan, joiden epäillään rikkoneen mitä tahansa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöä.

2. Seuraamusten ja oheisseuraamusten kokonaistaso on laskettava kansallisen lainsäädännön asianmukaisten säännösten mukaisesti siten, että niillä tosiasiallisesti estetään vakavaan rikkomukseen syylistyneitä saamasta rikkomuksensa tuottamaa taloudellista hyötyä, tämän kuitenkin rajoittamatta laillista ammatin harjoittamisen oikeutta. Näiden seuraamusten on myös saatava aikaan vaikutuksia, jotka ovat suhteessa asianomaisten rikkomusten vakavuuteen, sekä ehkäisevät tehokkaasti muita samanlaatuisia rikkomuksia.

3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa järjestelmää, jossa sakko on suhteutettu oikeushenkilön liikevaihtoon taikka rikkomukseen syylistymisestä saatavaan tai tavoiteltuun taloudelliseen hyötyyn.

4. Sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, jonka lainkäyttövaltaan rikkomus kuuluu, on kansallisen lainsäädäntönsä mukaisia menettelyjä noudattaen ilmoitettava viipymättä lippujäsenvaltiolle ja sille jäsenvaltiolle, jonka kansalainen rikkomukseen suorittanut on, tai mille tahansa muulle jäsenvaltiolle, jonka etua hallinnollisten toimien, rikosoikeudellisten menettelyjen tai muiden toteutettujen toimenpiteiden sekä kaikkien tällaiseen rikkomukseen liittyvien lopullisten päätösten, mukaan lukien 92 artiklan mukaisesti tapahtuva pisteiden määrääminen, seuraaminen koskee.

90 artikla

Vakavista rikkomuksista määrättävät seuraamukset

1. Asetuksen (EY) N:o 1005/2008 42 artiklan lisäksi myös jäljempänä lueteltuja toimintoja pidetään tässä asetuksessa tarkoitettuina vakavina rikkomuksina riippuen kyseessä olevan rikkomuksen vakavuudesta, minkä jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen määrittää ottaen huomioon perusteet, joita voivat olla vahingon luonne, sen arvo, rikkomuksen suorittaneen taloudellinen asema ja rikkomuksen laajuus tai sen toistuminen:

- a) purkamis- tai myynti-ilmoituksen toimittamatta jättäminen, kun saaliin purkaminen on tapahtunut kolmannen maan satamassa,
- b) moottorin käsittely sen tehon lisäämiseksi yli moottoritodistuksen mukaisen jatkuvan enimmäiskonetehon,
- c) kalastustoimen aikana saaliksi joutuneiden lajien, joihin sovelletaan kiintiötä, purkamatta jättäminen, jollei tällainen purkaminen olisi yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaisten velvollisuuksien vastaista kalastuksessa tai kalastusvyöhykkeillä, joihin tällaisia sääntöjä sovelletaan.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakavaan rikkomukseen syyllistyneelle luonnolliselle henkilölle tai siitä vastuussa olevaksi katsotulle oikeushenkilölle voidaan määrätä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia asetuksen (EY) N:o 1005/2008 IX luvussa säädettyjen seuraamusten ja toimenpiteiden valikoiman mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on määrättävä seuraamus, joka on tehokasta, varoittava ja soveltuviin tapauksiin laskettu vakavan rikkomuksen suorittamisella saatujen kalastustuotteiden arvon perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1005/2008 44 artiklan 2 kohdan soveltamista.

4. Seuraamuksen suuruutta määrittäessään jäsenvaltioiden on otettava huomioon myös kyseisille kalavaraille ja meriympäristölle aiheutuneen vahingon arvo.

5. Jäsenvaltiot voivat tämän lisäksi tai vaihtoehtoisesti käyttää tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia rikosoikeudellisia seuraamuksia.

6. Tässä luvussa säädettyihin seuraamuksiin voidaan liittää muita seuraamuksia tai toimenpiteitä, erityisesti niitä, jotka on kuvattu asetuksen (EY) N:o 1005/2008 45 artiklassa.

91 artikla

Välittömät täytäntöönpanotoimenpiteet

Jäsenvaltioiden on toteutettava välittömiä toimenpiteitä, joilla estetään asetuksen (EY) N:o 1005/2008 42 artiklassa määriteltyä vakavaa rikkomusta suorittamassa olevia, itse teosta tavattuja kalastusalusten päälliköitä tai muita luonnollisia henkilöitä taikka oikeushenkilöitä jatkamasta tätä toimintaa.

92 artikla

Vakavia rikkomuksia koskeva pisteytysjärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava asetuksen (EY) N:o 1005/2008 42 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen vakavien rikkomusten osalta pisteytysjärjestelmää, jonka perusteella kalastuslisenssin haltijalle määrätään asianmukainen pistemäärä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöihin kohdistuvista rikkomuksista.

2. Kun luonnollinen henkilö on syyllistynyt yhteisen kalastuspolitiikan sääntöihin kohdistuvaan vakavaan rikkomukseen tai kun oikeushenkilö katsotaan tällaisesta rikkomuksesta vastuussa olevana, kalastuslisenssin haltijalle on määrättävä rikkomuksen seurauksena asianmukainen määrä pisteitä. Määrätyt pisteet siirretään kyseisen aluksen myöhemmälle lisenssinhaltijalle, jos alus myydään, siirretään tai se vaihtaa muutoin omistajaa rikkomuksen jälkeen. Kalastuslisenssin haltijalla on oikeus kansallisen lainsäädännön mukaiseen muutoksenhakumenettelyyn.

3. Kun pisteiden kokonaismäärä saavuttaa tai ylittää tietyn pistemäärän, kalastuslisenssin voimassaolo keskeytetään ilman eri toimenpiteitä vähintään kahden kuukauden ajaksi. Jos kalastuslisenssin voimassaolo keskeytetään toisen kerran sen seurauksena, että lisenssin haltijalle on määrätty tietty määrä pisteitä, tämä aika on neljä kuukautta, kahdeksan kuukautta, jos kalastuslisenssin voimassaolo keskeytetään kolmannen kerran sekä yksi vuosi, jos kalastuslisenssin voimassaolo keskeytetään neljännen kerran. Jos lisenssin haltijalle määrätään tietty määrä pisteitä viidennen kerran, kalastuslisenssi peruutetaan pysyvästi.

4. Jos kalastuslisenssin haltija ei kolmen vuoden aikana viimeisestä vakavasta rikkomuksesta syyllisty uuteen vakavaan rikkomukseen, kaikki kalastuslisenssiä koskevat pisteet poistetaan.

5. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

6. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön myös pisteytysjärjestelmä, jonka perusteella aluksen päällikölle määrätään asianmukaisia pisteitä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöihin kohdistuneesta rikkomuksesta, jonka hän on suorittanut.

93 artikla

Rikkomuksia koskevat kansalliset rekisterit

1. Jäsenvaltioiden on kirjattava kansalliseen rekisteriin kaikki yhteisen kalastuspolitiikan sääntöihin kohdistuneet rikkomukset, joihin niiden lipun alla purjehtivat alukset tai niiden kansalaiset ovat syyllistyneet, mukaan luettuina rikkomuksista aiheutuneet seuraamukset ja määrättyjen pisteiden lukumäärä. Jäsenvaltioiden on kirjattava rikkomuksia koskevaan kansalliseen rekisteriinsä myös rikkomukset, joihin niiden lipun alla purjehtivat kalastusalukset tai niiden kansalaiset ovat syyllistyneet ja joita koskevat syytetoimet on toteutettu toisessa jäsenvaltiossa, sen jälkeen kun jäsenvaltio, jonka lainkäyttövaltaan asia kuuluu, on ilmoittanut lopullisesta päätöksestä 90 artiklan mukaisesti.

2. Yhteisen kalastuspolitiikan sääntöihin kohdistuneeseen rikkomukseen liittyviä jatkotoimia toteuttaessaan jäsenvaltiot voivat pyytää muita jäsenvaltioita toimittamaan kansallisissa rekistereissään olevia tietoja kalastusaluksista ja henkilöistä, joiden epäillään syyllistyneen kyseessä olevaan rikkomukseen tai jotka on tavattu itse teosta suorittaessaan kyseistä rikkomusta.

3. Kun jäsenvaltio pyytää sääntöjen rikkomukseen liittyviä toimenpiteitä toteuttaessaan toiselta jäsenvaltiolta tietoja, mainittu toinen jäsenvaltio voi toimittaa asiaan vaikuttavat tiedot kyseisistä kalastusaluksista ja henkilöistä.

4. Rikkomuksia koskeissa kansallisissa rekistereissä olevia tietoja säilytetään vain niin kauan kuin se on tämän asetuksen tarkoitusta varten välttämätöntä mutta aina vähintään kolme kalenterivuotta alkaen sitä vuotta seuraavasta vuodesta, jona tiedot on kirjattu.

IX OSASTO

VALVONTAOHJELMAT

94 artikla

Yhteiset valvontaohjelmat

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa keskenään ja omasta aloitteestaan kalastustoiminnan valvonta-, tarkastus- ja seurantaohjelmia.

95 artikla

Yksittäiset valvonta- ja seurantaohjelmat

1. Komissio voi 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja yhdessä asianomaisten jäsenvaltion kanssa päättää, mihin kalastuksiin sovelletaan yksittäisiä valvonta- ja seurantaohjelmia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa yksittäisissä valvonta- ja seurantaohjelmissä on esitettävä ohjelman tavoitteet, ensisijaiset kohteet ja menettelyt sekä tarkastustoimia koskevat vertailuarvot. Nämä vertailuarvot vahvistetaan riskinhallinnan perusteella, ja niitä tarkistetaan ajoittain saavutettujen tulosten tarkastelun perusteella.

3. Jos jokin monivuotinen suunnitelma on tullut voimaan ja ennen kuin yksittäistä valvonta- ja seurantaohjelmaa on alettu soveltaa, kunkin jäsenvaltion on riskinhallinnan perusteella vahvistettava tarkastustoimille tavoitevertailuarvot.

4. Asianomaisten jäsenvaltioiden on hyväksyttävä tarvittavat toimenpiteet yksittäisten valvonta- ja seurantaohjelmien täytäntöönpanon varmistamiseksi, erityisesti tarvittavan henkilöstön ja kaluston sekä ohjelmien toteuttamisaikojen ja -alueiden osalta.

X OSASTO

KOMISSION SUORITTAMA ARVIOINTI JA VALVONTA

96 artikla

Yleiset periaatteet

1. Komissio valvoo ja arvioi jäsenvaltioiden suorittamaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen soveltamista tutkimalla tietoja ja asiakirjoja sekä tekemällä tarkistuksia, riippumattomia tarkastuksia ja tutkimuksia sekä helpottaa jäsenvaltioiden välistä koordinointia ja yhteistyötä. Tätä tarkoitusta varten komissio voi omasta aloitteestaan ja omia keinojaan käyttäen aloittaa ja toteuttaa selvityksiä, tarkistuksia, tarkastuksia ja tutkimuksia. Se voi tarkistaa erityisesti:

- a) jäsenvaltioiden ja niiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen täytäntöönpanoa ja soveltamista;
- b) yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen täytäntöönpanoa ja soveltamista kolmannen maan vesillä kyseisen maan kanssa tehdyn kansainvälisen sopimuksen mukaisesti;
- c) kansallisten hallintokäytäntöjen sekä tarkastus- ja seuranta-toimien yhteensopivuutta yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen kanssa;
- d) vaadittavien asiakirjojen olemassaoloa ja niiden yhdenmukaisuutta sovellettavien sääntöjen kanssa;
- e) olosuhteita, joissa jäsenvaltiot toteuttavat valvontatoimia;
- f) rikkomusten havaitsemista ja käsittelyä;
- g) jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä.

2. Jäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä komission kanssa sen tehtävien suorittamisen helpottamiseksi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän osaston mukaisesti suoritettuihin tarkistus-, itsenäisiin tarkastus- ja tutkimustehtäviin ei liity julkisuutta, joka haittaisi paikan päällä tehtäviä käyntejä. Komission virkamiesten kohdatessa vaikeuksia tehtäviensä suorittamisessa asianomaisten jäsenvaltioiden on annettava komission käyttöön keinot, joilla se voi saattaa työnsä päätökseen, ja annettava komission virkamiehille mahdollisuus arvioida yksittäisiä valvonta- ja tarkastustoimia.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle sen tehtäviään suorittaessaan tarvitsema apu.

97 artikla

Komission virkamiesten toimivalta

1. Komission virkamiehet voivat suorittaa tarkistuksia ja tarkastuksia kalastusaluksissa sekä liikkeiden ja muiden sellaisten yksiköiden tiloissa, jotka harjoittavat yhteiseen kalastuspolitiikkaan liittyvää toimintaa ja heillä on pääsy kaikkiin tietoihin ja asiakirjoihin, joita tarvitaan heidän tehtäviensä toteuttamisessa, samassa laajuudessa ja samoin ehdoin kuin sen jäsenvaltion virkamiehillä, jossa tarkistukset tai tarkastus tapahtuvat.

2. Komission virkamiehillä on oikeus ottaa jäljennöksiä asiaankuuluvista tiedostoista ja tehdä pistokokeita, jos heillä on perusteltua aihetta uskoa, että yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä ei ole noudatettu. He voivat vaatia kaikkia tarkastuksen kohteena olevissa tiloissa tavattuja henkilöitä todistamaan henkilöllisyytensä.

3. Komission virkamiehillä ei ole laajempia valtuuksia kuin kansallisilla tarkastajilla eikä heillä ole poliisi- eikä täytäntöönpanovaltuuksia.

4. Komission virkamiesten on esitettävä kirjallinen valtuutus, josta käy ilmi heidän henkilöllisyytensä ja virka-asemansa.

5. Komissio antaa virkamiehilleen kirjalliset ohjeet, joista ilmenee heidän toimivaltansa ja tehtävänsä tavoitteet.

98 artikla

Tarkistukset

1. Komission virkamiehet voivat olla läsnä kansallisten valvontaviranomaisten suorittamien valvontatoimien aikana aina, kun komissio katsoo sen tarpeelliseksi. Komissio luo näiden tarkistuskäyntien yhteydessä asianmukaiset yhteydet jäsenvaltioihin saadakseen mahdollisuuksien mukaan aikaan tarkistusohjelman, jonka kumpikin osapuoli voi hyväksyä.

2. Asianomaisten jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseessä olevat elimet tai henkilöt suostuvat 1 kohdassa tarkoitettuihin tarkistuksiin.

3. Jos tosiasialliset syyt eivät mahdollista alustavassa tarkistusohjelmassa suunniteltuja valvonta- ja tarkastustoimia, komission virkamiehet, jotka ovat yhteydessä kyseisen jäsenvaltion toimivaltaihin valvontaviranomaisiin ja toimivat yhteisymmärryksessä näiden kanssa, muuttavat alustavaa tarkistusohjelmaa.

4. Merillä tai ilmateitse suoritettavien valvontatoimien osalta tarkastuksissa aluksen tai ilma-aluksen päällikkö on yksin vastuussa valvonta- ja tarkastustoimista. Hänen on tehtävänsä suorittaessaan otettava asianmukaisesti huomioon 1 kohdassa tarkoitettu tarkistusohjelma.

5. Komissio voi järjestää niin, että sen jäsenvaltiossa tarkistuskäynnillä olevien virkamiesten mukana on tarkkailijana yksi tai useampi virkamies jostakin toisesta jäsenvaltiosta. Komission pyynnöstä sen jäsenvaltion, joka lähettää virkamiehiä, on tarvitessa lyhyellä varoitusaajalla nimettävä tarkkailijoiksi valittavat kansalliset virkamiehet. Jäsenvaltiot voivat myös laatia luettelon kansallisista virkamiehistä, joita komissio voi pyytää osallistumaan tällaisiin valvonta- ja tarkastuskäynteihin. Komissio voi harkintansa mukaan esittää kutsun tuossa luettelossa oleville tai komissiolle ilmoitetuille virkamiehille. Komissio antaa tarvittaessa luettelon kaikkien jäsenvaltioiden käytettäväksi.

6. Komission virkamiehet voivat päättää suorittaa tässä artiklassa tarkoitettuja tarkistuskäyntejä ilman ennakoilmoitusta jos se on heidän mielestään tarpeen.

99 artikla

Riippumattomat tarkastukset

1. Jos on syytä uskoa, että yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen soveltamiseen liittyy sääntöjenvastaisuuksia, komissio voi toteuttaa riippumattomia tarkastuksia. Se suorittaa tällaiset tarkastukset omasta aloitteestaan ja ilman asianomaisten jäsenvaltion virkamiesten läsnäoloa.

2. Riippumattomia tarkastuksia voidaan kohdistaa kaikkiin toimijoihin, jos tämä katsotaan tarpeelliseksi.

3. Jonkin jäsenvaltion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla alueella tai vesillä suoritettavien riippumattomien tarkastusten yhteydessä sovelletaan tuon jäsenvaltion menettelysääntöjä.

4. Jos komission virkamiehet havaitsevat, että tämän asetuksen säännöksiä on vakavasti rikottu jonkin jäsenvaltion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla alueella tai vesillä, heidän on ilmoitettava tästä viipymättä asianomaisten jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, ja tämän on toteutettava kaikki asiaan kuuluvat toimenpiteet tällaisen rikkomuksen suhteen.

100 artikla

Tutkimukset

Komissio voi toteuttaa jäsenvaltioiden valvontajärjestelmiä koskevia tutkimuksia. Tutkimuksiin voi kuulua erityisesti seuraavien seikkojen arviointi:

- a) kiintiöiden ja pyyntiponnistuksen hallinnointijärjestelmä;
- b) tiedonvarmennusjärjestelmät, mukaan luettuina satelliittiseurantajärjestelmiä, saaliita, pyyntiponnistusta ja kaupan pitämistä koskevien tietojen sekä yhteisön kalastuslaivastorekisteriä koskevien tietojen ristiintarkastusjärjestelmät sekä lisenssien ja kalastuslupien tarkastaminen;
- c) hallinto-organisaatio, mukaan luettuna käytettävissä olevan henkilöstön ja käytettävissä olevien keinojen riittävyys, henkilöstön koulutus, kaikkien valvontaan osallistuvien viranomaisten tehtävien rajaaminen sekä käytössä olevat välineet työskentelyn koordinoimiseksi ja näiden viranomaisten saavuttamien tulosten yhteinen arviointi;
- d) operatiiviset järjestelmät, mukaan luettuina nimettyjen satamien valvontamenettelyt;
- e) kansalliset valvontaohjelmat, mukaan luettuina tarkastustasojen vahvistaminen ja niiden täytäntöönpano;
- f) kansallinen seuraamusjärjestelmä, mukaan luettuina määrättyjen seuraamusten riittävyys, menettelyjen kesto, rikkomisiin syyllistyneiden menettämä taloudellinen hyöty ja seuraamusjärjestelmän aikaansaama pelotevaikutus.

101 artikla

Tarkistusraportti, riippumatonta tarkastusta koskeva raportti ja tutkimusraportti

1. Komissio ilmoittaa asianomaisille jäsenvaltioille tarkistuksissa ja riippumattomissa tarkastuksissa tehdyistä alustavista havainnoista yhden päivän kuluessa niiden tekemisestä.

2. Komission virkamiehet laativat tarkistusraportin, riippumatonta tarkastusta koskevan raportin tai tutkimusraportin kunkin tarkistuksen, riippumattoman tarkastuksen tai tutkimuksen jälkeen. Raportti toimitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle yhden kuukauden kuluessa tarkistuksen, riippumattoman tarkastuksen tai tutkimuksen loppuun saattamisesta. Jäsenvaltioilla on yhden kuukauden kuluessa mahdollisuus esittää huomautuksia raportissa tehdyistä havainnoista.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimet 2 kohdassa tarkoitetun raportin perusteella.

4. Komissio julkaisee tarkistusraportin, riippumatonta tarkastusta koskevan raportin ja tutkimusraportin viimeistelyinä yhdessä asianomaisen jäsenvaltion huomautusten kanssa virallisen verkkosivustonsa suojatussa osiossa.

102 artikla

Tarkistusraportin, riippumatonta tarkastusta koskevan raportin ja tutkimusraportin seurantatoimet

1. Jäsenvaltioiden on komission pyynnöstä toimitettava sille kaikki asiaankuuluvat tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevat tiedot. Tietojen toimittamista koskevaa pyyntöä esittäessään komissio asettaa kohtuullisen määräajan, jonka kuluessa tiedot on toimitettava.

2. Jos komissio katsoo, että yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen täytäntöönpanossa on ilmennyt sääntöjenvastaisuuksia tai etteivät voimassa olevat valvontasäännökset tai -menetelmät ole joissakin jäsenvaltioissa tehokkaita, se ilmoittaa asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle, jonka on sen jälkeen tehtävä hallinnollinen selvitys, johon komission virkamiehet voivat osallistua.

3. Asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle selvityksen tuloksista ja toimitettava komissiolle raportti, joka on laadittava viimeistään kolmen kuukauden kuluttua komission pyynnöstä. Komissio voi jäsenvaltion asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä jatkaa tätä määräaikaa kohtuullisella ajalla.

4. Jos 2 kohdassa tarkoitettu hallinnollinen selvitys ei johda sääntöjenvastaisuuksien poistumiseen tai jos komissio havaitsee jonkin jäsenvaltion valvontajärjestelmässä puutteita 98 ja 99 artiklassa tarkoitettujen tarkistusten tai riippumattomien tarkastusten tai 100 artiklassa tarkoitetun tutkimuksen aikana, komissio laatii kyseisen jäsenvaltion kanssa toimintasuunnitelman. Jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tuon toimintasuunnitelman täytäntöönpanemiseksi.

XI OSASTO

TOIMENPITEET, JOILLA VARMISTETAAN, ETTÄ JÄSENVALTIOT NOUDATTAVAT YHTEISEN KALASTUSPOLITIIKAN TAVOITTEITA

I LUKU

Taloudelliset toimenpiteet

103 artikla

Yhteisön rahoitustuen keskeyttäminen ja lakkauttaminen

1. Komissio voi päättää keskeyttää asetuksen (EY) N:o 1198/2006 ja asetuksen (EY) N:o 861/2006 8 artiklan a alakohdan mukaisen yhteisön rahoitustuen maksut kokonaisuudessaan tai osittain enintään 18 kuukauden ajaksi, jos on näyttöä siitä, että:

a) yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamatta jättäminen vaikuttaa tai vaikuttaa todennäköisesti rahoitettavien toimenpiteiden tehokkuuteen erityisesti kalavarojen säilyttämisen ja hallinnoinnin, laivaston sopeuttamisen ja kalastuksen valvonnan alalla;

b) noudattamatta jättäminen on luettavissa suoraan asianomaisen jäsenvaltion syyksi; ja

c) noudattamatta jättäminen saattaa johtaa vakavaan uhkaan elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai yhteisön valvontajärjestelmän ja täytäntöönpanon valvontajärjestelmän tehokkaalle toiminnalle,

ja jos komissio toteaa saatavilla olevien tietojen perusteella ja tarvittaessa asianomaisen jäsenvaltion selityksen tutkittuaan, ettei kyseinen jäsenvaltio ole toteuttanut riittäviä toimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi eikä voi toteuttaa niitä lähitulevaisuudessa.

2. Jos asianomainen jäsenvaltio ei keskeyttämisen kuluessa edelleenkaan pysty osoittamaan, että se on toteuttanut korjaavia toimia varmistaakseen sovellettavien sääntöjen noudattamisen ja täytäntöönpanon valvonnan tulevaisuudessa tai ettei ole olemassa vakavaa riskiä yhteisön valvontajärjestelmän ja täytäntöönpanon valvontajärjestelmän tehokkaan toiminnan häiriintymisestä tulevaisuudessa, komissio voi lakkauttaa kokonaisuudessaan tai osittain yhteisön rahoitustuen, jonka maksaminen on 1 kohdan nojalla keskeytetty. Tuki voidaan lakkauttaa vasta, kun sen maksaminen on ollut keskeytettyä 12 kuukauden ajan.

3. Ennen 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamista komissio ilmoittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle kirjallisesti jäsenvaltion valvontajärjestelmän puutteita koskevista havainnoistaan ja aikomuksestaan tehdä 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu päätös ja kehottaa sitä toteuttamaan korjaavia toimia määräjassa, jonka komissio asettaa rikkomuksen vakavuuden mukaan ja joka on vähintään yksi kuukausi.

4. Jos jäsenvaltio ei vastaa 3 kohdassa tarkoitettuun kirjeeseen tuon kohdan mukaisesti asetettavassa määräajassa, komissio voi tehdä 1 tai 2 kohdassa tarkoitettua päätöksen tuolloin käytettävissä olevien tietojen perusteella.

5. Prosenttiosuuden, joka maksuista voidaan keskeyttää tai lakkauttaa, on oltava oikeassa vahvistetaan suhteessa siihen, millä tavoin ja missä määrin jäsenvaltio on laiminlyönyt säilyttämistä, valvontaa, tarkastuksia tai täytäntöönpanon valvontaa koskevien sovellettavien sääntöjen noudattamisen ja miten vakava uhka tästä on aiheutunut elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai yhteisön valvontajärjestelmän ja täytäntöönpanon valvontajärjestelmän tehokkaalle toiminnalle, ja siinä on otettava huomioon, missä määrin tämä vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa rahoitettavien toimenpiteiden tehokkuuteen. Siinä otetaan huomioon kalastustoimien ja kalastukseen liittyvien toimien, joita laiminlyönti koskee, suhteellinen osuus 1 kohdassa tarkoitettua rahoitustuella rahoitetuista toimenpiteistä, ja se rajoitetaan tähän osuuteen.

6. Tämän artiklan mukaiset päätökset tehdään ottaen asianmukaisesti huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset olosuhteet ja siten, että laiminlyönnin kohteen ja sen toimenpiteen välillä, johon keskeytetty maksu tai lakkautettu yhteisön rahoitus tuki liittyy, on todellinen taloudellinen yhteys.

7. Jos 1 kohdassa säädetyt ehdot eivät enää täyty, tuen keskeyttämistä ei jatketa.

8. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

II LUKU

Kalastuksen kieltäminen

104 artikla

Kalastuksen kieltäminen yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden noudattamatta jättämisen vuoksi

1. Jos jäsenvaltio ei noudata monivuotisen suunnitelman täytäntöönpanoon liittyviä velvoitteitaan ja jos komissiolla on näyttöä siitä, että näiden velvoitteiden noudattamatta jättäminen muodostaa vakavan uhan asianomaisen kannan säilyttämiselle, komissio voi väliaikaisesti kieltää tuolta jäsenvaltiolta kalastukset, joihin nämä puutteet vaikuttavat.

2. Komissio ilmoittaa havainnoistaan ja asiaankuuluvista asiakirjoista kirjallisesti kyseiselle jäsenvaltiolle ja asettaa enintään 10 työpäivän pituuden määräajan, jonka kuluessa jäsenvaltio voi osoittaa, että asianomaisia kantoja voidaan turvallisesti hyödyntää.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan ainoastaan, jos jäsenvaltio ei vastaa komission pyyntöön 2 kohdassa asetetussa määräajassa tai jos vastauksen katsotaan olevan epätydyttävä tai osoittavan selvästi, ettei tarvittavia toimenpiteitä ole pantu täytäntöön.

4. Komissio peruuttaa kalastuskiellon sen jälkeen, kun jäsenvaltio on osoittanut kirjallisesti komissiota tyydyttävällä tavalla, että asianomaisia kantoja voidaan turvallisesti hyödyntää.

III LUKU

Kiintiöiden ja pyyntiponnistuksen alentaminen ja siirto

105 artikla

Kiintiöiden alentaminen

1. Kun komissio on todennut, että jäsenvaltio on ylittänyt sille osoitetut kiintiöt, komissio alentaa tuon jäsenvaltion tulevia kiintiöitä.

2. Jos jäsenvaltio on ylittänyt jonkin kalakannan tai kalakan-taryhmän osalta tiettyä vuonna käytettävissään olevan kiintiönsä, osuutensa tai määräosansa, komissio alentaa seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina kiintiönsä ylittäneen jäsenvaltion käytettävissä olevaa vuotuista kiintiötä, osuutta tai määräosaa soveltamalla seuraavan taulukon mukaista kerrointa:

Liikakalastuksen laajuus suhteessa sallittuihin purettuihin määriin	Kerroin
Enintään 5 %	Liikakalastus * 1,0
Yli 5 % ja enintään 10 %	Liikakalastus * 1,1
Yli 10 % ja enintään 20 %	Liikakalastus * 1,2
Yli 20 % ja enintään 40 %	Liikakalastus * 1,4
Yli 40 % ja enintään 50 %	Liikakalastus * 1,8
Liikakalastus, jonka laajuus on yli 50 %	Liikakalastus * 2,0

Alennusta, joka on yhtä suuri kuin ylikalastus * 1,00, sovelletaan kuitenkin kaikissa liikakalastustapauksissa, jotka koskevat sallittua purkamista, joka on enintään 100 tonnia.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kertoimen lisäksi sovelletaan kerrointa 1,5, jos:

- jäsenvaltio on viimeisten kahden vuoden aikana toistuvasti ylittänyt kiintiönsä, osuutensa tai määräosansa tietyn kalakannan tai kalakan-taryhmän osalta ja tähän liikakalastukseen on sovellettu 2 kohdassa tarkoitettuja alennuksia;
- käytettävissä olevissa tieteellisissä, teknisissä ja taloudellisissa lausunnoissa ja erityisesti tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) laatimissa selvityksissä on todettu, että ylikalastus muodostaa vakavan uhan kyseisen kannan säilymiselle; tai
- kanta kuuluu monivuotisen suunnitelman piiriin.

4. Jos kyse on jäsenvaltion käytettävissä jonkin kalakannan tai kalakan-taryhmän osalta olevan kiintiön, osuuden tai määräosan ylikalastuksesta aiempina vuosina, komissio voi, asianomaista jäsenvaltiota kuultuaan, 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vähentää kiintiöitä tuon jäsenvaltion tulevista kiintiöistä ylikalastuksen tason huomioon ottamiseksi.

5. Jos kiintiötä, osuutta tai määräosaa liikaa kalastetun kalakannan tai kalakantaryhmän osalta ei voida alentaa 1 ja 2 kohdan mukaisesti, koska kyseisen jäsenvaltion käytettävissä ei ole tai ei riittävästi ole kiintiötä, osuutta tai määräosaa kalakannan tai kalakantaryhmän osalta, komissio voi, asianomaista jäsenvaltiota kuultuaan, alentaa seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina tuon jäsenvaltion käytettävissä olevia kiintiöitä muiden kalakantojen tai kalakantaryhmien osalta samalla maantieteellisellä alueella tai kaupallisesti yhtä tärkeiden kalakantojen tai kalakantaryhmien osalta alueella 1 kohdan mukaisesti.

6. Tämän artiklan soveltamista ja erityisesti kyseessä olevien määrien arviointitapaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan hyväksyä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

106 artikla

Pyyntiponnistuksen alentaminen

1. Kun komissio on todennut, että jäsenvaltio on ylittänyt sille osoitetun pyyntiponnistuksen, komissio alentaa tuon jäsenvaltion tulevaa pyyntiponnistusta.

2. Jos jäsenvaltion maantieteellisellä alueella tai kalastuksessa käytettävissä oleva pyyntiponnistus ylittyy, komissio alentaa seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina tuon jäsenvaltion kyseisen maantieteellisen alueen tai kalastuksen osalta käytettävissä olevaa pyyntiponnistusta soveltamalla seuraavan taulukon mukaista kerrointa:

Käytettävissä olevaan pyyntiponnistuksen ylitys	Kerroin
Enintään 5 %	Liiallinen pyyntiponnistus * 1,0
Yli 5 % ja enintään 10 %	Liiallinen pyyntiponnistus * 1,1
Yli 10 % ja enintään 20 %	Liiallinen pyyntiponnistus * 1,2
Yli 20 % ja enintään 40 %	Liiallinen pyyntiponnistus * 1,4
Yli 40 % ja enintään 50 %	Liiallinen pyyntiponnistus * 1,8
Pyyntiponnistuksen ylitys, jonka suuruus on yli 50 %	Liiallinen pyyntiponnistus * 2,0

3. Jos 2 kohdan mukaista alennusta ei voida tehdä sen suurimman sallitun pyyntiponnistuksen osalta, joka on ylittynyt, koska tällaista suurinta sallittua pyyntiponnistusta ei ole tai ei ole riittävästi kyseisen jäsenvaltion käytettävissä, komissio voi alentaa seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina jäsenvaltion samalla maantieteellisellä alueella käytettävissä olevaa pyyntiponnistusta 2 kohdan mukaisesti.

4. Tämän artiklan soveltamista ja erityisesti kyseessä olevan pyyntiponnistuksen arviointitapaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan hyväksyä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

107 artikla

Kiintiöiden alentaminen yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi

1. Jos on näyttöä siitä, että jäsenvaltio ei noudata monivuotisten suunnitelmien kattamia kalakantoja koskevia sääntöjä ja että tämä saattaa johtaa vakavaan uhkaan näiden kantojen säilyttämiselle, komissio voi alentaa seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina jonkin kalakannan tai kalakantaryhmän osalta kyseisen jäsenvaltion käytettävissä olevaa vuotuista kiintiötä, osuutta tai määräosaa siten, että se soveltaa suhteellisuusperiaatetta ottaen huomioon asianomaisille kannoille aiheutuneen vahingon.

2. Komissio ilmoittaa havainnoistaan kirjallisesti kyseiselle jäsenvaltiolle ja asettaa enintään 15 työpäivän pituiseen määräajan, jonka kuluessa jäsenvaltio voi osoittaa, että asianomaisia kantoja voidaan turvallisesti hyödyntää.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan ainoastaan, jos jäsenvaltio ei vastaa komission pyyntöön 2 kohdassa asetetussa määräajassa tai jos vastauksen katsotaan olevan epätyydyttävä tai osoittavan selvästi, että tarvittavia toimenpiteitä ei ole pantu täytäntöön.

4. Tämän artiklan soveltamista ja erityisesti kyseessä olevien määrien määrittämistapaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

IV LUKU

Kiireelliset toimenpiteet

108 artikla

Kiireelliset toimenpiteet

1. Jos muun muassa komission tekemien pistokokeiden tulosten perusteella on olemassa näyttöä siitä, että jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden toteuttamat kalastustoimet ja/tai toimenpiteet heikentävät monivuotisten suunnitelmien puitteissa hyväksytyjä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä tai uhkaavat meren ekosysteemiä, ja tämä vaatii välittömiä toimia, komissio voi joko jonkin jäsenvaltion perustellusta pyynnöstä tai omasta aloitteestaan päättää kiireellisistä toimenpiteistä, jotka kestävät enintään kuusi kuukautta. Komissio voi tehdä uuden päätöksen kiireellisten toimenpiteiden jatkamisesta enintään kuudella kuukaudella.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kiireellisten toimenpiteiden on oltava oikeassa suhteessa asianomaiseen uhkaan, ja ne voivat sisältää muun muassa seuraavia:

- asianomaisten jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien alusten kalastustoiminnan keskeyttäminen;
- kalastuksen kieltäminen;

- c) yhteisön toimijoille annettava kieltä olla sallimatta asianomaisten jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien alusten pyytämien kalojen ja kalastustuotteiden purkamista, altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi panemista ja jälleenlaivaamista;
- d) kieltä, joka koskee asianomaisten jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien alusten pyytämien kalojen ja kalastustuotteiden markkinoille saattamista tai käyttöä muihin kaupallisiin tarkoituksiin;
- e) kieltä toimittaa eläviä kaloja asianomaisten jäsenvaltioiden lainkäyttöaltaan kuuluvilla vesillä harjoitettavaa kalanviljelystä varten;
- f) kieltä ottaa vastaan asianomaisten jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien alusten pyytämiä eläviä kaloja muiden jäsenvaltioiden lainkäyttöaltaan kuuluvilla vesillä harjoitettavaa kalanviljelystä varten;
- g) asianomaisen jäsenvaltion lipun alla purjehtiville kalastusaluksille määrättävä kieltä kalastaa muiden jäsenvaltioiden lainkäyttöaltaan kuuluvilla vesillä;
- h) jäsenvaltioiden toimittamien kalastustietojen muuttaminen asianomaisella tavalla.

3. Jäsenvaltion on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettu pyyntö samanaikaisesti komissiolle ja asianomaisille jäsenvaltioille. Muut jäsenvaltiot voivat toimittaa kirjalliset huomautuksensa komissiolle viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Komissio tekee päätöksensä 15 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

4. Kiireellisiä toimenpiteitä on sovellettava välittömästi. Niistä ilmoitetaan asianomaisille jäsenvaltioille, ja ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat saattaa komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi 15 työpäivän kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet sitä koskevan ilmoituksen.

6. Neuvosto voi määräenemmistöllä tehdä toisenlaisen päätöksen yhden kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen käsiteltäväksi.

XII OSASTO

TIEDOT

I LUKU

Tietojen analysointi ja tutkiminen

109 artikla

Tietojen analysointia koskevat yleiset periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on perustettava tietokonepohjainen tietokanta tämän asetuksen mukaisesti kirjattujen tietojen varmentamista varten ja varmentamisjärjestelmä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tämän asetuksen mukaisesti kirjatut tiedot ovat täsmällisiä ja täydellisiä ja että ne toimitetaan yhteisessä kalastuspolitiikassa asetettuja määräaikoja noudattaen. Erityisesti on noudatettava seuraavaa:

- a) jäsenvaltioiden on suoritettava jäljempänä mainittujen tietojen ristiintarkastus, analyysit ja tarkistukset automaattisten tietokonepohjaisten algoritmien ja mekanismien avulla.
 - i) satelliittiseurantajärjestelmän tiedot;
 - ii) kalastustoimintaa koskevat tiedot, erityisesti kalastuspäiväkirja, purkamis- ja jälleenlaivausilmoitukset sekä ennakoilmoitus;
 - iii) haltuunottoilmoituksiin, kuljetusasiakirjoihin ja myynti-ilmoituksiin sisältyvät tiedot;
 - iv) kalastuslisensseihin ja kalastuslupiin sisältyvät tiedot;
 - v) tarkastuskertomuksista saadut tiedot;
 - vi) moottoritehoa koskevat tiedot;
- b) myös seuraavat tiedot on tarvittaessa ristiintarkistettava, analysoitava ja tarkistettava:
 - i) alusten paikantamisjärjestelmän tiedot;
 - ii) havaintoja koskevat tiedot;
 - iii) kansainvälisiin kalastussopimuksiin liittyvät tiedot;
 - iv) tiedot, jotka koskevat saapumista kalastusalueille, meri-alueille, joilla sovelletaan vesialueille pääsyä ja vesiluonnonvarojen käyttöä koskevia erityissääntöjä, alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen ja vastaavien järjestöjen sääntelyalueille ja kolmannen maan vesille sekä poistumista kyseisiltä alueilta;
 - v) automaattisen tunnistusjärjestelmän tiedot.

3. Varmentamisjärjestelmän avulla havaitaan välittömästi tiedoissa esiintyvät epä johdonmukaisuudet ja virheet sekä niistä puuttuvat tiedot.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tietokanta osoittaa selvästi kaikki tietojen varmentamisjärjestelmän tiedoissa havaitsemat epä johdonmukaisuudet. Tietokannan on lisäksi merkittävä kaikki oikaistut tiedot ja osoitettava oikaisun syy.

5. Jos tiedoissa havaitaan epä johdonmukaisuus, asianomaisen jäsenvaltion on ryhdyttävä tarpeellisiin tutkimuksiin ja, jos on syytä epäillä, että asiassa on syyllistytty rikkomukseen, toteutettava tarvittavat toimet.

6. Jäsenvaltion on varmistettava, että tietojen vastaanotto-, tallennus- ja varmennuspäiväykset sekä havaittuja epä johdonmukaisuuksia koskevien jatkotoimien päiväykset ovat selkeästi esillä tietokannassa.

7. Jos 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei toimiteta sähköisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että ne tallennetaan viipymättä tietokantaan manuaalisesti.

8. Jäsenvaltioiden on laadittava kansallinen suunnitelma sellaisen varmentamisjärjestelmän toteuttamista varten, joka kattaa 2 kohdan a ja b alakohdassa luetellut tiedot ja epäjohtonmukaisuuksien seurantatoimet. Suunnitelman avulla jäsenvaltiot voivat riskinhallinnan pohjalta laatia prioriteettijärjestyksen varmentamista ja ristiintarkastuksia sekä epäjohtonmukaisuuksien myöhempiä seurantatoimia varten. Suunnitelma on toimitettava komission hyväksyttäväksi 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä. Komissio hyväksyy suunnitelmat ennen 1 päivää heinäkuuta 2012 annettuaan jäsenvaltioille mahdollisuuden korjausten tekemiseen. Myös siihen tehtävät muutokset on toimitettava vuosittain komission hyväksyttäväksi.

9. Jos komissio on omien tutkimustensa tuloksena havainnut epäjohtonmukaisuuksia tiedoissa, jotka on tallennettu jäsenvaltion tietokantaan, se voi asiakirja-aineiston esitettyään sekä jäsenvaltiota kuultuaan vaatia sitä tutkimaan epäjohtonmukaisuuden syyn ja korjaamaan tiedot, kun se on tarpeen.

10. Tässä asetuksessa tarkoitettuja jäsenvaltioiden perustamia tietokantoja ja keräämiä tietoja pidetään todistusvoimaisina kansallisessa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin.

110 artikla

Tietoihin pääsy

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että komissiolla ja sen nimeämällä elimellä on mahdollisuus kaikkien 115 artiklassa tarkoitettujen tietojen etäkäyttöön milloin tahansa ilman ennakkoilmoitusta. Komissiolle on lisäksi annettava mahdollisuus kopioida nämä tiedot manuaalisesti ja automaattisesti minkä tahansa ajankohdan ja miltä kalastusalusten määrän osalta.

2. Jäsenvaltioiden on annettava komission virkamiehille käyttöoikeudet, jotka perustuvat komission tai sen nimeämän elimen tuottamiin sähköisiin varmenteisiin.

Näiden käyttöoikeuksien on oltava käytettävissä jäsenvaltioiden verkkosivustojen 115 artiklassa tarkoitettuun suojatussa osiossa.

3. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa 30 päivään kesäkuuta 2012 saakka yhden tai useamman pilottihankkeen komission tai sen nimeämän elimen kanssa tämän asetuksen mukaisesti kirjattujen ja varmennettujen kalastusmahdollisuuksia koskevien jäsenvaltioiden tietojen tosiaikaisen etäkäyttömahdollisuuden tarjoamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 ja 2 kohdan soveltamista. Kun sekä komissio että asianomainen jäsenvaltio ovat tyytyväisiä pilottihankkeen tulokseen ja niin kauan kuin etäkäyttömahdollisuus toimii sovitun mukaisesti, asianomaisen jäsenvaltion ei tarvitse enää raportoida kalastusmahdollisuuksista 33 artiklan 2 ja 8 kohdassa kuvatulla tavoin. Tietojenkäyttöformaattia ja -menettelyitä on tarkasteltava ja testattava. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ennen 1 päivää tammikuuta 2012, aikovatko ne toteuttaa pilottihankkeita. Neuvosto voi 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen päättää jäsenvaltioiden komissiolle toimittamien tietojen muusta toimittamistavasta ja -tiheydestä.

111 artikla

Tietojen vaihto

1. Kunkin lippujäsenvaltion on varmistettava asiaan kuuluvien tietojen suora sähköinen vaihto toisten jäsenvaltioiden ja tarvittaessa komission tai sen nimeämän elimen kanssa erityisesti seuraavien tietojen osalta:

- a) alusten seurantajärjestelmän tiedot, kun sen alukset ovat jonkun toisen jäsenvaltion vesillä;
- b) kalastuspäiväkirjan tiedot, kun sen alukset kalastavat jonkun toisen jäsenvaltion vesillä;
- c) purkuilmoitukset ja jälleenlaivausilmoitukset, kun tällaisia toimia toteutetaan jonkin toisen jäsenvaltion satamissa;
- d) ennakkoilmoitus, jos aiottu satama on jossakin muussa jäsenvaltiossa.

2. Kunkin rannikkojäsenvaltion on varmistettava asiaan kuuluvien tietojen suora sähköinen vaihto toisten jäsenvaltioiden ja tarvittaessa komission tai sen nimeämän elimen kanssa erityisesti lähettämällä:

- a) myynti-ilmoitusten tiedot lippujäsenvaltiolle, kun ensimyynti on tapahtunut jonkun toisen jäsenvaltion kalastusaluksesta käsin;
- b) haltuunottoilmoituksen tiedot, kun kalat varastoidaan jäsenvaltioon, joka ei ole lippujäsenvaltio eikä jäsenvaltio, jossa purkaminen tapahtuu;
- c) myynti-ilmoitusten ja haltuunottoilmoituksen tiedot jäsenvaltiolle, jossa purkaminen on tapahtunut.

3. Tämän luvun soveltamista, erityisesti tietojen laadun tarkastamista, tietojen toimitusmääräaikaisten noudattamista, tietojen risitiintarkistuksia, analyysiä, tarkistamista ja vakioformaatin määrittämistä tietojen kopioimista ja vaihtoa varten koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

II LUKU

Tietojen luottamuksellisuus

112 artikla

Henkilötietojen suoja

1. Tällä asetuksella ei puututa eikä millään tavalla vaikuteta yhteisön ja kansallisen lainsäädännön säännösten mukaiseen yksilöiden suojelun tasoon henkilötietojen käsittelyssä eikä sillä muuteta erityisesti direktiivin 95/46/EY mukaisia jäsenvaltioiden velvollisuuksia niiden suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä eikä asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisia yhteisön toimielinten ja muiden elinten velvollisuuksia niiden käsitellessä henkilötietoja tehtäviään suorittaessaan.

2. Henkilöiden oikeuksia käytetään heidän kansallisissa järjestelmissä käsiteltyjen rekisteröintitietojensa osalta sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, joka on tallentanut heidän henkilötietonsa, ja erityisesti direktiivin 95/46/EY täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti, ja heidän yhteisön järjestelmissä käsiteltyjen rekisteröintitietojensa osalta asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti.

113 artikla

Ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuuden luottamuksellisuus

1. Jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen mukaisesti kerättyjä ja vastaanotettuja tietoja käsitellään sovellettavia ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuutta koskevia sääntöjä noudattaen.

2. Jäsenvaltioiden ja komission keskenään vaihtamia tietoja ei saa välittää muille kuin sellaisille jäsenvaltioiden tai yhteisön toimielinten palveluksessa oleville henkilöille, joiden työtehtävät edellyttävät niihin tutustumista, paitsi jos ne toimittaneet jäsenvaltiot antavat siihen nimenomaisen suostumuksensa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei saa käyttää mihinkään muuhun kuin tässä asetuksessa säädettyyn tarkoitukseen, jolleivät tiedot toimittaneet viranomaiset anna nimenomaista suostumustaan käyttää tietoja muihin tarkoituksiin, ja edellyttäen, ettei tiedot vastaanottaneen viranomaisen jäsenvaltiossa voimassa olevissa säännöksissä kiellä tällaista tietojen käyttöä.

4. Tietoihin, jotka toimitetaan tätä asetusta sovellettaessa toimivaltaisten viranomaisten, tuomioistuinten, muiden viranomaisten ja komission tai sen nimeämän elimen palveluksessa oleville henkilöille ja joiden paljastaminen tuottaisi vahinkoa

- a) henkilötietojen suojaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaiselle yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojalle;
- b) luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisille eduille, mukaan lukien teollis- ja tekijänoikeudet;
- c) tuomioistuinkäsittelylle ja oikeudellisten neuvojen antamiselle; tai
- d) tarkastus- ja tutkintatoimien laajuudelle,

sovelletaan sovellettavia luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä. Tiedot voidaan antaa aina, jos tämä on tarpeellista yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomisen lopettamiseksi tai kieltämiseksi.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot nauttivat samaa suojaa, joka vastaavanlaisille tiedoille taataan tiedot vastaanottaneen jäsenvaltion lainsäädännössä ja yhteisön toimielimiin sovellettavissa vastaavissa säännöksissä.

6. Tämä artikla ei estä tämän asetuksen nojalla saatujen tietojen käyttöä oikeus- tai syytetoimissa, jotka on myöhemmin pantu vireille yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi. Tiedot lähetetään jäsenvaltion toimivaltaisille

viranomaisille on ilmoitettava kaikista tapauksista, joissa mainittuja tietoja on käytetty näihin tarkoituksiin.

7. Tämä artikla ei vaikuta velvoitteisiin, jotka johtuvat keskinäistä avunantoa rikosasioissa koskevista kansainvälisistä yleissopimuksista.

III LUKU

Viralliset verkkosivustot

114 artikla

Viralliset verkkosivustot

1. Kunkin jäsenvaltion on tämän asetuksen soveltamiseksi perustettava ennen 1 päivää tammikuuta 2012 virallinen internetsivusto, joka sisältää 115 ja 116 artiklassa luetellut tiedot. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle virallisen verkkosivuston internet-osoite. Komissio voi päättää kehittää yhteiset standardit ja menettelyt, joilla varmistetaan avoin viestintä jäsenvaltioiden kesken sekä jäsenvaltioiden, yhteisön kalastusvalvontaviraston ja komission välillä, mukaan luettuna säännöllisten katsausten lähettäminen kalastustoiminnasta suhteessa kalastusmahdollisuuksiin.

2. Kunkin jäsenvaltion virallisen verkkosivuston on koostuttava julkisesta ja suojatusta osiosta. Kunkin jäsenvaltion on annettava verkkosivustolla tämän asetuksen mukaisia valvontatarkoituksia varten tarvittavat tiedot ja pidettävä ne ajan tasalla.

115 artikla

Verkkosivuston julkinen osio

Jäsenvaltioiden on verkkosivustojensa julkisessa osiossa viipymättä julkaistava seuraavat tiedot tai tarjottava suora linkki seuraaviin:

- a) kalastuslisenssien ja 7 artiklassa tarkoitettujen kalastuslupien myöntämisestä vastaavien toimivaltaisten viranomaisten nimet ja osoitteet;
- b) luettelo jälleenlaivausta varten nimetyistä, 20 artiklassa tarkoitetuista satamista ja niiden aukioloajoista;
- c) kuukauden kuluessa monivuotisen suunnitelman voimaantulosta ja komission hyväksynnän jälkeen luettelo 43 artiklassa tarkoitetuista nimetyistä satamista ja niiden aukioloajoista sekä 30 päivän kuluessa tästä edellytykset, jotka koskevat monivuotisen soveltamissuunnitelman mukaisten lajien määrän kirjaamista ja raportoimista kunkin purkamisen yhteydessä;
- d) edellä 53 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu reaaliaikaista kalastuskieltoa koskeva päätös, jossa määritellään selkeästi sen kohteena olevien kalavesien maantieteellinen alue, kiellon kesto ja kyseisellä alueella tapahtuvaan kalastukseen kiellon aikana sovellettavat ehdot;

- e) yhteystahoja koskevat yksityiskohtaiset tiedot 14, 17, 20, 23, 62, 66 ja 68 artiklassa tarkoitettujen kalastuspäiväkirjojen, ennakkoilmoitusten, jälleenlaivausilmoitusten, purkamisilmoitusten, myynti-ilmoitusten, haltuunottoilmoitusten ja kuljetusasiakirjojen toimittamista varten;
- f) kartta, jossa esitetään 54 artiklassa tarkoitetun väliaikaisen reaaliaikaisen kalastuskiellon kohteena olevan alueen koordinaatit ja ilmoitetaan kalastuskiellon kesto ja kalastusta kyseisellä alueella kiellon aikana koskevat edellytykset;
- g) päätös 35 artiklan mukaisesta kalastuksen kieltämisestä ja kaikki tarvittavat yksityiskohtaiset tiedot.

116 artikla

Verkkosivuston suojattu osio

1. Kunkin jäsenvaltion on annettava, säilytettävä ja pidettävä ajan tasalla verkkosivustonsa suojatussa osiossa pääsy seuraaviin tietokantoihin ja luetteloihin:
 - a) luettelot 74 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten suorittamisesta vastaavista virkamiehistä;
 - b) edellä 78 artiklassa tarkoitettu sähköinen tietokanta virkamiesten laatimien tarkastus- ja tarkkailuraporttien käsittelyä varten;
 - c) jäsenvaltion kalastuksenseurantakeskuksen tallentamat, 9 artiklassa tarkoitettua alusten satelliittiseurantajärjestelmää koskevat tiedostot;
 - d) sähköinen tietokanta, joka sisältää luettelon kaikista kalastuslisisensseistä ja tämän asetuksen mukaisesti myönnettyistä ja hallinnoiduista kalastusluvista, ja jossa asetetut ehdot sekä kaikkia voimassaolon keskeytyksiä sekä tilapäisiä ja pysyviä peruutuksia koskevat tiedot on esitettävä selkeästi;
 - e) tapa, jolla mitataan 26 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu yhtäjaksoinen 24 tunnin ajanjakso;
 - f) sähköinen tietokanta, joka sisältää kaikki 33 artiklassa tarkoitettujen kalastusmahdollisuuksia koskevat merkitykselliset tiedot;
 - g) edellä 46 artiklassa tarkoitettujen kansalliset valvontaohjelmat;
 - h) edellä 109 artiklassa tarkoitettu sähköinen tietokanta kerättyjen tietojen täydellisyyden ja laadun tarkistamista varten.

2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava:

- a) komissiota tai sen nimeämää elintä koskeva kaikkien tässä artiklassa tarkoitettujen tietojen etäkäyttämähdollisuus suojatun internetyhteyden kautta ympäri vuorokauden viikon jokaisena päivänä;
- b) suora sähköinen asiaan liittyvien tietojen vaihto muiden jäsenvaltioiden ja komission tai sen nimeämän elimen kanssa.

3. Jäsenvaltion on annettava komission virkamiehille käyttöoikeudet, jotka perustuvat komission tai sen nimeämän elimen tuottamiin sähköisiin varmenteisiin.

4. Verkkosivustojen suojatuissa osioissa olevat tiedot annetaan vain sellaisten yksittäisten käyttäjien saataville, jotka ovat saaneet joko kyseisen jäsenvaltion taikka komission tai sen nimeämän elimen tätä varten antaman valtuutuksen. Näiden henkilöiden käytettävissä olevat tiedot on rajoitettava tietoihin, joita he tarvitsevat suorittaakseen tehtävänsä ja toteuttaakseen toimia, joiden tavoitteena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, ja tietojen käytössä on näin ollen noudatettava luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä.

5. Verkkosivuston suojatuissa osioissa olevia tietoja säilytetään vain niin kauan kuin se on tätä asetusta varten välttämätöntä mutta aina vähintään kolme kalenterivuotta alkaen sitä vuotta seuraavasta vuodesta, jona tiedot on kirjattu. Henkilötietoja, joita vaihdetaan tämän asetuksen mukaisesti historiallisia, tilastollisia tai tieteellisiä tarkoituksia varten, vaihdetaan ainoastaan nimettömässä muodossa tai, jos tämä ei ole mahdollista, ainoastaan siten, että rekisteröityjen henkilöllisyys salataan.

6. Tämän luvun soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

XIII OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANO

117 artikla

Hallinnollinen yhteistyö

1. Tämän asetuksen täytäntöönpanosta vastaavien jäsenvaltioiden viranomaisten on tehtävä yhteistyötä keskenään sekä kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten sekä komission ja sen nimeämän elimen kanssa tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi otetaan käyttöön keskinäisen avunannon järjestelmä, joka sisältää ennakkopyyntöön perustuvaa tai oma-aloitteista tiedonvaihtoa koskevat säännöt.

3. Jäsenvaltion, jossa kalastustoimintaa on harjoitettu, on toimitettava komission pyynnöstä sille kaikki asiaan kuuluvat tiedot sähköisessä muodossa samaan aikaan kuin ne toimitetaan kalastusluksen lippujäsenvaltiolle.

4. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

118 artikla

Raportointivelvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on joka viides vuosi toimitettava komissiolle raportti tämän asetuksen soveltamisesta.

2. Komissio laatii jäsenvaltioiden raporttien ja omien havaintojensa perusteella viiden vuoden välein kertomuksen, joka toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Komissio arvioi tämän asetuksen vaikutuksia yhteiseen kalastuspolitiikkaan viiden vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle raportti, jossa esitetään säännöt, joita on käytetty laadittaessa raportteja perustiedoista.

5. Jäsenvaltioiden tämän artiklan soveltamiseksi antamien raporttien sisältöä ja muotoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

119 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklassa perustettu komitea.

2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuksi määrääjäksi vahvistetaan yksi kuukausi.

XIV OSASTO

MUUTOKSET JA KUMOAMISET

120 artikla

Asetuksen (EY) N:o 768/2005 muutokset

Muutetaan asetus (EY) N:o 768/2005 seuraavasti:

1) Lisätään 3 artiklaan alakohta seuraavasti:

”i) auttaa yhteisen kalastuspolitiikan valvontajärjestelmän yhdenmukaisessa täytäntöönpanossa, mukaan luettuna erityisesti

— jäsenvaltioiden valvontatoimien operatiivisen koordinoinnin järjestäminen yksittäisten valvonta- ja tarkastusohjelmien, laitonta, ilmoittamatonta ja sääntelemätöntä kalastusta (LIS-kalastus) koskevien valvontaohjelmien sekä kansainvälisten valvonta- ja tarkastusohjelmien täytäntöön panemiseksi;

— viraston tehtävien suorittamiseksi tarvittavat tarkastukset 17 a artiklan mukaisesti.”

2) 5 artiklassa

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Viraston harjoittama toiminnan koordinointi kattaa kaikkien yhteisen kalastuspolitiikan alaan kuuluvien toimien valvonnan.”

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden välisen operatiivisen koordinoinnin tehostamiseksi virasto voi laatia asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa toimintasuunnitelmia ja koordinoita niiden täytäntöönpanoa.”

3) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

Komission ja jäsenvaltioiden avustaminen

Virasto avustaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistaakseen, että ne täyttävät yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaiset velvollisuutensa asianmukaisesti, yhdenmukaisesti ja tehokkaasti myös LIS-kalastuksen torjunnan osalta ja suhteissaan kolmansiin maihin. Erityisesti virasto:

a) laatii jäsenvaltioiden kalastustarkastajien kouluttajille peruskoulutusohjelman ja järjestää lisäkursseja ja seminaareja näille virkamiehille ja valvonta- tai tarkastustoimiin osallistuvalla muulla henkilöstöllä;

b) laatii yhteisön tarkastajille peruskoulutusohjelman, jonka he käyvät läpi ennen ensimmäistä komennustaan ja järjestää näille virkamiehille säännöllisesti lisäkoulutusta ja seminaareja;

c) toteuttaa jäsenvaltioiden pyynnöstä jäsenvaltioiden valvonta- ja tarkastustoimiin liittyvien tavaroiden ja palveluiden yhteishankinnan sekä valmistelee ja koordinoi jäsenvaltioiden yhteisten pilottihankkeiden toteutuksen;

d) laatii kahden tai useamman jäsenvaltion toteuttamien yhteisten valvonta- ja tarkastustoimien yhteiset toimintamenettelyt;

e) laatii perusteet valvonta- ja tarkastusresurssien vaihdolle jäsenvaltioiden tai jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kesken sekä perusteet, joilla jäsenvaltiot toimittavat tällaisia resursseja;

f) toteuttaa riskianalyysin saaliita, purettuja saaliita ja pyyntiponnistusta koskevien kalastustietojen perusteella sekä ilmoittamatta jätettyjä purettuja saaliita koskevan riskianalyysin, joka sisältää muun muassa saaliita ja tuontia koskevien tietojen vertailun vientiä ja kansallista kulutusta koskevien tietojen kanssa;

g) kehittää komission tai jäsenvaltioiden pyynnöstä yhteisiä tarkastustapoja ja -menettelyjä;

h) auttaa jäsenvaltioita niiden pyynnöstä noudattamaan omia ja yhteisön velvoitteita sekä kansainvälisiä velvoitteita, mukaan luettuna LIS-kalastuksen torjunta ja alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen puitteissa esille tulevat velvoitteet;

- i) edistää ja koordinoi yhdenmukaisten riskinhallintamettelyjen kehittämistä toimivaltaansa kuuluvilla aloilla;
- j) koordinoi ja edistää jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja yhteisiä standardeja yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen 20 päivänä marraskuuta 2009 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1224/2009 (*) määriteltyjen pistokoesuunnitelmien kehittämiseksi.

(*) EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1.”

- 4) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

Yhteisön valvonta- ja tarkastusvelvollisuuksien täytäntöönpano

1. Virasto koordinoi komission pyynnöstä jäsenvaltioiden valvonta- ja tarkastustoimet kansainvälisten valvonta- ja tarkastusohjelmien perusteella laatimalla yhteiskäyttösuunnitelmia.
2. Virasto voi hankkia, vuokrata tai tilata 1 kohdassa tarkoitettujen yhteiskäyttösuunnitelmien täytäntöönpanoa varten tarvittavat laitteet.”

- 5) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Yksittäisten valvonta- ja tarkastusohjelmien täytäntöönpano

1. Virasto koordinoi asetuksen (EY) N:o 1224/2009 95 artiklan mukaisesti vahvistettujen yksittäisten valvonta- ja tarkastusohjelmien täytäntöönpanoa yhteiskäyttösuunnitelmien kautta.
2. Virasto voi hankkia, vuokrata tai tilata 1 kohdassa tarkoitettujen yhteiskäyttösuunnitelmien täytäntöönpanoa varten tarvittavat laitteet.”

- 6) Lisätään III luvun jälkeen luku seuraavasti:

”III a LUKU

VIRASTON TOIMIVALTA

17 a artikla

Viraston virkamiesten määrääminen yhteisön tarkastajiksi

Viraston virkamies voidaan määrätä kansainvälisille vesille yhteisön tarkastajaksi asetuksen (EY) N:o 1224/2009 79 artiklan mukaisesti.

17 b artikla

Viraston toimenpiteet

Viraston on tarvittaessa

- a) laadittava yhdenmukaistettuja tarkastusstandardeja koskevia käsikirjoja;
- b) laadittava ohjeaineistoa, joka kuvastaa parhaita toimintatapoja yhteisen kalastuspolitiikan alalla, valvontaviranomaisten koulutus mukaan luettuna, ja päivitettävä sitä säännöllisesti;
- c) annettava komissiolle sen tehtäviensä hoidossa tarvitsemaa teknistä ja hallinnollista tukea.

17 c artikla

Yhteistyö

1. Jäsenvaltiot ja komissio tekevät viraston kanssa yhteistyötä ja avustavat virastoa tarvittavalla tavalla sen tehtävien suorittamisessa.
2. Viraston on yksittäisten jäsenvaltioiden erilaiset oikeusjärjestelmät asianmukaisesti huomioon ottaen helpotettava jäsenvaltioiden keskinäistä sekä jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä yhdenmukaistettujen valvontastandardien yhteisön lainsäädännön mukaisessa kehittämisessä, ottaen huomioon jäsenvaltioiden parhaat toimintatavat ja kansainvälisesti hyväksytyt standardit.

17 d artikla

Hätäyksikkö

1. Jos komissio havaitsee omasta aloitteestaan tai vähintään kahden jäsenvaltion pyynnöstä tilanteen, joka muodostaa suoran, välillisen tai mahdollisen vakavan riskin yhteiselle kalastuspolitiikalle, ja riskiä ei voida käytettävissä olevin keinoin ehkäistä, poistaa tai pienentää taikka hallita asianmukaisella tavalla, virastolle on ilmoitettava asiasta viipymättä.
2. Viraston on tällaisen komission tekemän ilmoituksen saatuaan tai omasta aloitteestaan perustettava viipymättä hätäyksikkö ja ilmoitettava tästä komissiolle.

17 e artikla

Hätäyksikön tehtävät

1. Viraston perustama hätäyksikkö vastaa kaikkien asiaan liittyvien tietojen keräämisestä ja arvioimisesta sekä käytettävissä olevien vaihtoehtojen määrittämisestä yhteiseen kalastuspolitiikkaan kohdistuvan riskin ehkäisemiseksi, poistamiseksi tai pienentämiseksi mahdollisimman tehokkaasti ja nopeasti.

2. Häätäyksikkö voi pyytää apua viranomaiselta tai yksityishenkilöltä, jonka asiantuntemusta katsotaan tarvittavan hätätilanteen tehokkaassa ratkaisussa.

3. Virasto toteuttaa tarvittavan koordinoinnin, jotta hätätilanne saadaan ratkaistua asianmukaisesti hyvissä ajoin.

4. Häätäyksikkö tiedottaa tarvittaessa yleisölle asiaan liittyvistä riskeistä ja toteutetuista toimenpiteistä.

17 f artikla

Monivuotinen työohjelma

1. Viraston monivuotisessa työohjelmassa on asetetaan viiden vuoden ajalle sen yleiset tavoitteet, toimeksianto, tehtävät ja suoritusindikaattorit sekä kutakin viraston toimea koskevat ensisijaiset tavoitteet. Siinä on esitettävä henkilöstöpolitiikkaa koskeva suunnitelma ja arvio budjettimäärärahoista, jotka on annettava viraston käyttöön tälle viisivuotiskaudelle asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

2. Monivuotinen työohjelma on esitettävä komission kehittämän toimintojohtamisjärjestelmän ja -menettelyjen mukaisesti. Hallintoneuvosto hyväksyy sen.

3. Jäljempänä 23 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettussa vuotuisessa työohjelmassa on viitattava monivuotiseen työohjelmaan. Siinä on esitettävä selkeästi ne lisäykset, muutokset tai poistot, jotka on tehty edellisen vuoden työohjelmaan verrattuna, sekä edistymisen monivuotisen työohjelman yleisten tavoitteiden ja ensisijaisten tavoitteiden saavuttamisessa.

17 g artikla

Meriasioita koskeva yhteistyö

Viraston on edistettävä Euroopan unionin yhdenmety meripolitiikan täytäntöönpanoa ja erityisesti tehtävä muiden elinten kanssa hallinnollisia sopimuksia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa hallintoneuvoston hyväksynnän saatuaan. Pääjohtajan on ilmoitettava asiasta komissiolle ja jäsenvaltioille tällaisten sopimusneuvottelujen varhaisessa vaiheessa.

17 h artikla

Yksityiskohtaiset säännöt

Tämän luvun täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Nämä säännöt voivat koskea erityisesti hätätilanteeseen reagoimista koskevien suunnitelmien laadintaa, hätäyksikön perustamista ja sovellettavia käytännön menettelyjä.”

121 artikla

Muutokset muihin asetuksiin

1. Kumotaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artikla.

2. Muutetaan asetusta (EY) N:o 2371/2002 seuraavasti:

a) Korvataan 21 artikla seuraavasti:

”21 artikla

Yhteisön tarkastus- ja täytäntöönpanon valvontajärjestelmä

Vesialueille pääsyä, elollisten vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta ja 1 artiklassa esitettyjen toimien harjoittamista sekä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamista valvotaan. Tämän vuoksi otetaan käyttöön yhteisön järjestelmä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen valvonnan puitteissa tehtävää tarkastamista ja täytäntöönpanon valvontaa varten.”

b) Kumotaan 22–28 artikla.

3. Kumotaan pohjoisen kummeliturkakannan elvytystoimenpiteistä 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 811/2004 ⁽¹⁾ 7, 8, 10, 11, 12 ja 13 artikla.

4. Kumotaan grönlandinpalasta koskevan elvytysuunnitelman vahvistamisesta Luoteis-Atlantin kalastusjärjestössä 20 päivänä joulukuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2115/2005 ⁽²⁾ 7 artikla.

5. Kumotaan etelänkummeliturkska- ja keisarihummerikantojen elvytystoimenpiteistä Cantabrian merellä ja Iberian niemimaan länsipuolella 20 päivänä joulukuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2166/2005 ⁽³⁾ IV luku.

6. Kumotaan monivuotisen suunnitelman vahvistamisesta kielikampalakannan kestäväksi hyödyntämiseksi Biskajanlahdella 23 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 388/2006 ⁽⁴⁾ IV luku.

7. Kumotaan monivuotisen suunnitelman vahvistamisesta kielikampalakannan kestäväksi hyödyntämiseksi Englannin kanaalin länsiosassa 7 päivänä toukokuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 509/2007 ⁽⁵⁾ IV luku.

8. Kumotaan punakampela- ja meriantura(kielikampela)kantoja hyödyntävää kalastusta koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta Pohjanmerellä 11 päivänä kesäkuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 676/2007 ⁽⁶⁾ IV luku.

⁽¹⁾ EUVL L 150, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 340, 23.12.2005, s. 3.

⁽³⁾ EUVL L 345, 28.12.2005, s. 5.

⁽⁴⁾ EUVL L 65, 7.3.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 122, 11.5.2007, s. 7.

⁽⁶⁾ EUVL L 157, 19.6.2007, s. 1.

9. Kumotaan Itämeren turskakantoja ja näitä kalakantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta 18 päivänä syyskuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1098/2007 ⁽¹⁾ 10 artiklan 3 ja 4 kohta, 11 artiklan 2 ja 3 kohta, 12, 13 ja 15 artikla, 18 artiklan 2 ja 3 kohta, 19 ja 20 artikla, 22 artiklan toinen kohta sekä 23, 24 ja 25 artikla.

10. Kumotaan Skotlannin länsipuolisen alueen sillikannan ja mainittua kalakantaa hyödyntävien kalastusten monivuotisesta suunnitelmasta 18 päivänä joulukuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1300/2008 ⁽²⁾ 5 ja 6 artikla.

11. Kumotaan turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta 18 päivänä joulukuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2008 ⁽³⁾ 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28 ja 29 artikla.

122 artikla

Kumoamiset

1. Kumotaan asetus (ETY) N:o 2847/93, lukuun ottamatta sen 6, 8 ja 11 artiklaa, jotka kumotaan siitä päivästä lukien, jona tämän asetuksen 14, 21 ja 23 artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt tulevat voimaan, ja lukuun ottamatta sen 5 artiklaa, 9 artiklan 5 kohtaa sekä 13, 21 ja 34 artiklaa, jotka kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2011 lukien.

2. Kumotaan asetus (EC) N:o 1627/94 siitä päivästä lukien, jona tämän asetuksen 7 artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt tulevat voimaan.

3. Kumotaan asetus (EY) N:o 1966/2006 1 päivästä tammikuuta 2011 lukien.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä marraskuuta 2009.

123 artikla

Viittaukset

Viittauksia kumottuihin asetuksiin ja 121 artiklan mukaisesti kumottuihin säännöksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

XIV OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

124 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010.

- a) Tämän asetuksen 33 artiklan 6 ja 9 kohtaa, 37, 43, 58, 60, 61, 63, 67, 68, 73, 78 ja 84 artiklaa, 90 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa, 93 ja 117 artiklaa sekä 121 artiklan 3-11 kohtaa sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2011 lukien;
- b) tämän asetuksen 6, 7, 14, 21 ja 23 artiklaa sovelletaan kuitenkin siitä päivästä lukien, jona niiden täytäntöönpanoa koskevat säännöt tulevat voimaan;
- c) tämän asetuksen 92 artiklaa sovelletaan kuitenkin kuuden kuukauden kuluttua sen täytäntöönpanoa koskevien sääntöjen voimaantulosta.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. ERLANDSSON

⁽¹⁾ EUVL L 248, 22.9.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 344, 20.12.2008, s. 6.

⁽³⁾ EUVL L 348, 24.12.2008, s. 20.

LIITE I

**TARKASTUKSIA KOSKEVAT YKSITTÄISET VERTAILUARVOT
MONIVUOTISTEN SUUNNITELMIEN OSALTA***Tarkoitus*

1. Kunkin jäsenvaltion on asetettava tarkastuksille erityiset vertailuarvot tämän liitteen mukaisesti.

Strategia

2. Kalastustoimien tarkastukset ja valvonta on keskitettävä kalastusaluksiin, jotka todennäköisesti pyytävät monivuotisen suunnitelman alaan kuuluvia lajeja. Monivuotisen suunnitelman kattamien lajien kuljetuksia ja kaupan pitämistä koskevia satunnaistarkastuksia käytetään lisäksi ristiintarkastusmekanismina, jolla testataan tarkastusten ja valvonnan tehokkuutta.

Tärkeysjärjestys

3. Eri pyydystyypit asetetaan erilaiseen tärkeysjärjestykseen riippuen siitä laajuudesta, jolla kalastusmahdollisuuksia koskevia rajoituksia laivastoihin sovelletaan. Sen vuoksi kunkin jäsenvaltion on vahvistettava oma tärkeysjärjestyksensä.

Tavoitteita koskevat vertailuarvot

4. Jäsenvaltioiden on pantava tarkastussuunnitelmansa täytäntöön kuukauden kuluessa monivuotisesta suunnitelmasta annetun asetuksen voimaantulosta ottaen huomioon jäljempänä asetetut tavoitteet.

Jäsenvaltioiden on eriteltävä ja kuvattava, mitä pistokoestrategiaa sovelletaan.

Komissio saa pyynnöstä käyttöönsä jäsenvaltion käyttämän pistokoesuunnitelman.

- a) Tarkastusten taso satamissa

Pääsääntöisesti olisi saavutettava vähintään sellainen tarkkuus, joka saataisiin yksinkertaisella satunnaisotannalla, jos tarkastukset kattavat 20 painoprosenttia kaikista monivuotisen suunnitelman kattamien lajien puretuista saaliista jäsenvaltiossa.

- b) Kaupan pitämistä koskevien tarkastusten taso

Huutokaupassa myytäväksi tarjotuista monivuotisen suunnitelman kattamista lajeista on tarkastettava 5 prosenttia.

- c) Merellä tehtävien tarkastusten taso

Joustava vertailuarvo: vahvistetaan kunkin alueen kalastustoiminnan yksityiskohtaisen analysoinnin jälkeen. Merellä käytettävien vertailuarvojen on viitattava valvontapäivien lukumäärään merellä kalastuksenhoitoalueilla; erityisalueiden valvontapäiville voidaan vahvistaa erillinen vertailuarvo.

- d) Ilmavalvonnan taso

Joustava vertailuarvo: vahvistetaan kunkin alueen kalastustoiminnan yksityiskohtaisen analysoinnin jälkeen ottaen huomioon jäsenvaltion käytettävissä olevat resurssit.

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (ETY) N:o 2847/93	Tämä asetys
1 artiklan 1 kohta	1 ja 2 artikla
1 artiklan 2 kohta	5 artiklan 3 kohta
1 artiklan 3 kohta	2 artikla
2 artikla	5 artikla
3 artikla	9 artikla
4 artiklan 1 kohta	5 artikla
4 artiklan 2 kohta	75 artikla
5 artiklan a ja b alakohta	74 artikla
5 artiklan c alakohta	8 artikla
6 artikla	14, 15 ja 16 artikla
7 artikla	17 ja 18 artikla
8 artikla	23, 24 ja 25 artikla
9 artiklan 1, 2, 3, 4, 4 a, 5, 6, 7, 8 ja 9 kohta	62, 63, 64, 65 ja 68 artikla
9 artiklan 4 b ja 5 kohta	66 ja 67 artikla
11 artikla	20, 21 ja 22 artikla
13 artikla	68 artikla
14 artikla	59 artikla
15 artiklan 1, 2 ja 4 kohta	33 ja 34 artikla
15 artiklan 3 kohta	36 artikla
16 artikla	117 artikla
17 artikla	5 artikla
19 artikla	112 ja 113 artikla
II A osasto	IV osaston 1 luvun 2 jakso
20 artiklan 1 kohta	47 artikla
20 artiklan 2 kohta	49 artikla
21 artiklan 1 kohta	33 artikla
21 artiklan 2 kohta	35 artikla
21 artiklan 3 kohta	36 artikla
21 artiklan 4 kohta	37 artikla
21 a artikla	35 artikla
21 b artikla	34 artikla
21 c artikla	36 artikla
23 artikla	105 artikla
V osasto	IV osaston II luku ja 109 artikla
28 artiklan 1 kohta	56 artikla
28 artiklan 2 kohta	57 ja 70 artikla
28 artiklan 2 a kohta	56 artikla
29 artikla	96, 97, 98 ja 99 artikla
30 artikla	102 artikla
31 artiklan 1 ja 2 kohta	89 ja 90 artikla
31 artiklan 4 kohta	86 artikla

32 artiklan 1 kohta	85 artikla
32 artiklan 2 kohta	88 artikla
33 artikla	86 artikla
34 artikla	117 artikla
34 a artikla	117 artikla
34 b artikla	98 artikla
34 c artikla	95 artikla
35 artikla	118 artikla
36 artikla	119 artikla
37 artikla	112 ja 113 artikla
38 artikla	3 artikla
39 artikla	122 artikla
40 artikla	124 artikla
Asetus (EY) N:o 1627/94	Tämä aset
Koko aset	7 artikla
Asetus (EY) 847/96	Tämä aset
5 artikla	106 artikla
Asetus (EY) N:o 2371/2002	Tämä aset
21 artikla	1 ja 2 artikla
22 artiklan 1 kohta	6, 7, 8, 9, 14 ja 75 artikla
22 artiklan 2 kohta	58, 59, 62, 68 ja 75 artikla
23 artiklan 3 kohta	5 artiklan 3 ja 5 kohta sekä 11 artikla
23 artiklan 4 kohta	105 ja 106 artikla
24 artikla	5 artikla, VII osasto sekä 71 ja 91 artikla
25 artikla	VII osaston III ja IV luku sekä 89 artikla
26 artiklan 1 kohta	96 artikla
26 artiklan 2 kohta	108 artikla
26 artiklan 4 kohta	36 artikla
27 artiklan 1 kohta	96–99 artikla
27 artiklan 2 kohta	101 ja 102 artikla
28 artiklan 1 kohta	117 artikla
28 artiklan 3 kohta	80, 81 ja 83 artikla
28 artiklan 4 kohta	79 artikla
28 artiklan 5 kohta	74 artikla
Asetus (EY) N:o 811/2004	Tämä aset
7 artikla	14 artiklan 2 kohta
8 artikla	17 artikla
10 artikla	14 artiklan 3 kohta
11 artikla	44 artikla
12 artikla	60 artiklan 6 kohta
Asetus (EY) N:o 2166/2005	Tämä aset
9 artikla	14 artiklan 3 kohta
10 artikla	60 artiklan 1 kohta
12 artikla	44 artikla
13 artikla	60 artiklan 6 kohta

Asetus (EY) N:o 2115/2005	Tämä aset
7 artikla	14 artiklan 3 kohta
Asetus (EY) N:o 388/2006	Tämä aset
7 artikla	14 artiklan 3 kohta
8 artikla	60 artiklan 1 kohta
10 artikla	44 artikla
11 artikla	60 artiklan 6 kohta
Asetus (EY) N:o 509/2007	Tämä aset
6 artikla	14 artiklan 3 kohta
8 artikla	44 artikla
9 artikla	60 artiklan 6 kohta
Asetus (EY) N:o 676/2007	Tämä aset
10 artikla	14 artiklan 2 kohta
11 artikla	14 artiklan 3 kohta
12 artikla	60 artiklan 1 kohta
14 artikla	44 artikla
15 artikla	60 artiklan 6 kohta
Asetus (EY) N:o 1098/2007	Tämä aset
15 artikla	14 artiklan 3 kohta
19 artikla	60 artiklan 1 kohta
24 artikla	46 artikla
Asetus (EY) N:o 1342/2008	Tämä aset
19 artiklan 1 kohta	109 artiklan 2 kohta
19 artiklan 2 kohta	115 artikla
20 artikla	60 artikla
22 artikla	42 artikla
23 artikla	46 artikla
24 artikla	17 artikla
25 artikla	43 artikla
26 artikla	14 artiklan 2 kohta
27 artikla	44 artikla
28 artikla	60 artiklan 6 kohta

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1225/2009

annettu 30. päivänä marraskuuta 2009

polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta
(kodifioitu toisinto)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo, että

- (1) Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 384/96 ⁽²⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽³⁾. Sen vuoksi mainittu asetus olisi selkeyden ja järkeistämisen takia kodifioitava.
- (2) Vuoden 1994 monenväliset kauppaneuvottelut johtivat uusiin tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen, jäljempänä "GATT-sopimus", VI artiklan täytäntöönpanoa koskeviin sopimuksiin. Ottaen huomioon polkumyyntiin ja vientitukeen sovellettavien uusien sääntöjen erilaisen luonteen on aiheellista säätää erillisistä yhteisön säännöistä kummallakin alalla. Tämän vuoksi vientituella suojautumista ja tasoitustulleja koskevat säännöt sisältyvät erilliseen asetukseen.
- (3) Sopimus polkumyynninmenettelystä eli sopimus tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta, jäljempänä "vuoden 1994 polkumyynntisopimus", sisältää yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisesti polkumyynninmarginaalin laskemista, tutkimuksen vireillepanoa ja sen jälkeistä tutkimusta koskevia menettelyjä, mukaan lukien tosiasioiden vahvistaminen ja käsittely, väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottaminen, polkumyynntitullien määrittäminen ja kantaminen, polkumyynntitoimenpiteiden soveltamisaika ja tarkastelu ja polkumyynntitutkimukseen liittyvien tietojen luovuttaminen. Näiden sääntöjen asianmukaisen ja avoimen soveltamisen varmistamiseksi yhteisön lainsäädäntö olisi mahdollisimman hyvin saatettava sopimusten mukaiseksi.
- (4) GATT-sopimuksessa vahvistettujen oikeuksien ja velvollisuuksien tasapainon säilyttämiseksi näitä sääntöjä sovellettaessa on erittäin tärkeää, että yhteisö ottaa huomioon sen, miten sen pääasialliset kauppakumppanit tulkitsevat niitä.
- (5) On suotavaa vahvistaa selkeät ja yksityiskohtaiset säännöt normaaliarvon laskemisesta. Erityisesti kyseisen arvon olisi kaikissa tapauksissa perustuttava edustavaan myyntiin, joka on tapahtunut viejämäärä tavanomaisen kaupankäynnin yhteydessä. On tarkoituksenmukaista antaa ohjeet siitä, milloin osapuolia voidaan pitää etuyhteydessä olevina polkumyyntiä määritettäessä. On tärkeää määritellä olosuhteet, joiden vallitessa kotimaista myyntiä voidaan pitää tappiollisena ja se voidaan jättää huomiotta ja voidaan käyttää jäljellä olevaa myyntiä tai laskennallista normaaliarvoa tai myyntiä kolmanteen maahan. Lisäksi on aiheellista säätää kustannusten oikeudenmukaisesta jakamisesta myös perustamisvaiheessa. On myös määriteltävä perustamisen käsite sekä jakamisen laajuus ja jakamismenetelmä. Laskennallisen normaaliarvon muodostamiseksi on lisäksi tarpeen esittää menetelmä, jota sovelletaan myyntikustannusten, hallinnollisten kulujen ja muiden yleiskustannusten sekä tähän arvoon sisällytettävän voittomarginaalin määrittämisessä.
- (6) Normaaliarvon määrittämiseksi muissa kuin markkinatalousmaissa vaikuttaisi perustellulta määritellä menettelysäännöt, joiden mukaan viitemaaksi soveltuva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa, valitaan, ja ellei soveltuvaa kolmatta maata ole löydetävissä, olisi säädettävä siitä, että normaaliarvo voidaan vahvistaa millä tahansa muulla kohtuullisella perusteella.
- (7) On tarkoituksenmukaista ottaa yhteisön polkumyynnin vastaisessa käytännössä huomioon muuttuneet taloudelliset olosuhteet Kazakstanissa. Erityisesti on tarkoituksenmukaista mainita, että normaaliarvo voidaan määrittää markkinatalousmaihin sovellettavien sääntöjen mukaisesti tapauksissa, joissa voidaan osoittaa, että tutkimuksen kohteena oleva uksi tai useampi tuottaja toimii markkinaolosuhteissa kyseisen tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta.
- (8) On myös aiheellista myöntää samankaltainen kohtelu sellaisista maista peräisin olevalle tuonnille, jotka ovat asianomaista polkumyynnitutkimusta vireille pantaessa Maailman kauppajärjestön (WTO) jäseniä.

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.⁽³⁾ Katso liite I.

- (9) On tarkoituksenmukaista mainita erityisesti, että markkinaolosuhteiden vallitsemista koskeva tutkimus tehdään asianmukaisesti perusteltujen vaatimusten perusteella, joita on esittänyt yksi tai useampi tutkimuksen kohteena oleva sellainen tuottaja, joka haluaa käyttää hyväkseen mahdollisuutta normaaliarvon määrittämiseen markkinatalous-maihin sovellettavien sääntöjen perusteella.
- (10) Olisi määriteltävä vientihinta ja lueteltava ne tarvittavat oikaisut, jotka on tehtävä niissä tapauksissa, joissa katsotaan, että tällainen hinta on syytä laskea pitäen lähtökoh-tana ensimmäistä hintaa avoimilla markkinoilla.
- (11) Vientihinnan ja normaaliarvon välisen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi olisi lueteltava hintoihin ja niiden vertailtavuuteen mahdollisesti vaikuttavat tekijät ja vahvistettava erityiset säännöt oikaisujen aiheellisuudesta ja toteuttamistavasta ottaen huomioon, että oikaisujen tois-tamista olisi välttettävä. Lisäksi on välttämätöntä, että ver-tailu voidaan tehdä käyttäen keskimääräisiä hintoja, vaikkakin yksittäisiä vientihintoja voidaan verrata keski-määräiseen normaaliarvoon, jos vientihinnat vaihtelevat eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen mukaan.
- (12) On tarpeen, että vahvistetaan selkeät ja yksityiskohtaiset suuntaviivat niiden tekijöiden osalta, joilla voidaan määrit-tää, onko polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttanut tai uhkaako se aiheuttaa merkittävää vahinkoa. Jos pyri-tään näyttämään, että yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko johtuu kyseessä olevan tuonnin määrästä ja hin-tatasosta, on syytä ottaa huomioon muiden tekijöiden vaikutukset ja erityisesti vallitsevat yhteisön markkinaolosuhteet.
- (13) Olisi määriteltävä käsite "yhteisön tuotannonala" ja säädet-tävä siitä, että viejiin etuyhteydessä olevat osapuolet voi-daan jättää tämän käsitteen ulkopuolelle, ja olisi määriteltävä käsite "etuyhteys". Lisäksi on tarpeen säätää siitä, että polkumyynninmenettely voidaan aloittaa yhteisön tietyn alueen tuottajien puolesta, ja vahvistaa tällaisen alu-een määrittämisen suuntaviivat.
- (14) On tarpeen vahvistaa, kuka voi tehdä polkumyyntiä kos-kevan valituksen, sekä sen tuen merkitys, jota valituksen tekijä saa yhteisön tuotannonalalta, ja määritellä tarkem-min tällaiseen valitukseen sisältyvät polkumyyntiä, vahin-koa ja syy-yhteyttä koskevat tiedot. On myös määriteltävä valitusten hylkäämistä tai menettelyn aloittamista koske-vat menettelyt.
- (15) On tarpeen määrittää, millä tavalla osapuolille olisi ilmoi-tettava viranomaisten vaatimista tiedoista, ja olisi järjestet-tävä niille hyvät mahdollisuudet esittää kaikki olennaiset todisteet ja puolustaa etujaan. Lisäksi on suotavaa määrit-tää selkeästi tutkimuksen kuluessa noudatettavat säännöt ja menettelyt ja erityisesti sitä koskevat säännöt, miten osa-puolien on ilmoitauduttava, esitettävä näkökantansa ja toimitettava tiedot tietyssä määräajassa, jotta ne voitaisiin ottaa huomioon. Olisi myös osoitettava edellytykset, joi-den mukaisesti osapuolet voivat saada muiden osapuolien toimittamia tietoja käyttöönsä ja esittää huomionsa niistä. Tietojen keräämisen osalta olisi lisäksi luotava yhteistyö jäsenvaltioiden ja komission välille.
- (16) Olisi määriteltävä edellytykset, joiden mukaisesti väliaikai-set tullit voidaan ottaa käyttöön, ja olisi erityisesti säädet-tävä siitä, että niitä ei voida ottaa käyttöön, jos menettelyn aloittamisesta on kulunut vähemmän kuin kuusikym-mentä päivää tai enemmän kuin yhdeksän kuukautta. Hal-linnollisista syistä on lisäksi tarpeen säätää, että komissio voi kaikissa tapauksissa ottaa kyseiset tullit käyttöön suo-raan yhdeksäksi kuukaudeksi tai peräkkäin kuudeksi ja kol-meksi kuukaudeksi.
- (17) On tarpeen määritellä polkumyynnin ja vahingon poista-vien sitoumusten hyväksymismenettely sen sijaan, että otettaisiin käyttöön väliaikaiset tai lopulliset tullit. On myös määriteltävä sitoumusten rikkomisen tai peruuttami-sen seuraukset ja säädetttävä siitä, että väliaikaiset tullit voi-daan ottaa käyttöön oletetun rikkomisen vuoksi tai jos lisätutkimus on tarpeen päätelmien täydentämiseksi. Sitou-muksia hyväksyttäessä olisi valvottava, että ehdotetut sitoumukset ja niiden soveltaminen eivät johda kilpailun-vastaiseen toimintaan.
- (18) On tarpeen säätää siitä että, toteutettiinpa lopulliset toi-menpiteet tai ei, tutkimus olisi tavallisesti päätettävä kah-dentoista kuukauden ja enintään viidentoista kuukauden kuluessa sen aloittamisesta. Tutkimukset tai menettelyt on keskeytettävä, jos polkumyynninmarginaali on vähimmäis-tasoa tai vahinko mitätön, ja nämä termit olisi määritel-tävä. Jos toimenpiteet on otettava käyttöön, on tarpeen säätää tutkimusten keskeyttämisestä ja siitä, että tullien määrän on oltava polkumyynninmarginaalia alhaisempi, jos kyseinen alhaisempi määrä on riittävä poistamaan vahin-gon, ja on tarpeen määrittää tullien määrän laskentamene-telmä, kun kyse on otoksista.
- (19) On tarpeen säätää väliaikaisten tullien taannehtivasta kan-tamisesta, jos se arvioidaan aiheelliseksi, ja määrittää olo-suhteet, joissa tullee voidaan soveltaa taannehtivasti, jotta välttyttäisiin siltä, että sovellettavat lopulliset toimenpiteet menettävät merkityksensä. Lisäksi on tarpeen säätää tullien taannehtivasta soveltamisesta, jos sitoumuksia rikotaan tai jos ne peruutetaan.

- (20) On tarpeen säätää siitä, että toimenpiteiden voimassaolo päättyy viiden vuoden kuluttua, paitsi jos tarkastelussa osoittautuu, että sitä olisi jatkettava. Jos tapauksessa on toimitettu muuttuneista olosuhteista riittävää todistusaineistoa, on myös tarpeen säätää uusista välivaiheen tarkasteluista tai tutkimuksista sen määrittämiseksi, olisiko maksettujen polkumyynnitullien palauttaminen perusteltua. Lisäksi olisi säädettävä siitä, että jos polkumyynnin uudelleenlaskeminen edellyttää vientihintojen uudelleenmuodostamista, polkumyynnitulleja ei saa pitää tuonnin ja jälleenmyynnin välisenä kuluna, jos nämä tullit siirretään niiden tuotteiden hintoihin, joita yhteisön toimenpiteet koskevat.
- (21) On tarpeen säätää erityisesti siitä, että vientihinnat ja polkumyynninmarginaalit on arvioitava uudelleen, jos viejä ottaa tullen tietynlaisen tasoitusjärjestelyn perusteella kantakseen ja jos tulleja ei siirretä niiden tuotteiden hintoihin, joita yhteisön toimenpiteet koskevat.
- (22) Vuoden 1994 polkumyynntisopimukseen ei sisälly määräyksiä polkumyynntoimenpiteiden kiertämisestä, vaikka erillisessä GATTin ministeripäätöksessä tunnustetaan kiertäminen ongelmaksi ja on siirretty GATTin polkumyynntikomitean ratkaistavaksi. Koska monenväliset neuvottelut ovat tähän asti epäonnistuneet ja WTO:n polkumyynntikomitean käsittelyn päättymistä odottaessa yhteisölainsäädännössä olisi oltava säännökset sellaisten käytäntöjen, erityisesti yhteisössä tai kolmannessa maassa tapahtuvan pelkän tavaroiden kokoamisen vastustamiseksi, joiden pääasiallisena tavoitteena on polkumyynntoimenpiteiden kiertäminen.
- (23) On myös syytä täsmentää käytännöt, joissa on kyse voimassa olevien toimenpiteiden kiertämisestä. Kiertämiskäytäntöjä voi esiintyä joko yhteisön sisällä tai sen ulkopuolella. Tämän vuoksi on tarpeen säätää, että vapautuksia laajennettujen tullien soveltamisesta, joita voidaan jo myöntää tuojille, voidaan myöntää myös viejille silloin, kun tullien soveltamisalaa laajennetaan yhteisön ulkopuolella tapahtuvaan kiertämiseen puuttumiseksi.
- (24) On hyväksyttävä polkumyynntoimenpiteiden soveltamatta jättäminen, jos markkinaolosuhteiden väliaikainen muuttuminen tekee niiden soveltamisen väliaikaisesti tarpeettomaksi.
- (25) On tarpeen säätää siitä, että tutkimuksen kohteena oleva tuonti voidaan kirjata tuonniksi siten, että tätä tuontia vastaan voidaan myöhemmin toteuttaa toimenpiteitä.
- (26) Toimenpiteiden moitteettoman soveltamisen takaamiseksi on tarpeen, että jäsenvaltiot harjoittavat valvontaa ja antavat komissiolle kertomuksen tutkimuksen tai toimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden tuonnista ja tämän asetuksen mukaisesti kannettujen tullien määrästä.
- (27) On tarpeen säätää siitä, että tutkimuksen säännöllisissä ja määrättyissä vaiheissa on konsultoitava neuvoa-antavaa komiteaa. Komitea muodostuu jäsenvaltioiden edustajista, ja sen puheenjohtajana toimii komission edustaja.
- (28) Tiedot, joita jäsenvaltioille toimitetaan neuvoa-antavassa komiteassa, ovat luonteeltaan usein hyvin teknisiä ja sisältävät monimutkaisia taloudellisia ja oikeudellisia analyyssejä. Jotta jäsenvaltioilla olisi riittävästi aikaa näihin tietoihin perehtymiseen, tiedot olisi toimitettava niille asianmukaisena ajankohtana ennen neuvoa-antavan komitean puheenjohtajan vahvistamaa kokouksen päivämäärää.
- (29) On tarpeen säätää tarkastuskäynneistä polkumyynntä ja vahinkoa koskevien toimitettujen tietojen todentamiseksi tarkastuskäyntien jäädessä kuitenkin riippuvaiseksi kyselylomakkeisiin saatujen vastausten asianmukaisuudesta.
- (30) Tutkimusten päättämiseksi vahvistetussa määräajassa on olennaisen tärkeää käyttää otoksia, jos osapuolten tai liiketoimien lukumäärä on suuri.
- (31) On tarpeen säätää siitä, että mikäli osapuolet eivät toimi yhteistyössä tyydyttävällä tavalla, voidaan määrityksiin käyttää muita tietoja ja että nämä tiedot voivat olla asianomaisille osapuolille vähemmän edullisia kuin ne olisivat, jos osapuolet olisivat toimineet yhteistyössä.
- (32) Luottamuksellisten tietojen käsittelystä on annettava säännökset liikesalaisuuksien paljastumisen estämiseksi.
- (33) On välttämätöntä, että kyseessä oleville osapuolille ilmoitetaan asianmukaisesti olennaisista tosiasioista ja huomioista ja että ilmoittaminen suoritetaan, yhteisön päätöksentekomenettely huomioon ottaen, sellaisen määräjän kuluessa, että osapuolilla on mahdollisuus puolustaa etujaan.
- (34) On perusteltua säätää hallintomenettelystä, jossa voidaan esittää väitteitä toimenpiteiden edunmukaisuudesta yhteisön kannalta, mukaan lukien kuluttajien edun mukaisuus, ja vahvistaa määräajat, joiden kuluessa kyseessä olevat tiedot on toimitettava, sekä vahvistaa osapuolien tiedonsaantioikeudet.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Periaatteet

1. Polkumyynnitulleja voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jos tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheuttaa vahinkoa.

2. Tuotetta pidetään polkumyynnillä tuotuna, jos sen vientihinta yhteisöön on alempi kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä käytettävä samankaltaisen tuotteen vertailukelpoinen hinta viejämäassa.

3. Viejämää on tavallisesti alkuperämää. Se voi kuitenkin olla välittäjänä toimiva maa, paitsi jos tuotteet esimerkiksi ainoastaan kuljetetaan sen kautta, sellaisia tuotteita ei valmisteta viejämäassa tai viejämäassa ei ole vertailukelpoista hintaa näille tuotteille.

4. Tässä asetuksessa ilmaisu ”samankaltainen tuote” tarkoittaa tuotetta, joka on identtinen, toisin sanoen kaikissa suhteissa samanlainen kuin kysymyksessä oleva tuote, tai sellaisen tuotteen puuttuessa muuta tuotetta, joka, vaikka se ei ole kaikissa suhteissa samanlainen, muistuttaa ominaispiirteiltään kyseistä tuotetta.

2 artikla

Polkumyynnin määrittely

A. NORMAALIARVO

1. Normaaliarvo perustuu tavallisesti viejämään riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamiin tai maksettaviksi tuleviin hintoihin.

Jos viejä ei tuota tai myy samankaltaista tuotetta viejämäassa, normaaliarvo määritetään muiden myyjien tai tuottajien hintojen perusteella.

Sellaisten osapuolten, joiden välillä näyttää olevan yhtöisuhde tai hyvitysjärjestely, välisiä hintoja ei voida pitää tavanomaisessa kaupankäynnissä sovellettuina ja niitä voidaan käyttää normaaliarvon määrittämisessä vain, jos vahvistetaan, että tällainen yhteys ei vaikuta hintoihin.

Kun määritetään, onko kahden osapuolen välillä etuyhteys, huomioon voidaan ottaa yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamissäännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93⁽¹⁾ 143 artiklassa esitetty etuyhteydessä olevien osapuolten määritelmä.

2. Normaaliarvon määrittämiseen käytetään tavallisesti kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettua samankaltaisen tuotteen myyntiä, jos myynnin määrä on vähintään viisi prosenttia tutkimuksen kohteena olevan tuotteen myynnin määrästä yhteisöön. Alhaisempaa myynnin määrää voidaan kuitenkin käyttää esimerkiksi silloin, kun käytettyjä hintoja pidetään kyseisillä markkinoilla edustavina.

3. Mikäli samankaltaista tuotetta ei myydä tavanomaisessa kaupankäynnissä tai myynti on riittämätöntä tai erityisestä

markkinatilanteesta johtuen tällaisen myynnin perusteella ei voida tehdä asianmukaista vertailua, samankaltaisen tuotteen normaaliarvo lasketaan alkuperämaan tuotantokustannusten perusteella lisätynä kohtuullisella määrällä myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa, tai tavanomaisessa kaupankäynnissä soveltuvaan kolmanteen maahan käytettyjen vientihintojen perusteella edellyttäen, että hinnat ovat edustavia.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua erityisen markkinatilanteen voidaan katsoa vallitsevan tarkasteltavana olevan tuotteen osalta muun muassa, jos hinnat ovat keinotekoisien alhaisia, jos vaihtokauppaa harjoitetaan merkittävässä määrin tai jos kyse on ei-kaupallisista valmistusmenettelyistä.

4. Kun samankaltaista tuotetta myydään viejämään kotimarkkinoilla tai kolmanteen maahan hinnoilla, jotka ovat alhaisempia kuin tuotannon (kiinteät ja muuttuvat) yksikkökustannukset lisätynä myynti-, hallinto- ja muilla kustannuksilla, myynnin voidaan hintansa vuoksi katsoa poikkeavan tavanomaisessa kaupankäynnissä käytetystä ja se voidaan jättää huomioon ottamatta normaaliarvoa määritettäessä vain, jos määritetään myynnin tapahtuneen pidennetyn ajanjakson kuluessa huomattavissa määrin ja hinnoilla, joilla ei voida kattaa kaikkia kustannuksia kohtuullisen ajan kuluessa.

Jos hinnat, jotka ovat myyntihetkellä kustannuksia alhaisempia, ylittävät tutkimusjakson kustannusten painotetun keskiarvon, on niiden katsottava kattavan kustannukset kohtuullisen ajan kuluessa.

Pidennetyllä ajanjaksolla tarkoitetaan tavallisesti vuotta tai ainakin kuutta kuukautta, ja yksikkökustannuksia alhaisemmilla hinnoilla tapahtuvaa myyntiä pidetään määrältään huomattavana tämän ajanjakson kuluessa, jos vahvistetaan, että myyntihinnan painotettu keskiarvo on painotettua keskimääräistä yksikkökustannusta alhaisempi tai että yksikkökustannuksia alhaisemmilla hinnoilla tapahtuvan myynnin määrä on vähintään 20 prosenttia normaaliarvon määrittämisessä käytetystä myynnistä.

5. Kustannukset lasketaan tavallisesti tutkimuksen kohteena olevan osapuolen kirjanpitoimerkkien perusteella sillä edellytyksellä, että nämä merkinnot on tehty kyseisessä maassa yleisesti hyväksyttyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti ja ne antavat kohtuullisen hyvän käsityksen kyseisen tuotteen valmistukseen ja myyntiin liittyvistä kustannuksista.

Jos tutkimuksen kohteena olevan tuotteen valmistukseen ja myyntiin liittyvät kustannukset eivät käy riittävän hyvin ilmi asianomaisen osapuolen kirjanpitoimerkinnöistä, näitä kustannuksia oikaistaan tai ne määritetään saman maan muiden tuottajien tai viejien kustannusten perusteella tai, jos tällaisia tietoja ei ole saatavilla tai niitä ei voida käyttää, mitä tahansa muuta hyväksyttävää perustetta käyttäen, mukaan lukien muilta edustavilta markkinoilta saadut tiedot.

Kustannusten asianmukaista kohdentamista koskevat todisteet otetaan huomioon, jos osoitetaan, että tämäntyyppistä kohdentamista on todellisesti käytetty. Koska soveltuvampaa menetelmää ei ole, käytetään mieluiten liikevaihtoon perustuvaa kohdentamisjärjestelmää. Kustannukset oikaistaan asianmukaisesti niiden uusiutumattomien kustannuserien suhteen, jotka hyödyttävät tulevaa ja/tai nykyistä tuotantoa, ellei kyseisiä kustannuksia jo ole otettu huomioon tässä alakohdassa tarkoitettua kustannusten kohdentamisessa.

⁽¹⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

Jos kustannuksiin niiden kattamiseen kuluva tietyn ajanjakson aikana vaikuttaa uusien, huomattavia lisäinvestointeja vaativien tuotantovälineiden käyttö ja kapasiteetin heikko käyttöaste koko tutkimusajanjakson tai sen osan kuluessa tapahtuvan perustamistoiminnan vuoksi, perustamisajanjakson keskimääräiset kustannukset ovat edellä mainittujen kohdentamissääntöjen mukaisesti sovellettavat kustannukset perustamisvaiheen lopussa, ja kyseisen ajanjakson osalta ne sisältyvät 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin painotettuihin keskimääräisiin kustannuksiin. Perustamisvaiheen kesto määritellään kyseessä olevalle tuottajalle tai viejälle ominaisten olosuhteiden mukaisesti, mutta se ei ylitä alkuperäistä kustannusten kattamiseen kulunutta asianmukaista aikaa. Kyseisenä tutkimusajanjaksona sovellettavien kustannusten oikaisujen osalta perustamisvaihetta koskevat, tutkimusajanjaksoa myöhempään ulottuvat tiedot otetaan huomioon silloin, kun ne toimitetaan ennen tarkastuskäyntejä ja kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen vireillepanosta.

6. Myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa varten lisättyjen määrien on perustuttava tosiasialliseen tietoon, joka pohjautuu tutkittavana olevan valmistajan tai viejän samankaltaisen tuotteen valmistamiseen ja myyntiin tavanomaisessa kaupankäynnissä. Jos kyseisiä määriä ei näin voida määrittää, ne voidaan määrittää käyttäen seuraavia perusteita:

- a) muiden tutkimuksen kohteena olevien viejien ja tuottajien osalta vahvistettujen tosiasiallisten määrien painotettu keskiarvo samankaltaisen tuotteen tuotannossa ja myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla;
- b) kyseisen viejän tai tuottajan maksamat tai saamat tosiasialliset määrät saman yleisen luokan tuotteiden tuotannossa ja myynnissä tavanomaisessa kaupankäynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla;
- c) mikä tahansa muu hyväksyttävä menetelmä sillä edellytyksellä, että siten määritetty voiton määrä ei ylitä voittoa, jonka muut viejät tai tuottajat tavallisesti saavat samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla.

7.

- a) Muussa kuin markkinatalousmaista ⁽¹⁾ peräisin olevassa tuonnissa normaaliarvo määritetään kolmannesta maasta, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella tai sellaisesta kolmannesta maasta muihin maihin, myös yhteisöön, vietäessä käytetyn hinnan perusteella taikka, jos tämä ei ole mahdollista, millä tahansa hyväksyttävällä perusteella, mukaan lukien samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti yhteisössä maksettu tai maksettava hinta, jota on tarvittaessa oikaistu kohtuullisella voittomarginaalilla.

Soveltuva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa, valitaan hyväksyttävällä tavalla ottaen huomioon kaikki valintatietokannalla käytettävissä olevat luotettavat tiedot. Myös määrääjät otetaan huomioon ja tarvittaessa valitaan saman tutkimuksen kohteena oleva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa.

⁽¹⁾ Mukaan lukien Azerbaidžan, Pohjois-Korea, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan ja Valko-Venäjä.

Tutkimuksen osapuolille ilmoitetaan viipymättä tutkimuksen alkamisen jälkeen suunnitellusta kolmannesta maasta, joka on markkinatalousmaa, ja niillä on kymmenen päivää aikaa esittää huomautuksia.

- b) Kazakstanista ja muista kuin markkinatalousmaista, jotka tutkimusta vireille pantaessa ovat WTO:n jäseniä, peräisin olevaa tuontia koskevassa polkumyyntitutkimuksessa normaaliarvo määritetään 1–6 kohdan mukaisesti, jos voidaan yhden tai useamman tutkimuksen kohteena olevan tuottajan asianmukaisesti perusteltujen vaatimusten perusteella sekä c alakohdassa olevien perusteiden ja menettelyjen mukaisesti osoittaa, että kyseinen tuottaja tai kyseiset tuottajat toimivat markkinatalousolosuhteissa asianomaisten samankaltaisten tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta. Muussa tapauksessa sovelletaan a alakohdan säännöksiä.

- c) Edellä b alakohdan mukainen vaatimus on tehtävä kirjallisesti ja sen on sisällettävä riittävästi todisteita siitä, että tuottaja toimii markkinatalousolosuhteissa, mikä merkitsee, että:

- yritysten hintoja, kustannuksia sekä tuotantopanoksia kuten raaka-aineita ja teknologian ja työvoiman kustannuksia, tuotantoa, myyntiä ja investointeja koskevat päätökset tehdään markkinointiin perustuvien tarjontaa ja kysyntää heijastavien viitteiden perusteella sekä ilman merkittävää valtion puuttumista tässä suhteessa, ja että kustannukset ja huomattavat tuotantopanokset heijastavat merkittävässä määrin niiden arvoa markkinoilla;
- yrityksillä on yksi ainoa selkeä kirjanpito, joka on riippumattoman tarkastuksen kohteena kansainvälisten kirjanpitonormien mukaisesti ja jota sovelletaan kaikkien toimintaan;
- yritysten tuotantokustannuksiin ja taloudelliseen tilanteeseen ei kohdistu aiemmasta keskusjohtoisestä talousjärjestelmästä peräisin olevia merkittäviä vääristymiä, erityisesti varojen aliarvostuksen, muiden poistojen, vaihtokauppojen tai velkojen hyvittämisellä tapahtuneiden maksujen muodossa;
- kyseisiä yrityksiä koskee konkurssi- ja omaisuuslainsäädäntö, joka takaa yritysten toiminnan oikeusvarmuuden ja vakauden, ja
- valuuttakurssien muuttaminen suoritetaan markkinahintaan.

Sen määrittäminen, täyttääkö tuottaja edellä mainitut vaatimukset, suoritetaan kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta, sen jälkeen kun neuvoa-antavaa komiteaa on erityisesti kuultu ja kun yhteisön tuotannonalalle on annettu mahdollisuus esittää huomautuksia. Tämä määrittäminen pysyy voimassa koko tutkimuksen ajan.

B. VIENTIHINTA

8. Vientihinta on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta tuotteesta, joka on myyty vientiin viejämäasta yhteisöön.

9. Jos vientihintaa ei ole tai jos näyttää siltä, että vientihinta ei ole luotettava, koska viejän ja tuojan tai kolmannen osapuolen välillä on yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely, vientihinta voidaan muodostaa sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyydään ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle, tai jos tuotteita ei jälleenmyydä riippumattomalle ostajalle tai niitä ei jälleenmyydä samanlaisessa kunnossa, jossa ne olivat tuotaessa, millä tahansa muulla hyväksyttävällä perusteella.

Tällaisissa tapauksissa tehdään oikaisuja tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kaikenlaisten kustannusten, myös verojen ja tullien, ja voittomarginaalin huomioon ottamiseksi luotettavan vientihinnan laskemiseksi yhteisön rajalla.

Oikaistaviin kustannuksiin kuuluvat tuojan vastuulla tavallisesti olevat kustannukset, jotka kuitenkin maksaa sellainen osapuoli joko yhteisössä tai sen ulkopuolella, jolla näyttää olevan yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely tuojaan tai viejään, ja erityisesti seuraavat tekijät: tavanomainen kuljetus, vakuutus, käsittely, lastaus sekä liitännäiskustannukset, tullit, polkumyynitullit sekä muut tuoja-maassa tavaroiden tuonnin tai myynnin vuoksi maksettavat maksut sekä kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa.

C. VERTAILU

10. Vientihinnan ja normaaliarvon välillä on tehtävä tasapuolinen vertailu. Vertailu on tehtävä kaupan samassa portaassa ja mahdollisimman samanaikaisten myyntien suhteen ja ottaen asianmukaisesti huomioon muut mahdolliset hintojen vertailuun vaikuttavat erot. Elleivät muodostettu normaaliarvo ja vientihinta ole verrattavissa, kussakin tapauksessa on asianmukaisesti otettava huomioon, oikaisujen muodossa, tapauksen asianhaarat tutkien, hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet. Oikaisujen toistamista on vältettävä, etenkin silloin, kun kyseessä ovat alennukset, hyvitykset, määrät ja kaupan portaisiin liittyvät erot. Erityisten olosuhteiden täytyessä oikaisuja voidaan tehdä seuraavien tekijöiden mukaisesti:

a) *Fyysiset ominaisuudet*

Oikaisu tehdään tutkimuksen kohteena olevan tuotteen fyysisten ominaisuuksien erojen mukaisesti. Oikaisujen määrä vastaa markkinaerojen arvon kohtuullista arviota.

b) *Tuontimaksut ja välilliset verot*

Jos tuote on tarkoitettu kulutettavaksi viejämäassa, normaaliarvo oikaistaan samankaltaisen tuotteen tai siihen fyysisesti sisältyvien materiaalien tuontimaksuja ja välillisiä veroja vastaavalla määrällä, ja jos tuote viedään yhteisöön, kyseisiä maksuja ja veroja ei kanneta tai ne palautetaan.

c) *Alennukset, hyvitykset ja määrät*

Oikaisu tehdään alennus- ja hyvityserojen mukaisesti, myös niiden alennusten ja hyvitysten, jotka myönnetään määräerojen mukaisesti, jos ne on määrällisesti asianmukaisesti osoitettu ja jos ne ovat suoraan sidoksissa kyseessä olevaan myyntiin. Oikaisu voidaan tehdä myös myöhemmin annettavien alennusten tai hyvitysten mukaisesti, jos kysyntä perustuu aikaisempien ajanjaksojen aikana vallinneeseen käytäntöön, mukaan lukien sitoumus noudattaa alennuksen tai hyvityksen saamisen edellytyksiä.

d) *Kaupan porras*

i) Oikaisu tehdään kaupan portaiden erojen mukaisesti, myös niiden erojen mukaisesti, joita voi olla OEM-myyntissä (Original Equipment Manufacturer), jos molempien markkinoiden jakelukanavien osalta osoitetaan, että vientihinta, laskennallinen vientihinta mukaan lukien, on normaaliarvoon nähden kaupan eri portaassa ja ero on vaikuttanut hintojen vertailukelpoisuuteen, mikä on osoitettu eri kaupan portaiden toimintojen ja hintojen pysyvillä ja selvillä eroilla viejämään kotimarkkinoilla. Oikaisu perustuu eron arvoon markkinoilla.

ii) Kuitenkin muissa kuin i alakohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa, jos vallitsevaa eroa kaupan eri portaassa ei voida määrittää kyseisten kaupan portaiden puuttuessa viejämäiden kotimarkkinoilta tai jos tiettyjen toimintojen osoitetaan kuuluvan muihin kuin verrattavana olevaan kaupan portaaseen, erityisoikaisu voidaan tehdä.

e) *Kuljetus, vakuutus, käsittely, lastaus ja liitännäiskustannukset*

Oikaisu tehdään niiden kustannusten erojen mukaisesti, jotka liittyvät suoraan tuotteeseen ja jotka ovat aiheutuneet kyseisen tuotteen kuljettamisesta viejän tiloista ensimmäiselle riippumattomalle ostajalle, jos kyseiset kustannukset sisältyvät käytettyihin hintoihin. Näihin kustannuksiin kuuluvat kuljetuksesta, vakuutuksesta, käsittelystä ja lastauksesta aiheutuneet kustannukset sekä liitännäiskustannukset.

f) *Pakkaus*

Oikaisu tehdään niiden pakkaus-kustannusten erojen mukaisesti, jotka liittyvät suoraan kyseiseen tuotteeseen.

g) *Luotto*

Oikaisu tehdään kyseessä olevaa myyntiä varten myönnetystä luotosta aiheutuneiden kustannusten erojen mukaisesti sillä edellytyksellä, että kyseinen tekijä otetaan huomioon käytettäviä hintoja määritettäessä.

h) *Myynnin jälkeiset kustannukset*

Oikaisu tehdään niiden kustannusten erojen mukaisesti, jotka liittyvät suoraan lailla säädettyjen tai myyntisopimuksessa määrättyjen vakuuksien, takausten, teknisen avun tai palvelujen toimittamiseen.

i) *Palkkiot*

Oikaisu tehdään kyseessä olevan viennin osalta maksettujen palkkioiden erojen mukaisesti.

Käsitteeseen ”palkkiot” katsotaan sisältyvän tuotteen tai samankaltaisen tuotteen kauppiaan saama voittomarginaali, jos kyseisen kauppiaan toiminta muistuttaa palkkioperustaisen edustajan toimintaa.

j) *Valuutan muuntaminen*

Jos hintojen vertailu vaatii valuutan muuntamista, on muuntamisessa käytettävä myyntipäivän vaihtokurssia paitsi jos ulkomaanvaluutan myynti termiinimarkkinoilla on suoraan kytkettyä kyseiseen vientinä tapahtuvaan myyntiin, jolloin on käytettävä termiinikaupan vaihtokursseja. Myyntipäivän on tavallisesti oltava laskun päivämäärä, mutta voidaan käyttää myös sopimuksen tai tilauksen päivämäärää tai tilauksen vahvistamispäivämäärää, jos se on aiheellisempi olennaisten kauppaehtojen määrittämiseksi. Vaihtokurssien vaihteluja ei oteta huomioon, ja viejillä on 60 päivää tutkimusajanjakson aikana vaihtokursseissa tapahtuneiden pitkän aikavälin muutosten huomioon ottamiseksi.

k) *Muut tekijät*

Oikaisu voidaan tehdä myös muiden kuin a–j alakohdassa tarkoitettujen tekijöiden erojen osalta, jos tämän kohdan mukaisesti osoitetaan, että ne vaikuttavat hintojen vertailukelpoisuuteen ja erityisesti että asiakkaat maksavat pysyvästi eri hintoja kotimarkkinoilla tällaisten tekijöiden eron vuoksi.

D. POLKUMYYNTIMARGINAALI

11. Jollei tasapuolista vertailua koskevista säännöksistä muuta johdu, polkumyyntimarginaalien olemassaolo tutkimusajanjakson aikana määritetään tavallisesti normaaliarvon painotetun keskiarvon ja kaiken yhteisöön suuntautuvan viennin hintojen painotetun keskiarvon välisellä vertailulla tai yksittäisten normaaliarvojen ja yhteisöön suuntautuvan viennin yksittäisten hintojen välisellä vertailulla kunkin liiketapahtuman osalta. Painotettuun keskiarvoon perustuvaa normaaliarvoa voidaan kuitenkin verrata

yhteisöön suuntautuvien yksittäisten vientitapahtumien hintoihin, jos vientihintojen rakenteessa on eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen välillä huomattavia eroja ja jos harjoitetun polkumyyntin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä määritettyjen menetelmien avulla. Tässä kohdassa ei suljeta pois mahdollisuutta käyttää otoksia 17 artiklan mukaisesti.

12. Polkumyyntimarginaali on määrä, jolla normaaliarvo ylittää vientihinnan. Jos polkumyyntimarginaalit vaihtelevat, voidaan vahvistaa painotettu keskimääräinen polkumyyntimarginaali.

3 artikla

Vahingon määrittäminen

1. Tässä asetuksessa käsitteellä ”vahinko” tarkoitetaan, jollei toisin ilmoiteta, yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, yhteisön tuotannonalaa kohdistuvaa merkittävän vahingon uhkaa tai merkittävää viivästystä yhteisön tuotannonalan perustamisessa, ja sitä tulkitaan tämän artiklan mukaisesti.

2. Vahingon toteamisen on perustuttava selkeään näyttöön, ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu:

a) polkumyyntillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin yhteisön markkinoilla; ja

b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista yhteisön tuotannonalalle.

3. Polkumyyntillä tapahtuvan tuonnin määrän osalta on harkittava, onko polkumyyntillä tapahtuva tuonti lisääntynyt merkittävästi joko absoluuttisesti tai suhteessa yhteisön tuotantoon tai kulutukseen. Tutkittaessa polkumyyntillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta hintoihin on harkittava, onko polkumyyntillä tapahtuvan tuonnin osalta esiintynyt huomattavaa alihinnoittelua suhteessa yhteisön tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin ilmennyt merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti huomattavassa määrin estänyt sellaisia hinnankorotuksia, jotka muuten olisi tehty. Yksi tai useampi näistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva.

4. Jos useammasta kuin yhdestä maasta tapahtuvaa tuotteen tuontia tutkitaan samanaikaisesti polkumyyntin vuoksi, tällaisen tuonnin vaikutuksia voidaan arvioida kumulatiivisesti vain:

a) jos kustakin maasta tapahtuvan tuonnin suhteen osoitettu polkumyyntimarginaali on 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäistasoa suurempi ja jos yhdestäkään maasta tapahtuvan tuonnin määrä ei ole vähäpätöinen; ja

b) jos tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi on asianmukaista ottaen huomioon tuotavien tuotteiden väliset kilpailuedellytykset ja tuotavien tuotteiden ja yhteisön samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset.

5. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan yhteisön tuotannonalaan on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen teollisuuden tilanteeseen, kuten esimerkiksi se tosiasia, että ala on edelleen toipumassa entisten polkumyynti- tai vientitukikäytäntöjen vaikutuksista, tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyys, myynnin tosiasiallinen ja mahdollinen pieneneminen, voitot, tuotanto, markkinaosuus, tuottavuus, investointien tuotto tai kapasiteetin käyttöaste, hintaan vaikuttavat tekijät yhteisössä, tosiasialliset ja mahdolliset negatiiviset vaikutukset kassavirtoihin, varastot, työllisyys, palkat, kasvu sekä pääoman saanti tai investoinnit. Tämä luettelo ei ole tyhjentävä, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva.

6. On näytettävä 2 kohtaan liittyvien olennaisten todisteiden avulla, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa vahinkoa tässä asetuksessa tarkoitettussa merkityksessä. Tässä tapauksessa se merkitsee sen näyttämistä, että 3 kohdassa tarkoitetuilla määrillä ja hinnoilla on yhteisön tuotannonalaan vaikutusta 5 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä ja että tämä vaikutus on sellaista, että sitä voidaan pitää merkittävänä.

7. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi on tutkittava muut tiedossa olevat tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, eikä näiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa saa pitää polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana 6 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä. Tässä suhteessa olennaisina tekijöinä voidaan pitää muun muassa muun kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrää ja hintoja, kysynnän supistumista tai kulutustottumusten muutoksia, kolmannen maan ja yhteisön tuottajien rajoittavia kauppatapoja ja kyseisten tuottajien välistä kilpailua, tekniikan kehittymistä sekä yhteisön tuotannonalan vientisaavutuksia ja tuottavuutta.

8. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta on arvioitava suhteessa samankaltaisen tuotteen yhteisön tuotannonalan tuotantoon silloin, kun käytettävissä olevat tiedot mahdollistavat tämän tuotannon erillisen tunnistamisen esimerkiksi tuotantomenetelmien, myynnin ja voittojen perusteella. Jos kyseisen tuotannon erillinen tunnistaminen ei ole mahdollista, polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutus on arvioitava tarkastelemalla sellaisen mahdollisimman rajoitetun, samankaltaisen tuotteen sisältävän tuoter ryhmän tuotantoa, josta tarvittavat tiedot ovat saatavissa.

9. Merkittävän vahingon uhan on perustuttava tosiasioihin eikä pelkkiin väitteisiin, arveluihin tai etäisiin mahdollisuuksiin. Sellaisen olosuhteiden muutoksen, joka loisi tilanteen, jossa polkumyynti aiheuttaisi vahinkoa, on oltava selvästi nähtävissä ja välittömästi uhkaava.

Merkittävän vahingon uhan olemassaolon määrittämiseksi on tarkasteltava muun muassa sellaisia tekijöitä kuin:

- a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin sellainen huomattava kasvuvauhti yhteisön markkinoilla, joka on osoitus tuonnin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä;
- b) riittävän vapaasti viejän käytettävissä oleva kapasiteetti tai sellaisen kapasiteetin välitön ja tuntuva kasvu, joka on osoitus polkumyynnillä yhteisön markkinoille tapahtuvan viennin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä, ottaen huomioon muiden vientimarkkinoiden kyky ottaa vastaan lisävientiä;
- c) tuonnin tapahtuminen hinnoilla, joilla voitaisiin tuntuvasti alentaa hintoja tai estää hinnan korotukset huomattavissa määrin ja jotka todennäköisesti lisäisivät uuden tuonnin kysyntää; ja
- d) tutkimuksen kohteena olevan tuotteen varastot.

Mikään näistä tekijöistä ei välttämättä yksinään ole ratkaiseva, vaan tarkasteltavien tekijöiden on yhdessä johdettava siihen päätelmään, että polkumyynnillä tapahtuva muu vienti on välittömästi uhkaavaa ja että jos suoja-toimia ei toteuteta, aiheutuu merkittävää vahinkoa.

4 artikla

Yhteisön tuotannonalan määritelmä

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan "yhteisön tuotannonalalla" samankaltaisten tuotteiden tuottajia yhteisössä kokonaisuutena tai niitä tuottajia, joiden yhteinen tuotanto muodostaa 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä pääosan kyseisten tuotteiden koko yhteisön tuotannosta, paitsi että:

- a) jos tuottajat ovat etuyhteydessä viejiin tai tuojiin, taikka jos ne ovat itse väitety polkumyynnin alaisen tuotteen tuojia, ilmaisun "yhteisön tuotannonala" voidaan tulkita käsittävän muut tuottajat;
- b) poikkeuksellisisa olosuhteissa yhteisön alue voidaan kyseisen tuotannon osalta jakaa kahteen tai useampaan kilpailevaan markkina-alueeseen ja kullakin markkina-alueella olevia tuottajia voidaan pitää erillisenä tuotannonalana, jos:
 - i) tällaisella markkina-alueella olevat tuottajat myyvät kaiken tai melkein kaiken kyseisen tuotteen tuotantonsa tällä markkina-alueella; ja
 - ii) muualle yhteisöön sijoittautuneet kyseisen tuotteen tuottajat eivät huomattavassa määrin tyydytä kysyntää tällä markkina-alueella. Tällaisissa olosuhteissa vahinkoa voidaan pitää olemassa olevana, vaikka suurimmalle osalle koko yhteisön tuotannonalasta ei ole aiheutunut vahinkoa sillä edellytyksellä, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti on keskittynyt tälle eristyneelle markkina-alueelle ja että polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttaa vahinkoa tuottajille, jotka vastaavat kaikesta tai melkein kaikesta tuotannosta tällaisella markkina-alueella.

2. Edellä 1 kohdassa tuottajat ovat etuyhteydessä viejiin tai tuojiin vain, jos:

- a) toinen suoraan tai epäsuorasti valvoo toista; tai
- b) kolmas osapuoli suoraan tai epäsuorasti valvoo molempia; tai
- c) ne yhdessä valvovat suoraan tai epäsuorasti kolmatta osapuolta, sillä edellytyksellä että on syytä uskoa tai epäillä, että yhteys on sellainen, että kyseinen tuottaja toimii toisin kuin etuyhteyttä vailla olevat tuottajat.

Tämän kohdan mukaisesti toinen valvoo toista silloin, kun edellisen oikeudellinen tai toiminnallinen asema oikeuttaa määräämään pakotteita tai antamaan käskyjä jälkimmäiselle.

3. Milloin yhteisön tuotannonalan on tulkittu käsittävän tietyn alueen tuottajat, viejille annetaan mahdollisuus kyseisen alueen osalta antaa sitoumukset 8 artiklan mukaisesti. Tällaisessa tapauksessa, arvioitaessa yhteisön etua toimenpiteiden suhteen, alueen etuun on kiinnitettävä erityistä huomiota. Jos tyydyttävää sitoumusta ei anneta nopeasti tai jos kyseessä ovat 8 artiklan 9 ja 10 kohdassa tarkoitettut tilanteet, väliaikainen tai lopullinen tulli voidaan ottaa käyttöön koko yhteisön osalta. Tällaisessa tapauksessa tullit voidaan rajoittaa koskemaan erityisiä tuotteita tai viejiä, jos se on mahdollista.

4. Tähän artiklaan sovelletaan 3 artiklan 8 kohdan säännöksiä.

5 artikla

Menettelyn aloittaminen

1. Jollei 6 kohdasta muuta johdu, tutkimus minkä tahansa väitetyn polkumyynnin olemassaolon, määrän ja vaikutuksen määrittämiseksi voidaan panna vireille yhteisön tuotannonalan puolesta toimivan kenen tahansa luonnollisen henkilön tai minkä tahansa oikeushenkilön tai minkä tahansa yhteisön, jolla ei ole oikeushenkilöllisyyttä, tekemän kirjallisen valituksen perusteella.

Valitus voidaan osoittaa komissiolle tai jäsenvaltiolle, joka toimittaa sen komissiolle. Komissio lähettää jäsenvaltioille jäljennöksen kaikista saamistaan valituksista. Valitus katsotaan jätetyksi ensimmäisenä työpäivänä sen jälkeen, kun komissio on vastaanottanut sen kirjattuna kirjeenä tai kun komissio on toimittanut vastaanottoilmoituksen.

Jos jäsenvaltiolla on valituksen puuttuessa hallussaan riittävät todisteet polkumyynnistä ja yhteisön tuotannonalalle siitä aiheutuneesta vahingosta, sen on toimitettava ne viipymättä komissiolle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun valitukseen on sisällyttävä todisteita polkumyynnistä, vahingosta ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja väitetyn vahingon välisestä syy-yhteydestä.

Valitukseen on sisällyttävä sellaista tietoa, joka on kohtuudella valituksen tekijän käytettävissä seuraavista seikoista:

- a) valituksen tekijän henkilöllisyys ja kuvaus valituksen tekijän tuottaman samankaltaisen tuotteen yhteisön tuotannon määrästä ja arvosta. Jos valitus tehdään kirjallisesti yhteisön tuotannonalan puolesta, siinä on täsmennettävä se yhteisön tuotannonala, jonka puolesta valitus tehdään, esittämällä luettelo yhteisön kaikista tiedossa olevista samankaltaisen tuotteen tuottajista (tai samankaltaisen tuotteen yhteisön tuottajien järjestöistä) ja, siinä määrin kuin mahdollista, kuvaus samankaltaisen tuotteen yhteisön tuotannon siitä määrästä ja arvosta, jota nämä tuottajat edustavat;
- b) täydellinen kuvaus väitetyn polkumyynnin alaisesta tuotteesta, kyseisen alkuperä- tai viejämajan nimi tai alkuperä- ja viejämajain nimet, jokaisen kyseessä olevan viejän tai ulkomaisen tuottajan henkilöllisyys ja luettelo tiedossa olevista henkilöistä, jotka tuovat kyseistä tuotetta;
- c) tietoa niistä hinnoista, joilla kyseistä tuotetta myydään silloin, kun se on tarkoitettu kulutukseen alkuperämaan tai -maiden tai viejämajan tai -maiden kotimarkkinoilla (tai, silloin kun se on tarkoituksenmukaista, tietoa niistä hinnoista, joilla tuotetta myydään alkuperämaasta tai -maista tai viejämajasta tai -maista kolmanteen maahan tai maihin tai tietoa tuotteen laskennallisesta arvosta) ja tietoa vientihinnoista tai, silloin kun se on tarkoituksenmukaista, hinnoista, joilla tuote on jälleenmyyty ensimmäiselle riippumattomalle ostajalle yhteisössä;
- d) tietoa polkumyynnillä tapahtuvaksi väitetyn tuonnin määrän muutoksista, tällaisen tuonnin vaikutuksesta samankaltaisen tuotteen hintoihin yhteisön markkinoilla ja tuonnin seurausvaikutuksista yhteisön tuotannonalaan kaikkien niiden tekijöiden ja seikkojen, kuten 3 artiklan 3 ja 5 kohdassa lueteltujen tekijöiden mukaisesti, jotka vaikuttavat tämän yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

3. Komissio tutkii niin hyvin kuin on mahdollista valituksessa esitettyjen todisteiden täsmällisyyden ja riittävyyden sen määrittämiseksi, onko näyttö tutkimuksen vireille panemisen oikeuttamiseksi riittävä.

4. Tutkimus pannaan vireille 1 kohdan mukaisesti vain, jos samankaltaisen tuotteen yhteisön tuottajien esittämän valituksen tuen tai vastustuksen perusteella päätetään, että yhteisön tuotannonala on tehnyt valituksen tai valitus on tehty sen puolesta. Valitus katsotaan yhteisön tuotannonalan tekemäksi tai sen puolesta tehdyksi, jos sitä tukevat ne yhteisön tuottajat, joiden yhteinen tuotanto on yli 50 prosenttia sen samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta, jota tuottaa se osa yhteisön tuotannonalasta, joka joko tukee tai vastustaa valitusta. Tutkimusta ei kuitenkaan panna vireille, jos valitusta selvästi tukevat yhteisön tuottajat vastaavat alle 25 prosentista yhteisön tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta.

5. Viranomaisten on vältettävä tutkimuksen vireille panemiseksi tehdyn valituksen julkistamista, jos tutkimuksen vireillepanosta ei ole päätetty. Viranomaisten on kuitenkin tehtävä ilmoitus kyseisen viejään julkisen vallan edustajille saatuaan asianmukaisesti todisteilla vahvistetun valituksen ja ennen tutkimuksen vireille panemista.

6. Jos viranomaiset erityisissä olosuhteissa päättävät panna tutkimuksen vireille ilman yhteisön tuotannonalan tekemää tai sen puolesta tehtyä kirjallista valitusta tällaisen tutkimuksen vireille panemiseksi, on tutkimukseen ryhdyttävä ainoastaan, jos on riittävästi todisteita polkumyynnin, vahingon ja syy-yhteyden olemassaolosta 2 kohdan mukaisesti vireillepanon oikeuttamiseksi.

7. Päättäessä tutkimuksen vireillepanosta polkumyyntiä ja vahinkoa koskevia todisteita on tutkittava samanaikaisesti. Valitus hylätään, jos polkumyyntiä tai vahinkoa koskevat todisteet ovat riittämättömät menettelyn jatkamisen oikeuttamiseksi. Toimenpiteitä ei saa saattaa vireille sellaista maata vastaan, jonka tuonti edustaa pienempää kuin yhden prosentin markkinaosuutta, elleivät tällaiset maat yhteensä edusta kolmea prosenttia tai enempää yhteisön kulutuksesta.

8. Valitus voidaan peruuttaa ennen tutkimuksen vireillepanoa, missä tapauksessa katsotaan, ettei sitä ole jätetty.

9. Jos konsultaation jälkeen vaikuttaa siltä, että menettelyn aloittamiseksi on riittävästi todisteita, komission on aloitettava menettely valituksen jättämistä seuraavan 45 päivän aikana ja ilmoitettava menettelyn aloittamisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Ellei todisteita ole riittävästi, valittajalle on, konsultaatioiden jälkeen, 45 päivän kuluessa valituksen jättämisestä komissiolle ilmoitettava asiasta.

10. Ilmoituksessa menettelyn aloittamisesta ilmoitetaan tutkimuksen vireillepanosta, määrätään tutkimuksen kohteena oleva tuote ja maat, esitetään yhteenvedon saadusta tiedoista ja vahvistetaan, että kaikki tarvittavat tiedot on toimitettava komissiolle; siinä annetaan määräajat, joiden kuluessa asianomaiset osapuolet voivat ilmoittautua, esittää näkökantansa kirjallisesti ja toimittaa tietoja, jos nämä näkökannat ja tiedot on otettava huomioon tutkimuksessa; lisäksi siinä täsmennetään määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat pyytää komissiolta tulla kuulluksi 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

11. Komissio ilmoittaa asiaan liittyville tiedossa oleville viejille, tuojille sekä viejiä ja tuojia edustaville järjestöille, samoin kuin viejään edustajille ja valituksen tekijöille menettelyn vireille tulosta ja toimittaa vastaanotetun kirjallisen valituksen tekstin kokonaisuudessaan, luottamuksellisten tietojen suojaamisesta huolehtien, tiedossa oleville viejille, viejään viranomaisille ja pyynnöstä muille asianomaisille osapuolille 1 kohdan mukaisesti. Silloin kun asianomaisia viejiä on erityisen paljon, voi kirjallisen valituksen kokonaisuudessaan toimittaa edellä esitetystä poiketen vain viejään viranomaisille tai kyseessä olevalle järjestölle.

12. Polkumyyntitutkimus ei estä tulliselvitystä.

6 artikla

Tutkimus

1. Menettelyn tultua vireille komissio, toimien yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, aloittaa tutkimuksen yhteisössä. Tämä tutkimus käsittää sekä polkumyynnin että siitä aiheutuneen vahingon. Jotta määrittäminen olisi edustava, valitaan tutkimusajanjakso, joka polkumyyntitapauksissa tavallisesti käsittää vähintään kuuden kuukauden jakson välittömästi ennen menettelyn aloittamista. Tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja ei tavallisesti oteta huomioon.

2. Polkumyyntitutkimuksessa käytettyjen kyselylomakkeiden vastaanottajille on annettava vähintään 30 päivää vastausaikaa. Viejien osalta määräaika alkaa kyselylomakkeen vastaanottamis-päivästä, ja lomakkeen katsotaan olevan vastaanotettu seitsemän päivän kuluessa siitä päivämäärästä, jolloin se lähetettiin viejälle tai välitettiin viejään asianomaiselle diplomaattiselle edustajalle. Mainittua 30 päivän määräaikaa voidaan pidentää ottaen huomioon tutkimukselle säädetty määräaika ja sillä edellytyksellä, että kyseinen osapuoli ilmoittaa pätevän, erityisistä olosuhteista johtuvan syyn tällaisen pidennyksen saamiseksi.

3. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita toimittamaan tietoja, jolloin jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet pyynnön noudattamiseksi. Ne välittävät komissiolle pyydetty tiedot sekä tulokset suoritetuista todentamisista, tarkasteluista tai tutkimuksista. Jos näillä tiedoilla on yleistä mielenkiintoa tai jos jäsenvaltio on pyytänyt toimittamaan nämä tiedot, komissio toimittaa tiedot jäsenvaltioille, jolleivät ne ole luottamuksellisia, jolloin se toimittaa yhteenvedon, joka ei ole luottamuksellinen.

4. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita suorittamaan tarpeellisia todentamisia ja tarkasteluja erityisesti tuojien, kauppiaiden sekä yhteisön tuottajien keskuudessa ja suorittamaan tutkimuksia kolmansissa maissa, jos kyseiset yritykset antavat suostumuksensa ja jos kyseisen julkisen vallan edustajille on ilmoitettu virallisesti asiasta, eivätkä ne vastusta asiaa. Jäsenvaltiot toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet komission pyyntöjen toteuttamiseksi. Komission viranomaiset voivat, jos komissio tai jäsenvaltio sitä pyytää, avustaa jäsenvaltioiden viranomaisia suorittamaan tehtävänsä.

5. Asianomaisia osapuolia, jotka ovat ilmoittautuneet 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, kuullaan, jos ne ovat tehneet kirjallisen kuulemista koskevan pyynnön *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistussa ilmoituksessa vahvistetussa määräajassa ja jos pyynnössä osoitetaan, että ne ovat osapuolia, joita asia koskee ja joihin menettelyn lopputuloksella saattaa olla vaikutusta, ja että on erityisiä syitä, joiden vuoksi niitä pitäisi kuulla.

6. Tuojille, viejille, viejämään julkisen vallan edustajille ja valituksen tekijöille, jotka ovat ilmoittautuneet 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, järjestetään pyynnöstä mahdollisuus kohdata osapuolet, joiden edut ovat ristiriidassa, vastakkaisista väitteistä keskustelemiseksi. Jos mahdollisuus järjestään, on otettava huomioon tarve suojata tietojen luottamuksellisuus sekä osapuolten oma etu. Osapuolten ei ole pakko osallistua kohtaamiseen, eikä tietyn osapuolen poissaolosta aiheudu vahinkoa sen asialle. Tämän artiklan mukaisesti suullisesti toimitetut tiedot otetaan huomioon siltä osin kuin ne myöhemmin vahvistetaan kirjallisesti.

7. Valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt, käyttäjät ja kuluttajajärjestöt, jotka ovat ilmoittautuneet 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, samoin kuin viejämään edustajat, voivat kirjallisesta pyynnöstään tutustua kaikkiin tietoihin, jotka mikä tahansa tutkimuksen kohteena oleva osapuoli on toimittanut, lukuun ottamatta yhteisön tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten toimittamia sisäisiä asiakirjoja, jos nämä tiedot ovat olennaisia niiden etujen puolustamisen kannalta eivätkä tiedot ole luottamuksellisia 19 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä ja jos niitä käytetään tutkimuksessa. Kyseiset osapuolet voivat esittää huomioitaan näistä tiedoista, ja niiden huomautukset otetaan huomioon siltä osin kuin ne ovat riittävästi perusteltuja.

8. Asianomaisten osapuolten toimittamien tietojen, joiden perusteella päätelmät tehdään, paikkansapitävyys on tutkittava niin hyvin kuin mahdollista, paitsi 18 artiklassa vahvistetuissa olosuhteissa.

9. Edellä 5 artiklan 9 kohdan mukaisesti aloitettujen menettelyjen osalta tutkimus päätetään, jos mahdollista, yhden vuoden määräajassa. Joka tapauksessa tutkimukset päätetään aina 15 kuukauden kuluessa niiden vireillepanosta 8 artiklassa esitettyjen toteamusten mukaisesti sitoumusten osalta ja 9 artiklassa esitettyjen toteamusten mukaisesti lopullisten toimien osalta.

7 artikla

Väliaikaiset toimenpiteet

1. Väliaikaisia tulleja voidaan määrätä, jos tutkimus on pantu vireille 5 artiklan mukaisesti, jos asiasta on annettu ilmoitus ja asianomaisille osapuolille on annettu riittävät mahdollisuudet antaa tietoja ja tehdä havaintoja 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, jos polkumyynti ja yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko on väliaikaisesti vahvistettu ja jos yhteisön etu vaatii toimia tällaisen vahingon estämiseksi. Väliaikaiset tullit on otettava käyttöön aikaisintaan 60 päivää ja viimeistään yhdeksän kuukautta menettelyn aloittamisesta.

2. Väliaikaisen polkumyyntitullin määrä ei saa ylittää väliaikaisesti vahvistetun polkumyyntimarginaalin määrää, ja sen on oltava tätä marginaalia alhaisempi, jos alhaisempi tullin määrä on riittävä yhteisön tuotannonalalle aiheutuvan vahingon poistamiseen.

3. Väliaikaisten tullien kantaminen varmistetaan vakuudella, ja tutkimuksen kohteena olevien tuotteiden luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää tällaisen vakuuden antamista.

4. Komissio toteuttaa väliaikaiset toimenpiteet kuulemisen jälkeen tai erittäin kiireellisissä tapauksissa ilmoitettuaan asiasta jäsenvaltioille. Jälkimmäisessä tapauksessa kuuleminen järjestetään viimeistään kymmenen päivän kuluessa siitä, kun jäsenvaltioille on ilmoitettu komission toteuttamista toimista.

5. Jos jäsenvaltio pyytää komissiota toimimaan välittömästi ja jos 1 kohdassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät, komissio päättää viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, onko syytä ottaa käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli.

6. Komissio ilmoittaa välittömästi neuvostolle ja jäsenvaltioille 1–5 kohdan nojalla tehdystä päätöksestä. Neuvosto voi määrää enemmistöllä päättää asiasta toisin.

7. Väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön kuudeksi kuukaudeksi ja niiden voimassaoloaika voidaan pidentää kolmella kuukaudella tai ne voidaan ottaa käyttöön yhdeksi kuukaudeksi. Niiden voimassaoloaika voidaan kuitenkin pidentää tai ne voidaan ottaa käyttöön yhdeksi kuukaudeksi ainoastaan, jos sellaiset viejät, jotka edustavat huomattavaa prosentuaalista osuutta kyseisistä liiketoimista, sitä pyytävät tai jos kyseiset viejät eivät esitä vastalauseita komission ilmoittaessa aikomuksestaan.

8 artikla

Sitoumukset

1. Mikäli polkumyynti ja vahinko on väliaikaisesti vahvistettu, komissio voi hyväksyä riittäviksi katsomansa vapaaehtoiset sitoumustarjoukset, joissa viejä sitoutuu tarkistamaan hintojaan tai olemaan viemättä tuotteita polkumyyntihintaan, jos komissio on neuvoa-antavan komitean erityisen kuulemisen jälkeen vakuuttunut siitä, että tuen vahingollinen vaikutus on näin saatu poistettua. Tällöin komission 7 artiklan 1 kohdan nojalla käyttöön ottamia väliaikaisia tulleja tai tapauksen mukaan neuvoston 9 artiklan 4 kohdan nojalla käyttöön ottamia lopullisia tulleja ei sitoumusten voimassaoloaikana sovelleta niiden yritysten valmistamien asianomaisten tuotteiden tuonnissa, jotka mainitaan sitoumusten hyväksymisestä tehdyssä komission päätöksessä ja sen mahdollisissa myöhemmissä muutoksissa. Sitoumukseen perustuvat hinnankorotukset eivät saa olla suurempia kuin on tarpeen polkumyyntimarginaalin poistamiseksi, ja niiden olisi oltava polkumyyntimarginaalia alhaisemmat, jos ne riittävät poistamaan yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon.

2. Komissio voi ehdottaa sitoumuksia, mutta viejiä ei voida pakottaa niihin. Se, että viejät eivät esitä tällaisia sitoumuksia tai eivät hyväksy niitä koskevia esityksiä, ei mitenkään vaikuta tapauksen käsittelyyn. Kuitenkin polkumyyntillä tapahtuvan tuonnin jatkumista voidaan pitää osoituksena siitä, että vahingon uhan toteutuminen on mahdollinen. Viejiltä ei pyydetä sitoumuksia eikä sitoumuksia niiden osalta hyväksyttyä, ellei polkumyyntiä ja siitä aiheutuvaa vahinkoa ole väliaikaisesti vahvistettu. Poikkeustapauksia lukuun ottamatta sitoumuksia ei voida antaa sen ajanjakson päättymisen jälkeen, jonka kuluessa havaintoja voidaan esittää 20 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

3. Ehdotettuja sitoumuksia ei tarvitse hyväksyä, jos niiden hyväksyminen olisi epäkäytännöllistä, kuten jos tosiasiallisten tai mahdollisten viejien määrä on liian suuri tai muista syistä, kuten yleisestä käytännöstä johtuvista syistä. Kyseessä olevalle viejälle on voitava kertoa ne syyt, joiden vuoksi sitoumusesityksen hylkäämistä ehdotetaan, ja viejälle voidaan antaa mahdollisuus esittää huomautuksensa asiasta. Hylkäämisen syyt on ilmoitettava lopullisessa päätöksessä.

4. Sitoumusta esittävien osapuolten on toimitettava sitoumuksesta versio, joka ei ole luottamuksellinen, jotta se voidaan toimittaa osapuolille, joita tutkimus koskee.

5. Kun sitoumukset konsultaatioiden jälkeen hyväksytään ja jos neuvoa-antavassa komiteassa ei esitetä vastalauseita, tutkimus päätetään. Muussa tapauksessa komissio antaa viipymättä neuvostolle kertomuksen konsultaation tuloksesta ja ehdotuksen tutkimuksen päättämisestä. Tutkimus katsotaan päättyneeksi, jos neuvosto ei yhden kuukauden määräajassa ole määränemmistöllä toisin päättänyt.

6. Jos sitoumus hyväksytään, polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus yleensä saatetaan loppuun. Jos tällaisessa tapauksessa päätetään, että polkumyyntiä tai vahinkoa ei ole ollut, sitoumus raukeaa ilman eri toimenpiteitä, lukuun ottamatta tapauksia, joissa tällainen päätelmä johtuu pääasiallisesti sitoumuksen olemassaolosta. Tällaisessa tapauksessa voidaan vaatia, että sitoumus on voimassa kohtuullisen ajan. Mikäli päädytään polkumyynnin ja vahingon vahvistamiseen, sitoumus on voimassa ehtojensa ja tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

7. Komission on vaadittava jokaiselta viejältä, jonka sitoumus on hyväksytty, määrääjain tietoja, jotka liittyvät tällaisen sitoumuksen toteuttamiseen, ja asiaankuuluvien tietojen todentamisen sallimista. Kieltäytymistä noudattamasta näitä velvoitteita pidetään sitoumuksen rikkomisena.

8. Jos sitoumukset hyväksytään tiettyjen viejien osalta tutkimuksen kuluessa, niiden katsotaan 11 artiklan mukaisesti tulevan voimaan siitä päivästä alkaen, jona tutkimus viejamaan osalta päätetään.

9. Jos sitoumuksen antanut osapuoli rikkoo sitoumusta tai peruuttaa sen tai jos komissio peruuttaa sitoumukselle antamansa hyväksynnän, sitoumukselle annettu hyväksyntä peruutetaan kuulemisen jälkeen komission päätöksellä tai, tapauksen mukaan, komission asetuksella, ja sitoumuksen sijasta aletaan soveltaa komission 7 artiklan mukaisesti käyttöön ottamaa väliaikaista tullia tai neuvoston 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti käyttöön ottamaa lopullista tullia edellyttäen, että kyseessä olevalle viejälle on annettu tilaisuus esittää huomautuksensa, jollei kyseinen viejä ole itse peruuttanut sitoumusta.

Kaikki asianomaiset osapuolet ja jäsenvaltiot voivat toimittaa tietoja, joihin sisältyy alustava näyttö sitoumuksen rikkomisesta. Myöhempi arviointi, jonka avulla selvitetään, onko sitoumusta

rikottu, on tavallisesti saatettava päätökseen kuuden kuukauden ja joka tapauksessa viimeistään yhdeksän kuukauden kuluessa asiaa koskevan, asianmukaisesti perustellun pyynnön esittämisestä. Komissio voi pyytää jäsenvaltioiden toimivaltaisilta viranomaisilta apua sitoumusten seurannassa.

10. Kuulemisen jälkeen voidaan 7 artiklan mukaisesti ottaa käyttöön väliaikainen tulli parhaiden käytettävissä olevien tietojen perusteella, jos on syytä uskoa, että sitoumusta on rikottu, tai sitoumuksen rikkomis- tai peruuttamistapauksessa, jos sitoumuksen johtanut tutkimusta ei ole päätetty.

9 artikla

Menettelyn päättäminen ilman toimenpiteitä; lopullisten tullien käyttöön ottaminen

1. Jos valitus peruutetaan, menettely on päätettävä, paitsi jos päättäminen ei ole yhteisön edun mukaista.

2. Jos suojatoimia ei konsultaatioiden jälkeen pidetä tarpeellisina ja jos neuvoa-antavassa komiteassa ei esitetä vastalauseita, tutkimus tai menettely päätetään. Muussa tapauksessa komissio antaa viipymättä neuvostolle kertomuksen konsultaatioiden tuloksesta ja ehdotuksen tutkimuksen päättämisestä. Menettely katsotaan päättyneeksi, jos neuvosto ei yhden kuukauden määräajassa ole määränemmistöllä toisin päättänyt.

3. Edellä 5 artiklan 9 kohdan mukaisesti aloitettujen menettelyjen osalta vahinkoa tavallisesti pidetään vähäpätöisenä, jos tutkimuksen kohteena oleva tuonti edustaa pienempää määrää kuin 5 artiklan 7 kohdassa esitetyt määrät. Kyseiset menettelyt päätetään välittömästi, jos vahvistetaan, että polkumyyntimarginaali prosentteina vientihinnasta on vähemmän kuin kaksi prosenttia, ottaen huomioon, että ainoastaan tutkimus päätetään, jos yksittäisen viejän marginaali on vähemmän kuin kaksi prosenttia, ja että menettely koskee edelleen viejiä ja niitä voidaan tutkia uudelleen myöhemmässä tarkastelussa, joka tehdään kyseessä olevan maan osalta 11 artiklan nojalla.

4. Jos tosiasioiden perusteella lopullisesti todetaan, että polkumyyntiä ja siitä aiheutunutta vahinkoa on olemassa, ja jos yhteisön etu vaatii toimintaa 21 artiklan mukaisesti, neuvosto ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin yksinkertaisella enemmistöllä komission ehdotuksesta, jonka se tekee kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa. Neuvosto on hyväksynyt ehdotuksen, jollei se yksinkertaisella enemmistöllä päättää hylätä sitä kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on toimittanut sille ehdotuksen. Jos väliaikaiset tullit ovat voimassa, lopullisia toimia koskeva ehdotus tehdään viimeistään kuukautta ennen tällaisten tullien voimassaolon päättymistä. Polkumyyntitullin suuruus ei saa ylittää vahvistettua polkumyyntimarginaalia, ja sen olisi oltava kyseistä marginaalia alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä on riittävä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi.

5. Sellaisen mistä tahansa tulevan tuonnin osalta, jonka on todettu tapahtuvan polkumyynnillä ja aiheuttavan vahinkoa, otetaan syrjimättömällä tavalla käyttöön kussakin tapauksessa määrätään asianmukainen polkumyyntitulli, lukuun ottamatta tuontia, joka tulee sellaisen toimittajan kautta, jonka sitoumus on tämän asetuksen mukaisesti hyväksytty. Asetuksessa, jolla tulli otetaan käyttöön, määritetään kunkin toimittajan osalta käyttöön otettava tulli tai, jos tämä ei ole käytännöllistä, ja pääsääntöisesti 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kyseisen toimittajamaan osalta.

Yksilöllinen tulli määritetään kuitenkin 2 artiklan 7 kohdan a alakohtaa sovellettaessa viejille, jotka voivat asianmukaisesti perusteltujen pyyntöjen pohjalta osoittaa, että:

- a) kokonaan tai osittain ulkomaisessa omistuksessa olevien yritysten tai yhteisyritysten tapauksessa viejät voivat vapaasti kotiuttaa pääomia ja voittoja;
- b) vientihinnoista ja -määristä sekä myyntiehdoista päätetään vapaasti;
- c) osake-enemmistö on yksityishenkilöiden hallussa. Hallituksessa tai keskeisissä johtotehtävissä olevien valtion viranhaltijoiden on oltava joko vähemmistönä, tai on osoitettava, että yritys on kaikesta huolimatta riittävän riippumaton valtiosta;
- d) valuuttojen muuntaminen suoritetaan markkinahintaan; ja
- e) valtio ei puutu yrityksen toimintaan niin, että se mahdollistaisi toimenpiteiden kiertämisen, jos yksittäisille viejille vahvistetaan erilaiset tullit.

6. Milloin komissio on rajannut tutkimuksensa 17 artiklan mukaisesti, sellaiseen tuontiin, jonka viejät tai tuottajat ovat ilmoittautuneet 17 artiklan mukaisesti mutta eivät olleet mukana tutkimuksessa, sovellettava polkumyyntitulli ei saa ylittää otokseen kuuluvien osapuolien osalta määritetyn polkumyyntimarginaalin painotettua keskiarvoa. Tässä kohdassa komissio ei ota huomioon nollamarginaaleja, vähimmäistason marginaaleja eikä 18 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa määritettyjä marginaaleja. Yksilöllisiä tullee sovelletaan tuontiin, jonka viejiä tai tuottajia käsitellään yksilöllisesti 17 artiklan mukaisesti.

10 artikla

Taannehtivuus

1. Väliaikaisia toimenpiteitä ja lopullisia polkumyyntitulleja on sovellettava ainoastaan tuotteisiin, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen sen päivän jälkeen, jolloin 7 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti tehty päätös tulee voimaan, jollei tässä asetuksessa säädetyistä poikkeuksista muuta johdu.

2. Kun sovelletaan väliaikaista tullia ja kun polkumyynti ja vahinko on lopullisesti todettu, neuvosto päättää, missä määrin väliaikainen tulli on kannettava lopullisesti, riippumatta siitä, pitäisikö lopullinen polkumyyntitulli ottaa käyttöön. Tätä varten "vahinko"

ei käsitä yhteisön tuotannonalan perustamisen tuntuva viivästystä eikä merkittävän vahingon uhkaa, paitsi jos päätellään, että kyseinen uhka muodostuisi merkittäväksi vahingoksi, jos väliaikaisia toimenpiteitä ei olisi sovellettu. Muissa tapauksissa, joissa ilmenee vahingon uhkaa tai viivästystä, väliaikaiset määrät on vapautettava ja lopulliset tullit voidaan ottaa käyttöön vasta siitä päivästä alkaen, jona vahingon uhka tai tuntuva viivästys on lopullisesti määritetty.

3. Jos lopullinen polkumyyntitulli on suurempi kuin väliaikainen tulli, erotusta ei kanneta. Jos lopullinen tulli on pienempi kuin väliaikainen tulli, tulli lasketaan uudelleen. Jos lopullisessa määrittämisessä osoitetaan, että polkumyyntiä ei ole ollut, väliaikaista tullia ei vahvisteta.

4. Lopullinen polkumyyntitulli voidaan kantaa tuotteista, jotka on luovutettu kulutukseen enintään 90 päivää ennen väliaikaisen toimenpiteiden soveltamispäivää, mutta ei ennen tutkimuksen vireillepanoa, sillä edellytyksellä, että tuonti on kirjattu 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti, että komissio on antanut tuojille mahdollisuuden esittää huomautuksiaan ja:

- a) että kyseistä tuotetta on aiemmin pitkään tuotu polkumyynnillä tai että tuoja tiesi tai sen olisi pitänyt tietää polkumyynnistä, sen merkittävyydestä ja väitetyin tai vahvistetun vahingon merkittävyydestä; ja
- b) että sellaisen tuonnin tason lisäksi, josta tutkimusajanjakson aikana aiheutui vahinkoa, tuonti on uudelleen huomattavasti kasvanut, niin että tämä kasvu voi estää sovellettavan lopullisen polkumyyntitullin korjaavan vaikutuksen, ottaen huomioon tuontihetki, tuonnin määrä tai muut olosuhteet.

5. Jos sitoumuksia rikotaan tai ne peruutetaan, lopulliset tullit voidaan kantaa niiden tavaroiden osalta, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen enintään 90 päivää ennen väliaikaisten toimenpiteiden soveltamispäivää, sillä edellytyksellä, että tuonti on kirjattu 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja että taannehtivaa arviointia ei sovelleta ennen rikkomista tai peruuttamista tapahtuneeseen tuontiin.

11 artikla

Voimassaoloaika, uudelleentarkastelu ja palautukset

1. Polkumyyntitoimenpide on voimassa vain niin kauan ja siinä laajuudessa kuin se on tarpeen vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin estämiseksi.

2. Polkumyyntitoimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen tai viisi vuotta sen päivän jälkeen, jona viimeisimmän polkumyyntiä ja vahinkoa koskevan tarkastelun päätelmä tehtiin, ellei tarkastelussa todeta, että toimenpiteen voimassaolon päättymisen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. Tarkastelu tehdään joko komission aloitteesta tai yhteisön tuottajien tekemästä tai niiden puolesta tehdystä valituksesta, ja toimenpide on voimassa tarkastelun tuloksia odottaessa.

Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä tarkastellaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita polkumyynnin ja vahingon toistumisen tai jatkumisen todennäköisyydestä toimenpiteen päättyessä. Tätä todennäköisyyttä voidaan tukea esimerkiksi todisteilla polkumyynnin ja vahingon jatkumisesta tai todisteilla siitä, että vahingon poistuminen johtuu kokonaan tai osittain toimenpiteiden olemassaolosta, tai todisteilla siitä, että viejien tilanne tai markkinaolosuhteet ovat sellaiset, että ne osoittavat uuden vahingollisen polkumyöntikäytännön todennäköisyyttä.

Tämän kohdan mukaisesti suoritettujen tutkimusten yhteydessä viejillä, tuojilla, viejämaiden edustajilla ja yhteisön tuottajilla on mahdollisuus täydentää tarkastelupyynnössä esitettyjä väitteitä, ottaa kantaa niihin tai kumota ne, ja päätelmissä otetaan huomioon kaikki olennaiset ja asianmukaisesti asiakirjoilla osoitetut todisteet, jotka liittyvät kysymykseen siitä, jatkuisivatko polkumyynti ja vahinko toimenpiteiden päättymisen vuoksi tai alkaisivatko ne uudelleen tästä syystä.

Toimenpiteen voimassaolon tulevasta päättymisestä julkaistaan ilmoitus *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* asianmukaisena päivänä tämän kohdan mukaisten toimenpiteiden soveltamisajanjakson viimeisen vuoden kuluessa. Ilmoituksen jälkeen yhteisön tuottajat voivat esittää tarkastelupyynnön toisen alakohdan mukaisesti viimeistään kolme kuukautta ennen viisivuotisjakson loppua. Lisäksi on julkaistava ilmoitus tämän kohdan mukaisten toimenpiteiden voimassaolon tosiasiallisesta päättymisestä.

3. Tarvetta toimenpiteiden jatkamiseen voidaan tarkastella, jos se on perusteltua, komission tai jäsenvaltion pyynnöstä ja jos lopullisen toimenpiteen käyttöön ottamisesta on kulunut kohtuullisen pitkä, vähintään vuoden mittainen aika, viejän, tuojan tai yhteisön tuottajien pyynnöstä, johon sisältyy riittävästi todisteita välivaiheen tarkastelun välttämättömyydestä.

Välivaiheen tarkastelu suoritetaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita siitä, että toimenpiteen jatkaminen ei enää ole tarpeen polkumyynnin vastapainoksi ja/tai että vahingon jatkuminen tai uudelleen alkaminen olisi epätodennäköistä, jos toimenpide kumottaisiin tai jos sitä muutettaisiin tai että olemassa oleva toimenpide ei ole tai ei enää ole riittävä vahinkoa aiheuttaneen polkumyynnin vastapainoksi.

Tämän kohdan mukaisesti suoritettujen tutkimusten yhteydessä komissio voi muun muassa tutkia, ovatko polkumyyntiä ja vahinkoa koskevat olosuhteet huomattavasti muuttuneet tai ovatko olemassa olevat toimenpiteet poistaneet aiemmin 3 artiklan nojalla vahvistetun vahingon. Tässä suhteessa lopullisessa määrittämisessä otetaan huomioon kaikki olennaiset ja asiakirjoilla osoitetut todisteet.

4. Tutkimus tehdään myös yksittäisten polkumyöntimarginaalien määrittämiseksi kyseisen viejämaan uusien viejien osalta, jotka eivät vieneet tuotetta sen tutkimusajanjakson aikana, johon toimenpiteet perustuvat.

Uuden viejän tarkastelu suoritetaan, jos uusi viejä tai tuottaja voi osoittaa, ettei se ole etuyhteydessä viejämaan viejiin tai tuottajiin, joiden tuotteeseen on kohdistettu polkumyöntitoimenpiteitä, ja jos uusi viejä tai tuottaja on tosiasiallisesti harjoittanut vientiä yhteisöön tutkimusajanjakson jälkeen tai jos se voi osoittaa, että sillä on peruuttamaton sopimusvelvoite suuren tuotemäärän viennistä yhteisöön.

Uutta viejää koskeva nopeutettu tarkastelumenettely aloitetaan neuvoo-antavan komitean konsultoinnin jälkeen ja kun yhteisön tuottajille on annettu tilaisuus esittää huomautuksensa. Komission asetuksella tarkastelumenettelyn aloittamisesta kumotaan uuden viejän osalta voimassa oleva tulli muuttamalla asetusta, jolla kyseinen tulli on otettu käyttöön, ja säätämällä siitä, että tuonti on kirjattava 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti, jotta, siinä tapauksessa, että tarkastelussa päädyttäisiin määrittämään polkumyöntimarginaali kyseisen viejän osalta, polkumyöntitullit voitaisiin kantaa taannehtivasti tarkastelumenettelyn aloittamispäivästä.

Tämän kohdan säännöksiä ei sovelleta, jos tullit on otettu käyttöön 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

5. Tämän asetuksen asianmukaisia säännöksiä, jotka koskevat tutkimusmenettelyjä ja tutkimuksen suorittamista, lukuun ottamatta niitä, jotka koskevat määräaikoja, sovelletaan kaikkiin 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti suoritettaviin tarkasteluihin. Tarkastelu, jotka suoritetaan 2 ja 3 kohdan mukaisesti, on suoritettava nopeasti ja saatettava tavallisesti päätökseen 12 kuukauden kuluessa tarkastelun vireillepanopäivästä. Nämä 2 ja 3 kohdan mukaisesti suoritettavat tarkastelut on joka tapauksessa aina saatettava päätökseen 15 kuukauden kuluessa vireillepanosta. Tarkastelut, jotka suoritetaan 4 kohdan mukaisesti, on aina saatettava päätökseen yhdeksän kuukauden kuluessa vireillepanopäivästä. Jos 2 kohdan mukaisesti suoritettava tarkastelu pannaan vireille samaan aikaan kun samassa menettelyssä on vireillä 3 kohdan mukainen tarkastelu, kyseinen 3 kohdan mukainen tarkastelu on saatettava päätökseen samassa määräajassa kuin 2 kohdan mukainen tarkastelu.

Komissio tekee neuvostolle toimintaehdotuksen viimeistään kuukautta ennen ensimmäisessä alakohdassa eriteltyjen määräaikojen päättymistä.

Jos tutkimusta ei ole saatettu päätökseen ensimmäisessä alakohdassa eriteltyissä määräajoissa:

- toimenpiteiden voimassaolo päättyy, kun kyse on 2 kohdan mukaisista tutkimuksista,
- toimenpiteiden voimassaolo päättyy, kun 2 ja 3 kohdan mukaiset tutkimukset on suoritettu rinnakkain, jos joko 2 kohdan nojalla suoritettava tutkimus on aloitettu samanaikaisesti kuin 3 kohdan nojalla suoritettava tarkastelu on samassa menettelyssä vireillä tai tällaiset tarkastelut on aloitettu samanaikaisesti, tai
- ne pysyvät muuttumattomina, kun kyse on 3 ja 4 kohdan mukaisista tutkimuksista.

Toimenpiteiden voimassaolon tosiasiallisesta päättymisestä tai niiden voimassa pitämisestä tämän kohdan mukaisesti julkaistaan ilmoitus *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6. Komissio aloittaa tämän artiklan mukaiset tarkastelut neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan. Jos tarkastelussa osoittautuu perustelluksi, toimenpiteet kumotaan tai niitä jatketaan 2 artiklan mukaisesti taikka ne kumotaan, niitä jatketaan tai muutetaan 3 ja 4 kohdan mukaisesti yhteisön sen toimielimen toimesta, joka on vastuussa niiden antamisesta. Jos toimenpiteet kumotaan yksittäisten viejien, mutta ei koko maan osalta, menettelyä sovelletaan kyseisiin viejiin ja ne voivat automaattisesti olla uuden tutkimuksen kohteena tämän artiklan mukaisesti tarkoitetun maan osalta suoritettavan tarkastelun yhteydessä.

7. Jos toimenpiteiden tarkastelu 3 kohdan mukaisesti on meneillään 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamiskäytännön lopussa, tämä tarkastelu kattaa myös 2 kohdassa eriteltyt olosuhteet.

8. Edellä 2 kohdasta huolimatta tuoja voi pyytää kannettujen tullien palautusta, jos osoitetaan, että polkumyymintamarginaali, jonka perusteella tullit maksettiin, on poistettu tai alennettu voimassa olevaan tulliin nähden.

Pyytäessään polkumyymintullin palautusta tuojan on toimitettava hakemus komissiolle. Hakemus toimitetaan sen jäsenvaltion välityksellä, jonka alueella tuotteet luovutettiin vapaaseen liikkeeseen, kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun toimivaltaiset viranomaiset asianmukaisesti vahvistivat kannettavien lopullisten tullien määrän, tai siitä, kun väliaikaisten tullien vakuutena olevien määrien kantamista koskeva päätös tehtiin. Jäsenvaltiot toimittavat hakemuksen viipymättä komissiolle.

Palautushakemuksessa katsotaan olevan asianmukaisesti todisteita ainoastaan, jos siihen sisältyvät täsmälliset tiedot palautettavaksi pyydettyjen polkumyymintullien määrästä ja jos siihen on liitetty tämän määrän laskemista ja maksamista koskevat tulliasiakirjat. Lisäksi siihen on sisällyttävä edustavalta ajanjaksolta todisteet normaaliarvoista ja vientihinnoista yhteisöön sen viejän tai tuottajan osalta, johon tullee sovelletaan. Jos tuoja ei ole etuyhteydessä viejään tai kyseessä olevaan tuottajaan ja jos kyseistä tietoa ei ole välittömästi saatavilla tai jos viejä tai tuottaja kieltäytyy antamasta sitä tuojalle, hakemukseen on sisällyttävä viejän tai tuottajan selvitys, jossa vahvistetaan, että polkumyymintamarginaalia on tämän artiklan mukaisesti alennettu tai se on poistettu ja että komissiolle toimitetaan olennaiset todisteet. Jos viejä tai tuottaja ei toimita todisteita kohtuullisessa määräajassa, hakemus hylätään.

Neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan komissio päättää, onko hakemus syytä hyväksyä ja miltä osin, tai se voi päättää milloin tahansa aloittaa välivaiheen tarkastelututkimuksen; tällaiseen tarkasteluun sovellettavien säännösten mukaisesti vahvistettuja, tarkastelussa ilmeneviä tietoja ja päätelmiä käytetään määrittämään, onko palautukseen perusteita ja missä määrin. Tullien palautukset on tavallisesti suoritettava 12 kuukauden kuluessa ja joka tapauksessa enintään 18 kuukautta sen jälkeen, kun polkumyymintullin alaisen tuotteen tuoja on esittänyt palautushakemuksen asianmukaisin todistein varustettuna. Jäsenvaltioiden on tavallisesti suoritettava hyväksytty palautus 90 päivän kuluessa komission päätöksestä.

9. Sillä edellytyksellä, että olosuhteet eivät ole muuttuneet, komissio soveltaa kaikissa tämän artiklan mukaisten tarkastelutai palautusmenettelyjen yhteydessä tehdyissä tutkimuksissa samaa menetelmää kuin tullin käyttöön ottamiseen johtaneessa tutkimuksessa 2 artikla ja erityisesti sen 11 ja 12 kohta sekä 17 artikla huomioon ottaen.

10. Tämän artiklan mukaisesti tehdyissä tutkimuksissa komissio tarkastelee vientihintojen luotettavuutta 2 artiklan mukaisesti. Jos vientihinta kuitenkin päätetään muodostaa 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti, komission on laskettava se vähentämättä maksettujen polkumyymintullien määrää, jos esitetään ratkaisevat todisteet, joiden mukaan tulli siirretään asianmukaisesti jälleenmyyntihintoihin ja myöhempiin myyntihintoihin yhteisössä.

12 artikla

Uudelleen tutkiminen

1. Jos yhteisön tuotannonala tai muu asianomainen osapuoli esittää, yleensä kahden vuoden kuluessa toimenpiteiden voimaantulosta, riittävän näytön siitä, että vientihinnat ovat alkuperäisen tutkimusajanjakson jälkeen ja joko ennen toimenpiteiden käyttöönottoa tai sen jälkeen laskeneet tai että kyseisen yhteisöön tuodun tuotteen jälleenmyyntihinnat tai myöhemmät myyntihinnat eivät ole muuttuneet tai eivät ole muuttuneet riittävästi, tutkimus voidaan kuulemisen jälkeen panna uudelleen vireille sen tarkastelun vuoksi, onko toimenpiteillä ollut vaikutusta edellä mainittuihin hintoihin.

Tutkimus voidaan edellä mainituin edellytyksin panna uudelleen vireille myös komission aloitteesta tai jäsenvaltion pyynnöstä.

2. Tämän artiklan mukaisen tarkastelun yhteydessä viejille, tuojille ja yhteisön tuottajille on annettava mahdollisuus selvittää tilannetta jälleenmyyntihintojen ja myöhempien myyntihintojen osalta, ja jos päätetään, että toimenpiteen olisi pitänyt johtaa näiden hintojen muuttumiseen 3 artiklan mukaisesti aiemmin vahvistetun vahingon poistamiseksi, vientihintoja on arvioitava uudelleen 2 artiklan mukaisesti ja polkumyymintamarginaalit on laskettava uudelleen näiden uudelleen arvioitujen vientihintojen huomioon ottamiseksi.

Jos katsotaan, että 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät alkuperäisen tutkimusajanjakson jälkeen ja joko ennen toimenpiteiden käyttöön ottamista tai sen jälkeen tapahtuneen vientihintojen laskun vuoksi, polkumyymintamarginaalit voidaan laskea uudelleen tämän vientihintojen laskun huomioon ottamiseksi.

3. Jos tämän artiklan mukaisesti tehdyssä uudessa tutkimuksessa ilmenee, että polkumyynti on lisääntynyt, neuvosto voi kuulemisen jälkeen muuttaa voimassa olevia toimenpiteitä komission ehdotuksesta uusien vientihintoja koskevien toteamusten mukaisesti. Neuvosto on hyväksynyt ehdotuksen, jollei se yksinkertaisella enemmistöllä päättää hylätä sitä kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on toimittanut sille ehdotuksen. Tämän artiklan mukaisesti käyttöön otetun tullin määrä saa olla enintään kaksinkertainen neuvoston alun perin käyttöön ottaman tullin määrään verrattuna.

4. Kaikkiin tämän artiklan mukaisesti suoritettaviin uusiin tutkimuksiin sovelletaan 5 ja 6 artiklan asiaankuuluvia säännöksiä kuitenkin niin, että kyseessä oleva uusi tutkimus on suoritettava nopeasti ja että se on tavallisesti saatettava päätökseen kuuden kuukauden kuluessa vireillepanopäivästä. Nämä uudet tutkimukset on joka tapauksessa aina saatettava päätökseen yhdeksän kuukauden kuluessa vireillepanosta.

Komissio tekee neuvostolle toimintaehdotuksen viimeistään kuukautta ennen ensimmäisessä alakohdassa eriteltyjen määräaikojen päättymistä.

Jos uutta tutkimusta ei ole saatettu päätökseen ensimmäisessä alakohdassa eriteltyissä määräajoissa, toimenpiteet pysyvät muuttumattomina. Toimenpiteiden voimassa pitämisestä tämän kohdan mukaisesti julkaistaan ilmoitus *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5. Normaaliarvon väitetyt muutokset otetaan tämän artiklan nojalla huomioon ainoastaan, jos täydelliset tiedot tarkistetuista normaaliarvoista asianmukaisin todistein varustettuina toimitetaan komissiolle määräajassa, joka on esitetty tutkimuksen vireillepanoilmoituksessa. Jos tutkimukseen sisältyy normaaliarvojen uudelleentarkastelu, tuonnin kirjaaminen voidaan tehdä pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tutkimuksen tulosta odotettaessa.

13 artikla

Kiertäminen

1. Jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään, tämän asetuksen perusteella käyttöön otetut polkumyynnit voidaan laajentaa koskemaan samankaltaisen tuotteen tai siihen verrattuna vähäisiä muutoksia sisältävän tuotteen tuontia kolmannelta maasta, kyseisen vähäisiä muutoksia sisältävän samankaltaisen tuotteen tuontia toimenpiteiden kohteena olevasta maasta tai näiden tuotteiden osien tuontia. Jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään, polkumyynnit, jotka vastaavat enintään 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti käyttöön otettua jäännöspolkumyynnit, voidaan laajentaa koskemaan sellaisista toimenpiteiden kohteena olevien maiden yrityksistä peräisin olevaa tuontia, joiden tuotteisiin sovelletaan yksilöllistä tullia. Kiertäminen määritellään kolmansien maiden ja yhteisön tai toimenpiteiden kohteena olevan maan yksittäisten yritysten ja yhteisön välisen kaupan rakenteen muutokseksi, joka johtuu käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole riittävästi perusteita tai jolla ei ole muuta taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen, ja kun lisäksi on olemassa näyttöä vahingosta tai siitä, että tullin korjaavat vaikutukset vaarantuvat samankaltaisen tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta ja näyttöä polkumyynnistä verrattuna samankaltaisen tuotteen aikaisemmin määritettyihin normaaliarvoihin, tarvittaessa 2 artiklan säännösten mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu käytäntö, menettely tai toiminta käsittää muun muassa tarkasteltavana olevan tuotteen vähäisen muuttamisen tavalla, joka johtaa sen luokitteluun tullikoodeihin, joihin ei tavallisesti sovelleta toimenpiteitä, edellyttäen kuitenkin, että tuotteen perusomaisuudet eivät ole muuttuneet, toimenpiteiden kohteena olevan tuotteen lähettämisen kolmansien maiden kautta, viejien tai tuottajien toimenpiteiden kohteena olevassa maassa toteuttamat toimet myyntinsä rakenteiden ja kanavien uudelleen järjestämiseksi siten, että niiden

tuotteet viedään lopulta yhteisöön sellaisten tuottajien kautta, joiden tuotteisiin sovelletaan alemmaa yksilöllistä tullia kuin kyseisten valmistajien tuotteisiin, ja 2 kohdassa esitetyn edellytyksen tapahtuvan osien kokoonpanon yhteisössä tai kolmannessa maassa.

2. Kokoonpanotoiminnan yhteisössä tai kolmannessa maassa katsotaan olevan voimassa olevien toimenpiteiden kiertämistä, jos:

- a) toiminta on alkanut tai huomattavasti lisääntynyt polkumyynnitutkimuksen vireillepanosta alkaen tai juuri ennen sitä ja jos kyseessä olevat osat tulevat maasta, johon sovelletaan toimenpiteitä;
- b) osat muodostavat vähintään 60 prosenttia kokoonpantavan tuotteen osien kokonaisarvosta; kiertämistä ei missään tapauksessa katsota tapahtuvan, jos kokoonpanossa tai valmistuksessa käytettävien osien arvonlisäys on enemmän kuin 25 prosenttia valmistuskustannuksista; ja
- c) tullin korjaavat vaikutukset kumoutuvat samankaltaisen kokoonpanon tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta, ja jos on todisteita polkumyynnistä verrattuna samankaltaisten tuotteiden aikaisemmin määritettyihin normaaliarvoihin.

3. Tutkimus pannaan vireille tämän artiklan mukaisesti komission aloitteesta taikka jäsenvaltion tai minkä tahansa asianomaisen osapuolen pyynnöstä, jos on olemassa riittävä näyttö 1 kohdassa luetelluista tekijöistä. Tutkimus pannaan neuvoo-antavan komitean kuulemisen jälkeen vireille komission asetuksella, jolla voidaan myös velvoittaa tulliviranomaiset saattamaan tuonnin kirjaaminen pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai vaatimaan vakuuksia. Tutkimuksen suorittaa komissio, mahdollisesti tulliviranomaisten avustuksella, ja se on päätettävä yhdeksän kuukauden kuluessa. Jos lopullisesti vahvistettujen tosiasioiden mukaan on perusteltua laajentaa toimenpiteiden soveltamisalaa, neuvosto päättää asiasta komission ehdotuksesta, jonka tämä tekee kuultuaan neuvoo-antavaa komiteaa. Neuvosto on hyväksynyt ehdotuksen, jollei se yksinkertaisella enemmistöllä päättä hylätä sitä kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on toimittanut sille ehdotuksen. Toimenpiteiden laajentaminen tulee voimaan siitä päivästä alkaen, jolloin kirjaaminen tehtiin pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai jolloin vakuudet on vaadittu. Tämän artiklan osalta sovelletaan tämän asetuksen asiaa koskevia, tutkimusten vireillepanoa ja suorittamista sääteleviä menettelysäännöksiä.

4. Tuontia ei kirjata 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti eikä siihen sovelleta toimenpiteitä, jos niillä kauppaa käyvät yritykset on vapautettu tulleista. Asianmukaiseen näyttöön nojautuvat vapautuksia koskevat pyynnöt on tehtävä tutkimuksen vireillepanosta annetussa komission asetuksessa vahvistetussa määräajassa. Jos kiertämiskäytäntöä, -menettelyä tai -toimintaa harjoitetaan yhteisön ulkopuolella, vapautus voidaan myöntää niille tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne ole etuyhteydessä yhteenkään toimenpiteiden kohteena olevaan tuottajaan ja joiden osalta todetaan, etteivät ne ole osallisina tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa määritellyissä kiertämiskäytännöissä. Jos kiertämiskäytäntöä, -menettelyä tai -toimintaa harjoitetaan yhteisössä, vapautus voidaan myöntää tuojille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne ole etuyhteydessä toimenpiteiden kohteena oleviin tuottajiin.

Nämä vapautukset myönnetään komission päätöksellä neuvoo-antavan komitean kuulemisen jälkeen tai toimenpiteet käyttöön ottavalla neuvoston päätöksellä, ja ne ovat voimassa kyseisessä päätöksessä vahvistetun ajan ja siinä vahvistetuin edellytyksin.

Jos 11 artiklan 4 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, vapaus voidaan myöntää myös toimenpiteiden soveltamisalan laajentamiseen johtaneen tutkimuksen päättämisen jälkeen.

Jos toimenpiteiden soveltamisalan laajentamisesta on kulunut vähintään yksi vuosi ja jos vapautusta hakevien tai mahdollisesti hakevien osapuolten määrä on merkittävä, komissio voi päättää panna vireille laajennettuja toimenpiteitä koskevan tarkastelun. Tällainen tarkastelu suoritetaan noudattaen 11 artiklan 5 kohdan säännöksiä sellaisina kuin niitä sovelletaan 11 artiklan 3 kohdan mukaisiin tarkasteluihin.

5. Mikään tämän artiklan säännös ei ole esteenä tulleista voimassa olevien säännösten tavanomaiselle soveltamiselle.

14 artikla

Yleiset säännökset

1. Väliaikaiset tai lopulliset polkumyöntullit otetaan käyttöön asetuksella, ja jäsenvaltiot kantavat ne muodon, määrän ja muiden tekijöiden perusteella, jotka vahvistetaan asetuksessa, jolla ne otetaan käyttöön. Lisäksi nämä tullit kannetaan riippumatta tuontia tavallisesti koskevista tulleista, veroista ja muista maksuista. Mihinkään tuotteeseen ei voida samanaikaisesti soveltaa sekä polkumyönti- että tasoitustulleja polkumyönnistä tai vientituen myöntämisestä aiheutuneen saman tilanteen korjaamiseksi.

2. Asetukset, joilla otetaan käyttöön väliaikaiset tai lopulliset polkumyöntullit, ja asetukset tai päätökset, joilla sitoumukset hyväksytään tai tutkinta tai menettely päätetään, julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Näissä asetuksissa tai päätöksissä on mainittava erityisesti, luottamuksellisten tietojen suojaamisen tarve huomioon ottaen, viejien nimet, jos mahdollista, tai kyseessä olevien maiden nimet, kuvaus tuotteesta ja yhteenveto polkumyönnin ja vahingon määrittästä koskevista olennaisista tosiasioista ja huomioista. Kaikissa tapauksissa osapuolille, joita asia tunnetusti koskee, lähetetään jäljennös asetuksesta tai päätöksestä. Tämän kohdan säännöksiä sovelletaan tarkasteluihin soveltuvien osin.

3. Erityissäännökset koskien erityisesti alkuperän käsitteen yleistä määrittelyä, kuten säädetään yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2913/92 ⁽¹⁾, voidaan hyväksyä tämän asetuksen mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

4. Tämän asetuksen nojalla käyttöön otettuja toimenpiteitä voidaan yhteisön edun perusteella ja neuvoo-antavan komitean kuulemisen jälkeen olla komission päätöksellä väliaikaisesti soveltamatta yhdeksän kuukauden ajan. Toimenpiteiden soveltamatta jättämistä voidaan jatkaa uudella, enintään vuoden pituisella jaksolla, jos neuvosto niin päättää komission ehdotuksesta. Neuvosto on hyväksynyt ehdotuksen, jollei se yksinkertaisella enemmistöllä päättä hylätä sitä kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on toimittanut sille ehdotuksen. Toimenpiteitä voidaan olla väliaikaisesti soveltamatta vain, jos markkinaolosuhteet ovat väliaikaisesti muuttuneet siten, ettei soveltamatta jättämisestä todennäköisesti aiheutuisi vahinkoa, ja sillä edellytyksellä, että yhteisön tuotannonalalla on ollut mahdollisuus esittää huomautuksiaan ja että nämä huomautukset on otettu huomioon. Toimenpiteitä voidaan kuulemisen jälkeen milloin tahansa alkaa soveltaa uudelleen, jos niiden soveltamatta jättäminen ei enää ole perusteltua.

5. Neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan komissio voi velvoittaa tulliviranomaiset toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet tuonnin kirjaamiseksi, niin että tätä tuontia vastaan voidaan myöhemmin toteuttaa toimenpiteitä kirjaamispäivästä alkaen. Tuonnin kirjaamisesta voidaan tehdä pakollinen yhteisön tuotannonalan asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä. Kirjaaminen saadaan aikaan asetuksella, jossa määritellään toimenpiteen tarkoitus ja tarvittaessa tulevaisuudessa mahdollisesti maksettaviksi tulevien tullien arvioitu määrä. Tuonnin kirjaamisvelvoitteen kesto ei saa ylittää yhdeksää kuukautta.

6. Jäsenvaltiot antavat kuukausittain komissiolle kertomuksen tutkimuksen tai toimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden tuonnista ja tämän asetuksen mukaisesti kannettujen tullien määrästä.

7. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita tapauskohtaisesti toimittamaan tietoja, jotka ovat tarpeen, jotta toimenpiteiden soveltamista voitaisiin valvoa tehokkaasti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 kohdan soveltamista. Tältä osin sovelletaan 6 artiklan 3 ja 4 kohdan säännöksiä. Kaikkiin jäsenvaltioiden tämän artiklan nojalla toimittamiin tietoihin sovelletaan 19 artiklan 6 kohtaa.

15 artikla

Konsultaatiot

1. Tässä asetuksessa säädetyt konsultaatiot järjestetään neuvoo-antavassa komiteassa, joka koostuu kunkin jäsenvaltion edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja. Konsultaatio järjestetään välittömästi joko jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta ja joka tapauksessa sellaisen ajan kuluessa, että tässä asetuksessa vahvistettuja määräaikoja voidaan noudattaa.

2. Komitean kutsuu koolle sen puheenjohtaja. Hänen on toimitettava jäsenvaltioille kaikki asiaa koskevat tiedot niin pian kuin mahdollista mutta viimeistään 10 työpäivää ennen kokousta.

3. Konsultaatio voidaan tarvittaessa järjestää ainoastaan kirjallisesti; tässä tapauksessa komissio ilmoittaa asiasta jäsenvaltioille ja vahvistaa määräajan, jonka kuluessa nämä voivat antaa lausuntonsa tai pyytää suullista konsultaatiota, jonka puheenjohtaja järjestää sillä edellytyksellä, että tämä suullinen konsultaatio voidaan suorittaa sellaisen ajan kuluessa, että tässä asetuksessa vahvistettuja määräaikoja voidaan noudattaa.

4. Konsultaatio käsittää erityisesti

- a) polkumyynnin olemassaolon ja menetelmät polkumyynnimarginaalin vahvistamiseksi;
- b) vahingon olemassaolon ja laajuuden;
- c) polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja vahingon välisen syy-yhteyden;
- d) toimenpiteet, jotka olosuhteet huomioon ottaen ovat aiheellisia polkumyynnistä aiheutuneen vahingon estämiseksi tai korjaamiseksi sekä yksityiskohtaiset säännöt näiden toimenpiteiden toteuttamisesta.

16 artikla

Tarkastuskäynnit

1. Milloin komissio katsoo aiheelliseksi, se voi tehdä tarkastuskäyntejä tutkiakseen tuojien, viejien, kauppiaiden, välittäjien, tuottajien, kaupallisten yhdistysten ja järjestöjen kirjanpidon ja todentaakseen polkumyynnistä ja vahingosta toimitetut tiedot. Jos asianmukaista vastausta ei saada kohtuullisessa ajassa, tarkastuskäyntiä ei välttämättä tehdä.

2. Tarvittaessa komissio voi suorittaa tutkimuksia kolmansissa maissa sillä edellytyksellä, että asianomaiset yritykset antavat suostumuksensa ja että kyseessä olevan maan julkisen vallan edustajat, joille on virallisesti ilmoitettu asiasta, eivät vastusta tutkimusta. Komission on toimitettava viejamaan viranomaisille käyntien kohteena olevien yritysten nimet ja osoitteet sekä sovitut päivämäärät välittömästi, kun se on saanut suostumuksen kyseisiltä yrityksiltä.

3. Asianomaisille yrityksille ilmoitetaan tarkastettavien tietojen luonteesta ja muista näiden käyntien aikana toimitettavista tiedoista, mikä ei kuitenkaan estä pyytämästä käyntien aikana tarkempia tietoja, saadut tiedot huomioon ottaen.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti tehtävien tarkastusten aikana komissiota avustavat niiden jäsenvaltioiden edustajat, jotka sitä pyytävät.

17 artikla

Otos

1. Jos valituksen tekijöiden, viejien tai tuojien, tuotetyyppien tai liiketoimintojen määrä on huomattava, tutkimus voidaan rajoittaa kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai liiketoimintoja käyttämällä tilastollisesti edustavia otoksia valinnan tekemisen ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella tai tuotannon, myynnin ja viennin suurimpaan mahdolliseen määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika.

2. Osapuolten, tuotetyyppien tai liiketoimintojen lopullinen valinta, joka on suoritettu otosta koskevien yleisten säännösten mukaisesti, kuuluu komissiolle, mutta otoksen valinnassa on ensisijaisesti kuultava asianomaisia osapuolia tai otettava huomioon niiden suostumus sillä edellytyksellä, että osapuolet ilmoittautuvat ja toimittavat riittävät tiedot kolmen tutkimuksen vireillepanoa seuraavan viikon kuluessa, jotta voitaisiin valita edustava otos.

3. Jos tarkastelua rajoitetaan tämän artiklan mukaisesti, laskeaan kuitenkin yksilöllinen polkumyynnimarginaali kunkin sellaisen viejän tai tuottajan osalta, jota ei alun perin valittu mutta joka esittää tarvittavat tiedot tässä asetuksessa säädettyssä määräajassa, paitsi jos viejiä tai tuottajia on niin paljon, että yksilölliset tarkastelut hankaloittaisivat tehtävää kohtuuttomasti ja estäisivät tutkimuksen loppuun saattamisen hyvissä ajoin.

4. Jos on tehty päätös otoksen käyttämisestä ja jos valitut osapuolet tai tietyt niistä kieltäytyvät yhteistyöstä siten, että tutkimuksen tulokset saattavat huomattavasti vääristyä, voidaan valita uusi otos. Jos yhteistyöstä edelleen kuitenkin kieltäydytään tai jos ei ole tarpeeksi aikaa uuden otoksen valitsemisen, sovelletaan 18 artiklan asianmukaisia säännöksiä.

18 artikla

Yhteistyön puuttuminen

1. Jos osapuoli, jota asia koskee, kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä tässä asetuksessa säädettyssä määräajassa tai merkittäväällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella. Jos todetaan, että kyseinen osapuoli on toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon ja tällaisten tietojen sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja. Osapuolille, joita asia koskee, on ilmoitettava yhteistyön puuttumisen seurauksista.

2. Vastaamatta jättämistä tietokoneavusteisesti ei pidetä yhteistyöstä kieltäytymisenä sillä edellytyksellä, että asianomainen osapuoli osoittaa, että vastauksen esittäminen vaaditussa muodossa voisi aiheuttaa kohtuuttomasti ylimääräistä vaivaa tai lisämaksuja.

3. Jos tietyn osapuolen, jota asia koskee, esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta, sillä edellytyksellä, että mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, että tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, että ne voidaan tarkistaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

4. Jos todisteita tai tietoja ei hyväksytä, ne toimittaneelle osapuolelle on viipymättä ilmoitettava hylkäämisen syyt ja sille on annettava mahdollisuus toimittaa lisäselvitykset säädetyssä määräajassa. Jos näitä selvityksiä ei pidetä tyydyttävänä, kyseessä olevien todisteiden tai tietojen hylkäämisen perusteet on toimitettava ja osoitettava julkistetuissa päätelmissä.

5. Jos päätelmät, mukaan lukien normaaliarvoa koskevat päätelmät, perustuvat 1 kohdan säännöksiin, mukaan luettuna valituksessa toimitetut tiedot, tiedot on tarkistettava, jos se on mahdollista ja ottaen huomioon tutkimuksen määräaika, muista käytettävissä olevista riippumattomista lähteistä, kuten julkaisuista hintaluetteloista, virallisista tuontitilastoista ja tulliluetteloista, tai muilta osapuolilta, joita asia koskee, tutkimuksen aikana saaduista tiedoista.

Näihin tietoihin voivat tarvittaessa kuulua myös maailmanmarkkinoita tai muita edustavia markkinoita koskevat olennaiset tiedot.

6. Jos asianomainen osapuoli ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä ja jos olennaisia tietoja ei näin ollen toimiteta, lopputulos voi olla osapuolelle vähemmän suotuisa kuin se olisi ollut, jos osapuoli olisi toiminut yhteistyössä.

19 artikla

Luottamuksellisuus

1. Viranomaisten on pätevästä syystä käsiteltävä luottamuksellisia kaikkia tietoja, jotka ovat luonteeltaan luottamuksellisia (esimerkiksi, koska tiedon luovuttamisesta olisi merkittävää etua kilpailijalle tai sillä olisi huomattavan epäsuotuisa vaikutus tiedon toimittaneeseen henkilöön tai siihen, jolta hän sai tiedon) tai jotka tutkimuksen kohteena olevat osapuolet ovat toimittaneet luottamuksellisin.

2. Asianomaisten osapuolten, jotka toimittavat luottamuksellisia tietoja, on toimitettava niistä yhteenvedot, jotka eivät ole luottamuksellisia. Näiden yhteenvedojen on oltava riittävän yksityiskohtaisia, jotta luottamuksellisia toimitettujen tietojen olennainen sisältö voidaan kohtuullisesti ymmärtää. Poikkeuksellisisa olosuhteissa kyseiset osapuolet voivat osoittaa, että kyseisistä tiedoista ei voida antaa yhteenvedoa. Tällaisissa olosuhteissa on esitettävä syyt, miksi yhteenvedoa ei voida toimittaa.

3. Jos katsotaan, että pyyntö käsitellä tietoja luottamuksellisin ei ole perusteltu, ja jos tiedot toimittanut henkilö ei halua, että ne saatetaan julkisiksi tai ei halua sallia niiden ilmaisemista yleisessä muodossa tai yhteenvetona, kyseiset tiedot voidaan olla ottamatta huomioon, paitsi jos voidaan vakuuttavasti, asianmukaisten lähteiden perusteella osoittaa, että tiedot ovat oikeita. Pyyntöjä luottamuksellisesta käsittelystä ei voi hylätä ilman perusteluja.

4. Tämän artiklan perusteella ei estetä yhteisön viranomaisia ilmaisemasta yleisiä tietoja eikä varsinkaan sellaisia perusteita, joihin tämän asetuksen nojalla tehdyt päätökset perustuvat, eikä ilmaisemasta todisteita, joita yhteisön viranomaiset käyttävät tarvittavassa määrin väitteiden perustelemiseksi oikeudenkäynnissä. Tällaisessa ilmaisemisessa on otettava huomioon niiden osapuolten oikeudet edut, joita asia koskee, sen suhteen, että heidän liikesalaisuuksiaan ei paljasteta.

5. Neuvosto, komissio ja jäsenvaltiot tai niiden edustajat pidättyvät paljastamasta tämän asetuksen mukaisesti saamiaan tietoja, joita niiden toimittaja on pyytänyt käsittelemään luottamuksellisin, ilman niiden toimittajien nimenomaista lupaa. Komission ja jäsenvaltioiden välillä vaihdettuja tietoja, 15 artiklan mukaisesti järjestettyjä konsultaatioita koskevia tietoja tai yhteisön tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten valmistelemissä sisäisiä asiakirjoja ei saa luovuttaa, paitsi jos niiden luovuttamisesta nimenomaan säädetään tässä asetuksessa.

6. Tämän asetuksen mukaisesti saatuja tietoja saa käyttää ainoastaan siihen tarkoitukseen, jota varten ne on pyydetty. Tämä säännös ei estä tietyn tutkimuksen yhteydessä saatujen tietojen käyttämistä kyseistä tuotetta koskevien muiden saman menettelyn yhteydessä suoritettavien tutkimusten vireillepanossa.

20 artikla

Ilmoittaminen osapuolille

1. Valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt ja viejämäen edustajat voivat pyytää, että niille ilmoitetaan olennaisten tosiasioiden ja huomioiden yksityiskohdista, joiden perusteella väliaikaiset toimenpiteet on otettu käyttöön. Ilmoittamista koskevat pyynnöt on osoitettava kirjallisesti viipymättä väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen ja ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti niin pian kuin mahdollista.

2. Edellä 1 kohdassa mainitut osapuolet voivat pyytää lopullista ilmoittamista olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista tai tutkimuksen tai menettelyn päättämistä ilman toimenpiteitä suunnitellaan, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä ilmoittamiseen sellaisista tosiasioista ja huomioista, jotka ovat erilaisia kuin väliaikaisten toimenpiteiden yhteydessä käytetyt.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetut pyynnöt lopullisesta ilmoittamisesta on osoitettava kirjallisesti komissiolle ja, jos väliaikainen tulli otetaan käyttöön, niiden on oltava komissiolla viimeistään kuukausi tämän tullin käyttöönoton julkistamisen jälkeen. Jos väliaikaista tullia ei ole otettu käyttöön, osapuolilla on oltava mahdollisuus pyytää lopullista ilmoittamista komission vahvistamassa määräajassa.

4. Lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti. Se on tehtävä mahdollisimman nopeasti ottaen huomioon tarve suojata luottamukselliset tiedot ja tavallisesti viimeistään kuukautta ennen lopullista päätöstä tai lopullisia toimenpiteitä koskevan komission ehdotuksen jättämistä 9 artiklan mukaisesti. Jos komissio ei voi välittää tiettyjä tosiasioita tai huomioita sillä hetkellä, se on tehtävä mahdollisimman pian. Ilmoittaminen ei ole esteenä komission tai neuvoston mahdollisesti myöhemmin tekemälle päätökselle, ja jos kyseinen päätös perustuu eri tosiasioihin ja huomioihin, näistä on ilmoitettava niin pian kuin mahdollista.

5. Lopullisen ilmoittamisen jälkeen tehty havainnot voidaan ottaa huomioon ainoastaan, jos ne saadaan määräajassa, jonka komissio vahvistaa kunkin tapauksen yhteydessä, ottaen asianmukaisesti huomioon asian kiireellisyys, mutta joka on vähintään kymmenen päivää.

21 artikla

Yhteisön etu

1. Jotta voitaisiin määrittää, onko toimenpiteiden toteuttaminen yhteisön edun mukaista, kaikkia etuja olisi arvioitava kokonaisuutena, mukaan lukien yhteisön tuotannonalan sekä käyttäjien ja kuluttajien edut, ja tällainen määräyty voidaan tehdä ainoastaan, jos kaikilla osapuolilla on ollut tilaisuus esittää näkökantansa 2 kohdan mukaisesti. Tässä tarkastelussa kiinnitetään erityistä huomiota tarpeeseen poistaa vahingollisen polkumyynnin vinouttavat vaikutukset ja palauttaa tehokas kilpailu. Polkumyynnin ja vahingon perusteella vahvistettuja toimenpiteitä ei voida soveltaa, jos viranomaiset kaikki toimitetut tiedot huomioon ottaen voivat selkeästi päätellä, että näiden toimenpiteiden soveltaminen ei ole yhteisön edun mukaista.

2. Jotta viranomaisilla olisi luotettava perusta kaikkien näkökantojen ja tietojen huomioon ottamiseksi, kun ne päättävät, onko toimenpiteiden käyttöön ottaminen yhteisön etujen mukaista, valituksen tekijät, tuojat ja niitä edustavat yhdistykset ja käyttäjät ja kuluttajat edustavat järjestöt voivat ilmoittautua ja toimittaa tiedot komissiolle polkumyynnitutkimuksen vireillepanoilmoituksessa vahvistetussa määräajassa. Nämä tiedot tai asianmukaiset yhteenvedot niistä toimitetaan muille tässä artiklassa mainituille osapuolille, joilla on oikeus vastata niihin.

3. Edellä 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat pyytää tulla kuulluiksi. Pyyntö hyväksytään, jos ne esitetään

kirjallisesti 2 kohdassa vahvistetussa määräajassa ja jos niissä mainitaan yhteisön edun osalta erityiset syyt kuulemiseen.

4. Edellä 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat esittää huomautuksiaan käyttöön otettujen väliaikaisten tullien soveltamisesta. Jotta huomautukset otettaisiin huomioon, ne on toimitettava kuukauden kuluessa toimenpiteiden soveltamisesta, ja ne on, mahdollisesti asianmukaisina yhteenvetoina, asetettava niiden muiden osapuolten saataville, joilla on oikeus vastata niihin.

5. Komissio tarkastelee kaikkia sille asianmukaisesti toimitettuja tietoja ja päättää, missä määrin ne ovat edustavia; tämän tarkastelun tulokset sekä lausunto näiden tietojen oikeutuksesta toimitetaan neuvoa-antavalle komitealle. Komission on tasapainoisesti otettava huomioon komiteassa esitetyt näkökannat kaikissa 9 artiklan mukaisesti tehdyissä ehdotuksissa.

6. Edellä 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat pyytää, että niille tiedotetaan tosiasioista ja huomioista, joihin lopulliset päätökset todennäköisesti perustuvat. Nämä tiedot toimitetaan mahdollisimman suuressa laajuudessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission tai neuvoston minkä tahansa myöhemmin tekemän päätöksen soveltamista.

7. Tiedot otetaan huomioon ainoastaan, jos niiden pätevyydestä on olemassa tosiasiallisia todisteita.

22 artikla

Loppusäännökset

Tämä asetus ei estä soveltamasta

- a) sellaisia erityissääntöjä, jotka on vahvistettu yhteisön ja kolmansien maiden välisissä sopimuksissa;
- b) yhteisön asetuksia maatalouden alalla eikä tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä 6 päivänä joulukuuta 1993 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 3448/93 ⁽¹⁾, glukookista ja laktoosista 7 päivänä marraskuuta 2006 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1667/2006 ⁽²⁾ ja munaalbumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä 29 päivänä lokakuuta 1975 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 2783/75 ⁽³⁾. Tätä asetusta sovelletaan täydentävästi näihin asetuksiin nähden sekä poiketen kaikista niiden säännöksistä, jotka estävät polkumyynnitullien soveltamisen;
- c) erityistoimenpiteitä, jolleivät nämä ole GATT:n mukaisten velvoitteiden vastaisia.

⁽¹⁾ EYVL L 318, 20.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ EUVL L 312, 11.11.2006, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 104.

*23 artikla***Kumoaminen**

Kumotaan asetus (EY) N:o 384/96.

Asetuksen (EY) N:o 384/96 kumoaminen ei kuitenkaan vaikuta sen nojalla vireille pantujen menettelyjen pätevyYTEEN.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä marraskuuta 2009.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*24 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

S. O. LITTORIN

LIITE I

KUMOTTU ASETUS JA LUETTELO SEN MUUTOKSISTA

Neuvoston asetus (EY) N:o 384/96

(EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1)

Neuvoston asetus (EY) N:o 2331/96

(EYVL L 317, 6.12.1996, s. 1)

Neuvoston asetus (EY) N:o 905/98

(EYVL L 128, 30.4.1998, s. 18)

Neuvoston asetus (EY) N:o 2238/2000

(EYVL L 257, 11.10.2000, s. 2)

Neuvoston asetus (EY) N:o 1972/2002

(EYVL L 305, 7.11.2002, s. 1)

Neuvoston asetus (EY) N:o 461/2004

(EUVL L 77, 13.3.2004, s. 12)

Neuvoston asetus (EY) N:o 2117/2005

(EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17)

1 artikla

Ainoastaan 3 artiklan viittaus asetukseen (EY) N:o 384/96.

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 384/96	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke	2 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
2 artiklan 3 kohdan toinen virke	2 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
2 artiklan 4 kohta	2 artiklan 4 kohta
2 artiklan 5 kohdan ensimmäinen virke	2 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta
2 artiklan 5 kohdan toinen virke	2 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
2 artiklan 5 kohdan toinen ja kolmas alakohta	2 artiklan 5 kohdan toinen ja kolmas alakohta
2 artiklan 6–9 kohta	2 artiklan 6–9 kohta
2 artiklan 10 kohdan a–h alakohta	2 artiklan 10 kohdan a–h alakohta
2 artiklan 10 kohdan i alakohdan ensimmäinen virke	2 artiklan 10 kohdan i alakohdan ensimmäinen alakohta
2 artiklan 10 kohdan i alakohdan toinen virke	2 artiklan 10 kohdan i alakohdan toinen alakohta
2 artiklan 10 kohdan j–k alakohta	2 artiklan 10 kohdan j–k alakohta
2 artiklan 11 ja 12 kohta	2 artiklan 11 ja 12 kohta
3 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 2 kohdan johdantokappale ja a ja b alakohta
3 artiklan 3 kohta	3 artiklan 3 kohta
3 artiklan 4 kohta	3 artiklan 4 kohdan johdantokappale ja a ja b alakohta
3 artiklan 5–9 kohta	3 artiklan 5–9 kohta
4 artiklan 1 kohdan johdantokappale	4 artiklan 1 kohdan johdantokappale
4 artiklan 1 kohdan a alakohta	4 artiklan 1 kohdan a alakohta
4 artiklan 1 kohdan b alakohta	4 artiklan 1 kohdan b alakohdan johdantokappale ja i ja ii alakohta
4 artiklan 2 kohta	4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale ja a, b ja c alakohta
	4 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
4 artiklan 3 ja 4 kohta	4 artiklan 3 ja 4 kohta
5–22 artikla	5–22 artikla
23 artikla	—
—	23 artikla
24 artiklan ensimmäinen kohta	24 artikla
24 artiklan toinen kohta	—
—	Liite I
—	Liite II

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/158/EY

annettu 30 päivänä marraskuuta 2009

eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siipikarjan ja siitosmunien kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista

(kodifioitu toisinto)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, JOKA

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siipikarjan ja siitosmunien kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista 15 päivänä lokakuuta 1990 annettua neuvoston direktiiviä 90/539/EY ⁽²⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽³⁾. Tämän takia mainittu direktiivi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.
- (2) Siipikarja elävinä eläiminä ja siitosmunat eläintuotteina sisältyvät perustamissopimuksen liitteessä I olevaan tuoteluetteloon.
- (3) Siipikarjantuotannon järkipäisen kehityksen turvaamiseksi ja siten tämän alan tuottavuuden parantamiseksi olisi päätettävä yhteisön tasolla tietyistä siipikarjan ja siitosmunien yhteisön sisäistä kauppaa ja niiden tuontia kolmansista maista koskevista terveystoimista.
- (4) Siipikarjanhoito liittyy maataloustoimintaan. Osalle maatalousväestöstä se on tulolähde.
- (5) Siipikarjan ja siitosmunien yhteisön sisäisen kaupan edistämiseksi eläinten terveyttä koskevilla jäsenvaltioiden vaatimuksissa ei saisi olla eroavaisuuksia.

(6) Yhteisön sisäisen kaupan yhdenmukaisuuden kehittämiseksi olisi määriteltävä yhteisön järjestelmä sovellettavaksi kolmansista maista tapahtuvaan tuontiin.

(7) Tämän direktiivin säännöksiä ei periaatteessa tarvitse soveltaa näyttelyihin, näytöksiin ja kilpailuihin liittyvään erityiskauppaan.

(8) Nykyaikaisen siipikarjanhoidon luonteen huomioon ottaen siipikarjan ja siitosmunien yhteisön sisäisen kaupan yhdenmukaista kehitystä edistetään parhaiten tuotantolaitoksia valvomalla.

(9) On tarpeen antaa jäsenvaltioiden asianomaisten viranomaisten tehtäväksi tässä direktiivissä säädetyt edellytykset täyttävien laitosten hyväksyminen ja huolehtiminen siitä, että näitä edellytyksiä noudatetaan.

(10) Maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 ⁽⁴⁾ säädetään kaupan pitämisen vaatimuksista muna- ja siipikarjanliha-aloilla. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä siitosmunien ja siipikarjan poikasten kaupan pitämisen vaatimusten osalta 27 päivänä kesäkuuta 2008 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 617/2008 ⁽⁵⁾ säädetään mainitun asetuksen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä siitosmunien ja siipikarjan poikasten kaupan pitämisen vaatimusten osalta sekä erityisesti laitospoikasten rekisterinumeron antamisesta kullekin tuotantolaitokselle ja siitosmunien merkitsemisestä. Käytännön syistä on tarpeen soveltaa samoja perusteita tässä direktiivissä tarkoitettuun tuotantolaitosten yksilöintiin ja siitosmunien merkintään.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 20. lokakuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 303, 31.10.1990, s. 6.

⁽³⁾ Katso liitteessä VI oleva A osa.

⁽⁴⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 168, 28.6.2008, s. 5.

- (11) Jäsenvaltioiden olisi nimettävä kansalliset vertailulaboratoriot ja toimitettava kaikki tarvittavat yksityiskohdat ja päivitykset. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava kyseiset tiedot muiden jäsenvaltioiden ja yleisön saataville.
- (12) Yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitetun siipikarjan ja siitosmunien olisi täytettävä tietyt eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, jotta tarttuvien tautien leviämisen estäminen olisi mahdollista.
- (13) Samasta syystä olisi tarpeen määrittää kuljetusta koskevat vaatimukset.
- (14) Komissiolle olisi varattava mahdollisuus hyväksyä tiettyjä lisätakeita jonkin jäsenvaltion siipikarjan tautien hävittämisessä saavuttaman edistyksen perusteella enintään kyseisen jäsenvaltion kansallisesti soveltamia takeita vastaavasti. Tässä yhteydessä saattaa olla suotavaa määrittää jäsenvaltioiden tai niiden alueiden osien asema tiettyjen siipikarjassa todennäköisesti esiintyvien tautien osalta.
- (15) Vaikka kaikkia yhteisön säännöksiä ei käytännön syistä voida soveltaa hyvin pienten erien yhteisön sisäisessä kaupassa, tiettyjä keskeisiä säännöksiä olisi kuitenkin noudatettava.
- (16) Jotta annettujen säännösten noudattaminen voidaan varmistaa, olisi huolehdittava siitä, että siipikarja- ja siitosmunalahetyksen saatteena määräpaikkaan saakka on virkäläinlääkärin antama eläinlääkärintodistus.
- (17) Määrämaana olevan jäsenvaltion suorittamien tarkastusten ja vaadittujen suojatoimenpiteiden järjestämisessä sekä niiden seurannassa olisi otettava huomioon eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 26 päivänä kesäkuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/425/EY⁽¹⁾.
- (18) Olisi säädettävä komission mahdollisuudesta suorittaa tarkastuksia yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa.
- (19) Kolmansista maista tapahtuvaan tuontiin sovellettavien yhteisön järjestelyjen määrittämiseksi on tarpeen luetteloida ne kolmannet maat tai niiden alueiden osat, joista siipikarjaa ja siitosmunia saa maahantuoda.
- (20) Näiden maiden valintaperusteiden olisi oltava yleisluonteisia, kuten siipikarjan ja muiden eläinten terveydentila, eläinlääkintäyksiköiden organisaatio ja toimivalta sekä voimassa olevat terveyttä koskevat säännökset.
- (21) Lisäksi siipikarjan ja siitosmunien tuontia ei olisi sallittava maista, joissa esiintyy yhteisön karjalle vaarallisia tarttuvia siipikarjan tauteja tai jotka ovat olleet liian lyhyen ajan vapaita tällaisista taudeista.
- (22) Kolmansista maista tapahtuvaan tuontiin sovellettavia yleisiä vaatimuksia olisi täydennettävä erityisvaatimuksin, jotka vahvistetaan kunkin maan terveystilanteen perusteella.
- (23) Vakiolomakkeella esitettävä todistus siipikarjan ja siitosmunien tuonnin yhteydessä on keino, jolla voidaan tehokkaasti tarkastaa, että yhteisön sääntöjä noudatetaan. Säännöt saattavat sisältää erityisvaatimuksia, jotka vaihtelevat kyseessä olevan kolmannen maan mukaan. Nämä seikat olisi otettava huomioon todistuslomakkeiden suunnittelussa.
- (24) Komission eläinlääkintäasiantuntijoille olisi annettava tehtäväksi tarkistaa, noudatetaanko sääntöjä kolmansissa maissa.
- (25) Maahantuonnin yhteydessä suoritettussa tarkastuksessa olisi selvitettävä siipikarjan ja siitosmunien alkuperä ja terveydentila.
- (26) Kansanterveyden ja eläinten terveydentilan turvaamiseksi jäsenvaltioiden olisi sallittava toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, teurastus ja hävittäminen mukaan lukien, siipikarjan ja siitosmunien saapuessa yhteisön alueelle ja niiden määräpaikkaan kuljetuksen aikana.
- (27) Siipikarjanhoidon jatkuvan teknisen kehityksen vuoksi siipikarjan tauteja koskevia torjuntamenetelmiä on ajoittain mukautettava.
- (28) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ mukaisesti.
- (29) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä VI olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

1. Tässä direktiivissä säädetään eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista, jotka koskevat siipikarjan ja siitosmunien yhteisön sisäistä kauppaa ja niiden tuontia kolmansista maista.

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta näyttelyihin, näytöksiin eikä kilpailuihin tarkoitettuun siipikarjaan.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan "virkaeläinlääkärillä" ja "kolmannella maalla" eläinten terveyttä koskevista säännöistä tiettyjen elävien sorkka- ja kavioiden yhteisöön tuonnin ja yhteisön kautta kuljetuksen osalta 26 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa neuvoston direktiivissä 2004/68/EY ⁽¹⁾ määriteltyä virkaeläinlääkäriä ja kolmatta maata.

Lisäksi tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) "siipikarjalla" kanoja, kalkkunoita, helmikanoja, ankoja, sorsia, hanhia, viiriäisiä, kyyhkysiä, fasaaneja, peltopyyitä ja sileäläisiä lintuja (*Ratitae*), joita kasvatetaan tai tarhataan tarkoituksena lisääntyminen, lihan tai munien tuotanto kuluusta varten taikka riistan istutus maastoon metsästä varten;
- 2) "siitosmunilla" siipikarjan munimia haudotettavia munia;
- 3) "untuvikoilla" alle 72 tunnin ikäistä ja vielä ruokkimatonta siipikarjaa; Barbary-ankat (*Cairina moschata*) tai niiden risteytykset voivat kuitenkin olla ruokittuja;
- 4) "isovanhempais- tai vanhempaispolven siipikarjalla" vähintään 72 tunnin ikäistä siipikarjaa, joka on tarkoitettu siitosmunien tuotantoon;
- 5) "tuotantopolven siipikarjalla" vähintään 72 tunnin ikäistä siipikarjaa, jota kasvatetaan lihan ja/tai munien tuottamiseksi kuluusta varten tai riistan istutukseen;
- 6) "teurassiipikarjalla" suoraan teurastamoon toimitettavaa siipikarjaa, joka teurastetaan välittömästi ja viimeistään 72 tunnin kuluessa saapumisestaan;
- 7) "parvella" kaikkea terveydentilan osalta samanlaista siipikarjaa, jota pidetään samoissa tiloissa tai samassa tarhassa ja joka muodostaa yhden epidemiologisen yksikön. Häkkikanaloissa tähän käsitteeseen sisältyvät kaikki linnut, jotka jakavat saman ilmatilan;
- 8) "tilalla" sisä- tai ulkotiloja, jotka voivat käsittää laitoksen ja joita käytetään isovanhempais-, vanhempais- tai tuotantopolven siipikarjan kasvattamiseen tai pitoon;
- 9) "laitoksella" tiloja tai osatiloja, jotka sijaitsevat yhdellä tontilla ja joissa harjoitetaan jäljempänä mainittua toimintaa:
 - a) jalostuslaitos: tuottaa siitosmunia siitoseläinten kasvatukseen;

b) siitosmunien tuotantolaitos: tuottaa siitosmunia tuotantotilojen kasvatukseen;

c) kasvatuslaitos: joko

i) laitos, jossa kasvatetaan siitossiipikarjaa, eli laitos, jossa kasvatetaan siitossiipikarjaa ennen niiden lisääntymisvaihetta,

tai

ii) laitos, jossa kasvatetaan tuotantossiipikarjaa, eli laitos, jossa kasvatetaan munivia kanoja ennen niiden munimisvaihetta;

d) hautomo: haudottaa ja kuoriuttaa munia ja tuottaa untuvikkoja;

10) "hyväksytyllä eläinlääkärillä" eläinlääkäriä, jolle toimivaltainen eläinlääkintäviranomainen, jonka vastuulla kyseisen eläinlääkärin toiminta on, on antanut tehtäväksi tässä direktiivissä tarkoitettujen tarkastusten suorittamisen tietyssä laitoksessa;

11) "hyväksytyllä laboratoriolalla" jäsenvaltion alueella sijaitsevaa laboratoriota, jonka toimivaltainen eläinlääkintäviranomainen on hyväksynyt ja jolle se on antanut tehtäväksi viranomaisen vastuulla suorittaa tässä direktiivissä tarkoitettuja diagnostiset kokeet;

12) "terveystarkastuksella" virkaeläinlääkärin tai hyväksytyn eläinlääkärin käyntiä laitoksessa tarkoituksena kaiken siellä olevan siipikarjan terveydentilan tarkastaminen;

13) "pakollisesti ilmoitettavilla taudeilla" liitteessä V lueteltuja tauteja;

14) "tautipesäkkeellä" eläintaudeista ilmoittamisesta yhteisössä 21 päivänä joulukuuta 1982 annetussa neuvoston direktiivissä 82/894/ETY ⁽²⁾ määriteltyä tautipesäkettä;

15) "karanteenasemalla" tiloja, joissa siipikarjaa pidetään täydellisessä eristyksessä siten, että sen välitön tai välillinen kosketus muuhun siipikarjaan estyy, tarkoituksena sen pitkäaikainen tarkkailu ja kokeiden suorittaminen liitteessä V lueteltujen tautien varalta;

16) "hävittämisellä" kaiken sellaisen siipikarjan ja sellaisten tuotteiden hävittämistä kaikin tarvittavin terveydellisin suojatoimenpitein, desinfiointi mukaan luettuna, jotka ovat tai joiden epäillään olevan taudin saastuttamia.

⁽¹⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 321.

⁽²⁾ EYVL L 378, 31.12.1982, s. 58.

II LUKU

YHTEISÖN SISÄISTÄ KAUPPAA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 1 päivään heinäkuuta 1991 mennessä suunnitelma niistä kansallisista toimenpiteistä, jotka ne aikovat toteuttaa huolehtiakseen siitä, että liitteen II sisältämiä säännöksiä laitosten hyväksymisestä siipikarjan ja siitosmunien yhteisön sisäistä kauppaa varten noudatetaan.

Komissio tutkii suunnitelmat. Suunnitelmat voidaan hyväksyä tai niihin voidaan tehdä muutoksia taikka lisäyksiä ennen hyväksymistä 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Jäljempänä 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen muutoksia tai lisäyksiä tämän artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti aiemmin hyväksytyyn suunnitelmaan voidaan

- a) hyväksyä asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä jäsenvaltion tilanteesta tapahtuneen muutoksen huomioon ottamiseksi, tai
- b) esittää tautien torjunta- ja valvontamenetelmien kehityksen huomioon ottamiseksi.

4 artikla

Kunkin jäsenvaltion on nimettävä kansallinen vertailulaboratorio, joka vastaa tässä direktiivissä tarkoitettavien diagnostisten menetelmien yhteensovittamisesta ja niiden käytöstä jäsenvaltion alueella olevissa hyväksytyissä laboratorioissa.

Kunkin jäsenvaltion on annettava sen kansallista vertailulaboratoriota koskevat yksityiskohtaiset tiedot ja niitä koskevat mahdolliset myöhemmät muutokset muiden jäsenvaltioiden ja yleisön saataville.

Tämän artiklan yhtenäistä soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä voidaan antaa 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5 artikla

Yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitetun tai tarkoitettujen

- a) siitosmunien, untuvikkojen, isovanhempais- ja vanhempais- ja tuotantopolven siipikarjan on täytettävä 6, 15, 18 ja 20 artiklassa esitetyt vaatimukset. Niiden on täytettävä myös 16 ja 17 artiklan mukaisesti vahvistetut vaatimukset.

Lisäksi:

- i) siitosmunien on täytettävä 8 artiklassa esitetyt vaatimukset,
- ii) untuvikkojen on täytettävä 9 artiklassa esitetyt vaatimukset,

- iii) siitos- ja tuotantosiipikarjan on täytettävä 10 artiklassa esitetyt vaatimukset;

- b) teurassiipikarjan on täytettävä 11, 15, 18 ja 20 artiklassa säädetty vaatimukset ja 16 ja 17 artiklan mukaisesti vahvistetut vaatimukset.

- c) siipikarjan, mukaan lukien riistanistutukseen tarkoitettut untuvikot, on täytettävä 12, 15, 18 ja 20 artiklassa säädetty vaatimukset ja 16 ja 17 artiklan mukaisesti vahvistetut vaatimukset.

- d) Ruotsiin ja Suomeen tarkoitetun siipikarjan on salmonellan osalta täytettävä 13 artiklan mukaisesti vahvistetut vaatimukset.

6 artikla

Siitosmunien, untuvikkojen sekä siitos- ja tuotantosiipikarjan on oltava paräisin

- a) seuraavat edellytykset täyttävistä laitoksista:

- i) laitoksen on oltava toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä siten, että sille on annettu laitoskohtainen rekisterinumero liitteessä II olevan I luvun sisältämien säännösten mukaisesti;
- ii) laitos ei lähetysketkellä saa olla minkäänlaisen siipikarjaa koskevan eläntäudin vuoksi annetun rajoituksen alaisena;
- iii) laitos ei saa sijaita alueella, jolla toteutetaan eläinten terveyteen liittyvistä syistä yhteisön lainsäädännön mukaisia rajoitustoimenpiteitä sellaisen taudin puhkeamisen seurauksena, jolle siipikarja on altista;

- b) parvesta, jossa ei lähetysketkellä ole havaittavissa klinisiä tai muita tarttuviin siipikarjan tauteihin viittaavia merkkejä.

7 artikla

Jokaisen jäsenvaltion on laadittava ja päivitettävä luettelo 6 artiklan a alakohdan i alakohdan mukaisesti hyväksytyistä laitoksista ja niiden tunnusnumeroista ja toimitettava luettelo muiden jäsenvaltioiden ja yleisön saataville.

Tämän artiklan yhtenäistä soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

8 artikla

- 1. Lähetysketkellä siitosmunien on:

- a) oltava lähtöisin parvista:

- i) joita on yli kuuden viikon ajan pidetty yhdessä tai useammassa 6 artiklan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettussa yhteisön alueella sijaitsevassa laitoksessa,

ii) jotka, jos ne on rokotettu, on rokotettu liitteessä III olevien rokotusvaatimusten mukaisesti,

iii) ja:

- joiden terveystarkastuksen virkaeläinlääkäri tai hyväksytty eläinlääkäri on suorittanut lähetystä edeltävän 72 tunnin aikana ja joissa ei tarkastushetkellä ole havaittu kliinisiä tai muita tarttuviin tauteihin viittaavia merkkejä, tai
- joille virkaeläinlääkäri tai hyväksytty eläinlääkäri on kuukausittain suorittanut terveystarkastuksen, joista viimeisin on suoritettu enintään 31 päivää ennen lähetystä. Tätä vaihtoehtoa käytettäessä virkaeläinlääkäri tai hyväksytyn eläinlääkäri on tutkittava parven terveydentilaa koskevat asiakirjat ja arvioitava parven nykyinen terveystilanne parvesta lähetystä edeltävän 72 tunnin ajan vastaavan henkilön antamien ajan tasalla olevien tietojen perusteella. Jos asiakirjat tai muut tiedot antavat aiheen epäillä tautia, virkaeläinlääkäri tai hyväksytyn eläinlääkäri on suoritettava parven terveystarkastus, jossa suljetaan pois tarttuvan siipikarjan taudin mahdollisuus;

b) oltava asetuksen (EY) N:o 617/2008 mukaisesti merkittyjä;

c) oltava virkaeläinlääkäriin ohjeiden mukaisesti desinfioituja.

2. Jos tarttuvia siipikarjan tauteja, jotka voivat tarttua munien kautta, ilmenee niiden itämisajan aikana parvessa, josta siitosmunat on saatu, hautomolle ja hautomosta vastuussa olevalle viranomaiselle tai vastuussa oleville viranomaisille on ilmoitettava siitä.

9 artikla

Untuvikkojen on:

- a) oltava kuoriutuneita 6 ja 8 artiklan vaatimukset täyttävistä siitosmunista;
- b) täytettävä liitteessä III esitetyt rokotusvaatimukset, jos ne on rokotettu;
- c) lähetyshetkellä oltava liitteessä II olevan II luvun B 2 kohdan g ja h alakohdan perusteella vapaita kaikista tautiin viittaavista merkeistä.

10 artikla

Lähetyshetkellä isovanhempais-, vanhempais- ja tuotantopolven siipikarjan on:

- a) oltava kuoriutumisen alkua tai yli kuuden viikon ajan pidetty yhdessä tai useammassa yhteisön alueella sijaitsevassa ja 6 artiklan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettua laitoksessa;

b) täytettävä liitteessä III esitetyt rokotusvaatimukset, jos ne on rokotettu;

c) oltava virkaeläinlääkäriin tai hyväksytyn eläinlääkäriin terveystarkastamaa lähetystä edeltävän 48 tunnin aikana eikä tarkastushetkellä ole havaittu kliinisiä tai muita tarttuviin siipikarjan tauteihin viittaavia merkkejä.

11 artikla

Lähetyshetkellä teurassiipikarjan on oltava peräisin tilalta:

- a) jolla eläimiä on pidetty kuoriutumisesta alkaen tai yli 21 päivän ajan;
- b) joka ei ole minkäänlaisten siipikarjaa koskevien eläintautien vuoksi annettujen rajoitusten alaisena;
- c) jossa virkaeläinlääkäri tai hyväksytty eläinlääkäri on suorittanut lähetystä edeltävien viiden vuorokauden aikana teuraseläinten lähtöparven terveystarkastuksen, jolloin parvessa ei ole havaittu mitään kliinisiä tai muita tarttuviin siipikarjan tauteihin viittaavia merkkejä;
- d) joka ei sijaitse alueella, jolla toteutetaan eläinten terveyteen liittyvistä syistä yhteisön lainsäädännön mukaisia rajoitustoimenpiteitä sellaisen taudin puhkeamisen seurauksena, jolle siipikarja on altista.

12 artikla

1. Lähetyshetkellä yli 72 tunnin ikäisen riistanistutukseen tarkoitettua siipikarjan on oltava peräisin tilalta:

- a) jolla niitä on pidetty kuoriutumisesta alkaen tai yli 21 päivän ajan ja jolla ne eivät lähetystä edeltävän kahden viikon aikana ole joutuneet kosketuksiin hiljattain saapuneen siipikarjan kanssa;
- b) joka on vapautettu siipikarjaan sovellettavista eläinten terveyttä koskevista toimenpiteistä;
- c) jossa virkaeläinlääkäri tai hyväksytty eläinlääkäri on lähetystä edeltävien 48 tunnin aikana suorittanut terveystarkastuksen eikä siipikarjassa tarkastushetkellä ole havaittu mitään kliinisiä tai muita tarttuviin siipikarjan tauteihin viittaavia merkkejä;
- d) joka ei sijaitse alueella, jolla on voimassa kielto yhteisön lainsäädännön mukaisesti eläinten terveyteen liittyvistä syistä sellaisen taudin puhkeamisen seurauksena, jolle siipikarja on altista.

2. Edellä olevaa 6 artiklaa ei sovelleta 1 kohdassa tarkoitettuun siipikarjaan.

13 artikla

1. Liitteessä II olevan III luvun A kohdassa mainitsemattomien salmonellan serotyyppien osalta Ruotsiin ja Suomeen tarkoitettuille teurassiipikarjalähetyksille on suoritettava mikrobiologinen testi pistokokein alkuperälaitoksessa Suomeen ja Ruotsiin vietävän teurassiipikarjan alkuperälaitoksessa otettavien näytteiden avulla tapahtuvaa mikrobiologista testausta koskevista säännöistä 22 päivänä kesäkuuta 1995 tehdyn neuvoston päätöksen 95/410/EY mukaisesti ⁽¹⁾

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun testin laajuus ja valittavat menetelmät on vahvistettava Euroopan elintarvikeeturvallisuusviranomaisen lausunnon sekä Ruotsin ja Suomen komissiolle esittämän toimintaohjelman perusteella.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua testiä ei suoriteta teurassiipikarjalle, joka on lähtöisin tilalta, joka kuuluu 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen 2 kohdassa tarkoitettua ohjelmaa vastaavaksi tunnustetun ohjelman piiriin.

14 artikla

1. Siipikarjan ja siitosmunien yhteisön sisäisessä kaupassa ei sovelleta 5–11 ja 18 artiklan vaatimuksia, jos lähetys käsittää vähemmän kuin 20 yksikköä, edellyttäen ne ovat tämän artiklan 2 kohdan mukaisia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen siipikarjan ja siitosmunien on oltava lähtöparvista:

- a) jotka ovat olleet kuoriutumisen alkaen tai vähintään kolmen kuukauden ajan yhteisön alueella;
- b) joissa ei ole havaintoja kliinisistä tarttuvien siipikarjan tautien merkeistä;
- c) jotka täyttävät, jos ne on rokotettu, liitteessä III esitetyt rokotusvaatimukset;
- d) jotka ovat vapaat kaikista siipikarjaa koskevista eläintaudin vuoksi annetuista rajoituksista;
- e) jotka eivät sijaitse alueella, jolla toteutetaan eläinten terveyteen liittyvistä syistä yhteisön lainsäädännön mukaisia rajoitustoimenpiteitä sellaisen taudin puhkeamisen seurauksena, jolle siipikarja on altista.

Lähetettävän siipikarjan on lähetystä edeltävän kuukauden aikana annettava kielteinen tulos *Salmonella pullorum* ja *Salmonella gallinorum* -taudin vasta-aineiden toteamiseksi liitteessä II olevan III luvun mukaisesti suoritetuissa serologisissa kokeissa. Siitosmunien ja untuvikkojen osalta alkuperäparvesta on lähetystä edeltävien kolmen kuukauden aikana tehtävä serologinen tutkimus *Salmonella pullorum* ja *Salmonella gallinorum* -taudin toteamiseksi tasolla, joka antaa 95-prosentin varmuuden havaita tartunnan 5 prosentin levinneisyys.

3. Mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, ei sovelleta sileälästäisiä lintuja ja sileälästäisten lintujen siitosmunia sisältäviin lähetyksiin.

15 artikla

1. Jäsenvaltioista tai jäsenvaltioiden sellaisilta alueilta, joilla annetaan rokotus siipikarjan Newcastlel tautia vastaan, jäsenvaltioon tai jäsenvaltion sellaiselle alueelle, jonka asema on tunnustettu 2 kohdan mukaisesti, lähetettäviin siipikarjan ja siitosmunien lähetyksiin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) siitosmunien on oltava peräisin parvista,
 - i) joita ei ole rokotettu, tai
 - ii) jotka on rokotettu inaktivoidulla rokotteella, tai
 - iii) jotka on rokotettu elävällä rokotteella edellyttäen, että rokotus on suoritettu vähintään 30 päivää ennen siitosmunien keräämistä;
- b) päivän ikäisiä untuvikkoja (mukaan lukien riistan istutukseen tarkoitetut poikaset) ei saa rokottaa Newcastlel tautia vastaan, ja niiden on oltava peräisin:
 - i) a alakohdan vaatimukset täyttävistä siitosmunista, ja
 - ii) hautomoista, joissa käytetyt työtavat takaavat, että munat haudotaan täysin eri aikaan ja erillisessä paikassa sellaisiin muniin nähden, jotka eivät täytä a alakohdan vaatimuksia;
- c) siitos- ja tuotantosiipikarja:
 - i) ei saa olla rokotettu Newcastlel tautia vastaan, ja
 - ii) on 14 päivän ajan ennen lähetystä täytynyt pitää eristettynä virkaeläinlääkärin valvonnassa joko tilalla tai karanteeniasemalla. Tällöin yhtään lintua alkuperätilalla tai karanteeniasemalla, sen mukaan kumpi on kyseessä, ei ole saanut rokottaa Newcastlel tautia vastaan lähetystä edeltävien 21 päivän aikana, eikä mainittuna aikana tilalle tai asemalle ole saanut päästää yhtään lintua, joka ei ole lähetykseen tarkoitettu; karanteeniasemalla ei myöskään saa suorittaa rokotuksia, ja
 - iii) on lähetystä edeltävien 14 päivän aikana täytynyt tutkia edustavin serologisissa kokeissa, joista on saatu negatiivinen tulos, Newcastlel taudin vasta-aineiden toteamiseksi 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen annettujen yksityiskohtaisten säännösten mukaisesti;

⁽¹⁾ EYVL L 243, 11.10.1995, s. 25.

- d) teurassiipikarjan lähtöparvien
- i) on täytettävä c alakohdan iii alakohdan vaatimukset, jos niitä ei ole rokotettu Newcastle'n tautia vastaan,
 - ii) jos ne on rokotettu, on lähetystä edeltäneiden 14 päivän aikana täytynyt läpikäydä edustaviin näytteisiin perustuva tutkimus Newcastle'n taudin viruksen eristämiseksi 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen annettujen yksityiskohtaisten säännösten mukaisesti.

2. Jos jäsenvaltio tai jäsenvaltion alue tai alueet haluavat tulla tunnustetuksi alueeksi, jonka ei vaadita rokottavan Newcastle'n tautia vastaan, ne voivat esittää ohjelman 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Komissio tutkii jäsenvaltioiden esittämät ohjelmat. Ohjelmat voidaan hyväksyä 16 artiklan 1 kohdassa mainittujen perusteiden mukaisesti 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Yhteisön sisäisessä kaupassa mahdollisesti vaadittavia yleisiä tai erityisiä lisätakeita voidaan määritellä samaa menettelyä noudattaen.

Kun jäsenvaltio tai jäsenvaltion alue katsoo, että se on saavuttanut aseman, jossa sen ei vaadita rokottavan Newcastle'n tautia vastaan, se voi esittää komissiolle Newcastle'n tautia vastaan rokottamatta jättämistä koskevan aseman tunnustamista koskevan hakemuksen 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Päätettäessä jäsenvaltion tai alueen tunnustamisesta sellaiseksi, jonka ei vaadita rokottavan Newcastle'n tautia vastaan, otetaan huomioon 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot sekä erityisesti seuraavat perusteet:

- a) rokottamiseen Newcastle'n tautia vastaan, lukuun ottamatta yhteisön toimenpiteistä Newcastle'n taudin torjumiseksi 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/66/ETY⁽¹⁾ 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kirjekyyhkysten pakollista rokottamista, ei ole annettu lupaa siipikarjan osalta edeltävän kahdentoista kuukauden aikana;
- b) siitosparville on suoritettu vähintään kerran vuodessa serologinen tutkimus Newcastle'n taudin havaitsemiseksi 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti;
- c) tiloilla ei ole siipikarjaa, joka on rokotettu Newcastle'n tautia vastaan edeltävän 12 kuukauden aikana, lukuun ottamatta direktiivin 92/66/ETY 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti rokotettuja kirjekyyhkyksiä.

3. Komissio voi lykätä Newcastle'n tautia vastaan rokottamatta jättävän aseman myöntämistä 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jos:

- a) esiintyy vakava hallitsematon Newcastle'n tautitapaus; tai
- b) lainsäädännölliset rajoitukset, jotka estävät järjestelmällisen turvautumisen rokottamiseen Newcastle'n tautia vastaan, poistetaan.

16 artikla

1. Jos jäsenvaltio laatii tai on laatinut vapaaehtoisin tai pakollisen valvontaohjelman jonkin siipikarjaa uhkaavan taudin varalta, se voi esittää ohjelman komission hyväksyttäväksi ilmoittain etenkin seuraavat seikat:

- a) tautitilanne jäsenvaltion alueella;
- b) ohjelman perusteet ottaen huomioon taudin merkittävyys ja ohjelman todennäköisesti tuottama hyöty suhteessa sen kustannuksiin;
- c) maantieteellinen alue, jolla ohjelma toteutetaan;
- d) siipikarjalaitoksiin sovellettavat luokitukset, kussakin luokassa täytettävät vaatimukset ja käytettävät koemenetelmät;
- e) ohjelman tarkastusmenetelmät;
- f) toimenpiteet, jotka toteutetaan, jos laitos menettää jostakin syystä luokkansa;
- g) toimenpiteet, jotka on toteutettava, jos ohjelman säännösten mukaisesti suoritettujen kokeiden tulokset ovat positiivisia.

2. Komissio tutkii jäsenvaltioiden esittämät ohjelmat. Ohjelmat voidaan hyväksyä 1 kohdassa esitettyjen perusteiden mukaisesti 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Yhteisön sisäisessä kaupassa mahdollisesti vaadittavia yleisiä tai rajoitettuja lisätakeita voidaan määritellä samaa menettelyä noudattaen. Tällaisten takuiden on kuitenkin vastattava enintään jäsenvaltion alueellaan vaatimia takeita.

3. Jäsenvaltioiden esittämiin suunnitelmiin voidaan 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tehdä muutoksia tai lisäyksiä. Samaa menettelyä noudattaen voidaan aiemmin hyväksytyihin suunnitelmiin tai tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti määriteltyihin takeisiin tehdä muutoksia tai lisäyksiä.

17 artikla

1. Jos jäsenvaltio katsoo alueensa tai sen osan olevan vapaa jostakin taudista, jolle siipikarja on altis, sen on esitettävä komissiolle asianmukainen asiakirja-aineisto, josta ilmenee erityisesti:

- a) taudin luonne ja tiedot sen aikaisemmasta esiintymisestä kyseisessä jäsenvaltiossa;

⁽¹⁾ EYVL L 260, 5.9.1992, s. 1.

- b) tulokset seurantakokeista, jotka perustuvat serologisiin, mikrobiologisiin ja patologiisiin tutkimuksiin sekä siihen, että taudista ilmoittaminen asianomaisille viranomaisille on lain mukaan pakollista;
- c) aika, jolloin seuranta on suoritettu;
- d) tarvittaessa aika, jolloin rokottaminen tautia vastaan on ollut kiellettyä, ja maantieteellinen alue, jolla kielto on ollut voimassa;
- e) säännöt, joilla tehdään mahdolliseksi tarkastaa, että kyseinen alue säilyy vapaana taudista.

2. Komissio tutkii jäsenvaltioiden esittämät perustelut. Yhteisön sisäisessä kaupassa mahdollisesti vaadittavia yleisiä tai yksilöityjä lisätakeita voidaan määrittellä 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Tällaisten takeiden on vastattava kuitenkin enintään jäsenvaltion alueellaan vaatimia takeita.

3. Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kaikista 1 kohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevista muutoksista. Tällaisen tiedoksiannon perusteella 2 kohdan mukaisesti määritellyjä takeita voidaan muuttaa tai peruuttaa 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

18 artikla

1. Untuvikot ja siitosmunat on kuljetettava:
 - a) tähän tarkoitukseen suunnitelluissa uusissa kertakäyttöisissä säiliöissä, jotka hävitetään yhden käyttökerran jälkeen; tai
 - b) säiliöissä, joita voidaan käyttää uudelleen, jos ne puhdistetaan ja desinfioidaan jokaisen käytön jälkeen.
2. Joka tapauksessa 1 kohdan mukaisissa säiliöissä:
 - a) saa olla ainoastaan samasta laitoksesta peräisin olevia samantajaisia, -luokkaisia ja -tyyppisiä siipikarjan untuvikkoja tai siitosmunia;
 - b) täytyy olla seuraavat merkinnät:
 - i) alkuperäjäsenvaltion tai -alueen nimi;
 - ii) liitteessä II olevan 1 luvun 2 kohdassa tarkoitettu alkuperälaitoksen hyväksyntänumero;
 - iii) kunkin laatikon sisältämien untuvikkojen ja munien lukumäärä;
 - iv) siipikarjalaji, jonka untuvikoista tai munista on kyse.

3. Untuvikkoja tai siitosmunia sisältävät laatikot voidaan jaotella kuljetusta varten sopiviin säiliöihin. Säiliöihin on merkittävä jaoteltujen laatikoiden lukumäärä ja 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettut merkinnät.

4. Isovanhempais-, vanhempais- ja tuotantopolven siipikarjaa on kuljetettava sälelaatikoissa tai häkeissä,

- a) joissa on vain samasta laitoksesta peräisin olevaa samantajaisia, -luokkaisia ja -tyyppistä siipikarjaa;
- b) joihin on merkitty liitteessä II olevan I luvun 2 kohdassa tarkoitettu alkuperälaitoksen hyväksyntänumero.

5. Isovanhempais-, vanhempais- ja tuotantopolven siipikarja sekä untuvikot on kuljetettava viipymättä määräpaikkana olevaan laitokseen, eivätkä ne saa päästä kosketukseen muiden elävien lintujen kanssa kuin tämän direktiivin vaatimukset täyttävien isovanhempais-, vanhempais- ja tuotantopolven siipikarjan tai untuvikkojen kanssa.

Teurassiipikarja on kuljetettava viipymättä määräpaikkana olevaan teurastamoon, eikä se saa päästä kosketukseen muun siipikarjan kuin tämän direktiivin vaatimukset täyttävän teurassiipikarjan kanssa.

Riistanistutukseen tarkoitettu siipikarja on viipymättä toimitettava määräpaikkaan ilman, että se joutuu kosketuksiin muun siipikarjan kanssa, lukuun ottamatta tässä direktiivissä esitetyt vaatimukset täyttävää riistanistutukseen tarkoitettua siipikarjaa.

6. Sälelaatikot, häkit ja ajoneuvot on suunniteltava siten, että

- a) ulosteiden leviäminen estyy ja höyhentien leviäminen kuljetuksen aikana on mahdollisimman vähäistä;
- b) eläimiä voidaan niissä ulkoisesti tarkastaa;
- c) ne voidaan puhdistaa ja desinfioida.

7. Ajoneuvot ja muut kuin kertakäyttöiset säiliöt, sälelaatikot ja häkit on ennen lastausta ja lastin purkamista puhdistettava ja desinfioidava kyseisen jäsenvaltion asianomaisen viranomaisen antamien ohjeiden mukaisesti.

19 artikla

Edellä 18 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua siipikarjaa saa kuljettaa lintuinfluenssan tai Newcastlel taudin saastuttaman alueen läpi ainoastaan pääteitä myöten tai rautateitse.

20 artikla

Jäsenvaltioiden välisessä kaupassa siipikarjan ja siitosmunien saatteena niitä määräpaikkaan kuljetettaessa on oltava eläinlääkärin todistus, joka

- a) on liitteen IV sisältämän asiaan soveltuvan mallin mukainen ja täytetty eläinten ja eläinperäisten tuotteiden yhteisön sisäiseen kauppaan liittyvän yhdenmukaisen todistusmallin ja tarkastuspöytäkirjan hyväksymisestä 30 päivänä maaliskuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 599/2004 (¹) mukaisesti;
- b) on virkaeläinlääkäriin allekirjoittama;
- c) on laadittu lastauspäivänä lähettäjämäna olevan jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä ja määrämana olevan jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä;
- d) on voimassa viisi päivää;
- e) on laadittu yhdelle liuskalle;
- f) on osoitettu yhdelle vastaanottajalle;
- g) on varustettu leimalla tai allekirjoituksella, jonka väri poikkeaa todistuksen väristä.

21 artikla

Määrämana olevat jäsenvaltiot voivat, ottaen huomioon perustamissopimuksen yleiset määräykset, myöntää yhdelle tai useammalle lähettäjämäna olevalle jäsenvaltiolle yleis- tai tapauskohtaisen luvan siipikarjan ja siitosmunien tuontiin niiden alueelle ilman 20 artiklassa tarkoitettua todistusta.

III LUKU

KOLMANSISTA MAISTA TAPAHTUVAA TUONTIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

22 artikla

Yhteisön alueelle tuotavan siipikarjan ja siitosmunien on täytettävä 23–26 artiklassa säädetty edellytykset.

23 artikla

1. Siipikarjan ja siitosmunien on oltava peräisin sellaisesta kolmannesta maasta tai sellaisesta kolmannen maan alueen osasta, joka sisältyy komission 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen laatimaan luetteloon. Luetteloa voidaan täydentää tai muuttaa 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Päätettäessä jonkin kolmannen maan tai sen alueen osan sisällyttämisestä 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon on erityisesti otettava huomioon:

- a) siipikarjan, muiden kotieläinten ja luonnonvaraisten eläinten terveydentila kyseisessä kolmannessa maassa, erityisesti eksoottisten eläintautien esiintyminen, sekä ympäröivän alueen tautitilanne, jos jompikumpi saattaisi vaarantaa jäsenvaltioiden kansan ja eläinten terveyden;
- b) se, miten säännöllisesti ja nopeasti kolmas maa antaa tietoja alueellaan esiintyvistä tarttuvista eläintaudeista, erityisesti Maailman eläintautijärjestön luettelossa olevista taudeista;
- c) kolmannen maan eläintautien ehkäisyä ja torjuntaa koskevat säännökset;
- d) kolmannen maan eläinlääkintäyksiköiden organisaatio ja toimivalta;
- e) tarttuvien eläintautien ehkäisy- ja valvontatoimenpiteiden järjestely ja täytäntöönpano;
- f) takeet, jotka kolmas maa voi antaa tämän direktiivin sääntöjen noudattamisesta;
- g) hormoneja ja jäämiä koskevien yhteisön säännösten noudattaminen.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu luettelo ja kaikki siihen tehdyt muutokset julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

24 artikla

1. Siipikarjan ja siitosmunien on oltava peräisin kolmansista maista:

- a) joissa lintuinfluenssa ja Newcastlel tauti, sellaisina kuin ne määritellään yhteisön toimenpiteistä lintuinfluenssan torjumiseksi 20 päivänä joulukuuta 2005 annetussa neuvoston direktiivissä 2005/94/EY (²) ja direktiivissä 92/66/ETY, ovat pakollisesti ilmoitettavia tauteja,
- b) jotka ovat vapaita lintuinfluenssasta ja Newcastlel taudista

tai

jotka, vaikka eivät olekaan vapaita näistä taudeista, soveltavat sellaisia toimenpiteitä niiden torjumiseksi, jotka vastaavat vähintään direktiiveissä 2005/94/EY ja 92/66/ETY säädettyjä toimenpiteitä.

2. Komissio voi päättää 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen edellytyksistä, joiden perusteella tämän artiklan 1 kohtaa sovelletaan ainoastaan osaan kolmansien maiden alueesta.

(¹) EUVL L 94, 31.3.2004, s. 44.

(²) EUVL L 10, 14.1.2006, s. 16.

25 artikla

1. Siipikarjan ja siitosmunien tuonti 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti laaditussa luettelossa mainitun kolmannen maan alueelta tai alueen osalta on sallittua vain, jos

- a) lähtöparvia on ennen lähetystä keskeytyksettä pidetty kyseisen maan alueella tai alueen osalla määrääjän, joka määrittää 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen;
- b) lähtöparvet täyttävät 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen laaditut eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, jotka koskevat siipikarjan ja siitosmunien tuontia kyseisestä maasta. Eri siipikarjalajeihin ja -luokkiin voidaan soveltaa erilaisia vaatimuksia.

2. Eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista päätetään II luvussa ja vastaavissa liitteissä esitettyjen säännösten perusteella. Jäljempänä 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan tapauksittain myöntää poikkeuksia, jos asianomainen kolmas maa tarjoaa eläintautien osalta samanlaiset ja vähintään vastaavat takeet.

26 artikla

1. Siipikarjan ja siitosmunien mukana on oltava viejänä olevan kolmannen maan virkaeläinlääkärin laatima ja allekirjoittama terveystodistus.

Todistuksen on:

- a) oltava annettu määrämaana olevaan jäsenvaltioon tarkoitettuna lähetyksen lastauspäivänä;
- b) oltava laadittu määrämaana olevan jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä;
- c) oltava alkuperäiskappaleena lähetyksen mukana;
- d) sisällettävä vakuutus siitä, että siipikarja tai siitosmunat täyttävät tämän direktiivin vaatimukset sekä tämän direktiivin mukaisesti laaditut, kolmansista maista tapahtuvaa tuontia koskevat vaatimukset;
- e) oltava voimassa viisi päivää;
- f) oltava laadittu yhdelle liuskalle;
- g) oltava osoitettu yhdelle vastaanottajalle;
- h) oltava varustettu leimalla tai allekirjoituksella, jonka väri poikkeaa todistuksen väristä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun todistuksen on oltava 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen laadittu mallin mukainen.

27 artikla

Komission ja jäsenvaltioiden eläinlääkintäasiantuntijat suorittavat tarkastuksia paikalla sen todentamiseksi, että kaikkia tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan tehokkaasti.

Komissio nimeää jäsenvaltioiden ehdotuksesta näistä tarkastuksista vastaavat jäsenvaltioiden asiantuntijat.

Tarkastukset suoritetaan yhteisön nimissä, ja yhteisö vastaa niistä aiheutuvista kustannuksista.

Tarkastusten määräajoista ja suoritustavasta päätetään 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

28 artikla

1. Komissio voi 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää, että tuonti kolmannelle maalle tai sen alueen osasta on rajoitettava tiettyyn lajiin, siitosmuniin, isovanhempais-, vanhempais- tai tuotantopolven siipikarjaan tai teurassiipikarjaan taikka erikoistarkoituksiin aiottuun siipikarjaan.

2. Komissio voi 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää, että tuotu siipikarja, siitosmunat tai tuoduista munista haudottu siipikarja on pidettävä karanteenissa tai eristyksissä enintään kaksi kuukautta.

29 artikla

Komissio voi 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää sallia tapauskohtaisesti siipikarjan ja siitosmunien tuonnin kolmansista maista, jos tuonti ei ole 22, 24, 25 ja 26 artiklan säännösten mukaista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 22, 24, 25 ja 26 artiklan soveltamista. Tällaiseen tuontiin sovellettavat yksityiskohtaiset säännöt annetaan samanaikaisesti samassa menettelyssä. Näiden yksityiskohtaisten sääntöjen on annettava vähintään II luvun eläinten terveyttä koskevia takuita vastaavat takuut, joihin sisältyy pakollinen karanteeni ja pakollisia kokeita lintuinfluenssan, Newcastle'n taudin ja muiden vastaavien tautien osalta.

30 artikla

Määrämaana olevaan jäsenvaltioon saapuva teurassiipikarja on toimitettava suoraan teurastamoon mahdollisimman nopeasti teurastettavaksi.

Määrämaana olevan jäsenvaltion toimivaltainen eläinlääkintäviranomainen voi eläinten terveyttä koskevin perustein nimetä teurastamon, johon siipikarja on toimitettava, sanotun kuitenkin rajoittamatta minkään 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päätetyn erikoisvaatimuksen soveltamista.

IV LUKU

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

31 artikla

Yhteisön sisäisessä kaupassa siipikarjaan ja siitosmuniin sovelletaan eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/662/ETY ⁽¹⁾ suojatoimenpiteitä.

32 artikla

Direktiivin 90/425/ETY eläinlääkinnällistä valvontaa koskevia säännöksiä sovelletaan siipikarjan ja siitosmunien yhteisön sisäiseen kauppaan.

33 artikla

1. Komissiota avustaa elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽²⁾ 58 artiklalla perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määrääjäksi vahvistetaan kolme kuukautta.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määrääjäksi vahvistetaan 15 päivää.

34 artikla

Liitteiden I–V muuttamisesta, erityisesti jos tarkoituksena on niiden mukauttaminen diagnostisten menetelmien ja tiettyjen tautien taloudellisen merkityksen muutoksiin, päätetään 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

35 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

36 artikla

Kumotaan direktiivi 90/539/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä VI olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia liitteessä VI olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä VII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

37 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010.

38 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 30 päivänä marraskuuta 2009.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
S. O. LITTORIN

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

LIITE I

Edellä olevan 4 artiklan mukaisesti nimetyt kansalliset lintujen tautien vertailulaboratoriot vastaavat kussakin jäsenvaltiossa tässä direktiivissä tarkoitettujen diagnostisten menetelmien yhteensovittamisesta. Tätä varten ne:

- a) voivat toimittaa hyväksytyille laboratorioille diagnostisiin kokeisiin tarvittavia reagensseja;
 - b) valvovat tässä direktiivissä säädettyjen diagnostisten testien suorittamista varten hyväksytyjen laboratorioiden käyttämien reagenssien laatua;
 - c) järjestävät säännöllisiä vertailukokeita.
-

LIITE II

LAITOSTEN HYVÄKSYNTÄ

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1. Edellytyksenä sille, että toimivaltainen viranomainen hyväksyy laitoksen yhteisön sisäistä kauppaa varten, on se, että
 - a) laitos täyttää II luvun tiloja ja toimintaa koskevat vaatimukset;
 - b) laitos soveltaa ja noudattaa eläinlääkinnän keskusviranomaisen hyväksymää tautivalvontaohjelmaa ja ottaa huomioon III luvussa olevat vaatimukset;
 - c) laitos huolehtii kaikista d alakohdassa lueteltujen tehtävien suorittamisen edellytyksistä;
 - d) laitosta valvoo eläintautien valvontajärjestelmän piirissä asianomainen eläinlääkintäviranomainen. Valvonta käsittää ainakin seuraavaa:
 - virkaeläinlääkäri suorittaa vähintään yhden tarkastuskäynnin vuodessa ja sen lisäksi kokeita, joilla tarkistetaan, että hyvää hygieniää noudatetaan ja että laitos toimii II luvun vaatimusten mukaisesti,
 - tuottaja pitää kirjaa kaikista tiedoista, jotka ovat tarpeen, jotta asianomainen eläinlääkintäviranomainen voi jatkuvasti valvoa laitoksen terveydellistä tilaa;
 - e) laitoksessa pidetään ainoastaan siipikarjaa.
2. Toimivaltainen viranomainen antaa kullekin 1 kohdan vaatimukset täyttävälle laitokselle laitospäätöksen numeron, joka voi olla sama kuin asetuksen (EY) N:o 1234/2007 mukaisesti annettu numero.

II LUKU

TILAT JA TOIMINTA

A. Jalostus-, tuotanto- ja kasvatuslaitokset

1. Tilat

- a) Tilat on sijoitettava tontille ja jäsenneittävä tarkoitettujen tuotannon mukaisella tavalla siten, että tautien leviäminen sinne voidaan estää tai jo puhjennut tauti voidaan pitää hallinnassa. Jos laitoksessa pidetään useita siipikarjalajeja, ne on selvästi erotettava toisistaan.
- b) Tilojen on oltava sellaiset, että hyvän hygieniatason ylläpitäminen ja terveydentilan valvonta on mahdollista.
- c) Laitteiden on oltava tarkoitettujen tuotannon mukaiset, ja tilojen sekä siipikarjan ja munien kuljetukseen käytetyn kaluston puhdistaminen on voitava sijoittaa mahdollisimman tarkoituksenmukaisesti.

2. Kasvatus

- a) Kasvatustekniikan on mahdollisimman pitkälle perustuttava "eristyskasvatukseen" ja "kerralla sisään – kerralla ulos" -kasvatuksen periaatteisiin. Kasvatuserien välillä on suoritettava puhdistus, desinfiointi ja tyhjennys.
- b) Kaiken jalostus-, tuotanto- ja kasvatuslaitoksissa olevan siipikarjan on oltava
 - peräisin laitoksesta itsestään ja/tai

- peräisin muista yhteisön alueella olevista, 6 artiklan a alakohdan i alakohdan mukaisesti hyväksytyistä jalostus-, tuotanto- tai kasvatuslaitoksista ja/tai
 - tuotu kolmansista maista tämän direktiivin mukaisesti.
- c) Laitoksen johdon on laadittava hygieniamääräykset. Henkilöstön on käytettävä asianmukaisia työvaatteita ja vierailijoiden suojavaatetusta.
- d) Rakennukset, tarhat ja laitteet on pidettävä hyvässä kunnossa.
- e) Munat on kerättävä useita kertoja päivässä, ja ne on puhdistettava ja desinfioitava mahdollisimman nopeasti.
- f) Tuottajan on ilmoitettava hyväksytylle eläinlääkärille kaikista tuotantohäiriöistä ja muista merkeistä, jotka viittaavat tarttuvaan siipikarjan tautiin. Jos tautitartunta epäillään, hyväksytyn eläinlääkärin on heti toimitettava hyväksytyyn laboratorioon diagnoosin tekemiseksi tai vahvistamiseksi tarvittavat näytteet.
- g) Jokaista parvea koskeva kertomus, rekisteri tai tietokanta on säilytettävä vähintään kaksi vuotta parven hävittämisen jälkeen, ja siitä on käytävä ilmi:
- saapumis- ja lähtöpäivät,
 - tuotannon tunnusluvut,
 - sairastavuus ja kuolleisuus syineen,
 - kaikki laboratoriokokeet ja niiden tulokset,
 - siipikarjan alkuperä,
 - munien määräpaikka.
- h) Tarttuvan siipikarjan taudin puhjetessa laboratoriokokeiden tulokset on välittömästi ilmoitettava hyväksytylle eläinlääkärille.

B. Hautomot

1. Tilat

- a) Hautomon on oltava fyysisesti ja toiminnallisesti erillään kasvatustiloista. Tilat on sijoitettava siten, että jäljempänä mainitut toimintayksiköt voidaan pysyttää erossa toisistaan:
- munien varastointi ja luokittelu,
 - desinfiointi,
 - esihaudonta,
 - kuoriutuminen,
 - lähetysten valmistelu ja pakkaus.
- b) Rakennukset on suojattava ulkoa tulevilta linnuilta ja jyrsijöiltä; lattia- ja seinämateriaalien on oltava vedenpitäviä ja kulutuksen- sekä pesunkestäviä; luonnon- tai keinovalaistuksen ja ilmanvaihto- sekä lämmitysjärjestelmien on oltava sopivaa tyyppiä; jätteiden (munat ja poikaset) poisto on voitava suorittaa hygieenisesti.
- c) Laitteiden pintojen on oltava sileät ja vedenpitävät.

2. Toiminta

- a) Toiminta on järjestettävä niin, että munien, liikkuvan kaluston ja henkilöstön liikenne on yksisuuntainen.
- b) Siitosmunien on oltava
 - peräisin muista yhteisössä olevista, 6 artiklan a kohdan i alakohdan mukaisesti hyväksytyistä jalostus- tai tuotantolaitoksista,
 - kolmansista maista tämän direktiivin mukaisesti tuotuja.
- c) Laitoksen johdon on laadittava hygieniamääräykset, henkilöstön on käytettävä asianmukaisia työvaatteita ja vierailijoiden suojavaatetusta.
- d) Rakennukset ja laitteet on pidettävä hyvässä kunnossa.
- e) Seuraavat kohteet on desinfioitava:
 - munat saapumispäivän ja haudontaprosessin välillä,
 - hautomokoneet säännöllisesti,
 - kuorijat ja varusteet kunkin haudontaerän jälkeen.
- f) Hautomon terveystilannetta on arvioitava mikrobiologisen laaduntarkkailuohjelman avulla.
- g) Tuottajan on ilmoitettava hyväksytylle eläinlääkärille kaikista tuotantohäiriöistä ja muista merkeistä, jotka viittaavat tarttuvaan siipikarjan tautiin. Jos tarttuvaa tautia epäillään, hyväksytyn eläinlääkärin on heti toimitettava hyväksytyyn laboratorioon taudin toteamiseksi tai diagnoosin vahvistamiseksi tarvittavat näytteet ja ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle eläinlääkintäviranomaiselle, joka päättää tarvittavista toimenpiteistä.
- h) Jokaista parvea koskeva kertomus, rekisteri tai tietokanta on säilytettävä vähintään kaksi vuotta, ja siitä on käytävä ilmi seuraavat mahdollisuuksien mukaan parvittaiset tiedot:
 - munien alkuperä ja saapumispäivä,
 - kuoriutumistulokset,
 - havaitut poikkeavuudet,
 - laboratoriokokeet ja niiden tulokset,
 - mahdolliset rokotosohjelmat,
 - haudottujen kuoriutumattomien munien lukumäärä ja määräpaikka,
 - untuvikkojen määräpaikka.
- i) Tarttuvan siipikarjan taudin puhjetessa laboratoriokokeiden tulokset on välittömästi ilmoitettava hyväksytylle eläinlääkärille.

III LUKU

TAUDINVALVONTAOHJELMA

Taudinvalvontaohjelmien on käsitettävä ainakin jäljempänä mainittujen sairauksien ja lajien valvonta, sanotun kuitenkin rajoittamatta terveydenhuoltotoimenpiteiden tai 16 ja 17 artiklan soveltamista.

A. *Salmonella pullorum*, *Salmonella gallinarum* ja *Salmonella arizonae*

1. Lajit

- a) *Salmonella pullorum* ja *gallinarum*: kanat, kalkkunat, helmikanat, viiriäiset, fasaanit, peltopyyt, ankat.
- b) *Salmonella arizonae*: kalkkunat.

2. Taudinvalvontaohjelma

- a) Tartunnan esiintymisen tutkimiseksi on käytettävä serologisia ja/tai bakteriologisia kokeita.
- b) Näytteet kokeita varten on otettava tilanteen mukaan verestä, kuoriutumattomista tai huonolaatuisista poikasta, haudontalaitteesta olevista untuvista tai tomusta, pyyhkäisynäytteenä hautomon seinistä, pehkusta tai juotolaitteen vedestä.
- c) Otettaessa parvesta verinäytteitä serologisia kokeita varten *Salmonella pullorum* – tai *Salmonella arizonae* -taudin tutkimiseksi on tarvittavien näytteiden määrää päätettäessä otettava huomioon taudin esiintyminen kyseisessä maassa ja sen aikaisempi esiintyminen laitoksessa.

Parvet on tutkittava jokaisen munintakauden aikana taudin toteamisen kannalta edullisimpana ajankohtana.

B. *Mycoplasma gallisepticum* ja *Mycoplasma meleagridis*

1. Lajit

- a) *Mycoplasma gallisepticum*: kanat ja kalkkunat.
- b) *Mycoplasma meleagridis*: kalkkunat.

2. Taudinvalvontaohjelma

- a) Tartunnan esiintyminen on tutkittava serologisin ja/tai bakteriologisin kokein sekä/tai untuvikkojen ja kalkkunanpoikasten ilmapussien mahdollisten vaurioiden perusteella.
- b) Näytteet kokeita varten on otettava tilanteen mukaan verestä, untuvikoista ja kalkkunanpoikasista, siemennesteestä tai pyyhkäisynäytteenä henkitorvesta, yhteissuolesta tai ilmapusseista.
- c) Kokeet *Mycoplasma gallisepticum* – tai *Mycoplasma meleagridis* -taudin toteamiseksi on suoritettava edustavista näytteistä, jotta taudin jatkuva valvonta kasvatuksen ja muninnan aikana on mahdollista, eli juuri ennen muninnan alkamista ja sen jälkeen kolmen kuukauden välein.

C. Tulokset ja tarvittavat toimenpiteet

Jollei yhtään positiivista tulosta ilmene, kokeen tulos katsotaan kielteiseksi. Päinvastaisessa tapauksessa parvi on epäilyksen alainen, ja siihen on sovellettava liitteessä IV määrättyjä toimenpiteitä.

D. Kun taudin saastuttamalla tilalla on vähintään kaksi erillistä tuotantoyksikköä, toimivaltainen eläinlääkintäviranomaisen voi poiketa näistä toimenpiteistä sairaudesta vapaiden tuotantoyksikköjen osalta, jos hyväksytty eläinlääkäri on vahvistanut kyseisten tuotantoyksikköjen rakenteen, koon ja toiminnan olevan sellaisia, että niiden eläin-, hoito- ja ruokintatilat ovat täysin erilliset eikä kyseinen tauti voi levitä tuotantoyksiköstä toiseen.

IV LUKU

LAITOKSELLE MYÖNNETYN HYVÄKSYNNÄN KESKEYTTÄMINEN TAI PERUUTTAMINEN

1. Laitokselle myönnetty hyväksyntä on keskeytettävä,

- a) jos II luvussa määrättyjä vaatimuksia ei enää täytetä;

- b) kunnes seuraavissa tapauksissa on suoritettu taudin mukainen tutkimus, jos:
- laitoksessa epäillään lintuinfluenssan tai Newcastlel taudin tartuntaa,
 - laitos on vastaanottanut siipikarjaa tai siitosmunia toisesta laitoksesta, jossa epäillään esiintyvän tai esiintyy lintuinfluenssaa tai Newcastlel tautia,
 - laitos on ollut sillä tavoin kosketuksessa lintuinfluenssan tai Newcastlel taudin puhkeamispaikan kanssa, että tartunta on ollut mahdollinen;
- c) kunnes uudet kokeet on suoritettu, jos II ja III luvun vaatimusten mukaisesti *Salmonella pullorum*-, *Salmonella gallinarum*-, *Salmonella arizonae*-, *Mycoplasma gallisepticum* – tai *Mycoplasma meleagridis* -tautien toteamiseksi suoritettujen valvontakokeiden tulokset antavat aiheen epäillä tartuntaa;
- d) kunnes virkaeläinlääkärin määräämät asianmukaiset toimenpiteet on toteutettu, jos havaitaan, ettei laitos täytä I luvun 1 kohdan a, b ja c alakohdan vaatimuksia.
2. Hyväksyntä on peruutettava,
- a) jos laitoksessa esiintyy lintuinfluenssaa tai Newcastlel tautia;
- b) jos toinen asianmukainen koe vahvistaa *Salmonella pullorum*-, *Salmonella gallinarum*-, *Salmonella arizonae*-, *Mycoplasma gallisepticum* – tai *Mycoplasma meleagridis* -taudin tartunnan;
- c) jos virkaeläinlääkärin toisen huomautuksen jälkeen laitos ei ole toteuttanut toimenpiteitä saattaakseen tilanteen I luvun 1 kohdan a, b ja c alakohdan vaatimusten mukaiseksi.
3. Hyväksyntä voidaan myöntää uudelleen seuraavin edellytyksin, jos:
- a) hyväksyntä on peruutettu lintuinfluenssan tai Newcastlel taudin esiintymän johdosta, se voidaan myöntää uudelleen 21 päivän kuluttua puhdistuksesta ja desinfioinnista eläinten tappamisen ja tartunnanhävittämistoimenpiteiden jälkeen;
- b) hyväksyntä on peruutettu
- *Salmonella pullorum* – ja *gallinarum* – tai *Salmonella arizonae* -taudin esiintymän johdosta, se voidaan myöntää uudelleen, kun kahdessa vähintään 21 päivän väliajoin laitoksessa suoritettussa kokeessa saastuneen parven tappamista ja tartunnanhävittämistoimenpiteitä seuranneen desinfioinnin jälkeen on saatu kielteinen tulos;
 - *Mycoplasma gallisepticum* – tai *Mycoplasma meleagridis* -taudin esiintymän johdosta, se voidaan myöntää uudelleen, kun kahdessa vähintään 60 päivän väliajoin koko parveen kohdistuneessa kokeessa on saatu kielteinen tulos.
-

*LIITE III***SIIPIKARJAN ROKOTTAMISTA KOSKEVAT VAATIMUKSET**

1. Siitosmunia tuottavan siipikarjan tai parven rokotuksissa käytettävillä rokotteilla on oltava markkinoille saattamista koskeva lupa, jonka on antanut toimivaltainen viranomainen siinä jäsenvaltiossa, jossa rokotteita käytetään.
 2. Komissio voi päättää perusteista, joita sovelletaan rokotteiden käytössä Newcastle'n taudin torjunnassa rutiinirokotusohjelmien yhteydessä.
-

LIITE IV

YHTEISÖN SISÄISESSÄ KAUPASSA KÄYTETTÄVÄT ELÄINLÄÄKÄRINTODISTUKSET

(Mallit 1–6)

MALLI 1

EUROOPAN YHTEISÖ

Yhteisön sisäisen kaupan todistus

Osa I: Ersää koskevat tiedot	I.1. Lähettäjä Nimi		I.2. Todistuksen viitenumero		I.2.a. Paikallinen viitenumero					
	Osoite		I.3. Toimivaltainen keskusviranomainen							
	Postinro		I.4. Toimivaltainen paikallishallintoviranomainen							
	I.5. Vastaanottaja Nimi		I.6.							
	Osoite		I.7.							
	Postinro									
	I.8. Alkuperämaa	ISO-koodi	I.9. Alkuperäalue	Koodi	I.10. Määränpämaa	ISO-koodi	I.11. Määränpäalue	Koodi		
	I.12. Alkuperäpaikka				I.13. Määräpaikka					
	Tila ☐		Käsittelylaitos ☐		Tila ☐		Käsittelylaitos ☐		Hyväksytyt laitokset ☐	
	Nimi		Hyväksyntänumero		Nimi		Hyväksyntänumero			
Osoite				Osoite						
Postinro				Postinro						
I.14. Lastauspaikka				I.15. Lähtöpäivä ja -aika						
Postinro										
I.16. Kuljetusvälineet				I.17. Kuljetusyritys						
Lentokone ☐		Laiva ☐		Junavaunu ☐		Hyväksyntänumero				
Maantieajoneuvo ☐		Muu ☐		Postinro		Jäsenvaltio				
Tunnistetiedot:										
I.18. Eläinlaji/tuotteet				I.19. Nimikenumero (CN-koodi)						
				04.07						
				I.20. Lukumäärä/paino						
I.21.				I.22. Pakkausten lukumäärä						
I.23. Sinetin/kontin nro				I.24.						
I.25. Eläimet/tuotteet, joille annettu todistus seuraavaa tarkoitusta varten										
Karjankasvatus ☐		Hyväksytyt laitokset ☐				Muu ☐				
I.26. Kauttakuljetus kolmannessa maassa ☐				I.27. Kauttakuljetus jäsenvaltioissa ☐						
Kolmas maa		ISO-koodi		Jäsenvaltio		ISO-koodi				
Poistumispaikka		Koodi		Jäsenvaltio		ISO-koodi				
Maahantulopaikka		Rajatarkastusaseman nro		Jäsenvaltio		ISO-koodi				
I.28. Vienti ☐				I.29.						
Kolmas maa		ISO-koodi								
Poistumispaikka		Koodi								
I.30.										
I.31. Eläinten ja/tai tuotteiden tunnistetiedot										
Laji (Tieteellinen nimi)		Luokka		Tunnistaminen		Ikä		Pakkausten lukumäärä		Määrä

EUROOPAN YHTEISÖ

Siitosmunat

		II.a Todistuksen viitenumero	II.b Paikallinen viitenumero
Osa II: Todistus	II.1. Eläinten terveyttä koskeva vakuutus		
	Minä, allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistan, että edellä kuvatut siitosmunat		
	a)	täyttävät	
	(¹) joko	[neuvoston direktiivin 2009/158/EY 6, 8 ja 18 artiklan säännökset]	
	(¹) (²) tai	[neuvoston direktiivin 2009/158/EY 6 artiklan a alakohdan i ja ii alakohdan ja b alakohdan, 8 artiklan ja 18 artiklan säännökset];	
	(³) b)	täyttävät neuvoston direktiivin 2009/158/EY 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan säännökset.	
	(⁴) c)	täyttävät komission päätöksen (päästösten):/...../EY säännökset lisävakutuksista (tauti/taudit) suhteen neuvoston direktiivin 2009/158/EY 16 tai 17 artiklan mukaisesti.	
	d)	tulevat siipikarjasta:	
	(¹) joko	[jota ei ole rokotettu Newcastlel tautia vastaan;]	
	(¹) tai	[joka on rokotettu Newcastlel tautia vastaan seuraavalla rokotteella: rokotteessa (rokotteissa) käytetyn Newcastlel taudin viruskannan nimi ja tyyppi (elävä tai inaktivoitu) (päivänmäärä) viikon ikäisenä].	
II.2. Kansanterveyttä koskeva vakuutus			
Minä, allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistan, että edellä kuvatut siitosmunat			
(⁵) a)	tulevat parvesta, joka on testattu kansanterveyden kannalta merkittävien salmonellan serotyyppien havaitsemiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 mukaisesti.		
Viimeisen näytteenoton päivämäärä sellaisen parven osalta, josta tutkimustulos on tiedossa:			
Kaikkien parven osalta tehtyjen tutkimusten tulos:			
(¹) (⁶) joko	[positiivinen;]		
(¹) (⁶) tai	[negatiivinen]		
(⁵) b)	ja, <i>Salmonella enteritidis</i> - tai <i>Salmonella typhimurium</i> -tartuntaa ei havaittu II.2.a kohdassa tarkoitetussa valvontaohjelmassa.		
II.3. Terveyttä koskevat lisätiedot			
(¹) (⁷) II.3.1.	Lähetys koostuu elävästä siipikarjasta/untuvikoista/siitosmunista, jotka ovat peräisin tiloilta, joilla ei ole tehty rokotuksia lintuinfluenssaa vastaan.		
(¹) II.3.2.	Lähetys täyttää komission päätöksen 2006/415/EY mukaiset eläinlääkinnälliset edellytykset.		
(¹) II.3.3.	Lähetys täyttää komission päätöksen 2006/563/EY mukaiset eläinlääkinnälliset edellytykset.		

Huomautukset**I osa:**

- **Kohta I.16:** rekisteröintinumero (junavaunut tai kontti ja kuorma-autot), lennon numero (ilma-alus) tai nimi (laiva).
- **Kohta I.31:** Luokka: valitaan jokin seuraavista: puhdas linja/isovanhempaispolvi/vanhempaispolvi/munivat kanat/lihotus/muut.
Tunnistaminen: ilmoitetaan vanhempaispolven tunnisteet ja tuotenimi.
Ikä: ilmoitetaan keräyspäivä.

II osa:

- (¹) Tarpeeton viivataan yli.
- (²) Sovelletaan ainoastaan, jos kohtaa II.3.2 tai II.3.3 noudatetaan.
- (³) Varmistettava silloin, kun lähetetään jäsenvaltioon, jossa ei EY:n hyväksynnän mukaan tällä hetkellä tarvita rokotusta Newcastlelta tautia vastaan: Suomi ja Ruotsi. Muussa tapauksessa viittaus yliviivataan.
- (⁴) Täydennetään tarvittaessa.
- (⁵) Kohdassa II.2 mainittua vakuutusta sovelletaan vain, jos siipikarja kuuluu lajiin *Gallus gallus*.
- (⁶) Jos jokin tuloksista oli positiivinen *Salmonella infantis*-, *Salmonella virchow*- tai *Salmonella hadar*-tartunnan osalta parven elinaikana, merkitään se positiiviseksi.
- (⁷) Sovelletaan ainoastaan niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa on tehty rokotukset lintuinfluenssaa vastaan EY-hyväksytyn rokotussuunnitelman mukaisesti.
 - Leima ja allekirjoitus on tehtävä eri värillä kuin muut todistusten merkinnät.

Virkaeläinlääkäri:

Nimi (suuraakkosin):

Pätevyys ja virka-asema

Paikallinen eläinlääkintäyksikkö:

Paikallisen eläinlääkintäyksikön numero:

Päiväys:

Allekirjoitus:

Leima

MALLI 2

EUROOPAN YHTEISÖ

Yhteisön sisäisen kaupan todistus

Osa I: Ersää koskevat tiedot	I.1. Lähettäjä Nimi		I.2. Todistuksen viitenumero		I.2.a. Paikallinen viitenumero			
	Osoite Postinro		I.3. Toimivaltainen keskusviranomainen					
			I.4. Toimivaltainen paikallishallintoviranomainen					
	I.5. Vastaanottaja Nimi		I.6. Alkuperäisten liitetodistusten numerot		Lähetystä seuraavien asiakirjojen numerot			
	Osoite Postinro		I.7.					
	I.8. Alkuperämaa	ISO-koodi	I.9. Alkuperäalue	Koodi	I.10. Määränpäämaa	ISO-koodi	I.11. Määränpääalue	Koodi
	I.12. Alkuperäpaikka			I.13. Määräpaikka				
	Tila ☐ Käsitellylaitos ☐			Tila ☐ Käsitellylaitos ☐ Hyväksytyt ☐ laitokset				
	Nimi Osoite Postinro			Nimi Osoite Postinro				
	Hyväksyntänumero			Hyväksyntänumero				
	I.14. Lastauspaikka Postinro			I.15. Lähtöpäivä ja -aika				
	I.16. Kuljetusvälineet Lentokone ☐ Laiva ☐ Junavaunu ☐ Maantieajoneuvo ☐ Muu ☐ Tunnistetiedot:			I.17. Kuljetusyritys Nimi Osoite Postinro				
				Hyväksyntänumero Jäsenvaltio				
	I.18. Eläinlaji/tuotteet				I.19. Nimikenumero (CN-koodi)			
					I.20. Lukumäärä/paino			
I.21.				I.22. Pakkausten lukumäärä				
I.23. Sinetin/kontin nro				I.24.				
I.25. Eläimet/tuotteet, joille annettu todistus seuraavaa tarkoitusta varten Karjankasvatus ☐ Hyväksytyt laitokset ☐ Muu ☐								
I.26. Kauttakuljetus kolmannessa maassa ☐ Kolmas maa ISO-koodi Poistumispaikka Koodi Maahantulopaikka Rajatarkastusaseman nro				I.27. Kauttakuljetus jäsenvaltioissa ☐ Jäsenvaltio ISO-koodi Jäsenvaltio ISO-koodi Jäsenvaltio ISO-koodi				
I.28. Vienti ☐ Kolmas maa ISO-koodi Poistumispaikka Koodi				I.29.				
I.30.								
I.31. Eläinten ja/tai tuotteiden tunnistetiedot Laji (Tieteellinen nimi) Luokka Ikä Pakkausten lukumäärä Määrä								

EUROOPAN YHTEISÖ

Päivän ikäiset untuvikot

II osa: Todistus		II.a Todistuksen viitenumero	II..b Paikallinen viitenumero
II.1. Eläinten terveyttä koskeva vakuutus			
Minä, allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistan, että edellä kuvatut untuvikot			
a)	täyttävät:		
(¹) joko	i) [neuvoston direktiivin 2009/158/EY 6, 9 ja 18 artiklan säännökset]		
(¹) (²) tai	[neuvoston direktiivin 2009/158/EY 6 artiklan a alakohdan i ja ii alakohdan ja b alakohdan, 9 artiklan ja 18 artiklan säännökset];		
(¹) tai	ii) [jos ne on haudottu asetuksessa (EY) N:o 798/2008 olevan muun siipikarjan kuin sileälästäisten lintujen siitosmunia koskevan mallin vaatimusten mukaisesti tuoduista siitosmunista, täyttävät neuvoston direktiivin 2009/158/EY 6 artiklan a alakohdan ja 9 artiklan b ja c alakohdan säännökset].		
(¹) (²) tai	[jos ne on haudottu asetuksessa (EY) N:o 798/2008 olevan muun siipikarjan kuin sileälästäisten lintujen siitosmunia koskevan mallin vaatimusten mukaisesti tuoduista siitosmunista, täyttävät neuvoston direktiivin 2009/158/EY 6 artiklan a alakohdan i ja ii alakohdan ja 9 artiklan b ja c alakohdan säännökset]		
(⁴) b)	täyttävät neuvoston direktiivin 2009/158/EY 15 artiklan 1 kohdan b alakohdan säännökset.		
(⁵) c)	täyttävät komission päätöksen (päästösten):/...../EY säännökset lisävakuutuksista (tauti/taudit) suhteen neuvoston direktiivin 2009/158/EY 16 tai 17 artiklan mukaisesti.		
(¹) d)	joko [joita ei ole rokotettu Newcastle'n tautia vastaan;]		
(¹) tai	[jotka on rokotettu Newcastle'n tautia vastaan seuraavalla rokotteella:		
..... rokotteessa (rokotteissa) käytetyn Newcastle'n taudin viruskannan nimi ja tyyppi (elävä tai inaktivoitu) (päävämäärä)].			
e)	tulevat siipikarjasta:		
(¹) joko	[joita ei ole rokotettu Newcastle'n tautia vastaan;]		
(¹) tai	[jotka on rokotettu Newcastle'n tautia vastaan seuraavalla rokotteella:		
..... rokotteessa (rokotteissa) käytetyn Newcastle'n taudin viruskannan nimi ja tyyppi (elävä tai inaktivoitu) (päävämäärä)].			
(¹) f)	että jalostukseen tai tuotantoon tarkoitettuihin siipikarjalintujen parviin tarkoitettut untuvikot ovat lähtöisin parvista, jotka on testattu negatiivisin tuloksin komission päätöksessä 2003/644/EY vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.		
II.2. Kansanterveyttä koskeva vakuutus			
Minä, allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistan, että edellä kuvatut untuvikot			
(⁶) a)	tulevat parvesta, joka on testattu kansanterveyden kannalta merkittävien salmonellan serotyyppien havaitsemiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 mukaisesti.		
Viimeisen näytteenoton päävämäärä sellaisen parven osalta, josta tutkimustulos on tiedossa:			
Kaikkien parven osalta tehtyjen tutkimusten tulos:			
(¹) (⁷) joko	[positiivinen;]		
(¹) (⁷) tai	[negatiivinen;]		
(⁶) b)	ja, jos untuvikot on tarkoitettu jalostukseen, <i>Salmonella enteritidis</i> tai <i>Salmonella typhimurium</i> -tartuntaa ei havaittu II.2.a kohdassa tarkoitettussa valvontaohjelmassa.		

II.3. Terveystietä koskevat lisätiedot

- (¹) (⁶) II.3.1. Lähetyksessä koostuu siipikarjasta/untuvikoista/siitosmunista, jotka ovat peräisin tiloilta, joilla ei ole tehty rokotuksia lintuinfluenssaa vastaan.
- (¹) II.3.2. Lähetyksessä täytetään komission päätöksen 2006/415/EY mukaiset eläinlääkinnälliset edellytykset.

Huomautukset**I osa:**

- **Kohta I.6:** mukana seuraavien eläinten terveystodistusten numerot.
- **Kohta I.16:** rekisteröintinumero (junavaunut tai kontti ja kuorma-autot), lennon numero (ilma-alus) tai nimi (laiva).
- **Kohta I.19:** käytetään asianmukaisia HS-nimikkeitä: 01.05, 01.06.39.
- **Kohta I.31:** Luokka: valitaan jokin seuraavista: puhdas linja/isovanhempaispolvi/vanhempaispolvi/munivat kanat/lihotus/muut.
Ikä: ilmoitetaan haudontapäivä.
Pakkausten lukumäärä: ilmoitetaan laatikoiden tai häkkien lukumäärä.

II osa:

- (¹) Tarpeeton viivataan yli.
- (²) Sovelletaan ainoastaan, jos kohtaa II.3.2 noudatetaan.
- (³) Jos kyseessä ovat kolmannesta maasta tuoduista siitosmunista haudotut untuvikot, eristysaikaa määrätillä on noudatettava asetuksen (EY) N:o 798/2008 liitteessä VIII olevan II osan mukaisesti. Untuvikkojen lopullisen määräpaikan toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettava tästä vaatimuksesta Traces-järjestelmällä.
- (⁴) Varmistettava silloin, kun lähetetään jäsenvaltioon, jossa ei EY:n hyväksynnän mukaan tällä hetkellä tarvita rokotusta Newcastle tautia vastaan: Suomi ja Ruotsi. Muussa tapauksessa viittaus ylivivataan.
- (⁵) Täydennetään tarvittaessa.
- (⁶) Kohdassa II.2 annettuja takeita sovelletaan ainoastaan silloin, kun untuvikot kuuluvat lajiin *Gallus gallus*, ja
- niitä sovelletaan 1 päivästä helmikuuta 2008, jos untuvikot on tarkoitettu ainoastaan muiden munien kuin siitosmunien tuotantoon
 - niitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009, jos untuvikot on tarkoitettu ainoastaan lihan tuotantoon.
- (⁷) Jos jokin tuloksista oli positiivinen alla lueteltujen serotyyppien osalta parven elinaikana, merkitään se positiiviseksi.
- Siipikarjan jalostukseen tarkoitetut parvet: *Salmonella hadar*, *Salmonella virchow* ja *Salmonella infantis*.
- Siipikarjan tuotantoon tarkoitetut parvet: *Salmonella enteritidis* ja *Salmonella typhimurium*.
- (⁸) Sovelletaan ainoastaan niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa on tehty rokotukset lintuinfluenssaa vastaan EY-hyväksytyn rokotussuunnitelman mukaisesti.
- Leima ja allekirjoitus on tehtävä eri värillä kuin muut todistuksen merkinnät.

Virkaeläinlääkäri:

Nimi (suuraakkosin):

Pätevyys ja virka-asema

Paikallinen eläinlääkintäyksikkö:

Paikallisen eläinlääkintäyksikön numero:

Päiväys:

Allekirjoitus:

Leima

MALLI 3

EUROOPAN YHTEISÖ

Yhteisön sisäisen kaupan todistus

Osa I: Ersää koskevat tiedot	I.1. Lähettäjä Nimi				I.2. Todistuksen viitenumero		I.2.a. Paikallinen viitenumero		
	Osoite Postinro				I.3. Toimivaltainen keskusviranomainen				
					I.4. Toimivaltainen paikallishallintoviranomainen				
	I.5. Vastaanottaja Nimi				I.6.				
	Osoite Postinro				I.7.				
	I.8. Alkuperämaa		ISO-koodi	I.9. Alkuperäalue		Koodi	I.10. Määränpämaa		ISO-koodi
							I.11. Määrän-pääalue		Koodi
	I.12. Alkuperäpaikka				I.13. Määräpaikka				
	Tila ☐		Käsittelylaitos ☐		Tila ☐		Käsittelylaitos ☐		Hyväksytyt ☐ laitokset
	Nimi		Hyväksyntänumero		Nimi		Hyväksyntänumero		
	Osoite				Osoite				
	Postinro				Postinro				
	I.14. Lastauspaikka Postinro				I.15. Lähtöpäivä ja -aika				
	I.16. Kuljetusvälineet Lentokone ☐ Laiva ☐ Junavaunu ☐ Maantieajoneuvo ☐ Muu ☐ Tunnistetiedot:				I.17. Kuljetusyritys Nimi Osoite Postinro Jäsenvaltio				
	I.18. Eläinlaji/tuotteet						I.19. Nimikenumero (CN-koodi)		
						I.20. Lukumäärä/paino			
I.21.						I.22. Pakkausten lukumäärä			
I.23. Sinetin/kontin nro						I.24.			
I.25. Eläimet/tuotteet, joille annettu todistus seuraavaa tarkoitusta varten Karjankasvatus ☐ Hyväksytyt laitokset ☐ Muu ☐									
I.26. Kauttakuljetus kolmannessa maassa ☐ Kolmas maa Poistumispaikka Maahantulopaikka				I.27. Kauttakuljetus jäsenvaltioissa ☐ Jäsenvaltio Jäsenvaltio Jäsenvaltio					
ISO-koodi Koodi Rajatarkastusaseman nro				ISO-koodi ISO-koodi ISO-koodi					
I.28. Vienti ☐ Kolmas maa Poistumispaikka				I.29.					
ISO-koodi Koodi									
I.30.									
I.31. Eläinten ja/tai tuotteiden tunnistetiedot Laji (Tieteellinen nimi) Luokka Tunnistaminen Ikä Pakkausten lukumäärä Määrä									

EUROOPAN YHTEISÖ

Siitossiipikarja ja tuotantosiipikarja

		II.a Todistuksen viitenumero	II.b Paikallinen viitenumero
II osa: Todistus	II.1. Eläinten terveyttä koskeva vakuutus		
	Minä, allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistan, että edellä kuvattu siipikarja		
	a) täyttää neuvoston direktiivin 2009/158/EY 6, 10 ja 18 artiklan säännökset.		
	(1) b) täyttää neuvoston direktiivin 2009/158/EY 15 artiklan 1 kohdan c alakohdan säännökset.		
	(2) c) täyttää komission päätöksen (päästösten):/...../EY säännökset lisävakuutuksista (tauti/taudit) suhteen neuvoston direktiivin 2009/158/EY 16 tai 17 artiklan mukaisesti.		
	(3) d) joko [joita ei ole rokotettu Newcastle'n tautia vastaan;]		
	(3) tai [jotka on rokotettu Newcastle'n tautia vastaan seuraavalla rokotteella:		
	 rokotteessa (rokotteissa) käytetyn Newcastle'n taudin viruskannan nimi ja tyyppi (elävä tai inaktivoitu)		
	 (päivämäärä) viikon ikäisenä].		
	(3) e) että jalostukseen tarkoitettu siipikarja on testattu negatiivisin tuloksin komission päätöksessä 2003/644/EY vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.		
(3) f) että munivat kanat (kulutukseen tarkoitettujen munien tuotantoon tarkoitettu siipikarja) on testattu negatiivisin tuloksin komission päätöksen 2004/235/EY mukaisesti.			
II.2. Kansanterveyttä koskeva vakuutus			
Minä, allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistan, että edellä kuvattu siipikarja			
(4) (a) tulee parvesta, joka on testattu kansanterveyden kannalta merkittävien salmonellan serotyyppien havaitsemiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 mukaisesti.			
Viimeisen näytteenoton päivämäärä sellaisen parven osalta, josta tutkimustulos on tiedossa:			
Kaikkien parven osalta tehtyjen tutkimusten tulos:			
(3) (5) joko [positiivinen;]			
(3) (5) tai [negatiivinen;]			
(4) b) ja, jos siipikarja on tarkoitettu jalostukseen, <i>Salmonella enteritidis</i> - tai <i>Salmonella typhimurium</i> -tartuntaa ei havaittu II.2.a kohdassa tarkoitettussa valvontaohjelmassa.			
II.3. Terveyttä koskevat lisätiedot			
(3) (6) II.3.1 Lähetyks koostuu elävästä siipikarjasta/untuvikoista/siitosmunista, jotka ovat peräisin tiloilta, joilla ei ole tehty rokotuksia lintuinfluenssaa vastaan.			

Huomautukset**I osa:**

- **Kohta I.16:** rekisteröintinumero (junavaunut tai kontti ja kuorma-autot), lennon numero (ilma-alus) tai nimi (laiva).
- **Kohta I.19:** käytetään asianmukaisia HS-nimikkeitä: 01.05, 01.06.39.
- **Kohta I.31:** Luokka: valitaan jokin seuraavista: puhdas linja/isovanhempaispolvi/vanhempaispolvi/munivat kanat/lihotus/ muut.
Tunnistaminen: ilmoitetaan alkuperäparven tunnisteet ja tuotenimi.

II osa:

- (¹) Varmistettava silloin, kun lähetetään jäsenvaltioon, jossa ei EY:n hyväksynnän mukaan tällä hetkellä tarvita rokotusta Newcastlen tautia vastaan: Suomi ja Ruotsi. Muussa tapauksessa viittaus yliviivataan.
- (²) Täydennetään tarvittaessa.
- (³) Tarpeeton viivataan yli.
- (⁴) II.2 kohdassa annettuja takeita sovelletaan ainoastaan silloin, kun siipikarja kuuluu lajiin *Gallus gallus*, ja
- niitä sovelletaan 1 päivästä helmikuuta 2008, jos siipikarja on tarkoitettu ainoastaan muiden munien kuin siitosmunien tuotantoon
 - niitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009, jos siipikarja on kasvatettu ainoastaan lihan tuotantoon.
- (⁵) Jos jokin tuloksista oli positiivinen alla lueteltujen serotyyppien osalta parven elinaikana, merkitään se positiiviseksi.
- Siipikarjan jalostukseen tarkoitetut parvet: *Salmonella* hadar, *Salmonella* virchow ja *Salmonella* infantis.
- Siipikarjan tuotantoon tarkoitetut parvet: *Salmonella* enteritidis ja *Salmonella* typhimurium.
- (⁶) Sovelletaan ainoastaan niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa on tehty rokotukset lintuinfluenssaa vastaan EY-hyväksytyn rokotussuunnitelman mukaisesti.
- Leima ja allekirjoitus on tehtävä eri värillä kuin muut todistuksen merkinnät.

Virkaeläinlääkäri:

Nimi (suuraakkosin):

Pätevyys ja virka-asema

Paikallinen eläinlääkintäyksikkö:

Paikallisen eläinlääkintäyksikön numero:

Päiväys:

Allekirjoitus:

Leima

MALLI 4

EUROOPAN YHTEISÖ

Yhteisön sisäisen kaupan todistus

Osa I: Ersää koskevat tiedot	I.1. Lähettäjä Nimi		I.2. Todistuksen viitenumero		I.2.a. Paikallinen viitenumero				
	Osoite Postinro		I.3. Toimivaltainen keskusviranomainen						
			I.4. Toimivaltainen paikallishallintoviranomainen						
	I.5. Vastaanottaja Nimi		I.6.						
	Osoite Postinro		I.7.						
	I.8. Alkuperämaa	ISO-koodi	I.9. Alkuperäalue	Koodi	I.10. Määränpäämaa	ISO-koodi	I.11. Määränpääalue	Koodi	
	I.12. Alkuperäpaikka				I.13. Määräpaikka				
	Tila ☐		Käsittelylaitos ☐		Tila ☐ Käsittelylaitos ☐ Hyväksytyt laitokset ☐				
	Nimi		Hyväksyntänumero		Nimi			Hyväksyntänumero	
	Osoite				Osoite				
	Postinro				Postinro				
	I.14. Lastauspaikka Postinro				I.15. Lähtöpäivä ja -aika				
	I.16. Kuljetusvälineet				I.17. Kuljetusyritys				
	Lentokone ☐		Laiva ☐		Junavaunu ☐		Nimi		Hyväksyntänumero
	Maantieajoneuvo ☐		Muu ☐				Osoite		
Tunnistetiedot:				Postinro		Jäsenvaltio			
I.18. Eläinlaji/tuotteet					I.19. Nimikenumero (CN-koodi)				
					I.20. Lukumäärä/paino				
I.21.					I.22. Pakkausten lukumäärä				
I.23. Sinetin/kontin nro					I.24.				
I.25. Eläimet/tuotteet, joille annettu todistus seuraavaa tarkoitusta varten									
Karjankasvatus ☐		Riistatarhalle ☐		Teurastus ☐		Lemmikkieläimet ☐		Hyväksytyt laitokset ☐	
								Muu ☐	
I.26. Kauttakuljetus kolmannessa maassa ☐				I.27. Kauttakuljetus jäsenvaltioissa ☐					
Kolmas maa		ISO-koodi		Jäsenvaltio		ISO-koodi			
Poistumispaikka		Koodi		Jäsenvaltio		ISO-koodi			
Maahantulopaikka		Rajatarkastusaseman nro		Jäsenvaltio		ISO-koodi			
I.28. Vienti ☐				I.29.					
Kolmas maa		ISO-koodi							
Poistumispaikka		Koodi							
I.30.									
I.31. Eläinten ja/tai tuotteiden tunnistetiedot									
Laji (Tieteellinen nimi)		Luokka		Tunnistaminen		Ikä		Pakkausten lukumäärä	
								Määrä	

EUROOPAN YHTEISÖ

Alle 20 kappaleen erissä oleva siipikarja, untuvikot ja siitosmunat
(lukuun ottamatta sileälästäisiä lintuja ja niiden siitosmunia)

		II.a Todistuksen viitenumero	II.b Paikallinen viitenumero	
II Osa: Todistus	II.1. Eläinten terveyttä koskeva vakuutus			
	Minä, allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistan, että			
	a)	(¹) joko [edellä kuvattu siipikarja, untuvikot tai siitosmunat täyttävät neuvoston direktiivin 2009/158/EY 14 artiklan säännökset.]		
		(¹) (²) tai [edellä kuvattu siipikarja, untuvikot tai siitosmunat täyttävät neuvoston direktiivin 2009/158/EY 14 artiklan 1 ja 2 kohdan a–d alakohdan säännökset.]		
	(³) b)	edellä kuvattu siipikarja, untuvikot tai siitosmunat täyttävät neuvoston direktiivin 2009/158/EY 15 artiklan 1 kohdan säännökset.		
		(¹) c) joko i) [siipikarja;]		
		(¹) tai ii) [untuvikot;]		
		(¹) tai iii) [siitosmunat;]		
	(⁴)	täyttävät komission päätöksen (päästösten):/...../EY säännökset lisävakuutuksista (tauti/taudit) suhteen neuvoston direktiivin 2009/158/EY 16 tai 17 artiklan mukaisesti.		
	d)	siipikarja, (¹) joko [jota ei ole rokotettu Newcastlel tautia vastaan;] (¹) tai [joka on rokotettu Newcastlel tautia vastaan seuraavalla rokotteella: (rokotteessa (rokotteissa) käytetyn Newcastlel taudin viruskannan nimi ja tyyppi (elävä tai inaktivoitu)) (päivämäärä) viikon ikäisenä].		
e)	untuvikot, (¹) joko [jota ei ole rokotettu Newcastlel tautia vastaan;] (¹) tai [joka on rokotettu Newcastlel tautia vastaan seuraavalla rokotteella: (rokotteessa (rokotteissa) käytetyn Newcastlel taudin viruskannan nimi ja tyyppi (elävä tai inaktivoitu)) (päivämäärä)].			
f)	siipikarja, josta untuvikot on saatu, (¹) joko [jota ei ole rokotettu Newcastlel tautia vastaan;] (¹) tai [joka on rokotettu Newcastlel tautia vastaan seuraavalla rokotteella: (rokotteessa (rokotteissa) käytetyn Newcastlel taudin viruskannan nimi ja tyyppi (elävä tai inaktivoitu)) (päivämäärä) viikon ikäisenä].			
g)	siipikarja, josta siitosmunat on saatu, (¹) joko [jota ei ole rokotettu Newcastlel tautia vastaan;] (¹) tai [joka on rokotettu Newcastlel tautia vastaan seuraavalla rokotteella: (rokotteessa (rokotteissa) käytetyn Newcastlel taudin viruskannan nimi ja tyyppi (elävä tai inaktivoitu)) (päivämäärä) viikon ikäisenä].			

II.2 Kansanterveyttä koskeva vakuutus

Minä, allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistan, että

- (⁶) a) siipikarja, untuvikot tai siitosmunat tulevat parvesta, joka on testattu kansanterveyden kannalta merkittävien salmonellan serotyyppien havaitsemiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 mukaisesti.

Viimeisen näytteenoton päivämäärä sellaisen parven osalta, josta tutkimustulos on tiedossa:

Kaikkien parven osalta tehtyjen tutkimusten tulos:

(¹) (⁶) *joko* [positiivinen;]

(¹) (⁶) *tai* [negatiivinen;]

- (⁶) b) ja, siitossiipikarjan, siitosmunien tai jalostukseen tarkoitettujen untuvikkojen osalta, *Salmonella enteritidis*- tai *Salmonella typhimurium* -tartuntaa ei havaittu II.2.a kohdassa tarkoitetussa valvontaohjelmassa.

II.3 Terveyttä koskevat lisätiedot

- (¹) (⁷) II.3.1 Lähetyksessä elävistä siipikarjasta/untuvikoista/siitosmunista, jotka ovat peräisin tiloilta, joilla ei ole tehty rokotuksia lintuinfluenssaa vastaan.
- (¹) II.3.2 Lähetyksessä täytetään komission päätöksen 2006/415/EY mukaiset eläinlääkinnälliset edellytykset.
- (¹) II.3.3 Lähetyksessä täytetään komission päätöksen 2006/563/EY mukaiset eläinlääkinnälliset edellytykset.

Huomautukset**I osa:**

- **Kohta I.16:** rekisteröintinumero (junavaunut tai kontti ja kuorma-autot), lennon numero (ilma-alus) tai nimi (laiva).
 - **Kohta I.19:** käytetään asianmukaisia HS-nimikkeitä: 01.05, 01.06.39, 04.07.
 - **Kohta I.31:** Luokka: valitaan jokin seuraavista: puhdas linja/isovanhempaispolvi/vanhempaispolvi/munivat kanat/lihotus/ muut.
- Tunnistaminen: ilmoitetaan alkuperäparven tunnisteet.
- Ikä: ilmoitetaan keräyspäivä (munien osalta) tai likimääräinen ikä (siipikarjan osalta).

II osa:

- (¹) Tarpeeton viivataan yli.
- (²) Sovelletaan ainoastaan, jos kohtaa II.3.2 tai II.3.3 noudatetaan.
- (³) Varmistettava silloin, kun lähetetään jäsenvaltioon, jossa ei EY:n hyväksynnän mukaan tällä hetkellä tarvita rokotusta Newcastlen tautia vastaan: Suomi ja Ruotsi. Muussa tapauksessa viittaus yliviivataan.
- (⁴) Täydennetään tarvittaessa.
- (⁵) Kohdassa II.2 annettuja takeita sovelletaan ainoastaan silloin, kun siipikarja, untuvikot tai siitosmunat kuuluvat lajiin *Gallus gallus*, ja
- niitä sovelletaan 1 päivästä helmikuuta 2008, jos siipikarja tai untuvikot on tarkoitettu ainoastaan muiden munien kuin siitosmunien tuotantoon
 - niitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009, jos siipikarja tai untuvikot on kasvatettu ainoastaan lihan tuotantoon.
- (⁶) Jos jokin tuloksista oli positiivinen alla lueteltujen serotyyppien osalta parven elinaikana, merkitään se positiiviseksi. Siipikarjan jalostukseen tarkoitetut parvet: *Salmonella hadar*, *Salmonella virchow* ja *Salmonella infantis*. Siipikarjan tuotantoon tarkoitetut parvet: *Salmonella enteritidis* ja *Salmonella typhimurium*.
- (⁷) Sovelletaan ainoastaan niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa on tehty rokotukset lintuinfluenssaa vastaan EY-hyväksytyn rokotussuunnitelman mukaisesti.
- Leima ja allekirjoitus on tehtävä eri värillä kuin muut todistuksen merkinnät.

Virkaeläinlääkäri:

Nimi (suuraakkosin):

Paikallinen eläinlääkintäyksikkö:

Päiväys:

Leima

Pätevyys ja virka-asema

Paikallisen eläinlääkintäyksikön numero:

Allekirjoitus:

MALLI 5

EUROOPAN YHTEISÖ

Yhteisön sisäisen kaupan todistus

Osa I: Ersiä koskevat tiedot	I.1. Lähettäjä Nimi		I.2. Todistuksen viitenumero		I.2.a. Paikallinen viitenumero			
	Osoite Postinro		I.3. Toimivaltainen keskusviranomainen					
			I.4. Toimivaltainen paikallishallintoviranomainen					
	I.5. Vastaanottaja Nimi		I.6.					
	Osoite Postinro		I.7.					
	I.8. Alkuperämaa	ISO-koodi	I.9. Alkuperäalue	Koodi	I.10. Määränpäämaa	ISO-koodi	I.11. Määrän- pääalue	Koodi
	I.12. Alkuperäpaikka				I.13. Määräpaikka			
	Tila ☐		Käsittelylaitos ☐		Tila ☐ Käsittelylaitos ☐ Hyväksytyt ☐ laitokset			
	Nimi		Hyväksyntänumero		Nimi			
	Osoite				Osoite			
	Postinro				Postinro			
	I.14. Lastauspaikka				I.15. Lähtöpäivä ja -aika			
	Postinro							
	I.16. Kuljetusvälineet				I.17. Kuljetusyritys			
	Lentokone ☐		Laiva ☐	Junavaunu ☐	Nimi		Hyväksyntänumero	
Maantieajoneuvo ☐		Muu ☐	Osoite					
Tunnistetiedot:				Postinro				
				Jäsenvaltio				
I.18. Eläinlaji/tuotteet				I.19. Nimikenumero (CN-koodi)				
				I.20. Lukumäärä/paino				
I.21.				I.22. Pakkausten lukumäärä				
I.23. Sinetin/kontin nro				I.24.				
I.25. Eläimet/tuotteet, joille annettu todistus seuraavaa tarkoitusta varten								
Teurastus ☐								
I.26. Kauttakuljetus kolmannessa maassa ☐				I.27. Kauttakuljetus jäsenvaltioissa ☐				
Kolmas maa		ISO-koodi	Jäsenvaltio		ISO-koodi			
Poistumispaikka		Koodi	Jäsenvaltio		ISO-koodi			
Maahantulopaikka		Rajatarkastusaseman nro	Jäsenvaltio		ISO-koodi			
I.28. Vienti ☐				I.29.				
Kolmas maa		Poistumispaikka						
ISO-koodi		Koodi						
I.30.								
I.31. Eläinten ja/tai tuotteiden tunnistetiedot								
Laji (Tieteellinen nimi)		Luokka	Tunnistaminen	Ikä	Pakkausten lukumäärä	Määrä		

EUROOPAN YHTEISÖ

Teurassiipikarjal

		II.a. Todistuksen viitenumero	II.b. Paikallinen viitenumero
II Osa: Todistus	II.1. Eläinten terveyttä koskeva vakuutus		
	Minä, allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistan, että edellä kuvattu siipikarja		
	a) ⁽¹⁾ joko	[täyttää neuvoston direktiivin 2009/158/EY 11 ja 18 artiklan säännökset.]	
	⁽¹⁾ ⁽²⁾ tai	[täyttää neuvoston direktiivin 2009/158/EY 11 artiklan a, b ja c alakohdan ja 18 artiklan säännökset.]	
	⁽³⁾ b)	täyttää neuvoston direktiivin 2009/158/EY 15 artiklan 1 kohdan d alakohdan säännökset.	
	⁽⁴⁾ c)	täyttää komission päätöksen (päästösten):/...../EY säännökset lisävakuutuksista (tauti/taudit) suhteen neuvoston direktiivin 2009/158/EY 16 tai 17 artiklan mukaisesti.	
	d) ⁽¹⁾ joko	[jota ei ole rokotettu Newcastle'n tautia vastaan;]	
	⁽¹⁾ tai	[joka on rokotettu Newcastle'n tautia vastaan seuraavalla rokotteella:	
	 (rokotteessa (rokotteissa) käytetyn Newcastle'n taudin viruskannan nimi ja tyyppi (elävä tai inaktivoitu))		
	 (päivämäärä) viikon ikäisenä].		
II.2 Kansanterveyttä koskeva vakuutus			
Minä, allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistan, että edellä kuvattu siipikarja			
⁽⁶⁾ on testattu kansanterveyden kannalta merkittävien salmonellan serotyyppien havaitsemiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 mukaisesti.			
Viimeisen näytteenoton päivämäärä sellaisen parven osalta, josta tutkimustulos on tiedossa:			
Kaikkien parven osalta tehtyjen tutkimusten tulos:			
⁽¹⁾ ⁽⁶⁾ joko [positiivinen;]			
⁽¹⁾ ⁽⁶⁾ tai [negatiivinen;]			
II.3 Terveystä koskevat lisätiedot			
⁽¹⁾ ⁽⁷⁾ II.3.1	Lähetys koostuu elävästä siipikarjasta/untuvikoista/siitosmunista, jotka ovat peräisin tiloilta, joilla ei ole tehty rokotuksia lintuinfluenssaa vastaan.		
⁽¹⁾ II.3.2	Lähetys täyttää komission päätöksen 2006/415/EY mukaiset eläinlääkinnälliset edellytykset.		
Huomautukset			
I osa:			
– Kohta I.16: rekisteröintinumero (junavaunut tai kontti ja kuorma-autot), lennon numero (ilma-alus) tai nimi (laiva).			
– Kohta I.19: käytetään asianmukaisia HS-nimikkeitä: 01.05, 01.06.39.			
– Kohta I.31: Luokka: valitaan jokin seuraavista: puhdas linja/isovanhempaispolvi/vanhempaispolvi/munivat kanat/liihotus/ muut.			
Tunnistaminen: ilmoitetaan alkuperäparven tunnisteet ja tuotenimi.			
Ikä: ilmoitetaan siipikarjan likimääräinen ikä.			

II osa:

- (¹) Tarpeeton viivataan yli.
- (²) Sovelletaan ainoastaan, jos kohtaa II.3.2 tai II.3.3 noudatetaan.
- (³) Varmistettava silloin, kun lähetetään jäsenvaltioon, jossa ei EY:n hyväksynnän mukaan tällä hetkellä tarvita rokotusta Newcastlelta tautia vastaan: Suomi ja Ruotsi. Muussa tapauksessa viittaus yliviivataan.
- (⁴) Täydennetään tarvittaessa.
- (⁵) Kohdassa II.2 annettuja takeita sovelletaan ainoastaan silloin, kun siipikarja, untuvikot tai siitosmunat kuuluvat lajiin *Gallus gallus*, ja
- niitä sovelletaan 1 päivästä helmikuuta 2008, jos siipikarja tai untuvikot on tarkoitettu ainoastaan muiden munien kuin siitosmunien tuotantoon
 - niitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009, jos siipikarja tai untuvikot on kasvatettu ainoastaan lihan tuotantoon.
- (⁶) Jos jokin tuloksista oli positiivinen alla lueteltujen serotyyppien osalta parven elinaikana, merkitään se positiiviseksi.
- Siipikarjan jalostukseen tarkoitetut parvet: *Salmonella* hadar, *Salmonella* virchow ja *Salmonella* infantis.
- Siipikarjan tuotantoon tarkoitetut parvet: *Salmonella* enteritidis ja *Salmonella* typhimurium.
- (⁷) Sovelletaan ainoastaan niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa on tehty rokotukset lintuinfluenssaa vastaan EY-hyväksytyn rokotussuunnitelman mukaisesti.
- Leima ja allekirjoitus on tehtävä eri värillä kuin muut todistuksen merkinnät.

Virkaeläinlääkäri:

Nimi (suuraakkosin):

Pätevyys ja virka-asema

Paikallinen eläinlääkintäyksikkö:

Paikallisen eläinlääkintäyksikön numero:

Päiväys:

Allekirjoitus:

Leima

MALLI 6

EUROOPAN YHTEISÖ

Yhteisön sisäisen kaupan todistus

Osa I: Ersää koskevat tiedot	I.1. Lähettäjä Nimi		I.2. Todistuksen viitenumero		I.2.a. Paikallinen viitenumero			
	Osoite Postinro		I.3. Toimivaltainen keskusviranomainen					
			I.4. Toimivaltainen paikallishallintoviranomainen					
	I.5. Vastaanottaja Nimi		I.6.					
	Osoite Postinro		I.7.					
	I.8. Alkuperämaa	ISO-koodi	I.9. Alkuperäalue	Koodi	I.10. Määränpäämaa	ISO-koodi	I.11. Määränpääalue	Koodi
	I.12. Alkuperäpaikka				I.13. Määräpaikka			
	Tila ☐		Käsittelylaitos ☐		Tila ☐ Käsittelylaitos ☐ Hyväksytyt ☐ laitokset			
	Nimi		Hyväksyntänumero		Nimi			
	Osoite				Osoite			
	Postinro				Postinro			
	I.14. Lastauspaikka				I.15. Lähtöpäivä ja -aika			
	Postinro							
	I.16. Kuljetusvälineet				I.17. Kuljetusyritys			
	Lentokone ☐		Laiva ☐		Junavaunu ☐		Nimi	
Maantieajoneuvo ☐		Muu ☐				Osoite		
Tunnistetiedot:				Postinro		Jäsenvaltio		
I.18. Eläinlaji/tuotteet				I.19. Nimikenumero (CN-koodi)				
				I.20. Lukumäärä/paino				
I.21.				I.22. Pakkausten lukumäärä				
I.23. Sinetin/kontin nro				I.24.				
I.25. Eläimet/tuotteet, joille annettu todistus seuraavaa tarkoitusta varten								
Riistatarhalle ☐								
I.26. Kauttakuljetus kolmannessa maassa ☐				I.27. Kauttakuljetus jäsenvaltioissa ☐				
Kolmas maa		ISO-koodi		Jäsenvaltio		ISO-koodi		
Poistumispaikka		Koodi		Jäsenvaltio		ISO-koodi		
Maahantulopaikka		Rajatarkastusaseman nro		Jäsenvaltio		ISO-koodi		
I.28. Vienti ☐				I.29.				
Kolmas maa		ISO-koodi						
Poistumispaikka		Koodi						
I.30.								
I.31. Eläinten ja/tai tuotteiden tunnistetiedot								
Laji (Tieteellinen nimi)		Luokka	Tunnistaminen	Ikä	Pakkausten lukumäärä	Määrä		

EUROOPAN YHTEISÖ

Riistan istutukseen maastoon tarkoitettu siipikarja

		II.a Todistuksen viitenumero	II.b Paikallinen viitenumero
II Osa: Todistus	II.1 Eläinten terveyttä koskeva vakuutus		
	Minä, allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistan, että edellä kuvattu siipikarja		
	a) täyttää neuvoston direktiivin 2009/158/EY 12 ja 18 artiklan säännökset.		
	(1) b) täyttää neuvoston direktiivin 2009/158/EY 15 artiklan 1 kohdan c alakohdan säännökset.		
	(2) c) täyttää komission päätöksen (päästösten):/...../EY säännökset lisävakutuksista (tauti/taudit) suhteen neuvoston direktiivin 2009/158/EY 16 tai 17 artiklan mukaisesti.		
	(3) d) joko [jota ei ole rokotettu Newcastle'n tautia vastaan;] (3) tai [joka on rokotettu Newcastle'n tautia vastaan seuraavalla rokotteella: (rokotteessa (rokotteissa) käytetyn Newcastle'n taudin viruskannan nimi ja tyyppi (elävä tai inaktivoitu)) (päivämäärä) viikon ikäisenä].		
	II.2 Terveyttä koskevat lisätiedot		
	(2) II.2.1	Lähetys koostuu elävästä siipikarjasta/untuvikoista/siitosmunista, jotka ovat peräisin tiloilta, joilla ei ole tehty rokotuksia lintuinfluenssaa vastaan.	
	(2) II.2.2	Lähetys täyttää komission päätöksen 2006/605/EY mukaiset eläinlääkinnälliset edellytykset.	
	Huomautukset		
I osa:			
— Kohta I.16: rekisteröintinumero (junavaunut tai kontti ja kuorma-autot), lennon numero (ilma-alus) tai nimi (laiva).			
— Kohta I.19: käytetään asianmukaisia HS-nimikkeitä: 01.05, 01.06.39.			
— Kohta I.31: Luokka: valitaan jokin seuraavista: puhdas linja/isovanhempaispolvi/vanhempaispolvi/munivat kanat/lihotus/ muut. Tunnistaminen: ilmoitetaan alkuperäparven tunnisteet.			
Ikä: ilmoitetaan siipikarjan likimääräinen ikä.			
II osa:			
(1) Varmistettava silloin, kun lähetetään jäsenvaltioon, jossa ei EY:n hyväksynnän mukaan tällä hetkellä tarvita rokotusta Newcastle'n tautia vastaan: Suomi ja Ruotsi. Muussa tapauksessa viittaus yliviivataan.			
(2) Täydennetään tarvittaessa.			
(3) Tarpeeton viivataan yli. — Leima ja allekirjoitus on tehtävä eri värillä kuin muut todistuksen merkinnät.			
Virkaeläinlääkäri:			
Nimi (suuraakkosin):		Pätevyys ja virka-asema	
Paikallinen eläinlääkintäyksikkö:		Paikallisen eläinlääkintäyksikön numero:	
Päiväys:		Allekirjoitus:	
Leima			

*LIITE V***TAUDIT, JOISTA ON ILMOITETTAVA**

- lintuinfluenssa
- Newcastle'n tauti

LIITE VI

A OSA

Kumottu direktiivi ja luettelo sen muutoksista (36 artiklassa tarkoitetut)

Neuvoston asetus 90/539/ETY (EYVL L 303, 31.10.1990, s. 6).	
Neuvoston direktiivi 91/494/ETY (EYVL L 268, 24.9.1991, s. 35).	ainoastaan 19 artiklan 2 kohta
Neuvoston direktiivi 91/496/ETY (EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56).	ainoastaan siltä osin kuin viitataan direktiiviin 90/539/ETY 26 artiklan 2 kohdassa
Neuvoston direktiivi 92/65/ETY (EYVL L 268, 14.9.1992, s. 54).	ainoastaan 7 artiklan B kohdan toinen alakohta
Komission päätös 92/369/ETY (EYVL L 195, 14.7.1992, s. 25).	
Neuvoston direktiivi 93/120/EY (EYVL L 340, 31.12.1993, s. 35).	
Vuoden 1994 liittymisasiakirjan liitteessä I oleva V.E.I.2.A.4 kohta (EYVL C 241, 29.8.1994, s. 132).	
Neuvoston direktiivi 1999/90/EY (EYVL L 300, 23.11.1999, s. 19).	
Komission päätös 2000/505/EY (EYVL L 201, 9.8.2000, s. 8).	ainoastaan 1 artikla ja liite
Komission päätös 2001/867/EY (EYVL L 323, 7.12.2001, s. 29).	
Neuvoston asetus (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).	ainoastaan liitteessä III oleva 13 kohta
Vuoden 2003 liittymisasiakirjan liitteessä II oleva 6.B.I.17 kohta (EUVL L 236, 23.9.2003, p. 381)	
Neuvoston direktiivi 2006/104/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 352).	ainoastaan liitteessä oleva I.3 kohta
Komission päätös 2006/911/EY (EUVL L 346, 9.12.2006, s. 41).	ainoastaan liitteessä oleva 4 kohta
Komission päätös 2007/594/EY (EUVL L 227, 31.8.2007, s. 33).	
Komission päätös 2007/729/EY (EUVL L 294, 13.11.2007, s. 26).	ainoastaan liitteessä oleva 2 kohta
Neuvoston direktiivi 2008/73/EY (EUVL L 219, 14.8.2008, s. 40).	ainoastaan 11 artikla

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle (36 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
90/539/ETY	1 päivä toukokuuta 1992
91/494/ETY	1 päivä toukokuuta 1992
91/496/ETY	1 päivä heinäkuuta 1992
92/65/ETY	31 päivä joulukuuta 1993
93/120/EY	1 päivä tammikuuta 1995
1999/90/EY	30 päivä kesäkuuta 2000
2006/104/EY	1 päivä tammikuuta 2007
2008/73/EY	1 päivä tammikuuta 2010

LIITE VII

VASTAAVUUSTAUUKKO

Direktiivi 90/539/ETY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan ensimmäinen kohta	2 artiklan ensimmäinen kohta
2 artiklan toisen kohdan 1–14 alakohta	2 artiklan toisen kohdan 1–14 alakohta
2 artiklan toisen kohdan 16 alakohta	2 artiklan toisen kohdan 15 alakohta
2 artiklan toisen kohdan 17 alakohta	2 artiklan toisen kohdan 16 alakohta
3 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
3 artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta	3 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
4 artikla	4 artikla
5 artiklan a alakohdan ensimmäinen alakohta	5 artiklan a alakohdan ensimmäinen alakohta
5 artiklan a alakohdan toisen alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luettelukohta	5 artiklan a alakohdan toisen alakohdan i, ii ja iii alakohta
5 artiklan b, c ja d alakohta	5 artiklan b, c ja d alakohta
6 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta	6 artiklan a alakohdan i, ii ja iii alakohta
6 artiklan 2 kohta	6 artiklan b alakohta
6 a artikla	7 artikla
7 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan ensimmäinen luettelukohta	8 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohta
7 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan toinen luettelukohta	8 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta
7 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan toisen luettelukohdan ensimmäinen alaluettelukohta	8 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan ensimmäinen luettelukohta
7 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan toisen luettelukohdan toinen alaluettelukohta	8 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan toinen luettelukohta
7 artiklan ensimmäisen kohdan 2 alakohta	8 artiklan 1 kohdan b alakohta
7 artiklan ensimmäisen kohdan 3 alakohta	8 artiklan 1 kohdan c alakohta
7 artiklan toinen kohta	8 artiklan 2 kohta
8 artikla	9 artikla
9 artikla	10 artikla
9 a artikla	—
9 b artikla	—
10 artikla	11 artikla
10 a artikla	12 artikla
10 b artikla	13 artikla
11 artiklan 1 kohta	14 artiklan 1 kohta
11 artiklan 2 kohdan ensimmäisestä viidenteen luettelukohta	14 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a–e alakohta
11 artiklan 2 kohdan kuudes luettelukohta	14 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
11 artiklan 3 kohta	14 artiklan 3 kohta
12 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luettelukohta	15 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii ja iii alakohta
12 artiklan 1 kohdan b alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta	15 artiklan 1 kohdan b alakohdan i ja ii alakohta
12 artiklan 1 kohdan c alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luettelukohta	15 artiklan 1 kohdan c alakohdan i, ii ja iii alakohta

Direktiivi 90/539/ETY	Tämä direktiivi
12 artiklan 1 kohdan d alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta	15 artiklan 1 kohdan d alakohdan i ja ii alakohta
12 artiklan 2 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta	15 artiklan 2 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta
12 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luettelukohta	15 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan a, b ja c alakohta
12 artiklan 2 kohdan viides alakohta	—
12 artiklan 3 kohdan i ja ii alakohta	15 artiklan 3 kohdan a ja b alakohta
13 artiklan 1 kohdan ensimmäisestä seitsemänteen luettelukohta	16 artiklan 1 kohdan a–g alakohta
13 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	16 artiklan 2 kohta
13 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	—
13 artiklan 3 kohta	16 artiklan 3 kohta
13 artiklan 4 kohta	—
14 artiklan 1 kohdan ensimmäisestä viidenteen luettelukohta	17 artiklan 1 kohdan a–e alakohta
14 artiklan 2 kohta	17 artiklan 2 kohta
14 artiklan 3 kohta	17 artiklan 3 kohta
14 artiklan 4 kohta	—
15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta	18 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
15 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohta	18 artiklan 2 kohdan a alakohta
15 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan b alakohdan ensimmäisestä neljänteen luettelukohta	18 artiklan 2 kohdan b alakohdan i–iv alakohta
15 artiklan 2 kohta	18 artiklan 3 kohta
15 artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta	18 artiklan 4 kohdan a ja b alakohta
15 artiklan 4 kohdan a alakohta	18 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta
15 artiklan 4 kohdan b alakohta	18 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
15 artiklan 4 kohdan c alakohta	18 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta
15 artiklan 5 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luettelukohta	18 artiklan 6 kohdan a, b ja c alakohta
15 artiklan 6 kohta	18 artiklan 7 kohta
16 artikla	19 artikla
17 artiklan ensimmäisestä seitsemänteen luettelukohta	20 artiklan a–g alakohta
18 artikla	21 artikla
20 artikla	22 artikla
21 artikla	23 artikla
22 artiklan 1 kohta	24 artiklan 1 kohta
22 artiklan 2 kohta	—
22 artiklan 3 kohta	24 artiklan 2 kohta
23 artikla	25 artikla
24 artikla	26 artikla
25 artikla	27 artikla
26 artikla	28 artikla
27 a artikla	29 artikla
28 artikla	30 artikla
29 artiklan 1 kohta	31 artikla
30 artiklan 1 kohta	32 artikla
30 artiklan 2 kohta	— (*)
31 artikla	—

Direktiivi 90/539/ETY	Tämä direktiivi
32 artiklan 1 kohta	33 artiklan 1 kohta
32 artiklan 2 kohta	33 artiklan 2 kohta
32 artiklan 3 kohta	—
33 artiklan 1 kohta	—
33 artiklan 2 kohta	33 artiklan 3 kohta
34 artikla	34 artikla
36 artikla	—
—	35 artikla
—	36 artikla
—	37 artikla
37 artikla	38 artikla
Liitteessä I oleva 2 kohta	Liite I
Liitteessä II oleva I, II ja III luku	Liitteessä II oleva I, II ja III luku
Liitteessä II olevan IV luvun 1 ja 2 kohta	Liitteessä II olevan IV luvun 1 ja 2 kohta
Liitteessä II olevan IV luvun 3 kohdan a alakohhta	Liitteessä II olevan IV luvun 3 kohdan a alakohhta
Liitteessä II olevan IV luvun 3 kohdan b alakohdan i ja ii alakohhta	Liitteessä II olevan IV luvun 3 kohdan b alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta
Liitteet III, IV ja V	Liitteet III, IV ja V
—	Liite VI
—	Liite VII

(*) muutetaan direktiiviä 90/425/ETY.

TILAUSHINNAT 2009 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 000 euroa/vuosi (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/kk (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	700 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	70 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	40 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	500 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	360 euroa/vuosi (= 30 euroa/kk)
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

(*) irtonumeroiden hinnat: – enintään 32 sivua: 6 euroa
– 33–64 sivua: 12 euroa
– yli 64 sivua: hinta määritellään tapauskohtaisesti

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Julkaisutoimiston toimittamat maksulliset julkaisut ovat saatavilla jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI